

ਐਸੇ ਰਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦਾ ਸੁਇ ੩
ਨਕਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਇ
ਇਐ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖੁਰਿਆ ਨਾਸੁ
ਸੁਇ ਐ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮ
ਏ ਅੰਨਾ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿ
ਨਾਸੁ ੧੦ ਸੁਇ ਐ ਸਰਾਗੁਣਾ
ਸਤਿਸਾਹਾ ਸੁਇ ਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ
ਚਾਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿ
ਨਾਸੁ ੧੧ ਅੰਨੇ ਕੀ ਚਾਤਿ ਕਹੀਨ
ਤਾਇ ਕਾਗਾਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖ
ਵੀਚਾਰੁ ਐਸਾ ਨਾਨਕੀ ਰੀਜਨੁ

18

ਐਸਾ ਖਿਸਲਾ ਹੀ ਏਸ ਦਾ ਸੁਣਿ ਐਸੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦਾ ਸੁਣਿ ੩
ਐਸਾ ਸਤਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦਾ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿ
ਐਸਾ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾ ਸੁ ੮ ਸੁਣਿ ਐਸਾ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖੁਰਿ ਆਨੁ ਸੁ
ਣਿ ਐਸਾ ਅਠ ਸਾਠਿ ਕਾਇਸ ਨਨੁ ਸੁਣਿ ਐਸਾ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਪਾਵਹਿ ਮ
ਨੁ ਸੁਣਿ ਐਸਾ ਚੈ ਸਾਹਿ ਜਿਧੀ ਆਨੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿ
ਗਾਸੁ ਸੁਣਿ ਐਸਾ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾ ਸੁ ੧੦ ਸੁਣਿ ਐਸਾ ਰਾਗੁ ਏ
ਕੇਗਾ ਹਾਸੁਣਿ ਐਸੇ ਖਪੀ ਰਪਾਤਿ ਸਾਹਾ ਸੁਣਿ ਐਸੇ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ
ਰਾਹੁ ਸੁਣਿ ਐਸਾ ਬੋਹੇ ਵੈ ਅਸਰਾਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿ
ਗਾਸੁ ਸੁਣਿ ਐਸਾ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾ ਸੁ ੧੧ ਅੰਨੇ ਕੀ ਚਾਤਿ ਕਹੀ ਨ
ਜਾਇ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ਕਾਗਾ ਦਿਕਲ ਮਨ ਲਿਖ
ਣਹਾਰਾ ਅੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿਕਰ ਨਿਛੀ ਚਾਰਾ ਐਸਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਜਨੁ

ਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁ
ਧਿ ਅੰਨੈ ਸਚਾ ਲਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ਅੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੇਟਾ ਨ ਖਾਇ ਅੰ
ਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ਅੰਨੈ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮੀਨਿ
ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਅੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕਨ ਪਾਇ ਅੰਨੈ ਪਾਤਿਸਿ
ਓਪਰਾਟ ਜਾਇ ਅੰਨੈ ਮਰਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ਅੰਨੈ ਪਰਮ ਸੇਤੀਸ
ਨ ਬੰਧੁ ਅੰਨੈ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋ
ਇ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਨੈ ਪਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਅੰਨੈ ਪਰਵਰੈ ਸਾਧਾਰਾ
ਅੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਚੁਚਿ ਖਾਇ ਅੰਨੈ ਨ ਕਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖਾਇ ਸਾਨਾ
ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰ
ਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ ਪੰਚੇ ਪਵਹਿ ਦਰਗਾਹਿ ਮਾਨਾ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ
ਦਰਿ ਰਾਜਾਨਾ ਪੰਚਾ ਕਾ ਚੁਏ ਕੁਧਿ ਮਾਨਾ ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀ

ਚਾਰਾ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾ ਹੀ ਸੁਆਰਾ ਧੋਲੁ ਧਰਮੁ ਦਾਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ४
ਜੀਤੈ ਖੁਬਾ ਪਰਖਿਆ ਜੀ ਨਿਸੁਤਾ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਾਚੇ ਆਦਾਧ
ਵਲੈ ਓ ਪਾਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰਾ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾ
ਰਤ ਲੈ ਕਫਣੁ ਜੋਰਾ ਜੀ ਅਜਾ ਤਿਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵਾ ਸਭ ਨਾ ਲਿਖਿ
ਆਵੁ ਵੀ ਕਲਾ ਅਏ ਹੁਲੇ ਖਾਲਿ ਖਿਜਾਣੈ ਕੋਇ ਾਲੇ ਖਾਲਿ
ਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ਾ ਕੇਤਾ ਤਾ ਫੁਲਾ ਅਲਿਹੁ ਰੂਪਾ ਕੇਤੀ ਦਾ ਤਿਜਾ
ਏ ਕੋ ਦੁਕੁਤਾ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏ ਕੋ ਕਵਾਉ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ
ਦਰੀਆਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕਫਣੁ ਕਹਾਵੀ ਚਾਰੁ ਧਾਰਿ ਆਨ
ਸਾਵਾ ਏ ਕਵਾਰਾ ਜੋਰੁ ਧਰਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੂਸ ਦਾਸ
ਲਾਮਾ ਤਿਨਿ ਰੰਕਾਰਾ ॥੬॥ ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ਅਸੰ
ਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪਤਾਉ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥
ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿਉ ਦਾਸਾ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ

ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਾਰਾ ਅਸੰਖਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾ ਤਾਰਾ ਅਸੰਖ ਸੂਰਮ
ਹਭਖਸਾਰਾ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਖਲਾਇ ਤਾਰਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ
ਕਹਾਵੀ ਚਾਰਾ ਫਾਰਿਅਨ ਜਾਵਾਏ ਕਵਾਰਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ
ਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੂਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ੧੧ ਅਸੰਖ ਸੂਰ
ਖ ਅੰਧ ਘੋਰਾ ਅਸੰਖ ਚੇਰਹਰਾ ਮਧੇਰਾ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਾਰਿ
ਜਾਇਜੇਰਾ ਅਸੰਖ ਰਲਦੁ ਫਹਤਿ ਆਕਮਾਹਿ ਅਸੰਖ ਪੰ
ਪੀਪਾ ਪੁਕਾਰਿ ਜਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿ ਆਰਕੂ ਕੋਫਿ ਰਾਹਿ ਅਸੰ
ਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁਭਿ ਪਾਹਿ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕਾ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭ
ਰਾਨਾ ਨਕਨੀ ਚੁਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ਫਾਰਿਅਨ ਜਾਵਾਏ ਕਵਾਰਾ
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੂਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ
੧੮ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਬਾਵਾ ਅਰੰਮ ਅਰੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋ
ਆ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਰੁਹੈ ਇਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ

ਸਾਲਾਹਾ ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਰੁਣਗਾਹਾ ਅਖਰੀਲਿਖ ੫
ਤੁਥੇਲਤੁਥਾਇਆ ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਰੁਫਖਾਇਆਜਿਨਿਏ
ਹਿਲਿਖੋਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿਜਿਵਕੁਰਮਾਏਤਿਫਤਿਫਪਾਹਿ
ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਓਗਵਿਣਨਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਓਕੁਦਰਤਿਕ
ਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰਾਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰਾਜੇਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰਾਤੁਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ੧੯੦
ਭਰੀਐਹਥਪੇਰਤਨੁਦੇਹਾਪਾਣੀਧੋਤੈਓਤਰਸੁਖੇਹਾਮੁਤਪਲੀ
ਤੀਕਪੜ੍ਹਹੋਇਦੇਸਾਬੁਫੁਲਈਐਓਹੋਇਹਭਰੀਐਮਾਤਿ
ਪਾਪਕੈਸੀਗਿਓਹੋਧੋਨਵੈਕੈਰੀਗਿਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਪਦੁਨਾਹਿ
ਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹਾਅਪੇਥੀਜਿਅਪੇਹੀਖਾਹਾ
ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਅਦਹੁਜਾਹਾ੨੦ਤੀਰਬੁਤਪੁਦਾਇਆਦਤੁਦਾਨੁ
ਜੋਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁਸੁਇਆਮੀਨਿਆਮਾਨਿਕੀਤਭਾਉ

ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਮਾਨਿਨਾਉਸਭਹੁਣਤੇਰੇਮੇਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਵਿਦੁਹੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨੋਹੀ॥ਸੁਆਸਤਿਆਥਿਬਣੀਬ
ਰਮਾਉਸਤਿਸੁਹੁਣਸਦਾਮਾਨਿਚਾਉਕਵਣੁਸੁਫੇਲਾਵਖ
ਤੁਕਵਣੁਕਵਣਬਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਆ
ਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁਫੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿ
ਹੋਫੇਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਾਨਿ
ਲੇਖੁਕਾਰਣੁਬਿਤਿਕਾਰਨਜੇਗੀਜਾਣੈਚੁਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ
ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਜੇਈ॥ਕਿਫਕਾਰ
ਆਖਾਕਿਫਸਾਲਹੀਕਿਉਫਰਨੀਕਿਫਜਾਣਾਨਾਨਕਆ
ਖਾਣਿਸਭੁਕੋਆਪੇਇਕਦੁਇਕਾਨਿਆਣਾਵਡਾਜਾਹੀਭੁਫ
ਰੀਨਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਏ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਰੀਚ
ਇਆਨਸੋਹੋਰ॥੧੫ਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆ

ਗਾਸਾਥੜਕਥੜਕਭੁਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਫਤਾਸਹ ੬
ਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੁਇਕਧਾਤੁਲੇਖਾਹੋਇਤ
ਲਿਖੀਐਲੇਖੇਹੋਇਦਿਣਾਨਾਨਕਵਡਾਅਖੀਐਆਪੇ
ਜਾਣੈਆਪੁਰਕਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈ
ਆਨਦੀਆਅਤੈਫਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਨਜਾਣੀਆਹੀ
ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾਰਿਰਹਾਸੇਤੀਆਲੁਧਨੁਕੀਡੀਤੁਲਿ
ਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿਰਤਾਅੰਤੁਨਸਿਫਤੀ
ਕਹਾਇਨਅੰਤੁਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਇਨਅੰਤੁਅੰਤੁਨਦੇਖ
ਇਸੁਣਾਇਨਅੰਤੁਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਅੰਤੁਅੰਤੁਨ
ਜਾਪੈਕੀਤਾਅਕਾਰੁਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਵਾਰੁਅੰਤੁਕਾਰ
ਇਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹੀਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਾਏਜਾਹਿਏਹੁਅੰਤੁ
ਨਜਾਣੈਕੋਇਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇਫਡਾਸਾਹਿਬੁ

ਉਚਾਥਾਉ ਉਚੇਉ ਪਰਿਉਚਾਨਾਉ ਏਵਰੁਉਚਾਹੋਕੋਉ ਆਤਿ
 ਮੁਉਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਉ ਜੇਵਰੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ
 ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ ॥੨੪॥ ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨ
 ਜਾਉ ਏਵਰੁਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਆਉ ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਾਅ
 ਪਾਰਾਕੇਤਿਆਚਾਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰਾ ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਦੇ
 ਕਾਦਾਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ ਕੇ
 ਤਿਅਦੁਖਭੂਖਸਦਮਾਰਾਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰਾ
 ਕੀਦੇਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਉ ਹੋਰੁਆਖਨਸਕੈਕੋਉ ਜੋਕੋਖ
 ਏਕੁਆਖਣਪਾਉ ਓਹੁਜਾਣੈਜੋਤੀਆਮੁਹਿਖਾਉਆ
 ਪੇਜਾਣੈਅਪੇਦੋਉਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੋਉ ਜਿਸਨੇਖ
 ਖਸੇਸਿਭਾਤਿਸਲਾਹਿ ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥੨੫॥
 ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰਾਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲ

ਭੰਡਾਰਾ ਅਮੁਲਾ ਅਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ਅਮੁਲ ਭਾਉ ॥
 ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ਅਮੁਲੁ ਪਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਥਾਣਾ ਅਮੁ
 ਲੁਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣਾ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸਿਸ ਅਮੁਲੁ
 ਨੀਸਾਣਾ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣਾ ਅਮੁਲੇ ਅ
 ਮੁਲੁ ਆਖਿ ਆਨ ਜਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥
 ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ਆਖਹਿ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਹਿ ਵੀਖਿ ਅਦਾ
 ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦਾ ਆਖਹਿ ਰੋਪੀ ਤੇ ਰੋਬੀ ਦਾ ਅ
 ਖਹਿਣੀ ਸਰਾ ਆਖਹਿ ਸਿਧਾ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧਾ ਆ
 ਖਹਿਦਾ ਨਦ ਆਖਹਿ ਦੇਵਾ ਆਖਹਿ ਜੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ
 ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਜਾਹਿ
 ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ਤਾ ਆਖਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ਆਜੇ
 ਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇ ਵਡੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਜੇ ਕੋ ॥

ਖੋਬੋਲੁ ਫਿਗਾ ਡੂਤਾ ਲਿਖੀ ਅੰਸਿ ਰਿਗਾ ਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਸੇਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋਘੁ ਕੇਹਾ ਸਿਤੁ ਬਹਿਸਰ ਬਸਮਾ ਲੋਵਾ ਜੇਨਾ
 ਦਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਓ
 ਕਹੀ ਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਾ ਹਿਤੁ ਹੁਨੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ
 ਬੈਸੀ ਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਪਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਾ ਹਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
 ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਫੀਚਾਰੇ ਗਾਵਾ ਹਿਤੁ
 ਸਚੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ਗਾਵਾ ਹਿਤੁ ਦਾਸਾ
 ਇਥੇ ਤੇ ਦੇਵਾਤਿ ਆਦਰਿ ਨਾਨਕ ਗਾਵਾ ਹਿਤੁ ਸਮਾਧੀ ਅੰ
 ਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧਵਿ ਚਾਰੇ ਗਾਵਾ ਨਿਜ ਤੀਸ ਤੀਸੀ ਤੇ ਖੀ
 ਗਾਵਾ ਹਿਤੁ ਰਕਾਰੇ ਗਾਵਾ ਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਾਨਿ ਰਖੀ ਸਰ
 ਜੁਰਾ ਜੁਰਾ ਵੇਦਾਨ ਲੋ ਗਾਵਾ ਹਿਤੁ ਮੋਹਿਣੀ ਅਮਨੋ ਸੋਹਨਿ ਸੁਰ
 ਗਾਮੁ ਪੁਇਆ ਲੋ ਗਾਵਾ ਨਿ ਚਤੁਰਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਜਾਣਿਤੀ

ਰਬਨਾ ਲੋਗਾ ਵਹਿਜੋ ਧਮਾ ਹਾ ਬਲ ਸੁਰਾਗਾ ਵਹਿਖਣੀ ਚਾਰੇ ਚ
 ਵਹਿਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ਸੇਈ ਤੁਧੋ ਨਿ
 ਗਾ ਵਹਿਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ਹੋਰਿ ਕੇ ਤੇਰਾ ਵ
 ਨਿਸੇ ਮੇਰਿ ਤਿਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ਸੇਈ ਸੇਈ
 ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਹੋਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ
 ਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਕਚਾਈ ਚੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜਿਨਿ
 ਆਇ ਆਜਿ ਨਿਭਾਈ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਵੇਖੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ
 ਤਿਸਦੀ ਵਾਡੇ ਆਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕ
 ਰਣਾ ਜਾਈ ਸੇਪਾ ਤਿਸਾ ਹੁਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਦਹੁਣ
 ਰਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮੁੰਦਾ ਸੇ ਤੇ ਪੁਸਰ ਮੁਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕ
 ਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਧੰਖਨਾ ਕੁੜਾ ਅਰੀ ਕਾਇਆ ਚੁਗਤਿ ਝੋਲੀ

ਪਰਤੀਤਿਆਈਪੀਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਅਨਿਜੀਤੈਜਚੁਜੀ
 ਤੁਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾ
 ਹਿਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁਰਦਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਾਇਅ
 ਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਦਾਜਹਿਨਾਦਾਅਪਿਨਾਬੁਨਾਥੀਸ
 ਭਜਾਕੀਰਿਧਿਨਿਧਿਅਦਰਸਾਦਾਸੰਜੋਗੁਦਿਜੋਗੁਦੁਇ
 ਕਾਰਚਲਾਦਹਿਲੇਖੋਆਦਹਿਭਾਗੁਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
 ਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋ
 ਵੇਸੁਰਦਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਦਿਅਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰ
 ਦਾਣਾਇਕਸੀਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕਲਾਏਦੀਬਾਣੁ
 ਜਿਥਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਥਾਹੈਵੈਫੁਰਮਾਣੁਓਹੁ
 ਵੈਖੰਨਾਨਾਦਿਰਿਨਾਦੈਥਹੁਤਾਏਹੁਦਿਭਾਣੁਆਦੇਤਿ

ਸ

ਤਿਸੈ ਆਦੇਸ਼ਾ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਚੁ ਜੁ
 ਚੁਏ ਕੋਵੇਸ਼ਾ ੩੦ ਆਸਣੁ ਲੋਇਲੋ ਇਭੰਗਾਰਾ ਜੇਕਿਛੁ
 ਪਾਇਆ ਸੁਏ ਕਾਫਾਰਾ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕੇਖੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਨਾ
 ਨਕਸਚੇ ਕੀਸਾ ਚੀਕਾਰਿ ਆਦੇਸ਼ਾ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸ਼ਾ ਆ
 ਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਚੁ ਜੁ ਚੁਏ ਕੋਵੇਸ਼ਾ ੩੧
 ਇਕਦੂਜੀ ਭੋਲਖਹੋ ਹਿਲਖਹੋ ਫਹਿਲਖ ਫੀਸਾ ਲਖੁ ਲ
 ਖਹੋੜਾ ਆਖੀ ਅਹਿਏ ਕੁਨਾ ਮੁਜਰਾ ਦੀਸਾ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪ
 ਤਿਪਵੜੀ ਆਚੜੀ ਐਹੋਇ ਇਕੀਸਾ ਸੁਣਿਗਲਾ ਆਕਾਸ
 ਕੀਕੀਟਾ ਆਈਚੀਸਾ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈ ਐਕੁੜੀਕੁੜੀਠੀ
 ਸਾ ੩੨ ਆਖਣਿਜੇਰੁਚੁਪੇਨਹਜੇਰੁ ਯਜੇਰੁਨਮੰਗਇਦੇ
 ਇਨਜੇਰੁ ਜੇਰੁਨਜੀਫਇ ਮਰਇਨਹਜੇਰੁ ਜੇਰੁਨਚਾਜ
 ਆਲਿ ਮਾਨਿਜੇਰੁ ਜੇਰੁਨ ਸੁਰਤੀਰੀ ਆਨਫੀਚਾਰਾ ਜੇਰ

ਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰਾਜਿਜੁਹਾਥਿਜੋਰੁਕਾਰਿਦੇਖੋਜੋਇਆਨ
ਨਕਉਤਮਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਾਪਛ
ਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾਤਿਸੁਫਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀ
ਧਰਮਜਾਲਾਤਿਸੁਫਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾਤਿਨਕੋਨਾ
ਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰਾਸਚਾਅ
ਪਸਚਾਦਰਬਾਰਾਤਿਥੋਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣਾਨਦਰੰ
ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣਾਕਚਪਕਾਈਓਥੋਪਾਇਆਨਨਕਰਾ
ਇਆਜਾਪੇਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਣੋਹੋਧਰਮਾਗਿਅ
ਨਖੰਡਕਾਅਖਹੁਕਰਮਾਕੇਤੇਪਛਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਾਰਿਕੇਤੇ
ਕਾਨਮਹੇਸਾਕੇਤੇਬਰਮੇਪਾ੩ਤਿਪਣੀਅਹਿਰਪਰੰਗਕੇਵੇ
ਜਿਕੇਤੀਅਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੁਓਪਵੈਸਾਕੇਤੇਇ
ਦਦੰਦਮੁਚਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸਾਕੇਤੇਸਿਧਭੁਧਨਾਥਕੇ

ਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਸਾ ਕੇ ਤੇ ਦੇਵ ਦਾ ਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇ ਕੇ ਤੇ ਰਤਨ ਸ १०
 ਮੁੰਦਾ ਕੇ ਤੀ ਆਖਾਣੀ ਕੇ ਤੀ ਆਖਾਣੀ ਕੇ ਤੇ ਪਾਤਨ ਰਿਦਾ ਕੇ
 ਤੀ ਆਖਰ ਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ਤੁਪਾਗੀਆ
 ਨਖੰਡ ਮਾਹਿਗੀਆ ਨੁਪਰਚੰਡਾ ਤਿਥੈ ਨਾਦਾ ਬੰਨੇ ਦਕੋਰ ਅਨੰਦਾ
 ਸਰਮਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪਾ ਤਿਥੈ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਅੰਧੇ ਬਹੁਤੁ
 ਅਨੁਪਾਤਾ ਕੀ ਆਗਲਾ ਕਬੀਆ ਨਾਜਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ
 ਪਛੁਤਾਇਾ ਤਿਥੈ ਪਾਤਿ ਅੰਧੇ ਸੁਰਤਿ ਮਾਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਤਿਥੈ ਪਾਤਿ
 ਅੰਧੇ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ३੬ ਕਰਮਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ਗਤਿ
 ਹੋਰਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਗਤਿ ਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਾ ਗਤਿ ਨ ਮਾਹਿਰਾ ਮਰ
 ਹਿ ਆਭਰ ਪੁਰਾ ਗਤਿ ਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਾਮਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨਕ
 ਬਨੇ ਜਾਹਿ ਨਾਗਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨ ਕੋ ਰਾਖੁ ਫੁਲੈ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ ਗਤਿ ਥੈ ਭਗਤਿ ਵਸਾਹਿ ਕੋਲੈ ਆਕਰਹਿ ਅਨੰਦ ਸਦ

ਮਨਿਸੋਇ ਸਚਖੰਡਿਸੋਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਾਰਿਕਾਰਿਫੇਖੇਨਦਰਿ
ਸਿਹਲਾਗਤਿਬੇਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾ ਜੋਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨ
ਅੰਤਾਗਤਿਬੇਲੋਅਲੋਅਮਾਕਾਰਾਜਿਫਾਜਿਫਹੁਕਮੁਤਿਫੇ
ਤਿਫਕਾਰਾਵੇਖੇਫਿਰਾਸੋਕਾਰਿਫੀਚਾਰਾਨਾਨਕਕਥਨਕਰਵਾ
ਸਾਰਾ੩੧ ਸਤੁਪਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰਾਅਹਰਾਇਮਾਤਿਫੇ
ਵਹਥੀਅਦੁਭਉਖਣਾਅਰਨਤਪਤਾਉਭਾਭਾਭਉਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਤਿਭੁਫਾਣਿਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲਾਜਿਨਕਉਨ
ਦਦਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰਾਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ੩੮॥
ਸਲੋਕੁਪਦਵੁਰੁਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁਗਦਿਫ
ਰੁਗਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੋਸਰਲਜਗਤਾਚੀਗੀਅ
ਈਅਭੁਰਿਅਈਅਵਾਚੈਧਰਮੁਹਵੁਰਿਕਰਮੀਅਪੋਅ
ਪੁਈਕੇਨੇਵੇਕੇਦੁਰਿਜਿਨੀਟਮੁਧਿਆਇਅਚਾਏਅਸਕਤਿ॥

ਘਾਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਜਲੇ ਕੇ ਤੀਛੁ ਟੀ ਨਾਲਿ

॥=॥=

੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੇਵਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੇਵਰੁ ਤੇਰੇ ਕੇ
ਹਾਸੇ ਘਰੁ ਕੇ ਹਾਜਿ ਤੁਥ ਹਿਸਰ ਬਸ ਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ
ਅਲੇਕ ਅਲੰਖ ਕੇ ਤੇਰੇ ਵਾਕਣ ਹਾਰੇ॥ ਕੇ ਤੇਰੇ ਰਗ ਪਰਿ
ਸਿਰੀਕ ਹੀ ਅਹਿ ਕੇ ਤੇਰੇ ਗਾਢਣ ਹਾਰੇ॥ ਗਾਢ ਨਿਤੁ ਧੋਨੇ ਪ
ਢਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰੁ ਗਾਢੈ ਰਾਜਾ ਪਰਮੁ ਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਢ ਨਿਤੁ
ਧੋਨੇ॥ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣ ਨਿਲਿਖਿ॥ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਖੀਚ
ਰੇ॥ ਗਾਢ ਨਿਤੁ ਧੋਨੇ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋ ਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸ
ਦਾਰੇ॥ ਗਾਢ ਨਿਤੁ ਧੋਨੇ॥ ਈਦੁ॥ ਈਦੁ॥ ਸਾਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵ ਤਿਆ
ਦਾਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਢ ਨਿਤੁ ਧੋਨੇ॥ ਸਿਧ ਸਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਢ
ਨਿਤੁ ਧੋਨੇ॥ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਢ ਨਿਤੁ ਧੋਨੇ॥ ਜਤਿ ਮਤਿ ਸੰਤੋਖੇ॥

ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਵੀਰਕਰਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਪੀਤੁਤਪੜਨਿ
 ਰਖੀਸੁਰਜੁਰੁਜੁਰੁਦੇਦਨਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੋਮੋਹਣੀਅ
 ਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਰਤਨਉ
 ਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਾਠਿਤੀਰਥਨਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੋਜੋਧਮਹਾ
 ਬਲਿਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਖਾਣੀਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਖੰ
 ਰੁਮੰਡਲਬਿਹਮੰਡਕਾਰਿਕਾਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇਸੇਈਤੁਪੋਨੋ
 ਗਾਵਨਿਜੋਤੁਪੁਤਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇਹੋਰਿਕੇਤੇ
 ਤੁਪੋਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੋਚਿਤਿਨਅਵਨਿਨਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ
 ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈਹੈਭਹੈਸੀ
 ਸਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਦਾਈਮਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਾਰਿ
 ਕਾਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਉਪਾਈਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇਖੇਕੀਤ
 ਮਾਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਮਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕ

ਰਸੀਓਰਿਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਣੀਐਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹਿ ੧੨
 ਬੁਨਨਕਰਹਣੁਰਜਾਣੀ ੧ ॥ ਆਸਾਅਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿਫੁਰਾ
 ਆਖੇਸੁਭਕੋਇ ॥ ਕੇਫੁਰੁਫੁਰਾ ॥ ਰੀਠਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿ
 ਆਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈਫਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਫੁਰੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾ
 ਗਾਹਿਰੀਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਫੁਰੁ
 ਚੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ ॥ ਸਭਕੀ
 ਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ ॥ ਗੀਅਨੀਧਿਅਨੀਚੁਰਚੁਰਹਾਈ ॥
 ਕਹਣੁਨਜਾਣੀਤੇਰੀਤਿਲੁਫੁਰਾਫੁਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿਸਤਸਾਭਿਤਪਾ
 ਸਭਿਚੀਰਾਅਈਆਗਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵੁਭਿਅਈਆਗੁ
 ਧੁਫਿਣੁ ॥ ਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਫਹ
 ਈਆ ॥ ੩ ॥ ਆਖਣਿਫੁਲਾਕਿਅਫੇਚਾਰਾਗਸਿਧਤੀਭਰੇਤੇਰੇ
 ਰਾਗਸਿਧੁਭੁਏਹਿਤਿਏਕਿਅਚਾਰਾਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਥ
 ਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾਅਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਆਖਜੀਫੁਫਿਸਰੇਮਰਿਜਾ

ਉਸ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾਸ ਚਾਨਾ ਉਸ ਚੇਨਾ ਮਕੀਲਾ ਗੋਭੂਖਾ ਉਤ੍ਤੁ
 ਖੇਖਾ ਇਚਣੀ ਅਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਦਿਸੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਸਾਚਾ
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਫਾਉ ਆਈ ॥
 ਆਖਿ ਬਕੇ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਾਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣੁ ਪਾਹਿ ॥
 ਵਡਾ ਨਹੈ ਫੈਘਾ ਟਿਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਥੁ ਮਰੈ ਨਹੈ ਫੈਘਾ ਦੇਵ ॥
 ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ਚੁਣੁ ਏਹੈ ਰੁਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋਹੈ ਆਨਾ ਕੋਹੈ
 ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇ ਵਡੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ
 ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਦਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਫੇ ਬਖਸੂ
 ਸਨਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਾਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਤਿ
 ਚੁਰਸ ਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਚੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੋ ਕੀਰ ਮਸ
 ਤਿ ਚੁਰਸ ਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ
 ਚੁਰਦੇ ਕੋ ਮੇਕ ਉਰਾ ਮਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਚੁਰਸ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾ
 ਨਸ ਖਾਈ ਹਾਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਹਾਰਿ ਜਨ

ਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸਾਹਰਿ ੧੩
 ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਪਤਾਸਾਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ ੨॥
 ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾ
 ਸਿਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਅਏਧਿਗੁਜੀਵੇਧਿਗੁਜੀ
 ਵਾਸਿ ੩॥ ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸ
 ਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ ੪॥ ਪਨੁਪੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪ
 ਏਆਮਿਲਿਜਨਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ ੪॥ ੪॥ ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮ
 ਹਲਾਪਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਅਹਰਿਹਰਿਨੀਉਪਾਦਿ
 ਆਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੀਤਉਪਾਏਤਕਾਰਿਜਕੁਆਰੀਕਾਰਿਧਾਰਿ
 ਆ ੧॥ ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਾਰਿਆਗੁਰਪਰਸ
 ਏਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ੨॥ ਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ ੧॥ ਰਹਾਉ ੧॥ ਜਨਮ

ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਾਨਿ ਤਾ ਕੇ ਇਨ ਕੀ ਸਕੀ ਧਾਰਿਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜ
 ਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁ ਦੁਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਉਭੈ ਉਭੈ ਆਵੈ ਸੇ ਕੇ
 ਸਾਤਿ ਸੁਪਾਛੈ ਬਚ ਰੇ ਛਾਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁ
 ਕਾਵੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸੁ
 ਠਾ ਸੰਧਾਨ ਠਾਕੁ ਰਕਰ ਤਲ ਧਾਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ
 ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਅੰਤਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਪੁ ॥ = ॥ = ॥

ਰਾਗੁ ਅਸਾ ਅਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਾਮਾ ਅਗਾ
 ਮਾਪਾਰਾ ਸਾਭਿ ਧਿਆਵਾਹਿ ਸਾਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸ
 ਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਾਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀ ਮਾਕਾ ਦਾਤ

ਰਾਗਰੀਧਿ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀਸ ਭਿਦੁ ਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ੧੪
 ਆਪੇ ਠਕੁਰ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀਕਿ ਆਨ ਨ ਕਜੰਤਾ ਦਿਚਾਰਾ
 ੧ ਸਤੁ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪਰਬੁ
 ਸਮਾਣਾ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਸ ਭਿਤੇ ਰੋਚੇ ਸਾਵਿਤਰਾ
 ਣਾ ਤੁ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਦੁਨ
 ਜਾਣਾ ਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀਤੇ ਰੋਕਿ ਆਗੁਣ ਆ
 ਖਿਟਖਾਣਾ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁ
 ਰਬਾਣਾ ੨ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜੇ ਜਨੁ
 ਜੁਗਮਹਿ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਨਹਾਰਿ ਧਿਆ
 ਇ ਆਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮਕੀ ਛਾਸੀ ਜੀਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨਹਾਰਿ
 ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇ ਆਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਤੁ ਦਾਸੀ ਜੀਨ ਸੇ

ਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਸੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀਅਸੇ
ਪੰਨੁਸੇਪੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜਿਨਨਾਨਕਾਤਿਨਬਾਲਿ
ਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੀਭਾਚਨੀਭਗੇਬੀਅੰਤ
ਬੀਅੰਤਾਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿ
ਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੁਜ
ਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੀਅੰਤਾਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜ
ਹਿਖਹੁਸੀਮਿਤਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਰਿਅਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾਅੰ
ਭਗਤਜੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੇਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗ
ਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦੇਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਫੜ
ਅਵਰਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗਜੁਗਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿ
ਹਚਤੁਕਰਤਾਸੇਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਭਾਵੈਸੇਈਫਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇ

ਕਰਹਿਓਈਨਤੁਪੁਆਪੋਸਿਸਾਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਪੁਆਪੋਸਿ
 ਰਜਿਸਭਉਈਨਜਨੁਨਾਨਕੁਚੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੇਸਭ
 ਸੇਕਾਜਦੇਈ॥੫॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਸਤੁਕਰਤਾਸਾਚਿਆ
 ਰੁਮੇਰਾਸਾਈਜੇਤਉਭਾਵੈਸੇਈਬੀਜੀਜੇਤੂਦਹਿਸੇਈਹਉਪਾ
 ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾ
 ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆਹਤੁਪੁਆਪਿ
 ਦਿਛੋਕਿਅਸੀਪੀਮਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂਦਰੀਆਉਸਭਤੁ
 ਝਹੀਆਹਿਤੁਝਾਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
 ਤੇਰਾਖੇਲੁਗਾਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਛੋਕਿਅਸੀਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥
 ਜਿਸਨੇਤੂਜਾਣਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾਣੈਹਰਿਗੁਣਸਦਹਿ
 ਆਖਿਦਖਾਣੈਹਜਿਨਿਹਾਰਿਸੇਛੋਕਿਅਤਿਨਿਸੁਪੁਪਾਇਆ

ਸਭਤੇਰੀਤੁਸਭਨੀਧਿਆਇਆ

ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ਤੁਝੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆ
 ਸਭੁਹੋਇ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਤੁਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇ
 ਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥
 ੪॥੨॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ॥ਤਿਤੁਸਰਦਰਵੈਭਈਲੋਨਿ
 ਵਾਸਾ॥ ਪਾਣਿਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਚੁਨਹੀ
 ਚਲੈ॥ ਹਮਦੇਖਾਤਹਰੂਬੀਅਲੋ॥ १॥ ਅਨਏਕਨਚੇਤਾਸਿਮੁਕੁ
 ਮਨਾ॥ ਹਰਿਏਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਅਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਹਉ
 ਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪਾਕੀਆ॥ ਮੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਾਇਆ
 ਪੁਣਛਾਤਿਨਾਨਕਾਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਾਰਿਅੰ ॥
 ੨॥੩॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਭਈਪਰਾਪਾਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹਰੀ
 ਆ॥ ਏਹੀਦਮਿਲਿਣਕੀ॥ ਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ ਅਵਰਕਾ

ਜਤੇਰੋਕਿਤੇਨਕਾਮਾਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮਾ॥੧॥ ੧੬
 ਸਰੰਜਮਿਲਾਰੁਭਵਜਲਤਰਨਕੋਜਨਮੁਬਿਰਥਜਾਤਿਰੰ
 ਰਿਮਾਇਅਕੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਪਰਮੁਨਕਮਾਇ
 ਮਾਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੰ
 ਚਕਰੀਆਸਗਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੪॥ ਼ੋ਼਼਼਼
 ਸੋਹਲਾਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ੧॥=॥=॥=॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਪਾਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇ
 ਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਪਾਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਨਿਵਰਿਹੁਸਿਰ
 ਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਸੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾਹਉਦਾਰੰ
 ਜਿਤੁਸੋਹਿਲੇਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਤੈ
 ਸਮਾਣੀਅਨਿਦੇਖੇਗਾਜੈਵਣਹਾਰਾਤੇਦੇਦਾਨੈਕੀਮਾਤਿਨਾਪ

ਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਣਿਖਿਆਮਿਲ
 ਕਾਰਿਪਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿ
 ਥਾਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਾਰਿਘਾਰਿਏਹੋਪਹੁਚਾਸਦੜੀਨਿਤਪਵੀਨਿ
 ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੀਨਿ॥੪॥੧॥ਰਾਗੁ
 ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਗਛਿਅਘਾਰਿਛਿਅਗੁਰਾਛਿਅਉਪਦੇਸਾ
 ਗੁਰਗੁਰਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥੧॥ਥਾਥਾਜੈਘਾਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿ
 ਹੋਇ॥ਸੋਪਗੁਰਾਖੁਟਰਾਣੀਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿ
 ਆਪੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਫਾਰੀਆਹੁਹੋਆ॥ਸੁਰਜੁਏਕੋਗੁਤਿ
 ਅਨੇਕਾਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥੨॥੨॥ਰਾਗੁਪਨਾਸਰੀਮ
 ਹਲਾ੧॥ਚਾਗਨਮੇਥਲੁਗਛਿਚੰਦੁਦੀਪਕਥਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਤੁ
 ਲਜਨਕੋਮੇਤੀ॥ਪੁਪੁਮਲਾਅਨਲੋ॥੨॥ਵਣੁਚਵਣੁਕੋਰੇਸਗਲ

ਬਨਰਾਇਓਲੰਤੋਜੋਤੀ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀਹੋਇਓਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀ ੧੧
 ਆਰਤੀ ਆਨਹਤਾਸਥਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ ੧੧ ਰਹਾਉ ਸਹਸ
 ਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉ ਸਹਸਮੁਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ
 ਸਹਸਪਦਾਬਿਮਲਨਨਾਏਕਪਦਰੀਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਰੀਧਇ
 ਵਚਲਤਮੋਹੀ ੧੨ ਸਭਮਾਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਜੋਇਸਤਿਸਦੈਚ
 ਨਾਇਸਭਮਾਹਿਚਾਨਣਹੋਇ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟਹੋਇ
 ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦ
 ਲਿਭਿਭਮਨੇਅਨਾਦਿਨੁਮੋਹਿਆਹੀਧਿਆਸਾਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿ
 ਨਾਨਕਸਾਧਿਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ ੪੧ ੨ ਰਾਗੁਹ
 ਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿਕੋਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਾਰਿਆ
 ਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਿਖੰਡੁਹੋਪੁਰਬੀਲਿਖਤਾਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆ

2

ਅਨਿਹਾਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾਹੋ ॥ ਕਾਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵ
ਡਾਹੋ ॥ ਕਾਰਿ ਚੰਡ ਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾਹੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਾਰਿ ਰ
ਸਾ ਦੁਨ ਜਾਇਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰ ਹਉ ਮੇ ਕੰਡਾਹੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
ਚਲਾਹਿ ਦੁਭੈ ਦੁਖ ਪਵਾਹਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਿਰਿ ਚੰਡਾਹੋ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰ
ਡਾਹੋ ॥ ਅਥਿ ਨਾਨੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੇਭ ਖੰਡ
ਵਹ ਮੰਡਾਹੋ ॥ ਹਮ ਚਾਰੀ ਬਮ ਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵ
ਡਾਹੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖ
ਮੰਡਾਹੋ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ
ਥੇਨੀ ਤੀਸੁ ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਜਿਤੁ ਵਹਲ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ
ਚੁਹਾਹਿ ਲਾਹਾ ਆਦੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨ

ਸੁਰੈਣਾਰੇ ਅਨਗੁਰੀ ਮਲਿਕਾ ਜਸਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਵਹਾਉ ਗਇਹੁ ਸੀ ੧੮
 ਸਾਰਾ ਬਿਕਾਰੁ ਸੀਸੇ ਮਹਿਤ ਰਿਥੈ ਹਮਾਰੀ ਅਨੀ ॥ ਜਿਸ ਹਿਜਰਾ ॥
 ਇਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥਕਥਾ ਤਿਨ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਕਉ ਅ
 ਏਸੇਈ ਬਿਹਾਤੁ ਹਰਿਗੁਰਤੇ ਮਨ ਪਿਥੈ ਰਾਗ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਮ
 ਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿਨਹੇ ॥ ਇਹੋ ਫੇਰਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮ
 ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੋ ਸੁਖੁ ਮ
 ਗੋ ਮੋਕਉ ਕਾਰਿ ਸਿਤ ਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪ ॥

੧੬ ਵਹਾਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਪਨਿਰਾਛ ਸਕਕਾਟਾ ਸੀ ਸਾ ॥ ਸੀ
 ਅਸਕੇਤ ਜਗਤ ਕੇਈ ਸਾ ॥ ਪੁਰਿਖ ਨਾ ਬਿਸਟਗਾਗਨ ਤੇਰੁਈ ॥ ਸਤ

ਹਿਨਿਆਨਥਪਾਈਵਈਃ ਪੀਨਿਆਪੀਨਿਯਲੋਗਨਕੇਰਾਜਾਦੁਸ
 ਟਨਦਾਹਗਰੀਥਨਿਫਾਜਾਅਲਖਭਫਨਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇਦਾਸ
 ਜਾਨਿਮੁਹਿਲੇਹੁਥਿਥਾਰੇ॥੧॥ਕਾਥਿਯੋਥਾਚਥੇਨਤੀ॥ ਚਿਪਈਹਾਮ
 ਰੀਕੋਰੋਹਾਥਦੇਰਛਾਪੁਰਣਹੋਇਚਿਤਕੀਇਛਾਤੁਚਰਣਨਮ
 ਨਚਹੈਹਮਾਰਾਅਪਨਾਜਾਨਕੋਰੇਪੁਤਪਾਰਾ॥੧॥ਹਮਰੇਦੁਸਟਸ
 ਭੈਤੁਮਘਾਵਹੁਆਪਹਾਥਦੈਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁਸੁਖਿਵਸੈਮੋਰੇਪ
 ਰਵਾਰਾਸੇਫਕਾਸਿਖਸਥੈਕਰਤਾਰਾ॥੨॥ਮੋਰਛਿਆਨਿਜਕਰ
 ਦੇਕਰੀਏਸਥਥੈਗਨਿਕੋਆਜੁਸੰਘਰੀਏਪੁਰਣਹੋਇਹਮ
 ਰੀਆਸਾਤੋਰਭਜਨਕੀਰਹੋਪਿਆਸਾ॥੩॥ਤੁਮਹਿਛਾਤਿਕੋਈ
 ਅਫਰਨਪਿਆਊਜੋਬਰਚਹੋਸੁਪੁਅਤੇਪਾਊਸੇਫਕਾਸਿ

ਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਅਹਿ। ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤਹਮਾਰੇਮਾਰੀਅਹਿ॥੪॥
 ਪਹਾਥਦੈਮੁਏਉਥਰੀਐ॥ ਅਰਣਕਾਠਕਾਤਾਸਨਿਫੁਰੀਐ॥੫॥
 ਜੀਸਦਾਹਮਾਰੇਪਛਾਸੀਅਸਪੁਜਜੁਕਰੀਅਹੁਰਛਾ॥੫॥
 ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੁਹਿਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੰਤਸਹਾਇਪਿਆਰੇ॥
 ਦੀਨਬੰਧਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ॥ ਤੁਮਹੈਪੁਰੀਚਤਰਦਸਕੰਤਾ॥
 ੬॥ ਕਾਲਪਾਇਥਹਮਾਥਪੁਪਰਾ॥ ਕਾਲਪਾਇਸਿਫਜੀਅਦ
 ਤਰਾ॥ ਕਾਲਪਾਇਕਰਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸਕਲਕਾਣਕਾਕੀ
 ਅਤਮਾਸਾ॥ ੧॥ ਜਕਨਕਾਲਜੋਗੀ॥ ਸਿਫਕੀਰਿਐਦਰਜਬ
 ਹਮਾਜੁਥੀਰਿ॥ ਜਕਨਕਾਲਸਭਲੋਕਸਵਾਰਾ॥ ਨਮਸਕਾਰਾ
 ਹੇਤਾਹਿਹਮਾਰਾ॥ ੮॥ ਜਕਨਕਾਲਸਭਜਗਤਕਨਯੋ॥ ਦੇਵਦੇਵਤ
 ਜਛਨਭਿਪਜਾਯੋ॥ ਆਵਿਅੰਤਿਏਕੈਅਵਤਾਰਾ॥ ਸੋਈਚੁਗੁ॥

ਸਮਝੀਅਹੁਮਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਨਮਸਕਾਰਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾਰੀਸ
 ਕਲਪਜਾਜਿਨਆਪਿਸਵਾਰੀਸਿਦਕਨਕੋਸਿਦਗੁਨਸੁ
 ਖੁਦੀਯੋਸਤਨਕੋਪਲਮੋਥਪਕੀਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਘਾਟਿਘਾਟਿਕੇਅੰ
 ਤਰਕੀਜਾਨਤਾਭਲੇਬੁਰੇਕੀਪੀਰਪਛਾਨਤਾਚੀਟੀਤੇਕੁੰਚ
 ਰਾਮਸਭੁਲਾਸਭੁਪਰਕਿਰਪਾਦਿਸਾਟਿਕਾਰਿਫੂਲਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਜਿਤਨਦੁਖਪਾਏਤੇਦੁਖੀਸੁਖਪਾਏਸਾਧਨਕੇਸੁਖੀਏਕਏ
 ਕਕੀਪੀਰਪਛਾਨੈਘਟਘਟਕੇਪਟਪਟਕੀਜਾਨੈ ॥ ੧੨ ॥
 ਥਉਦਕਰਖਕਰਾਕਰਤਾਰਾਪਰਜਾਧਰਤਤਖਦੇਹਆਪਾ
 ਰਾਜਖਅਕਰਖਕਰਤਹੋਕਥਪ੍ਰੀਤੁਮੀਮੀਲਤਦੇਹਪਾ
 ਰਸਭੁਪ੍ਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇਤੇਖਦਨਸਿਸਾਟਿਸਭਧਾਰੈਆਪਆਪਨੀ
 ਭੁਭਉਚਰੈਤੁਮਸਭਹੀਤੇਰਹਤਰਿਚਾਲਮਾਜਾਨਤਖੇਦਤੇ

ਦਾ ਅਰੁ ਅਲਮਾ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਬੰਧ ਨਿਲੰਬਾ ਆਦਿ ੨੦
 ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭਾ ਤਾਕਾ ਮੂੜ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ਜਾ
 ਕਾਭੇ ਵਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੋਕੋ ਕਾਰਿ ਪਾਹ ਨਿਅਨਮਾਨ
 ਤਾ ਅਹਾ ਮੂੜ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨਤਾ ਅਹਾ ਦੇਵ ਕਉ ਕਹਤ ਸ
 ਦਾ ਸਿਕਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਚੀ ਨਤ ਨਹ ਭਿਵਾ ॥ ੧੬ ॥ ਆਪ ਅਪ
 ਪਨੀ ਬਾਧਿ ਹੋ ਜੇਤੀ ਬਰਣਤ ਭਿਨ ਭਿਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ਤੁਮ
 ਰਾ ਲਖਾਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ
 ॥ ੧੭ ॥ ਏਕੋ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਗ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀ ਭੂਪਾ ॥
 ਅੰਤ ਜਜੇ ਰਜ ਸੇਤ ਜ ਕੀਨੀ ॥ ਓਤ ਭੁਜ ਪਾਨਿ ਬਹੁ ਫਿਰ ਚ
 ਦੀਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹੂੰ ਫੂਲ ਰਾਜਾ ਪੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ ਭ
 ਯੋ ਸੰਕਰਾ ਓਕੇਠਾ ॥ ਸਰਾਰੀ ਸਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਦੰਭ ਵਾ

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਖੀ ਭਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ ਰਛਾ
ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕੋਰੇ ਗਾ ਸਿਖਿ ਯਉ ਬਾਰਿ ਆ ਸਿਖਿ ਯਸਿ ਘੋਰੇ ॥
ਦੁਸਟਿ ਜਿ ਤੇਉ ਠਿਕ ਤਉ ਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇ ਫੁਕੋਰੇ
ਰਣ ਘਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਅਸ ਪੁਜਤੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ
ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖ ਤਉ ਮੇਰੇ ॥ ਪੁਰਖ ਜਦ ਨ ਪਗ ਪਰੈ ਤੁਹ
ਚੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਕਲ ਕੇ ਇਕ
ਥਾ ਰਹਿ ਐਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਐਹੈ ॥ ਰਛਾ ਹੋਇ
ਤਾਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿ ਸਟਟ ਰੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
੨੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਸਟ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਰਿਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨ
ਕਾ ਅਹਿ ਰਹਿਹੈ ॥ ਰਿਧਾ ਸਿਧ ਘਰਿ ਮੇ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ
ਛਾਪੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੇ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ੨

ਕਾਲਫਾਸਤੇਤਾਹਿਉਬਾਰਾਜਿਨਨਰਨਾਮਾਤਿਹਾਰੇਕਹਾਯਦੁ ॥ ੨੧ ॥
 ਰਿਦਦੁਸਟਦੋਖਤੇਰਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ਖੜਗਕੇਤਮੇਸਰਣਿਤਿਹ ॥
 ਰੀਆਪਹਾਬਦੈਲੇਹੁਉਬਾਰੀ ॥ ਸਰਬਠਉਰਮੇਹੋਹੁਸਹਾ ॥
 ਈ ॥ ਦੁਸਟਦੋਖਤੇਲੇਹੁਬਚਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਮ ॥
 ਪਰਜਗਮਾਤਾ ॥ ਗੰਥਕਰਾਪੁਰ ॥ ਣਸੁਭਚਾਤਾ ॥ ਕਿਲਾਇ ॥
 ਖਸਕਲਦੇਹਕੋਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟਦੋਖੀਅਨਕੋਛੈਕਰਤਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਸੀਅਸਿਪੁਜਜਬਭਏਦਾਇਆਲਾ ॥ ਪੁਰਣਕਰਾਈ ॥
 ਥਤਤਕਾਲਾ ॥ ਮਨਥਾਛਤਫਲਪਾਵੈਸੇਈ ॥ ਦੂਖਨਤਿਸੇ ॥
 ਈਆਪਤਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਵਲਸੁਨੈਗ੍ਰਿਗਜੇਯਾਹਿਮੁਰਸਨਾ ॥
 ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈਮੁਕਚਿਤਲਾਇਚਤੁਰਤਾ ॥ ਆਵਈ ॥ ਦੂਖ ॥
 ਦਰਦਭੀਨਿਕਟਨ ॥ ਤਿਨਨਰਕੇਰਹੈ ॥ ਹੋਜੇਯਾਕੀਇਕਥਾਰ

ਚੇਪਈਕੋਕਹੈ॥੨੮॥ਸੰਬਤਸਤਰਹਸਹੰਸਭੁਇਜੈਅਰਧ
 ਸਹਸਰਨਿਤੀਨਕਹਿਜੈ॥ਭਾਦਵਸੁਦੀਅਸਟਮੀਰਵਿਵਾ
 ਰਾਤੀਰਸਤੁਦਵਰੀਥਸੁਧਾਰਾ॥੨੯॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਚਰਿਤ੍ਰੇਪ
 ਖਿਯਾਨੇਤਿਯਾਚਰਿਤ੍ਰੇਭੂਪਮੰਤ੍ਰੀਸੰਬਾਦੇਚਾਰਸੇਚਾਰਿਚਰਿਤ੍ਰੇ
 ਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮੰਸੁਤਾ॥੧॥ਦੇਹਰਾਦਾਸਜਾਨਕ
 ਰਿਦਾਸਪਾਰਿਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਅਪਾਰਾਅਪਿਹਾਬਦੈਰਾਖਮੁਹਿਮ
 ਨਕਮਬਚਨਕਿਚਾਰਾ॥੧॥ਚੇਪਈਮੇਨਗਨੇਸਾਹਿਪ੍ਰਥਮਮਨ
 ਚਿਕਿਸਨਕਿਸਨਕਵਹੁੰਨਾਧਿਆਉਕਨਸੁਨੈਪਹਿਚਾਨਨ
 ਤਿਨਸੋਲਿਵਲਾਗੀਮੇਰੀਪਗਇਨਸੋ॥੧॥ਅਹਾਕਾਲਰ
 ਖਵਾਰਹਮਾਰੇਅਹਾਲੇਹਮੇਕਿਕਰਬਾਰੇਅਪਨਜਾਨਕਰੇਰ
 ਖਵਾਰਾਬਾਹਗਹੇਕੀਲਾਜਕਿਚਾਰਾ॥੨॥ਅਪਨਜਾਨਮੁਏਪ੍ਰਿ

ਤਪਰੀਐ ਚੁਨਿ ਚੁਨ ਸਤਹ ਮਾਰੇ ਮਾਰੀਐ ਦੇਗ ਤੇਗਜ ॥੨੨॥
 ਗਮੇ ਦੇਉ ਚਲੇ ਰਾਖ ਆਪ ਮੁਹਿ ਅਭਿਰਨ ਦਲੇ ॥੩॥ ਤੁ
 ਮ ਮਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਪਾਰਾ ਤੁ ਮਸਾਹਿ ਬੁਝੇ ਦਾਸ ਤਿਹ ॥
 ਰਾਜਾਨ ਆਪ ਨਾਮੁ ਤੈ ਨਿਫਾਜਾ ਆਪ ਕਰੇ ਹਮਰੇ ਸਭ ਕ
 ਜਾ ॥੪॥ ਤੁ ਮਹੇ ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਆਪੇ ਆਪੁ ਗਰੀ
 ਬਨ ਫਾਜਾ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਾਇ ਪਾਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ਹਾਰ ਪ
 ਰਾਮੇ ਆਨ ਦਾਰ ਤੁਹਿ ॥੫॥ ਆਪ ਨਾ ਜਾਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਪਾਰਾ
 ਤੁ ਮਸਾਹਿ ਬੁਝੇ ਕਿ ਕਰ ਬਾਰਾ ਦਾਸ ਜਾਨ ਦੇਹਾ ਬਭਿ ਬੋਰੇ ॥
 ਹਮਰੇ ਸਭ ਬੋਰੀ ਅਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਥਮ ਮਹੇ ਰੇ ਭਗਵਤ
 ਕੇ ਧਿਆਨਾ ਬਹੁਰੇ ਕਰੇ ਕਥਿਤਾ ਇਹ ਨਾਨਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜ
 ਥਾ ਮਤ ਚਾਰਿ ਤਉ ਚਾਰੇ ਚੂਕਹੇ ਇਕਾਇਲੇ ਹੁਸਧਾਰੇ ॥੭॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖਣੀਥ ਅੰਕਾਰਾ ੧ ਥ ਸਤਿਗੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਥ ਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ਥ ਅੰ
ਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ਥ ਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲਜੁ ਗਭਉ ਥ
ਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦਨਿ ਰਮਉ ਥ ਅੰਕਾਰਿ ਸਬਾਦਿ ਉਪਰੇ ਥ ਅੰ
ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਥ ਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਥ
ਨਮ ਅਖਰੁ ਤਿਉ ਵਣਸਾਰੁ ॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕੀਆ ਲਿਖ
ਹੁ ਜੀਜਾ ਲਾ ਲਿਖੁ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਤੁ ਜਗੁ ਸਹਾਜਿ ਥਿ ਪਾਇ ॥ ਆਤੀ ਨਿਭ ਕਨਾਇਕ
ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਆਣਕ
ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਪਵਿ ਪਵਿ ਬੁਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾ

ਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾ ਚਾ॥ ੨੫ ॥ ੨੩ ॥
ਪੈਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥ ਧੰਧੇ ਧੂਲਿ ਪ
ਕੈ ਮੁਖ ਮਸਤ ਕਿਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੁ ਰਾ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੁ ਅਧਿ
ਅਜੇ ਨੀਤੋ ਲੋਕੋ ਲਿਸਚੁ ਪੂਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾ
ਣੈ ਕੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੁਗਾ॥ ੩॥ ਫਿਅਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾ
ਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁਖਾ॥ ਇਆ ਗੁਰੁ ਰਸੁ ਰੀਤੁ ਬਾਦੁ
ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ਮੇਰਾ ਹਿਰਰੀਤੀ ਰਗਵਾ॥ ਇਆ ਗੁਰਿ ਸਚੁ
ਕਹਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਅ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸੁਖਾ॥ ਇਆ ਗੁਰੁ
ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ॥ ਇਆ ॥ ੪॥ ਏ
ਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਥਿ ਮੇਰਾ ਰਬੁ॥ ਫਿਅਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਖਾਹ
ਰਿਏ ਕੁਪਵਾਣੈ॥ ਇਥਿ ਪੁਰਮ ਹਰੁ ਸਿਧਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ

ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੁ ਪੁਏ ਕੋ ਸਿਸਾਟਿ ਸਥਾਈ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰ ਅਫਚੁਨ
 ਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥ ਪਾਇ ਸੁਕਰ ਤੇ ਕਊ ਕਿਊਗ
 ਹਿਰਾਖ ਏ ਅਫਾਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਮਾਇ ਅਕੇ ਦੇਵਾਨੇ
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੁਠਿ ਠਗਉਗੀ ਪਾਈ ॥ ਲਥਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾ ਜਿਓ ਫਿਰੁ
 ਤੇ ਇਥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇ ਦੇਵਤਾ ਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਪ
 ਦੇ ਅਫਦੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ॥
 ਪਥਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥ ਏਕੋ ਭਵ ਭਵ ਭਵੋ ਤਿਹੁ ਲੋ
 ਘਾ ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੇ ਬੂਝੇ ਪਾਤਿਹੋਇ ॥ ਗਿਅਨੁ ਧਿਅਨੁ ਲੇਸਾ ਸ
 ਰਿਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਦਿਰਲਾ ਕੋਲਹੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੋਇ ਕਿਰ
 ਪਾਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਅਖਿਸੁਣਾਏ ॥ ੧ ॥ ਊਰਮੁ ਪੁਰ
 ਮੰਜੀ ਤਿਊ ਜਾਣਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਊਗ

ਦਿਆ ਅਸਰੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ ਕਾਰਿ ਕਰ ਪਾ ਅਪਨੈ ਪਾਰਿ ਅਵੈ ॥ ੨੪ ॥
ਉਨ ਦਿਬਰ ਸੈਨੀ ਝਰ ਪਾਰਾ ਉਤ ਮਸਥਾ ਦਿਸਵਾਰਣ ਹਾਰ ॥
ਇਸੁ ਏ ਕੇ ਕਾਜਾ ਏ ਭੇਉ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਦੇਉ ॥ ੨੫ ॥ ਉਗ
ਵੈ ਸੂਰ ਅਸੂਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਉਚ ਉਦੇਖਿ ਸਥਾ ਦਿਖੀ ਚਾਰੈ ॥ ਉਪਾਰਿ
ਆਇ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਅਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿ
ਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨੬ ॥
ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤ ਕਾਰਿ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੁਏ ਮਨੁ ਮਾਮਾਰਿ ॥
ਰਾਤਿ ਦਿਨ ਤਿਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਸੁਰਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥
ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਖੀ ਲੁਖਿ ਦੇ
ਹਾ ॥ ਰਹੀ ਰਾਮ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸਖ ਦੁਸਾਰਿ ॥

ਟੁਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥
 ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਗ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗੁ ਚਾਰੇ ਰਹਣੁ
 ਕਹਣ ਤੇਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਾਹਿ ਕਹਉ ਬਿਨੰਤੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ
 ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਰੋਪਰਗੁਰ ਦੇਵੈ ਪਾਤਿ ਮਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ
 ਮਰਿ ਗਈ ਘੁਪਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ਸਾਸੁ ਦਿਕਾ ਨੀਥਾ ਫਰੀਸਿ
 ਰਿਤੇ ਸਿਕਟ ਲੀਘੈ ਮਥੁ ਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਬਦੁ ਅ
 ਨੰਦੁ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲਿ ਭਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿਦੁ ॥ ੧
 ਕਾਲਾ ਹਨਾ ਮੁਰਤ ਨ ਜਪਿ ਸਾਰਾ ਲਭੁ ਲੇਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
 ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇ ਤਥਾ ਰਾਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਫਾਰੁ ॥
 ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇ ਮਾਜਾ ਗਿਹੈ ਇਸੁ ਦੁਗਾਇ ਅਫਗਾ
 ਇਠ ਗਿ ਲਾਹਨਾ ਮੁਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇਸਾ ਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਾਤਿ ਸਚਾ

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਵਿਗੁਤ ਜਗਜਮਪੀਥਾ ਆਈ ਨਿਮੇ ੨੫
ਟਣਕੋ ਸਮਰਥੁ ਆਥਿ ਸੋਲਿ ਨੀਚ ਪਾਰਿ ਹੋਇ ਆਥਿ ਦੇ
ਖਿਨਿ ਕੈ ਜਿਹ ਦੋਇ ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿ ਆਨਾ ਭ
ਗਤਿ ਬਿਪੁਨ ਜਗੁ ਬਥਿ ਰਨਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਬਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇਰਾ ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਪੈਰਾ ਜੋ
ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਘਟ ਬਾਪਿ ਆ
ਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਧੰਧੈ ਲੇਇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਇ
ਕਾਰਿ ਆਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਨਾਮਾਦਿ ਹੁਣਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ
ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਫਿਨੁ ਨ ਦੇਇ ਰੇ ਪੁਸਰੀ ਰਾਗਿ ਕਿਉਨ ਮਿਲਾਹਿ
ਕਾਟਹਿ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ਕਾਟ ਕਟਾਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ਗਕਿ ਆਵੈ

ਆਇਆ ਕਿ ਆਪ ਲੇ ਪਾਇਆ ਦਿਣੁ ਨ ਦੇ ਤੇ ਟਾਸੁ ਭਥਾਇ ਲਾਹਾ ਮਿ
 ਲੇ ਜਾ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ਫਟ ਜੁਧ ਪਾਰੁ ਫਟ ਜੇਵਾ ਪਾਰੀ ਦਿਣੁ ਨ
 ਦੇ ਕੇ ਸੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਗੁਣ ਫੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਗੁਣ ਮ
 ਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਦਿਰਲਾ ਸਿਸਾਰੀ ਸ
 ਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਫੀਚਾਰੀ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾ
 ਏ ਗੁਣ ਮਿਲੀ ਐ ਜਾਲੁ ਏ ਮਿਲਾਇ ਗੁਣ ਫੀਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ
 ਨੀਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਮੀਤਾ ॥ ੭ ॥ ਕਮੁ ਕੋ ਪੁਕਾ
 ਏ ਆ ਕਉ ਗਲੇ ਗਾਜਿ ਉਕੰਚ ਨ ਸੋਹਾ ਗਾਢ ਲੇ ਕਾ ਸਿਕ ਸਫ
 ਟੀ ਸਹੈ ਸੁਤਾ ਉਪਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਫਨੀ ਸਚ ਚਾਉ ਜਗਤੁ ਪਸੁ ਅ
 ਹੰ ਕਾ ਲੁਕ ਸਾਈ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਤੈ ਕਰਣੀ ਕਾਰਿ ਪਾਈ ਜਿਨਿ ਕੀ
 ਤੀ ਤਿਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਸਾ

ਈ॥ ੧੮ ॥ ਖੋਜਾਤਿ ਖੋਜਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਆਖਿ ਮਾਰਹੀ ਮਨੁ ਜਾਤਿ ॥ ੨੬ ॥
ਗੁਰਦੀਆ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਆਖਰਾਤ ਨੁਗਚਾਰੇ
ਹੋਇ ਆਖਤ ਪੀਅੰਤ ਮੁਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਆਖਿ ਨ ਮਹਿ ਮੁਏ ਜਾਸ
ਬਦੁ ਪਛਾਨਿ ਆਖਾ ਅਸਾ ਬਿਰਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਖਾ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾ ਮੁਪਛਾਨਿ ਆਖਾ ॥ ੧੯ ॥ ਗਗਨ ਰੀਝੀ ਰੁਗਗਨੀ ਤਾਰਿ
ਫਾਸਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਫਾਸਾ ਗਾਇਆ ਨ ਆਏ
ਆਇਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਗਗਨੁ
ਅਰੀ ਮੁਅ ਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਆਸਾ ਬਿਰਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਰੋਨੀ ਆਹ
ਰਿਨਾ ਮੁਚੇਤਿ ਦਿਰਿ ਪਫਹਿ ਨਜੁਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਜੁ ਹੋਰਨਾ ਮ
ਥਿਹੁਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਘਰਦਰ ਦਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਜਾਤਿ ਅਸੀ
ਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕੇਤੇ ਮਾਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤ ਪੀਆ ਕੇਤੇ ਗੁਰ

ਚੇਲੇਢੁਨਿਹੂਆਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆਕੇਤੀਨਾਰਿਢ
ਰੁਏਕੁਸਮਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣਜੀਢੁਪੁਭਨਾਇਦਹ
ਇਸਚੁਢਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆਮੇਲੁਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲਾਇਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਢੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੋਲਿਤੋਲਾਢੈਤੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਅਕੈਜਾਇਨਿਸੰਗਾਪਰ
ਹਾਰਿਮੇਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਜੁਅਚਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹੋਸਾਰੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਢੈਪਾਰੁ॥੨॥ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨ
ਰਹਈਨਾਇਚੋਗੀਮਿਰਗੁਅੰਗੁਰੀਖਾਇਚਰਨਕਮਲਓ
ਰਧਾਰੇਚੀਤਾਚਿਰੁਜੀਢੁਨਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤਾਗਚਿਤਤਹੀਦੀ
ਸੋਸਭੁਕੋਇਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇਚਿਤਿਢੈਰਾ

ਚੈਹਰਿ ਨਾਇ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਛੀਜੈ ॥ ੨ ॥
 ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਾ ਛੀਆ ਨਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗਿ ਹੀਨਾ ॥ ਧੁਪ ਛਾਵ
 ਜੇਸ ਮਕਰਿ ਜਾਣੈ ਥੰਪ ਨ ਕਾਟ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਛਾਇਆ ਛ
 ਛੀਜਗ ਤੁਝ ਲਾਨਾ ਲਿਖਿਆ ਕਿਹੁ ਤੁਧੁ ਦੇਖ ਰਵਾਨਾ ॥ ਛੀਜੈ ॥
 ਬਹੁ ਜਗੁ ਆਸਿ ਰਿਕਤਾ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਥਾ ਲੂ ॥ ੨੪ ॥ ਜ
 ਪੈਆ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਫਰਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ
 ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜ
 ਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲਾ ਹਿਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ
 ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਿਲੀ ਐਬੀ ਸਾਇਕੀ ਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਛ
 ਪਿਥੋ ਲਣੁ ਕਿਆ ਜਾਗਿ ਸਿਉ ਵਾਦਾ ॥ ਛੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦਾ ॥
 ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣੁ ਆਸਾ ॥ ਆਇ ਚਲੇ ਭੁਏ ਆਸਿ ਨਿਰਾ

ਸਾਧੁ ਰਿਝੁ ਰਿਝੁ ਖਿਮਾ ਟੀਗਲਿ ਜਾਇ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਇਪਾਈ ਨਫਨਿ ਧਿਹਰਿ ਕੋਨਾਇਆ ਪੇਦੇਵੈ ਸਾਹਿਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥
 ਯਾਦਿ ਅਨੋਥੈ ਲੋਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਚੁਝੈ ਗੁਰਕਾ ਕ
 ਹੀਆ ਅੰਕਿਸਮਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇਸਾ ਚੇਭਾਵੈ ਗੁਰਸਾਗਰੁ ਰਤ
 ਨੀਨਹੀ ਤੋਟਾਲਾ ਲਪਦਾਰ ਬਸਾਚੁ ਅਖੈਟਾ ਗੁਰਕਹਿ ਆਸਾਕਾ
 ਰਿਕਮਾਫਹੁ ਗੁਰਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇਧਾਫਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ
 ਸਮਾਫਹੁ ॥੨੭॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿਥੋਲਹਿ ਸਹੀ ਟੂਟੈ ਬਾਹਦੁਹੁ ਦਿਸਗ
 ਹੀ ਟੂਟਪਗੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰਿਥੋਲਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀਓ
 ਲਿਯਾ ਟੂਟੈ ਥੀਠਿ ਪੜੈ ਫੀਚਾਰਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਰਿਕਾਰ ਜੁਸਾਰਿ ॥
 ਲਾਹਾਸਾ ਚੁਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਡਿਭਵਣ ਠਾਕੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੨੮॥
 ਠਾਕੁਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਾ ਖਹੁ ਠਾਇ ਠਹਿਰਿ ਮੁਈ ਅਫਗਾਇ ਪਛੁਤ

ਇਥਾ ਠਾਕੁਰ ਏਕੁ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ਬਹੁ ਤੇ ਦੇਸ ਕਰੇ ਕੁੜਿ ਆਰਿ ॥ ੨੮ ॥
 ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ਅਗਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕਨ ਪਾ
 ਈ ਸਬਾਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਠਾ
 ਕਾਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਡੋਲ ਤੋ ਡੋਲ ਤਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਰਾ
 ਰਿ ॥ ਡਾਹ ਪਾਇ ਤਨਿ ਬੁਝਨ ਹੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਬਿਣਨੀ ਡਾਰਾ ਡਰ
 ਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੀ ਤਿਸੁ ਜਾਣਿ ॥ ਡਰ ਰਾਖਿ ਅ
 ਗਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾ ਮੁਵਖਾਣਿ ॥ ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ
 ਘਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾਨ ਹੀ ਦੂਰਿ ਗਤਿ ਖਾਨਿ ਫਾਰੀ ਸਬ ਦੁਮੀਨਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅ ਭਰ ਪੁਰਿ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੇ ਸਭ ਕੋਈ ਜੇ
 ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਢੰਢੋਲ ਤਢੂਢ ਤਹਉ ਫਿਰੀ ਢਾਹਿ ਢਾਹਿ
 ਪਵਨਿ ਕਰਾਰੀ ॥ ਭਾਰੇ ਢਹ ਤੇ ਢਾਹਿ ਪਏ ਹਉ ਲੇਨਿ ਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵ ਸੀਤਿ ਖਾਨਿ ਵਾਰੈ ਜੋਇ ॥

ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਕੋ ਹਉ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ
ਅਘੁਣੀ ਅੰਧੇ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ਅਨੁਦੀਆ ਗੁਰ ਅਪਣੈ ਪਾ
ਇਆਨਿ ਰਮਲਨਾਉ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿ
ਹਾਰੈ ਜਾਉ ਜੇ ਉਸ ਰੇ ਸੇਵਾ ਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਫਰਨ ਕੋਇ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥ ਏਕੋ
ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਏਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗਾ ਅਫਾਇਜਾ ਏਕਿ ਗੁਰੀ
ਮੇਦੁ ਥਧਾਵਿ ਆਪੇ ਰੋਗਾ ਏਕਾ ਫਿਹੁਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰਕੀ
ਧਾਰਿ ਰੀਤਿ ਆਵਿ ਏਨਾ ਫੈਕਿ ਉਛੁਟੀ ਅੰਧੇ ਸੰਗਤਿ ਲਿਅੰਤਿ ॥
ਗਣਤ ਗਣਏ ਅਪਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚੇ ਜੋਇਆ ਅਗਿਆਨੀ
ਅਤਿ ਹੀਣੁ ਹੋਗੁ ਗਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੨॥ ਤਿਤੁ ਰਬਾਥਕੀ
ਫਜੈ ਨਹੀਂ ਦਿਜੋ ਗਿਆਵਿਛੁੜਿਆ ਅਲੇਪੁ ਭੂਨਾਨ ਕਕਾਰਿ

ਜੋਗ ॥ ੩੨ ॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੀਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੀਖੀ ਪੰਚਾਤ ॥ ੨੮ ॥
 ਤੁਚੁ ਗਾਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕ ਸੋ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚਾ ਓੜਹਿ ਤਬੇ ਗੁਲ
 ਬੇਗੁ ਲੇਤਾ ਕਹ ਚੋਗ ਘਣੀ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹਿ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ
 ਭੀੜ ਬਣੀ ਗਾਥਿ ਨੁਸਾਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀ ਐਹ ਰਿਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥
 ਆਪਿ ਫਰਾਏ ਛੂਟੀ ਐਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ ੩੩ ॥ ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ
 ਫਰਾਈ ਆਜੈ ਭਾਏ ਤੈ ਦੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀ ਅਜਾਥਾ
 ਨਵਿ ਹੂਣ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਦੁ ਏਕੁ ਪੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫਟੈ ਕੋਇ ॥ ਥਿ
 ਰਨ ਰਾਇਣੁ ਬਿਰਹੁ ਭੂਬਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਨਾ ਬਹਨ
 ਬੁਝੁ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਭੂਦਾ ਤਾਦਾ ਤਾਰੁ
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਭੂਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਫਾਰੁ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਗਵਿ
 ਰਹਿ ਆਗੁ ਰਸਕ ਦੀਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਅਣਮੰਗਿ ਆਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀ ਐਹ ਰਿਗਪਾਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦਾਇਆ ਦਾਨੁ ਦਾਇਆ ਲੁਤੁ ਕੇ
 ਰਿਕਾਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰਾ ਦਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਲੇਹਿ ਖਿਨ
 ਅਹਿ ਦੁਹਿ ਉਸਾਰਿ ਦਾਨੁ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੂ ਹੀ ਦਾਨ ਕੋ ਸਿਰਿ ਦਾਨਾ
 ਦਾਲ ਦੁਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣਹਾਰਾ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ੩
 ਪਾਧਨਿ ਗਾਇ ਅੰਬਾਰਿ ਤੂਰੀ ਅੰਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਫਾਰਾ ਧਨੁ
 ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸਚਿ ਅੰਨਿ ਰਮਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ਧਨੁ ਗਾਇਆ
 ਤਾਜਾਣਦੇ ਹਿਜੇਰਾ ਚਹਿਰੀ ਗਏ ਕਾਮਨੁ ਦੀਜੇ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀ
 ਅੰਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀਟੇ ਕਾਧੰਧਾਧਾਟੁ ਤਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ
 ਅਨੰਦੁ ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਹਰਗੋਵਿੰਦਾ ਬਨੁ ਬਨੁ
 ਫਿਰਤੀ ਫੂਫਤੀ ਬਸ ਤੁਰਹੀ ਪਾਰਿ ਬਾਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੀ
 ਮੁਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ

ਛੂਟੀਐਦਿਣੁਗੁਣਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਨਾਤਿਸੁਣੇਹੁਨਓਹੁਪੈਅ ੩੦
 ਵਗੁਣਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਨਾਤਿਸੁਰਿਅਨੁਨਾਧਿਅਨੁਪੈਨਾ
 ਤਿਸੁਪਰਮੁਧਿਅਨੁਗਦਿਣੁਨਾਫੈਨਿਰਭਉਕਹਾਕਿਅਜਾਣਾ
 ਅਭਿਅਨੁਗਾਥਾਕਿਰਹੀਕਿਫਅਪੜਾਹਾਥਨਹੀਨਾਪਾਰਾਨਾਸ
 ਜਨਸੇਰੰਗੁਲੇਕਿਸੁਪਾਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਜੇ
 ਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਥਾਗੁਨਿਨਿਦਿਛੋਵੀਸੇਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਹੇ
 ਤਿਅਪਾਰਿ ੩੧ ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਅਮਾਰਾਪਾਪਿਲਦੇ
 ਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛਾਣੈਆਪਾਨਾਤਿਸੁਸੇਹੁ
 ਦਿਸੇਗੁਸੰਤਾਪਾਨਗਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੰਚੇਜਮਕਾ
 ਲਾਕਿਉਅਵਣਜਾਣਾਫੀਸਰੈਛੂਰੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲਾਮਨੁਜੰ
 ਜਾਲੀਫੇਰਿਅਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾਹਿਗਦਿਣੁਨਾਫੈਕਿਉਛੂਟੈਮੇ

ਪਾਪੋਪਚਹਿਪਚਾਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਾਹੀਫਾਸੈਕਊਆ
 ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਥਿਕਿਆਹੁਆਫਾਥਾਚੇਗਚੁਰੇਨਹੀਬੁਝੈ
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਅਖੀਸੁਝੈਗਜਿਉਮਛੁਲੀਫਾਥੀਜਮਜਾ
 ਲਿਆਵੈਟੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਾਤਿਨਭਾਲਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
 ਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਇਗਇਕਰੰਗਿਰਚੇਰਹੈਲਿਫਲਾਇਗਇਫ
 ਛੁਟੈਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਥੀਰਥੀਰਾਕਾਰਿਰਹੀਥੀਦਭ
 ਏਥੈਰਾਇਥੀਰਚਲੇਘਾਰਿਆਪਣੈਬਹਿਫਥੀਰਹਿਜਲਿਜਾ
 ਏਥਾਥੁਲਕੈਘਾਰਿਥੈਟੜੀਥਾਲੀਥਾਲੇਨੇਹਾਜੇਲੋੜਾਹਿਫਰੁਕ
 ਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁਜੇਫਾਹਿਤੇਹਾਥਿਰਲੇਗਿਆਨੀਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਚਿਮਿਲੇਠਾਕੁਰਹਾਥਿਫਰਾਈਆਜੇਭਾਵੈਤੇਦੇਇਥਾਣੀ
 ਥਿਰਲੇਥੀਚਾਵਸੀਜੇਕੋਚੁਰਮੁਖਿਹੋਇਗਇਹਥਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖ ॥ ੩੯ ॥

ਕੀਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਹੋਇ॥੪੦॥ਭਨਿਭਨਿਪੜੀਐਪੜੀ ੩੧
 ਪੜਿਭਜੋਦਾਹਿਉਸਾਰੇਉਸਰੇਦਾਹੋਸਰਭਰਿਸੋਖੇਭੀਭ
 ਰਿਪਖੇਸਮਰਥਦੇਪਰਦਾਹੋਭਰਮਿਭੁਲਨੇਭਏਦਿਵਨੇਦਿ
 ਟੁਭਗਾਕਿਆਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤੋਰੀਪ੍ਰਤਿਪ
 ਕੜੀਜਿਨਖਿਚੇਤਿਨਜਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੀ
 ਗਿਰਾਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੇਤਾਈਐਭਭੈਭਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਭੂ
 ਝਹਿਤਾਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਪਾਈਐਭਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰਗੁ
 ਦਿਖੜਾਅਸਾਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪੋਚੀ
 ਨੇਜੀਦਾਤਿਆਇਦਮਰੀਐ॥੪੧॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਾਰਿ
 ਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੇਨਸਾਥਿਹੀਚਰਲੇਉਠਿਤੁਮੋਣੇਮਾਇਆ
 ਭੂਲੀਆਥਿਅਨੁਤੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਆਅਫਗੁਣਚਲਹਿ

ਨਾਲਿਅਨਮਾਹਿਮਨੁਉਲੋਟੇਮਰੈਜੇਹੁਣਹੋਵਾਹਿਨਾਲਿਅੇਰੀ
 ਮੇਰੀਕਾਰਿਮੁਏਦਿਣਨਾਫੈਦੁਖਭਾਲਿਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕ
 ਹਾਜਿਓਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਦਿਣੁਭੁਭਾਅਫਣ
 ਜਾਣੁਆਪੇਚਤੁਰਸਰੂਪਹੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪੨॥ਜੋਅ
 ਵਹਿਸੋਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇ
 ਵਨੀਘਟੈਨਕਪੈਉਤਾਹਿਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਾਰਿਭਾਇਆ
 ਧੀਧਾਮੁਆਵਿਗੁਤੀਮਾਇਆਜੋਦੀਸੋਚਲਸੀਕਿਸਕਉਮੰ
 ਤੁਕਰੇਉਜੀਉਸਮਪਉਅਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉਅਸਾਥਿ
 ਦੁਕਰਤਾਤੁਪਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੇਓਟਾਹੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸ
 ਵਾਦਿਰਤੀਅਨਿਚੋਟਾ॥੪੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗਨਤੰਗੁਫਕੀ
 ਗੁਫਾਰੀਆਪੇਅਪਣੀਕੋਇਨਥੀਧੀਰਾਰਾਹੁਬਰਾਭੀਹਾਫਲਾ

ਸਰਬੂਗਰ ਅਸਗਾਹਾਮੇਤਨਿ ਅਵਗਣਤੁ ਰਿਮੁਣੀ ਦਿਤੁ ਗੁਣਕਿ ੩੨
 ਓਘਾਰਿ ਜਾਹਾ ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇਪੁ ਭਮਿ ਲੇਕਿ ਓਤਿ ਨਾਮਿ ਲਓ
 ਪਿਆਰੀ ਤਿਨ ਹੀ ਜੇ ਸੀਥੀ ਰਹਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਦੇ ਮੁਗਾਰੀ ਅਵਹੁ
 ਟੀਭਰ ਪੁਰ ਹੋ ਗੁਣ ਭੀ ਕਸਹਿ ਨਾਲਿ ਆਦਿ ਤੁਸਤ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨਜ
 ਪਨੀ ਜਿਚ ਰਸ ਬਾਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ ਲਸਕਰੀ ਆਪਰ
 ਸਿਮਲੇ ਆਏ ਕਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਣੀ ਲਾਹ
 ਪਲੈ ਪਾਇ ਲਭੁ ਲੇਭੁ ਬੁਰਿਆਈ ਆਛੇ ਭੇਮਨ ਹੁਦਿ ਸਾਰੀ ਗ
 ਕ੍ਰਿਦੇ ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰੀ ਚਾਕੁ ਰੁਕਹੀ ਐਖਸ
 ਮਕਾਸ ਉਹੇ ਉਤਰਦੇ ਇਕ ਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਥੈ ਸਹਿ
 ਜੇਇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾ ਬਿਵਾਹੁ ਆਈ ਆਜੈ ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਇ ਆਪਿ ਕ
 ਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੪॥ ਥੀਜ ਉਪੁਝੇ ਕੋ

ਨਹੀਥਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇਾਨਰਕਨਿਵਾਰਣਨਰਹਨਰੁਸਾਚਓ
ਸਾਚੈਨਾਇਾਵਣੁਤਿਣੁਢੁਢਤਾਫਿਰਿਰਹੀਮਨਮਾਹਿਕਰਓਥੀ
ਚਾਰਾਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਬਿਭੰਡਾਰਾਉਤ
ਮਹੋਦਪੁਤ੍ਰਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇਾਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਗਸਿ
ਮਿਲੇਲਾਹਾਲੇਪਰਥਾਇਾਰਚਨਾਗਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿ
ਰਿਅਮਾਕਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਥੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾ
ਵਾਰਾ॥੪੬॥ੜਾੜੈਦੁੜਾਹਾਰਿਜੀਉਜੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਜਾਅ
ਵਰਨਕੋਈ॥ੜਾੜੈਗਾਰੁਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਾਰਿਪਾਈਐਮਤੁਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਜੋਜਾਹੁ
ਸਾਚਾਜਿਸੁਹਾਰਿਪਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਤਿਸੁਸਾਥਾਸਿ॥
ਬੁਝੀਥਾਣੀਹਾਰਿਪਾਇਅਗੁਰਸਬਦੀਥੀਚਾਰਿ॥ਆਪੁਗਾਇ

ਆਦੁਕਾਟਿਅਹਰਿਕਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥੪॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸਿਚੀ॥੩੩॥
 ਅੇਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰਾਸਾਹੁਸਦਾਏਸੀਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਤੁ
 ਆਰਾਸਾਚਿਅਾਰੀਸਚੁਸੀਚਿਅਾਸਾਚਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁਆਹਰਿਨਿ
 ਰਮਾਇਲੁਊਜਲੋਪਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁਆਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁ
 ਤੂਤੂਸਰਵਰੁਤੂਹੰਸੁਆਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੇਹਉਥਲਿਹਾਰੀ
 ਤਿਸੁਆਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੁਆਬੀਖ
 ਆਮੀਮਿਤੁਏਕੁਹੋਭੁਏਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੮॥ਅਖਿਮਾਦਿਹੁਣੇਖ
 ਪਿਗਏਖੁਹਾਣਿਲਖਅਸੀਖਾਗਣਤਨਆਵੇਕਿਉਗਣੀਖਪਿ
 ਖਪਿਮੁਏਬਿਸੀਖਾਖਸਮੁਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੁਲੈਬੰਧਨਪਾਇ॥
 ਸਬਦਿਮਹਲੀਖਗਤੂਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇਆਖਰਚੁਖਰਾਧਨੁ
 ਧਿਆਨੁਤੂਆਪੇਵਸਾਹਿਸਰੀਰੀਮਾਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਾਪੇਸਦਾਚੁ

ਤਮੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਹਉਮੈ ਖਪੇ ਖਪਾਇ ਸੀ ਬੀਜ ਉਫ ਭੁਫਿ ਕਾਰਾ
 ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਦਿਚਿ ਪਾਇ ਅਨੁਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰਾ ॥੪੯॥ ਸ੍ਰਿ
 ਸਟੇ ਭੇਓ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਹਚ ਉਹੋਇ ਸੰਪੇ ਕਉ
 ਈਸਰਾਧੀਆ ਈਸੇ ਪੁਰ ਬਾਲਿਏ ਕੀ ਪਾਇਸੇ ਈਸੇ ਪੇਕਾ
 ਗਣਿ ਚਾਕਰ ਚੇਰਾ ਸੰਪੇ ਸਾਬਿਨ ਚਲੈ ਹੋਰਾ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀਦ
 ਵਗਾਹ ਮਾਨੁ ਹਾਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥ ਹੋਰਤ ਹੋਰਤ ਹੋ
 ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹਿ ਹੈਰਾਨੁ ਹਉਮੈ ਕਰਤੀ ਮੇਸੁ ਈਸ ਬਾਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ
 ਗਿਆਨੁ ਹਾਰੈ ਰਕੰਕਨ ਅਣੇ ਕਾਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀ ਗਾਰਾ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀ
 ਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਸਗਲ ਚੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
 ਈਸੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਦੇ
 ਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰੀ ਹਾਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪ੍ਰੀ

ਆਰਾਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੫੧॥ ੩੪
 ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੋਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿਅਪੇਕਾਰਣੁ
 ਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿਕਰਤੇਹਬਿਫਾਢਿਅਈ
 ਆਬੂਝਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿਲਿਖਿਆਫੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾ
 ਵੀਤਿਉਸਾਰਿਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀ
 ਚਾਰਿਅਨਮੁਖਭੂਲੇਪਾਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿਜਿਪੁ
 ਰਖੁਨਦਰਿਨਅਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥
 ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੇਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥੫੨॥
 ਪਾਧਾਪਾੜਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਜਿਉਭਾਇ॥
 ਬਿਦਿਆਸੋਪੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇਅਨਮੁਖਬਿ
 ਦਿਆਬਿਕੁਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨ

ਈਸੁਤੁਤੁਤੁਨਹਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟ
ਵਿਆਮਾਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗਰਹੁਲਾਹਾਜਗਮ
ਹਿਲੇਇ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਾਨਿਪੜੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰਾਨਾਨਕ
ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਉਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰਾ॥੫੪॥
॥=੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਿਧਗੋਸਾਣਿ॥

੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਿਧਸਭਾਕਾਰਿਆਸਾਣਿ
ਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੇਕਾਰੇ॥ਤਿਸੁਆਰੇਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅ
ਪਰਅਪਾਰੇ॥ਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਰੇਤਨੁਮਨੁਆ
ਗੇਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁਲੇ
ਖੇ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਾਚਿਉਚਾਹੋਇ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁ

ਕਾਤਿਨੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਫਨਤੁ ਮੇਕਿਆ ਨਉਤੁ ਮਾਰਾ ਕ ੩੫
 ਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਥਾ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾ ਸਿਹਮਾਰੀ ਹਉ
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਾਲਿ ਜਾਥਾ ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹਆ
 ਫਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ਨਾਨਕੁ ਬੈਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾ
 ਹੋ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭਾਏ ਸਹਜੇਆ ਏਹੁ ਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏਆ
 ਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਬਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁ
 ਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ਚਰਪਟੁ ਬੈਲੈ ਅਉਧੁਨਾ
 ਨਕਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋਆਪੇ ਆਖੈਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆਉ
 ਤਰੁ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆਖੈ ਸਣੁ ਦੀ

ਜੋ ੪ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਾਹਿਕ ਮਲੁ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣਾ ਸੁ
 ਰਤਿ ਸਥਾ ਦਿਭੁ ਕਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਹਾਇ
 ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਫਸਿਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਜੋ ਅਗਮ ਅ
 ਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾਕਾ ਦਾਸੋ ॥ ਪਾਸੁ ਦਿਸੁ ਆਮੀ
 ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੁਛੁ ਭੀ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੋ ਭਿਤਰੁ
 ਦੀ ਜੋ ਕਉ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤ ਭੀ ਸਚ ਅ
 ਰਿਬੈ ਸੋ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾਲੁ ॥
 ਗੋਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਵਾਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਾਇ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਪਿ ਬਿਰ
 ਪਿਉ ਦਿਆਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਪਾਈ ਐ ਅਭਿਪੂਥੈ ਲੋਗਿ ਅ ॥
 ਨਾਤੀ ਗਬਿਨਾਈ ਐ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਈ ਐ ਮੇਲੁ ਨਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥
 ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀ ਪਾਥੈ ਲੋਜੈ ਗਜੁ ਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ १ ॥

ਹਾਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਅਫੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨਤੋਲਾਈਗਬਿਨੁ ੩੬
 ਨਾਫੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈਗਾਟਪਟਣੁਪ
 ਰੁਗੁਗੁਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਫਾਪਾਰੇਖੰਡਿਤਨਿੰਦੁਅਲ
 ਪਅਹਾਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿ
 ਦਾਮੰਦਾਝੋਲੀਖੰਥਾਬਰਹਅੰਤਰਏਕੁਸਰੇਵਹੁਪਟਦ
 ਰਸਨੁਇਕਪੰਥਾ॥ਇਨਾਥਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬ
 ਹੁਕਿਚੇਟਨਖਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਏਏਗੁਰਮੁਖਿਝੁਝੋਜੋਗੁ
 ਜੁਗਾਤੁਇਵਪਾਈਐ॥੯॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਾਰਿਮੁ
 ਦਾਹਭਿੰਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀਕਾਮੁਕੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਫਾਰੈ
 ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥ਖੰਥਾਝੋਲੀਭਾਰਿਪੁਰਿਰ
 ਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ

ਪਰਥੇ ਗੁਰਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਉਧਰ ਖਪ ਰੁਪ ਚ ਭੂਟੇ ਪੀਕੰ ॥
ਇਆ ਕੜਾ ਸਟੁ ਮਨੁ ਜਾਗੇ ਟੀ ॥ ਸਤੁ ਸਿ ਤੇ ਭੁ ਸੇ ਜ ਮੁ ਹੈ ਨਾ ਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧੧ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਗੁਪਤਾ ਕ
ਵਨੁ ਸੁਮੁਕਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਅੰਤਰਿ ਬਹਾਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ
ਸੁਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁਜਾਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਤਿ ਭਵਾਇ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਥਾ ਦਿਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬ
ਧਾ ਸੁਰਪ ਨਿਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀ
ਚਾਰੈ ਸੁਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਬਾਧਾ ਸੁਰਪ ਨਿਖਾਧਾ ॥

ਮਨਮੁਖਿਯੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਅੰਧੇ ३੨
 ਰਾਜਾਇਨਾਨਕਹਉਮੇਮੋਟਿਸਮਾਇ ॥੫॥ਉਨਨਿਰੰਤਾਰਿ
 ਦੀਜੇਬੰਧਾਉਭੈਨਹੰਸਾਪੜੈਨਕੰਧਾਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾ
 ਏਸਾਚਾਨਾਨਕਸਾਚੇਭਵੈਸਾਚਾ ॥੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਗਣਿਕਿ
 ਹੁਤਾਜਿਓਓਦਾਸੀ ॥ਕਿਸੁਕਾਰਗਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ ॥ਕਿ
 ਸੁਫਖਰਕੇਤੁਮਫਣਜਾਰੇ ॥ਕਿਓਕਾਰਿਸਾਬੁਲਿਘਾਫਹੁਪਾ
 ਰੇ ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਯੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ ॥ਦਰਸਨਕੇਤਾਈਭੇ
 ਖਨਿਵਾਸੀ ॥ਸਾਚਫਖਰਕੇਹਮਫਣਜਾਰੇ ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ ॥੧੮॥ਕਿਤਾਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਫਟਾ
 ਇਆਕਾਹੇਕਉਤੁਝਾਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ ॥ਕਿਤਾਬਿਧਿ
 ਸਾਮਨਸਾਖਾਈ ॥ਕਿਤਾਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਾਰਿਪਾਈ ॥ਬਿਨੁਦੰਤ

ਕਿਉਪਾਈਐਸਾਰਾਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ १੮ ਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਸਨਮੇਰਾਵਨੁਮਿਟਾਇਆਅਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁ
ਲਾਇਆਅਨਸਾਅਸਾਸਬਾਦਿਜਲਾਈਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿ
ਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈਏਹੁਣਮੇਟੇਪਾਈਐਸਾਰਾਨਾਨਕੁਤਾਰੇ
ਤਾਰਣਹਾਰਾ ੨੦ ਆਦਿਕਉਕਫਨੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁ
ਨਕਹਾਪਰਫਾਸੋਗਕਿਆਨਕੀਮੁਦਾਕਫਨਕਥੀਅਲੇਪਾਇ
ਪਾਟਿਕਫਨਨਿਵਾਸੋਕਾਲਕਾਂਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇ
ਕਿਉਨਿਰਭਉਪਾਰਿਜਾਈਐਸਹਜਸੰਤੋਖਕਾਅਸਟੁਜਾ
ਏਕਿਉਢੇਦੈਬੈਰਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਹਉਮੋਬਿਖੁਮਾਰੇ
ਤਾਨਿਜਪਾਰਿਹੋਵੇਵਾਸੋਜਿਨਿਗਚਿਰਚਿਆਤਿਸੁਸਬ
ਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕੁਤਾਰਾਦਾਸੋ ੨੧ ਕਹਾਤੇਅਵੈਕਹਾਇ

ਜਾਵੈ ਕਹਾਇਹੁ

ਹੁੰਰਹੈ ਸਮਾਈ ਏਸੁ ਸਥਾ ਦਿਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਤਿ ਨ ॥ ੩੮ ॥
ਤੁਮਾਈ ਸਕਿਉ ਤਤੇ ਅਵਿਗਤੇ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੇ ॥
ਅਪੇਸੁ ਰਤਾ ਅਪੇਕਰਤਾ ਕਹੁਨ ਨ ਕਬੀਚਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਵੈ
ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਜਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗ
ਤਿਮਿਤਿ ਸਥਾ ਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਦਿਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕ
ਬੀਅਲੇਸੁ ਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਨੀਅਤ ॥ ਅਕਲਪਤਮੁ ਦਾਗੁ
ਚਗਿਅਨੁ ਬੀਚਾਰੀ ਅਲੇਖਾ ਟਿਪਟਿਸਾਚਾ ਸਰਬਜੀਆ ॥
ਗੁਰਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮੇਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥
ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰਟਿ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿਲਹੈ ॥ ਹੁਕਮੁ
ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਅ
ਪੁਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥ ੨

੨॥ ਅਫਿਗੋਤੋਨਿਰਮਾਇਲੁਭਿਪਜੋਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣਬੀ
ਆਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸ
ਮਾਇਲੀਆਏਕੇਕਭਿਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਭੀਮੇਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀ
ਆਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਬੀ
ਆਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦ
ਇਆਨਾਨਕਤਾਕਭਿਮਿਏਕਫਾਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀ
ਆਰਘਸਾਚੈਭਿਪਜੋਸਾਚਿਜਮਾਏਸਾਚੈਸੁਚੈਏਕਮਾਇਆ
ਝੁਠੈਆਵਹਿਠਫਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈਆਵਾਗਭਿਣੁਭਾਇਆ
ਆਵਾਗਭਿਣੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਿਲਾਇਆ
ਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੈਕਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਫੀਸਾਰਿਆਸੋਭੁ
ਝੋਜਿਸੁਆਪਿਭੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਾਇਆਨਾਨ

ਕਤਰੇਤਾਰਣਹਾਰਹਉਮੇਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ॥੨੫॥ਅਨਮੁਖਿਭੂਲੇ ੩੮
 ਜਮਕੀਕਾਣਿਆਪਰਘਰੁਜੈਪੈਹਾਣੇਹਾਣਿਆਅਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭਫੈਥੇ
 ਥਾਣਾਫੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿਮਸਾਣਿਆਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲਫੈਕੁਥਾ
 ਣਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿਆ॥੨੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉ
 ਪਾਫੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਘਰੁਘਰੁਫੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹ
 ਰਿਗੁਣਗਾਫੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦਪਾਫੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੇ
 ਮਿਰੇਮਿਹਰਿਧਿਆਫੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਫੈ॥੨੭॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਰਚੈਥੇਦਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਥਾਇਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤਗਥੀਧਿ
 ਜਾਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖਅਪਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁ
 ਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥੈਥੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਿਬਹੈਸਪਰਫਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਰਿਪਿਆਰਿ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ਸਬਦਿ ਭੋ ਦਿਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ਨਾਨ
 ਕਹਉ ਮੇਜਾ ਲਿਸਮਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਸਾਰੈ ਸਾਜੀ ॥
 ਤਿਸਮਾ ਹਿਥ ਪਾਤਿ ਖਪਾਤਿ ਸੁਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲ
 ਾਇ ॥ ਸਾਦਿ ਰਤ ਉਪਾਤਿ ਸਿਉ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਾ ਬਿਨੁ ਪ
 ਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਕੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵੁ ਲੁਤਰੀਐ ਸ
 ਚਕੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਅਪ ਸਰਬਿ ਧਿਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
 ਫਿਰਤਿ ਨ ਰਹਿਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉ ਮੇਜਾਇ ॥
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋ ਗੁਰਗਾਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਭਵਣ ਸੇਝੀ ਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋ
 ਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਕਰਣੀ ਸ ॥
 ਰਾਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖੈ ਲੋਸੁ ਭੁਫੇਕਾ ॥
 ਰਾਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੇ ਕਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪੁ ॥
 ਇਆ ਜਾਇ ਜੇਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜਿ
 ਗੀਭਰ ਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਨਿ
 ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੇ ਲਾਏ ਦੇਖ ॥
 ਹੁਰਿ ਦੇਖੀ ਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਸੇਵਕੁ ਰਾਗਿ ਨਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ॥
 ਉਧਾਰਿ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਟੁਟੁ ਨ ਲਹੈ ਲਿਖਣਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਦੀ ਕਾਰਕੁ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ

ਖਿਸਾਚੇਮਨਪਤੀਆਇਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾ
 ਕੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਕੈ॥੩੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾ
 ਨੁਇਸਨਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧੀਆਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪ॥
 ਕੈਦਰਗਧਮਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰਜਨੁਪਰਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਟਟੀਕਾਰਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿਮਿਲਾਏ॥੩
 ੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮਿਤਿਬੇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਦੈਪਟਪਾਇ
 ਭੇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੋਰਦੋਰੇਪਗਵਾਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਣੀਗਣ
 ਤਮਿਟਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਰੀਗਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥੩੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੇਅਵੈਜਾਇਾਬਿਨੁਗੁਰ
 ਪਾਲਨਪਵਈਥਾਇਾਬਿਨੁਗੁਰਮਨੁਆਅਤਿਡੇਲਾਇਾਬਿਨੁ
 ਗੁਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਬਿਖੁਖਾਇਾਬਿਨੁਗੁਰਬਿਸੀਅਰੁਡਸੈਮਾਰਿ ੪

ਵਾਟਾਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਪਾਟੇਪਾਟਾ॥੩॥ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾ ੦੪੧
 ਰਿਉਤਰੈਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੈਅਮੁਕਤਿਮਹਾਸੁਖ
 ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਅਵੈਹਾਰਿਤਨਹਟ
 ਕੀਇਹੁਮਨੁਵਣਜਾਰਾਨਾਨਕਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਗਾ॥੩॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੋਤੁਬਿਧਾਤੇਲਿਕਾਛੁਟੀਦੇਤਸਿਤਾਪੇਰਾਮਚੀਦਿ
 ਮਾਰਿਓਅਹਿਰਾਵਣਾਭੇਦੁਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੈ
 ੪੦ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈਅਵਣਜਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਪਵੈਮਾ
 ਣਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਟੇਖਰੋਪਛਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾਰੈਸਹਜਿਧਿਆ
 ਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸਿਫਤਿਸਮਾਇਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨ
 ਪਾਇ॥੪੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੇਸਬ

॥ ਦਿਜ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਰਹੀ ਸਾ
 ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਾਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
 ਗਲ ਭਟਕਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਫਣ ਮੁਲੁ ਕਫਣ ਮਾਤਿ ਦੇ
 ਲਾ ਤੇਰਾ ਕਫਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ਕਫਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹੁ
 ਨਿਰਾਲੇ ਬੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਥਾਲੇ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀ
 ਚਾਰਾ ਭਵ ਜਲੁ ਸਬਾ ਦਿਲੰ ਪਾਫਣੁ ਹਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਪਫਨ ਅਰੰਭੁ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਦੇਲਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾ ਅਕਥ
 ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਏਕੁ
 ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ
 ॥ ੪੪ ॥ ਮੇਟ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈ ਮੇਸਾਰਾ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁਕ
 ਫਣੁ ਆਹਾਰਾ ਹਿਫੈ ਕਾ ਪਰਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ਕਫ

ਨਗੁਢਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ਇਤਉਤਾਕਿਸਕਉਜਾਣਿਸਮਾਵੈ॥੪੨
 ਕਵਨਧਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ਹਉਹਉਮੇਮੇਵਿਚਹੁਏ
 ਵੈ॥ਦੁਜਾਮੇਟੈਏਕੋਹਵੈ॥ਜਗੁਕਰੜਾਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰੁ॥ਸਬਦੁ
 ਕਮਾਈਅੇਖਾਈਅੇਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨ
 ਕਅਗਨਿਮਰੈਸਾਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿ
 ਫਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀ
 ਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਬਿਖੁਅਗਨਿ
 ਨਿਫਾਰੈ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਨਦਾਰਿਪਿਆਰੈ॥੪੭॥ਕਵਨਮੁਖਿਚੰਦੁ
 ਹਿਵੈ॥ਪਰਛਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਸੁਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ਕ
 ਵਨਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਤਿਰ
 ਹੈ॥ਕਵਨਜੋਧੁਜੋਕਾਲੁ ਸੰਪਾਦੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕੁਬੀਚਾਰੈ॥

੪੮ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਜਿਓ ਤਿਅਪਾਰਾਸਾਸਿ ਪਾਰਿਸੁਰਵ ਸੈਮਿਟੈ ਅੰ
 ਧਿਆਰਾ ਸੁਖਦੁਖ ਸਮਕਾਰਿਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ ਅਪੋਪਾਰਿਉ ਤਾਰਣ
 ਹਾਰਾ ਗੁਰਪਰਚੈ ਮਨੁ ਜਾਚਿ ਸਮਾਇ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾ ਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨਖ
 ਇਹ ੪੮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ਗਥਿ ਨੁਨਾਏ ਦੁਖ ਕਾਲੁ ਸੇ
 ਤਾਪੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਪਾਰਿਅਨੈ
 ਬਿਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ਨਾਨਕਾਨਿਹ ਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ੫੦
 ਅੰਤਰਿ ਸੁਨੰਥਾ ਗਰਿਸੁਨੀ ਤਿਭਵਣੁ ਸੁਨਮ ਸੁਨੰਥਾ ਚਉਥੇ ਸੁਨੰਥੇ
 ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸੁਨਕਾ ਜਾਣੈ ਭਉਥੀਆ
 ਦਿਪੁ ਰਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਜੇਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਈਪੁ ਰਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ੫੧ ਸੁਨੰਥੇ ਸੁਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈਆ ਅਨਹਤ ਸੁਨੁ
 ਕਹਾਤੋ ਹੋਈਆ ਅਨਹਤ ਸੁਨਿ ਰਤੇ ਸੇਕੈ ਸੋ ਜਿਸ ਤੇਉ ਪਜੋ ਤਿਸਹ

ਜੈਸੇ ਥਾਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਗਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਨ ਨ ਕਹੁ ਰਮੁ ਖਿਅ ॥ ੪੩ ॥
 ਨ ਸਮਝਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥ ਨਉ ਸਰਸੁ ਭਰਦ ਸਵੈ ਪੁਰੈ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਵ
 ਜਾਹਿ ਤੁਰੈ ॥ ਸਾਚੈ ਰਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੈ ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸਾਚੁ ਗਹਿ ਆ
 ਭਰ ਪੁਰੈ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖ ਲਏ ਸਚੁ ਸੇ
 ॥ ੫੩ ॥ ਸਹਸਿ ਭਾਇ ਮਿਲੀ ਐਸੁ ਪੁਰੈ ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨ
 ਦਨੁ ਸੋ ਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਾਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸ
 ਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰਕੀ ਦੀਖਿ ਆਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿ
 ਲਣ ਨਹੀ ਕੁਤੇ ॥ ੫੪ ॥ ਕੁਝ ਧਿਦਵ ਵੈਸੇ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ
 ਬੂਝੈ ਚੇਟਾ ॥ ਖਾਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੈ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ
 ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਖਨ ਬੂਝੈ
 ਗਵਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਕੁਝ ਧਿਮਿ ਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇ

ਏ ਮੋਖਦੁਆਰਾ ਤਤੁਨਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ਦੁਰਮਤਿ ਦਿ
ਭੁਕਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਮਾਨੈ ਪੁਕੁ ਸਭੈ ਚੁਣਗਿਆ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ
ਪਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਰੈ ਭੀ
ਜੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤ ਭੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਵੈ ਨ ਕੋਇ
ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥
੫੭ ॥ ਸੁਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾਵਾ ਸੁਕ ਥੀ ਅਲੇ ॥ ਜਿ ਤਤਰੀ ਐ ਭਕ ਜਲੁ
ਸਿਸਾਰੈ ॥ ਤੈ ਸਤ ਅੰਗੁ ਲਵਾਈ ਕਹੀ ॥ ਐਤਿ ਸੁਕੁ ਪੁਕਵਨੁ ਅਧਾ
ਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ਖੋਲੈ ॥ ਅਸਾ ਬਿਰਹੈ ਕੈ ਭੀ ਕਾਰਿ ॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪੁਣਵੈ ॥ ਅਪਣੈ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੇ ਸਾਚਿ ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਕਾਰਿ ਨ ਦਰੀ ॥ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ
ਦਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਖੀਨਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਮਾਇ ॥ ੫੮ ॥ ਸੁਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰ

੪੪
 ਰਿਵਾਸੁ ਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਤਹੋਸੇਈਪਦਨਕਵਾਸਾਸੁਨਿਵਾ
 ਸਾਅਕਲਕਲਾਧਰੋਸੇਈਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਪਟਮਹਿਵਸੈਦਿਚ
 ਹੁਤਰਮੁਗਵਾਏਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਥਾਣੀਨਾਮੋਮੀਨਿਵ
 ਸਾਏਸਥਾਦਿਗੁਰੂਤਵਸਾਰਤਰੀਐਇਤਥਿਤਏਕੋਜਾਣੈਚਹ
 ਨੁਦਰਨੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥੫੯੩੩੩
 ਤਅੰਗੁਲਵਾਈਅਥਿਪੁਸੁਨਸਚੁਆਹਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਬਿ
 ਝੋਲੈਚੀਨੈਅਲਖਅਪਾਰੋਝੈਗੁਣਮੇਟੈਸਬਦੁਵਸਾਏਤਮਨਿਚੂ
 ਕੈਅਹੀਕਾਰੋਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਰਿਨਾਮਿਲਗੈਪਿਆਰੇ॥
 ਸੁਖਮਨਾਇਕਾਪਿੰਗੁਲਬੂਝੈਜਾਅਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏਨਾਨਕਤਿ
 ਹੁਤੇਥੀਪਾਰਿਸਾਰਾਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਸਮਾਏ॥੬੦॥ਮਨਕਜੀਥਿਪਵਨੁ
 ਕਥੀਅਲੇਪਵਨੁਕਹਾਰਸੁਖਾਈਗਾਗਿਆਨਕੀਮੁਦਾਕਵਨਅਥਿਪੁ

ਸਿਧਕੀਕਫਨਕਮਾਣੀਗਬਿਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਆਵੈਅਉਪੁਹਉਮੇ
ਪਿਆਸਨਜਾਣੀਸਬਾਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਸਾਚੇਰਹੇਅ
ਘਾਣੀਕਫਨਭਾਧਿਜਿਤੁਅਸਾਥਿਰਹੀਐਕਿਤੁਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸੈਨਾਨਕਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਲੁਨਗਾਸੈ॥੬੧॥
ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਮਾਤਾਗਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਬਲਿਤਾਤਾ
ਬੰਦੁਨਰਾਖਿਆਸਬਦੁਨਭਾਖਿਆਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅ
ਰਾਧਿਆਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮ
ਕਉਲਿਹੈ॥੬੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਾਚੇ
ਮਾਤਾਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਅਪਿਉਪੀਠਆਤਮਸੁ
ਖਧਾਰੀਸਚੁਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰਤਾਰੀਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਵੀ
ਚਾਰੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵ

ਨਾਨਕ ਹਾਥ ਸੇ ਸੁਸਬਦੁ ਅਉਤਾ ਕਉ ਚੁਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ਨਦ ੪੫
 ਰਿਕਰੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ ਤਾਨਿ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥
 ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾਨਿ ਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਗ ਜਿਹ ਹਾਏ ॥
 ਕਉ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਘਰਿ ਸੁਰਸਮਾ
 ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਹੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੬
 ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਨਾ
 ਭਿਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਜਤਤ ਤੁਲਹੈ ਸੁਸਬ
 ਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਡਿਭੁ ਵਣਜੁ ਤੇ ਸੁਸਬ ਦਿਲਹੈ ॥ ੭ ॥
 ਵੈਦੁ ਖਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਡਿਪਤਾ ਸਿਰਹੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀਉ
 ਗੁਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੇ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਦੁ ਸੁਭਾਖੈ
 ਚਿਰਪੈਰੀ ਗੁਰ ਕਥਹੂੰ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੬੫ ॥ ਜਾਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੋ ਤੀਤੁ
 ਅਉਤੁ

ਉਮਨੁ ਕੈ ਠੈਰਹਤਾ ਨਾਭਿਕ ਮਲਾ ਅਸਥੀ ਭੁਨਹੋ ਤੇ ਤਾਪਵਨ
 ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ਰੂਪ ਨਹੋ ਤੇ ਰੇਖਨ ਕਾਣੀ ਤਾ ਸਥਾਦਿਕ
 ਹਾਲਿ ਫਲਾਣੀ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨਹੋ ਤੀ ਮਾਤਿ ਕੀ ਮਾ
 ਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਜਾਪ
 ਸਿਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬਤ ਬਸਾਚੇ ਸਾਚਾ
 ਵੇਦਾਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੋ ਤੀ ਅਉਪੁਤ ਉਮਨੁ ਸੁਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾ
 ਭਿਕ ਮਲੁ ਅਸਥੀ ਭੁਨਹੋ ਤੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤ ਉਪਵਨੁ ਅ
 ਨਰਾਗੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਾ ਜਾਤਿ ਨਹੋ ਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀ ਟਿਰ
 ਹਤ ਉਸਥ ਦੁਸੁ ਸਾਰਾ ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬਤ ਬਹਿਨੇ ਤਉ ਝਿਝਵ
 ਏਕੋ ਸਥ ਦੁਵਿਡਾ ਣੀ ਸਾਚਾ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅ
 ਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿ
 ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁਏਕੇ

ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਕੰਠੀ

ਤੁਕਿ ਤੁਦੁਖਿ ਬਿਨਾ ਸਿਜਾਈ ਹਉ ਮੇਦਿ ਚਿਜ ਗੁਉ ਪਜੈ ਪੁਰਖ ॥੪੬॥
 ਨਾ ਮਿਦਿ ਸਾਰਿ ਮੇਦੁ ਖੁਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ਤਤੁ
 ਬੀਚਾਰੈ ਹਉ ਮੇਸਥ ਦਿਜ ਲਾਏ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ
 ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ਨਾ ਮੇਨਾ ਮਿਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ
 ਅਭਿਰਧਾਰੈ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਜੈ ਗੁਕਦੇ ਨਹੈ ਵੈਦੇ ਖਹਾਰਿਦੈ
 ਬੀਚਾਰੈ ॥੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਥ ਦੁਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਦਿਰਲਾਬੁ
 ਏਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ
 ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੬੯॥ ਬਿਨੁ ਸ
 ਭਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜੋਗੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋ
 ਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਏ ਟੇ ਨਾ ਮੁਪਾਇ ਅਨਜਾਇ ਗਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ

ਸਤਿ

ਰਭੇਟੇ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾਗਰ ਬਿਗੁਥਾ
ਰਿਅਨ ਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆਜਨ ਮੁਹਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਜੀਤਾ ਹਉ ਮੇਆਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉ ਰਧਾਰਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਗ ਜੀਤਾ ਜਮ ਕਾ ਲੁਆਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਗ
ਹਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਜੋ ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰ ਮੁਖਿ ਸਬਾਇ ਪਛਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਬੇੜਾ ਭੁਟਿ ਤੂ ਅਉ
ਪੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਗੁਨ ਹੋਈ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇ ਅਨਾਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾ ਮੇਤੇ
ਸੁਖ ਹੋਈ ਨਾ ਮੇਰੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾ ਮੇਰੀ ਪਾਈ ਗਥਿ
ਨੁਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੇ ਨਾ ਮੁਪਾਈ ਮੇਅਉ ਪੁਜੈ ਗੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ਕਾਰਿ ਬੀਚਾ
ਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਗ

॥ ਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਅਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾ ४१
 ਆਪੇਪਰਗੁਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ॥ ਸਾਧਕਸਿਪਗੁਰੂਖਹੁਚੇ
 ਲੇਖੇਜਤਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾਣੈ॥ ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇੰਇਹਭਿਖਿਅ
 ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਰਬਾਣੈ॥ ਅਥਿਨਾਸੀਪੁਤ੍ਰਖੇਲੁਰਚਾਇਅ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਹੋਈ॥ ਨਨਕਸਭਿਜੁਗਆਪੇਵਰਤੈਦੂਜਾ
 ਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੧੩॥ ੧॥ =॥ =॥ =॥

॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੩॥ ਅਨੰਦਾ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅ
 ਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੁਮੇਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਤਪ
 ਏਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿਵਜੀਅਵਾਧਾਈਆ॥ ਗਗਰਤਨਪ
 ਰਵਾਰਪਰੀਆਸਬਦਗਵਣਆਈਆ॥ ਸਬਦੇਤਗਵਹੁ

ਰੀ ਕੇ ਰਾਮ ਨਿਜ ਨੀਵ ਸਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਮੇਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੋਰੇ ਆਤਮ ਦਾਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਹੁਤੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ
 ਹੁਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਫਾਰਣਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾਸ ਮਰਭੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸਿਰਿ ਮਨ ਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾ
 ਨਕ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਪਾਰਿ ਤੇਰੇ ਸਭੁ ਕ
 ਛੁਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਫਏ ਸਦਾ ਸਿਫਾ ਤਿਸ ਲਾਹਿ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਾਨਿ
 ਵਸਾਫਏ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੋ ਮਨਿ ਵਾਸਿਆ ਵਾਸੇ ਜੇ ਸਬਦ ਪਨੇਰੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇ
 ਰਾ ਅਪਾਰੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਕਾਚਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਾਸਿਆ ਜਿਨਿ ਏਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਇ

ਆਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਦਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀ ਆਇਹਿ ਵਾਡਿ ॥੪੮॥
 ਆਈਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ਸਾ
 ਚਾਨਾ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪੯॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿ ਸਭਾ ਗੋਆ
 ਰਿਸਭਾ ਗੋਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾਜਿ ਤੁਪਾਰਿ ਧਾਰੀਆ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁ
 ਧੁਵਾ ਸਿਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ
 ਜਿਨ ਕਉ ਸਿਨਾ ਮਿਹਰਿ ਕੋਲਾ ਗੋਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਪ
 ਰਿਅਨ ਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫੦॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਦੇਹ ਨਿ
 ਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿਆ ਕਰੇ ਦੇਚਾਰੀਆ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥੁ
 ਕੋਇ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ਏਸਨ ਉਹੋ ਰੁਖ ਭਿਨਾਹੀ ਸ
 ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿਆ ਕ
 ਰੇ ਦੇਚਾਰੀਆ ॥੫੧॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ

ਜਾਇਆ ਜਾਇਆ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਅ ॥
ਕਾਰਿ ਕਰ ਪਾਕਿ ਲਾਇ ਖਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ਅੰਦ
ਰਹਾ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਦਾ ਰਿਆ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕੁਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਇਆ ॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੁਧੁ ਦੇਹਿ
ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਛੇ ਪਾਛੈ ਤੇ ਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸਨੇ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ
ਵੇਚਾ ਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਿ ਮਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹਾਦਿ ਸਿਧਿ ਕਿਨੀ ਮ
ਲਾਗਿ ਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ
ਸਭਾ ਟਾਭਾ ਵਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਛੈ ॥
੮ ॥ ਅਫਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਅਕਬਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਕਰਹਾ
ਕਹਾਣੀ ਅਕਬਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ
ਸਭਿ ਪਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਕੇ

ਰਾਗਾਫਹੁਸਚੀਥਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਾਥਿਹੁ ਅਕਥ
 ਕਹਾਣੀ॥ ੯॥ ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇਆ ਚਤੁ
 ਰਾਈ ਨਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂਝੁ ਏਮੰ ਨਮੋਰਿਆ ਏਹਮਾਇਆ ਮੋਹ
 ਏ॥ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਬਗਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਕਰਥਾਣੁ ਕੀਤਾ॥ ਤਿਸੇ ਦਿਟਹੁ ਜਿ
 ਨਿਮੋਹਮੀਠਲਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਿਨੈ
 ਨਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਏਮਨਪਿਆਰਿਆ ਤੂਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਏ
 ਹੁਕਟੁ ਬੂਝੁ ਜਿਦੇਖਦਾ ਚਲੇ ਨਾਹੀ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੇ ਨਾਹੀ॥
 ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ॥ ਕਿਉਚਿ ਤੁਲਾਈ॥ ਏਮੇਸਾਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨਕੀਚੈ॥ ਜਿਤੁ
 ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈ॥ ਏਮਾਸਾਤਿ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਊਪਦੇ ਸੁਸੁਣਿ॥ ਤੂਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾ
 ਲੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨਪਿਆਰੇ॥ ਤੂਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ॥ ੧੧॥ ਅਗ
 ਮੁਅਗੋਚਰਾਤੇਰਾ ਅੰਤੁ॥ ਨਪਾਇਆ॥ ਅੰਤੋ ਨਪਾਇਆ॥ ਕਿਨੈ ਤੇ
 ਆਇਆ॥ ਤਮੁਹਣਿ॥ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ॥ ਜਿਨਿ ਠਗਉਣੀ ਪਈਆ॥

ਰਾਅਪਣਾਅਪੁਤੂਜਾਣਹੋਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖੇਲੁਤੇਗਕਿਅਕੋਅ
ਖਿਵਖਣਏਅਖਾਹਿਤਫੇਖਹਿਸਭੁਤੂਪੈਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆਕਹੈਨਾਨਕੁਤੂਸਦਾਅਕੀਮੁਪੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥
ਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੇਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਪਾ
ਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰੀਕੁਪਾਕੀਨਿਸਚਾਮਨਿਫਜਾਇਆਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਤੁਪੁਉਪਾਏਇਕਿਫੇਖਿਪਰਸਾਇਆਲਬੁ
ਲੇਭੁਅਪੰਕਾਰਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੁਲਾਭਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕਾਜਿਸ
ਨੇਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੧੩॥
ਗੁਰਗਤਾਕੀ
ਚਾਲਨਿਰਾਲੀਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਗੀਬਿਖਮਆਗਰਿ
ਚਲਣਾਲੇਭੁਲੇਭੁਅਪੰਕਾਰਤਾਜਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣ
ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਕਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਗਰਿਜਾਣਾਹੁਗੁਰਪਰਸ

ਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀਕਹੈਨਾਨਕੁਚਾ ॥ ੫੦
 ਲਿਭਗਤਾਜੁਗਪੁਜੁਗਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉਤੂਚਲਾਇਹਿਤਿ
 ਵਚਲਹਸੁਆਮੀਹੋਰੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰਾ ॥ ਜਿਵਤੂਚਲ
 ਐਹਿਤਿਦੈਚਲਹਜਿਨਾਮਾਰਗਪਾਵਹੋ ॥ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਿ
 ਨਾਮਿਲਾਇਹਿਜਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਵਹੋ ॥ ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁ
 ਣਾਇਹਿਆਪਣੀ ॥ ਜਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇ
 ਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈ ॥ ਤਿਏਚਲਾਵਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੁਸੋਹਲਾਸਬਦੁਸੁ
 ਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੇਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਲਾਸਾਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏ
 ਹੁਤਿਨਕੈਮੀਨਿਵਾਸਿਆਜਿਨਿਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ ॥
 ਐਕਿਫਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾਗਲੀ ॥ ਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕ
 ਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਹਲਾਸਾਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਪਾਵਿਤੁਹੈ

ਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰੋ
 ਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸ
 ਹਤਸਿਉਪਵਿਤ੍ਰਸੰਗਤਿਸਥਾਈਆਕਹਦੇਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਦੇਪ
 ਵਿਤ੍ਰਸੇਪਵਿਤ੍ਰਜਿਨੀਮੰਨਿਕਸਾਵਿਆਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿ
 ਤ੍ਰਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧॥ਕਰਮੀਸਹ
 ਜੁਨਉਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇਨਹਜਾਇਸਹਸਾ
 ਕਿਤੇਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਹੈਕਿ
 ਤ੍ਰਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਏਅੰਨੁਧੋਵਹੁਸਥਾਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰ
 ਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਉਪਜੈਇ
 ਹਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੇਲੇਥਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ
 ਥਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੇਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੁਮੇਹਾਰਿ ॥੫॥

ਆਏਹਤਿਸਨਾਵਡੋਰੇਗੁਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਦਿਸਾਰਿਆ ॥ ੪੧ ॥
 ਵੇਦਾਮਹਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿਰਹਿਜਿਉਕੇਤਾਲਿ ॥ ਅ॥
 ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜਿਅਕੂੜੇਲਾਗੋਤਿਨੀਜਨਮੁਜੁਐ
 ਹਾਰਿਆ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਾਬਾ
 ਹਰਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਜਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾ
 ਈਕੂੜਿਕੀਸੋਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ
 ਰਤਨੁਜਿਨੀਖਾਟਿਆਭਲੇਸੇਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨ
 ਮੰਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਰਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੁਸੇ
 ਤੀਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈਤਸਨਮੁਖੁਸਿਖਕੋਈਜੀਅਹੁਰਹੈਗੁ
 ਰਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਆਤਮੇਸਮਾ
 ਲੇ ॥ ਆਪੁਛਾਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰਨਜਾਣੈਕੋ

ਏਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖਸਨਮੁਖਹੋਏ॥੨੧॥ਜੇਕੋ
ਗੁਰਤੇਏਮੁਖਹੋਵੈਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਪਾਏਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਰਖੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੁਨੀਭ
ਗਿਆਏਦਿਣੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਫਿਰਿਮੁਕਤਿ
ਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਾਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਦੀ
ਚਾਰਿਦੇਖਹੁਦਿਣੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੨੨॥ਅਫਹੁ
ਸਿਖਸਾਤਿਗੁਰੁਕੋਪਿਆਰਹੋਗਾਫਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤ
ਗਾਫਹੁਗੁਰੁਕੋਰੀਬਾਣੀਆਸਿਰਿਬਾਣੀ॥ਸਿਨਕਭਿਨਦਰਿਕ
ਗੁਰੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਜਮਾਣੀ॥ਪੀਫਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹੁ
ਹੁਗਰਿਗੰਗਿਜਪਿਅਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਫਾ
ਫਹੁਏਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਬਿਨੁਹੋਰਕਚੀਪੈਬਾਣੀ॥

42
 ਥਾਣੀ ਤਕ ਚੀਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਝੁ ਹੋਰੁ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ਕਹਦੇ ਕਚੇ
 ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਆ ਖਿਵ ਖਾਣੀ ਗਰਿਹ ਗਿਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਾ
 ਨਾ ਕਹਿ ਆਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਾਇ ਆਮਾਇ
 ਆਬੇ ਲਾਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਝੁ ਹੋਰੁ
 ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ਆਸ
 ਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾਏ ਹੋਰੁ ਆਸ ਮਾਉ ਸਬਦੁ ਜੋਤੀ ਮਨੁ
 ਮਿਲਿ ਆਸ ਚੋਲਾਇ ਆਭਾਉ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ
 ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੧॥
 २੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਉ ਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਫਰਤਾ
 ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਫਰਤਾ ਏਹਾ ਪਵੇ ਏਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ਤੇਰੇ
 ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਫਸਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ

ਕਰੇਸੁਹੈਏਕਸਾਸਿਉਲਿਵਲਾਏਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਅ
ਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮਿਤਿਸਾਸਕੁਪੁਨਪਾਪੁਬੀਚਾਰਦੇਤ
ਤੈਸਾਰਿਨਜਾਈ॥ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਿਨ
ਜਾਈ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਦਿਹਾਣੀ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਹਾਰਿਮਨਿਵਾਸਿਆਏਲਾਹਿਅੰ
ਮਿਤਥਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੇਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਰੈਜਾਗਤਰੈਣਿਦਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਠਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐਮਨਹੁਕਿਉਦਿਸਾਰੀ
ਐਉਦਰੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਅਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਓ
ਸਨੇਕਿਹੁਪੈਹਿਨਸਕੀਜਿਜਨਉਆਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏਅੰ
ਪਣੀਲਿਵਲਾਪੈਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐਕਹੈਨਾਨਕ॥

ਨਕੁਏਕੁਤੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥੨੮ਜੈਸੀਅ॥ ੪੩
 ਗਨਿਉਦਰਮਾਹਿਤੈਸੀਥਾਹਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆਅਗਨਿ
 ਸਭਾਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਟਾਤ॥
 ਜੀਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆਲਿਫਫੁੜਕੀਲਗੀਤਿ
 ਸਨਾਮਾਇਆਅਮਰੁਦਰਤਾਇਆਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਹ
 ਗਿਦਿਸਰੈਮੋਹੁਭਿਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਣਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਫਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੈਮਾਇਆਪਾਇ
 ਆ॥੨੮ਹਰਿਆਪਿਆਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ
 ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਦਿਟਹੁਰਹੈਲੋਕਾਦਿਲਲਾਇ॥
 ਐਸਾਸਾਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਤਿਸੋਨੇਸਿਰਸਭਿਪੀਐਦਿਚਹੁਆਪੁ
 ਜਾਇਗਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈਗਰਿਵਸੈਮਾਨੀਆਇ॥

ਹਰਿਆਪਾਅਮੁਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੇਖਾ
 ਇਉਂ੩੦ਹਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਟਜਾਰਾਹਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁ
 ਵਟਜਾਰਾਸਾਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਿਹੁ
 ਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਾਟਿਹੁਦਿਹਾਕੀਏਹੁਪਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿ
 ਆਪੇਭਾਣਾਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਟਜ
 ਰਾ੩੧ਏਰਸਨਾਤੁਅਨਗਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨ
 ਜਾਇਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੇ
 ਨਪਾਇਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੇਪੀਐਹਰਿਰਸੁਖਹਾਕੀਨਾ੩
 ਸਨਾਣਾਰੀਆਇਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਇਐਸਾਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਅਨਰਸਸਾਭਿਵੀਸਰੇ
 ਜਾਹਰਿਵਸੈਮਾਨਿਆਇ੩੨ਏਸਰੀਰਾਮੇਰੇਆਹਰਿਤੁ

ਮਾਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਾਹਿਅਾਇਅਾਹਰਿਜੋਤਿਰ ५੪
 ਖੀਤੁਪੁਵਿਚਿਤਾਤੂਜਗਮਾਹਿਅਾਇਅਾਹਰਿਅਪੇਅ
 ਤਾਅਪੇਪਿਤਾਜੀਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇਅ ੦)
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਅਚਲਤੁਨਦਰ
 ਅਾਇਅਾਕਪੈਨਾਨਕਸਿਸਾਟਿਕਾਮੁਲੁਗਚਿਅਾਜੋਤਿਰ ੦
 ਖੀਤਾਤੂਜਗਮਾਹਿਅਾਇਅਾਕੜਮਾਨਿਚਉਭਾਇਅਾਪੁ
 ਭੁਅਗਮੁਸੁਣਿਅਾਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀਗਿਹਮੰਦਰ
 ਬਣਿਅਾਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀਏਸੋਗੁਦੁਖੁਨਾਦਿ
 ਅਪਏਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਅਪਣਾਪਿਰਜ ੦
 ਪਏਅਨਹਤਬਣੀਗੁਰਸਬਾਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰ
 ਸੁਭੇਗੋਕਪੈਨਾਨਕਪੁਤੁਅਪਿਮਾਣਿਅਾਕਰਣਕਾਰਣ

ਜੋਗੋ ३੪ ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਇਜੁਜਗਮਹਿਆਇਕੋਕੇ
 ਆਤੁਪੁਕਰਮਕਮਾਇਆਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਪੁਸ
 ਰੀਰਾਜਾਤੁਜਗਮਹਿਆਇਆਜਿਨਿਹਾਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰ
 ਚਿਆਸੋਹਰਿਮਨਿਨਵਸਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿ
 ਵਸਿਆਪੁਗਬਾਲਿਖਿਆਪਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਸ
 ਰੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋਆਜਿਨਿਸਾਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥
 ੩੫ ਏਨੇ੩ਹੁਮੇਰੀਹੋਹਰਿਤੁਮਾਹਿਜੋਤਿਪਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅ
 ਵਰਨਦੇਖਹੁਕੋਈਘਰਿਬਿਨੁਅਵਰਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀ
 ਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆਏਹੁਦਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿ
 ਕਾਰੁਪੁਨੰਦਰੀਆਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਾਵੇ
 ਖਾਹਿਇਕੁਹੋਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਈਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁ
 ਹੋਹਰਿਰੂਪ

ਨੇੜ ਅੰਧ ਸੋਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ ਦਿਬਾਦ੍ਰਿਸਟਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਸ ॥ ੫੫
 ਵਣਹੁ ਮੇਰਿ ਹੋਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋਪਠਾਏ
 ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਾਰਿਅੰ ॥
 ਹੋਅਰਸਨਾਗਸਿਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਦਿਭਾਣੀ ਤਾਕੀ ਗਾਤਿ
 ਕਹੀ ਨਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮਿਤਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਦਿ ਤੋਹੋ ਵਹੁਸੰ ॥
 ਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋਪਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਹਰਿਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਕੈ ਵਾ
 ਜਾਪ ਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਜਾਪਉਣਨ ਉਦੁਅੰ ॥
 ਰੇਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾਹੁ ਪਤੁਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾ
 ਉਭਾਵਨੀ ॥ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾਹੁ ਆਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ
 ਰੂਪਨਾਉ ਨਵਨਿਧਿ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾ
 ਨਕੁ ਹਰਿਪਾਅਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਕੈ ਵਾਜਾਪ ਵਣੁ ਵ

ਜਾਇਆ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਗਾ
 ਵਹੁਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੋ ਸਚੈ
 ਧਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁ ਪੁਛਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੋ ਗਇਹੁ
 ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾਖ ਸਮੁਪੈ ਜਿਨੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੋ ਕਪੈ ਨਾ
 ਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੋ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨਦੁਸੁਣੁ ਪੁਦ
 ਡੁਭਾ ਗਿਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਬ ਪੂਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ
 ਸਗਲਾ ਦਿਸੁ ਰੋਗੁ ਖਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰ
 ਤਸਾ ਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ਸੁਣ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹ
 ਤੇ ਪਾਵਿਤੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਗਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨਦੀਤਨਾ ਨਕੁ ਗੁ
 ਰਚ ਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ੪੦ ॥ = ॥ = ॥ =

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲ ੫੬
 ੫ ਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁ
 ਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਬੀਧਿ ਪਸੋਹੇ ਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ
 ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਧਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿਬੁਧਿ ਮੁਗਤਿ
 ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋ
 ਵੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸ
 ਰਿਪਾ ਪਹਰਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰ ॥
 ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੁਕਤ ਪਾਪੀ
 ਜਿਤੁ ਲਾਗਿਤ ਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇ

ਸਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਗਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਆਪਹਿ
 ਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੋਜੇਗੁਨਾਨਕਏਕੋਗਦਿਰ
 ਹਿਆਦੁਸਰੁਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਥੀਸਾਧਸਾਤਿਗੁ
 ਰਨਮਸਕਾਰੀਆਦਿਸਾਧੀਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀਆਪਹਿਉਨਆ
 ਪਹਿਸੁਖਮਾਸਨਾਆਪਹਿਸੁਨਤੁਆਪਹੀਜਾਸਨਾਆਪ
 ਨਆਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓਆਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਆਇਓ
 ਆਪਹਿਸੁਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲਾਠਖੀਨਜਾਈਨਾਨ
 ਕਠੀਲਾ॥੧॥ਕਿਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਦੀਨਦਇਆਲਾਤੇਰੇ
 ਸੰਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਲੋਕੁਨਿਰੰਕ
 ਰਅਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕਾਏਕਾਹਿਏਕਬ
 ਖਾਨੇਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕਾਪਉੜੀ॥ਥੀਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓ

ਅਕਾਰਾਏ ਕਾਹਿਜੂਤਿ ਪਰੇਵਨਹਾਰਾ ਭਿਨ ਭਿਨ ਰੇਗੁਣਾਥਿ ॥ ੫੧ ॥
 ਸਥਾਨੀ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ
 ਕਰਹਿ ਉਪਾਇ ਭਾਜਨ ਮਾਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇ ਭਾਦੁਹੁ
 ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਢਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਸੇਈ ਸਾਹਿਬ ਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸਿਪੇਹਾਰਿ ਰਾਜਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ
 ਪਾਈ ਐਤਿਹਾਸਿ ਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸ
 ਤਿ ਜੋਭਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿਨ ਨ ਕੋਭੀ ਜੋਭਾ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ
 ਪਾਯੀ ਸਿਮਾਰਿ ਸਿਮਾਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੀ ਸਿਸੈ ਭਰਮੁ ਨ
 ਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੁ ਕੋ ਜਾਪਤਾ ਸੇਸਾਪੁ
 ਇਹ ਪੁਚਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਕਤਾ ਕੋ ਸਦ ਬਾਲਿਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਸਲੋਕਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੁਰ

ਨਾਮਾ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾਹੇ ਤਜਾਤ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਵੀਰਾਧਾ ॥
ਪੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਆਪਾਨਿ ਤੇਉ ਜਿਹ ਰਚਾਇ ਆਮਨੁ ਆ ॥
ਪਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਾਹਿ ਸੁਰਗਨ ਆਛਾਹਿ ਆਤਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾ
ਧਰਜ ਰਾਚਾਹਿ ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਾਹਿ ਤਾਹੂ ਜੇਏ ਕਛਾਡਿ
ਅਨਕਤਾਹਿ ਨਜਾਹੂ ਜਾਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾਨਾਨਕ ਸ
ਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਨਿ ਕਭੇਖਾ ਅਰੁ ਚਿਆ
ਨਾਧਿ ਆਨ ਮਨ ਹਠਿ ਮਿਲਿ ਉਨਕੋਇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾਭ
ਈਭਗਤੁ ਕਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ੧੫੭ ॥ ਵੀਰਾ ਕੋ ਕਾਕਿ ਆਨੁ ਨ
ਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤੁ ਭਿਆਨਿ ਕਜੁਗਾਤਿ ਸਾਸਤਕਾਰਿ ਭਾਤੁ ਭਿਆਕਿ
ਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾਕੈ ਵੇੜ ਸੋਭਿ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੇਗਨ ਹੋਭਿ ॥
ਕਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਵੇੜ ਜਾਕੈ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸ

ਰਿਸਤਰਕੋਯਾਫਾਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਗੀਨਾਨਕਜ ॥ ੫੮ ॥
 ਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੋਲੋਕਾਆਵਨਆਏਸਿਸਟਮਾਹਿ
 ਬਿਨੁਬੁਝੇਪਸੁਦੇਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੇਜਾਕੈਭਾਗਮਥੇ
 ਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਾਜੁਗਮਾਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆਜਨ
 ਮਤਮੋਹਿਓਮਹਿਨੀਆਇਆਗਰਭਕੰਟਮਾਹਿਉਰਧਤਪ ॥ ਕ
 ਰਤੇਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ ॥ ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੇ
 ਛਿਛਰਾਨਾਦੇਵਨਹਾਰਮਨਾਹਿਬਿਸਰਾਨਾਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾ ॥
 ਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ ॥ ਏਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ ॥
 ੬ ॥ ਸੋਲੋਕਾਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਆਗਿਆਉ
 ਨਨਕੋਇਆਵਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਾਨਕਾਜਿਹਮਨਿਸੇ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਉਜੀਅਬਹੁਤੁਗੁਰਭਵਾਸੇ ॥ ਸੋਹਮਗਨ

ਮੀਠੇ ਜੀ ਨਿਛਾਯੋ ਇਨ ਮਾਇਆ ਤੈ ਗੁਣ ਬਾਸਿ ਕੀਨੇ ਆਪ ਨੇ
ਹਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ਏਸ ਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇ ਆਸ
ਤੇ ਤਰ ਉਥਿ ਖਮਾਇ ਹਮਾਇ ਆਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮ
ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਾਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਕਿਰਤ ਕ
ਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਾ ਪਸੁ ਆਪ ਨਹ
ਉਹ ਉਕਰੈ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥ ਪਉੜੀ ਏਕਹਿ
ਆਪ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰਾ ਆਪ ਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾਇਆ
ਜੁਗਾਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁ ਆਪ ਹਿ ਲਾਇਓ ਸੋਧਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ
ਦਿਵਾਇਓ ਓ ਆਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਉ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਉਛੁ
ਨਿਹੋ ਉਛੁ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰ
ਨਹਾਰਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਾਨਿਤਾ ਬਿਨੈ ਦਕੁ ਸਮਰੰਗ

ਬਿਖਸੋਗਾਨਾਨਕਾਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਉਮੋਰਾ॥੧੫੯॥ ੫੯

ਰੇਮਨਬਿਨੁਗਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਾਬਿਧਿਕ
ਤਹੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਹਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤ
ਤਾਕੇਭਾਰੁਅਫਾਰੁ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਉਕਰ
ਮਾਥਿਕਾਰਾਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗਾਭੁਮ
ਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਾਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੁਸੰਗਾ॥ਲੇਖੇਗਣਤਨਛੂਟ
ਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੯॥ਸੋਲੇਕਾਟੂਟੇਬੰਧਨਜਾਨੁਕੇਹੋਆ
ਸਾਪੁਸੰਗਾ॥ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੁੜਾਰੰਗਾ॥੧੫੯੬॥
ਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮੁਨਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰ
ਸਨਾ॥ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨਕੋਉ॥ਅਉਥੈਨੁਮਾਦਰੁਸੁਭਦੇਉ॥

ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੂਬਾਸਾਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇਬਿਨਾਸ ॥
 ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਜਾਕੋਹਾਰਿਸਿਪੇਨਾਨਕਪਾਰਿ
 ਤਾਕੋ ॥੧॥ ਸੋਲੋਕੁਲਾਲਚਤੁਠਾਬਿਕਾਰਮੋਹਿਬਿਆਪਤਮੁ
 ਤ੍ਵੇਅੰਧਾਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧੁਲਲ ॥
 ਲਪਾਟਿਬਿਖੇਰਸਰਾਤੇਅਹੰਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇਅਇਅ ॥
 ਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਫੈਤਿਉ
 ਕਰਨਾਕੋਉਉਨਨਕੋਉਪੁਰਾਕੋਉਜੁਪਰਨਕੋਉਮੁਰਾਜਿਤੁ
 ਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾਨਾਨਕਠਾਕਰਸਦਾਅਲਿ
 ਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸੋਲੋਕੁਲਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦੁਭਗਹਿਰਗੀਬੀਰ
 ਅਥਹਾਦੁਸਰਨਾਹੀਅਦਰਕੋਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧੫੩੩॥
 ਲਲਾਤਾਕੋਲਫੈਨਕੋਉਏਕਾਹਿਆਪਿਅਦਰਨਹੋਉਹੋਵ

ਨਹਾਰੋਹੋਤਸਦਆਇਆਉਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੁਪਾਇਅੰ ੬੦
 ਕੀਟਹਸਤਿਅਹਿਪੁਰਸਮਾਨੇਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਭਠਉਜਾਨੇ
 ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਰਸੁਅਪਨਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਹ
 ਜਪਨਾ॥ ੧੨॥ ਸਫਲੇਕੁਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਨਿਆਹਰਿਰੰਗ
 ਸਹਜੇਆਣਾਨਾਨਕਧਨਿਧਨਿਧੀਨਿਜਨਾਏਤੇਪਰਵ
 ਣਾ॥ ੧੫॥ ਉੜੀਆਇਆਸਫਲਤਾਹੁਕੋਗਨੀਐਮਾਜਾਸੁਰ
 ਸਨਹਾਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੀਐਆਇਬਸਹਿਸਾਪੁਕੈਸੰਗੈਅ
 ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧੀਆਵਾਹਿਰੰਗੋਆਵਤਸੋਜਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ
 ਜਾਕਉਦਾਇਆਮਾਇਆਬਿਧਾਤਾਏਕਹਿਆਵਨੁਫਿਰਿਜੋ
 ਨਿਨਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਸਫਲੇ
 ਕੁਆਜਾਸੁਜਪਤਮਾਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾਬਿਨਸੈਦੁਜਾਭਾਉਦੁਖ

ਦਰਦ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥ ੧੫ ॥ ਉੜੀ ਯਯਾ
ਜਾ ਰਉ ਦਰਮਾ ਤਿਦੋਉ ਗਤਿ ਸਾਹਿਤਿ ਆਗਸੁ ਖਸਹ ਜੇ ਸੋਉ ਯ
ਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ਗਜਿਹ ਆਸੁ ਗਇ ਆਭੁ ਕੁਜ
ਲੁਤਰਨਾ ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਉ ਏਕਨਾ ਮਲੇ ਮਨਹਿ
ਪਰੋਉ ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀ ਐ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀਟੇ ਕਾ ਨਾਨਕਾ ਤਿ
ਹਸੁ ਖੁਪਾਇ ਆਜਾ ਕੈਹੀ ਅਰੈ ਏਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕਾ ਅੰਤਰਿ ਮ
ਨ ਤਨ ਬਾਸਿ ਰਹੇਈ ਤਉ ਤਕੇ ਸੀਤਾ ਗੁਰਪੁਰੈ ਉਪਦੇਸਿ ਆ
ਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐ ਨੀਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਉੜੀ ਅਨਾਦਿਨਾ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾ
ਸੁਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਗਇ ਹਾਥਿ ਖਿਆਦਿਨ ਚਾਗਵਿ
ਅਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀ ਆ
ਗਿਹ ਬਾਨਿਤ ਕਛੁ ਸਿਰੀ ਨਲੀ ਆਗੈ ਐ ਸੀ ਸਿਚਿ ਜੁ ਬਿਨ ਸਤ

੬

ਨਾਹੀ ਪਾਤਿਸੇ ਤੀ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿਜਾ ਹੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਾ ਲਿਕੀ ਰਤ ॥ ੬੧ ॥
 ਨੁਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋ ਲੋਕਾ ॥
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਆ ਨੀਧਨ ਵੰਤਾ ਸੀ ॥
 ਰਤ ਕਕਹੀ ਅਹਿਨਾਨ ਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਉ
 ਵੀ ਕਾ ਕਾ ਪਟੁ ਸਾਸ ਤੋਹੋਇ ਕਿਆ ਤਾ ਪੂਰ ਕੁਕੀ ਭਕਰੇ ਚ
 ਕਕਰ ਮਾਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਨਾਧਿ ਆਨਤੀ ਰਥਾਇ ਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋ ਮਪ
 ਕਾ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ਰਾਮਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ ਜੋ
 ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋ ਉਅਨੇਤਾ ॥ ਉਅਤੇ ਉਤ ਮਗਨ ਉਚੰਡਾ ਲਾਨ ॥
 ਨਕਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਾਹਿ ਗੁਪਾ ਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋ ਲੋਕਾ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਵ
 ਹਾਇ ਸਿਭੁ ਮੇਕਰ ਮਾਕਿਰਾ ਤੇ ਕੀਰੇਖਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋ
 ਨੀਨਾਨ ਕਾਲਿ ਖਿਚਿ ਲੇਖਾ ॥ ੧੭ ॥ ਉਵੀ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ

ਸੋਭਾ ਲਿਖਿ ਥਿਲੇ ਖੁਨ ਸੇਟ ਤ ਕੋਭੀ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੇਊ ਬਾਰਾ
ਕਰਨੈ ਹਾਰਨ ਭੂਲ ਨਹਾਰਾ ਕਾਹੂ ਪੰਝਾ ਦਿਖਾ ਰੈ ਆਪੇ ਕਾਹੂ ਉ
ਦਿਆਨ ਭੁਮਤ ਪਛੁਤਾ ਪੈ ਆਪਨ ਦੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੈ ਜੋ ਜੋ
ਦੀਨੈ ਸੋ ਨ ਕਲੀਨੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ਖਾਤ ਖਰਚਤਾ ਬਿਲਛ
ਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤਾ ਅਨੇ ਕਜਨ ਨਾ
ਨ ਕਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਪਉੜੀ ਖਖਾਭੂ ਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸ ਸੀਮ
ਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ਜੋ ਦੇ ਨਾ ਸੋ ਦੇਗ ਹਿਥਿ ਥਾਵੈ ਤਹਤ ਹਜਾਹਿ ਖਰਚੁ
ਖਜਾਨਾ ਨਾ ਮਧਨੁ ਏਆ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸਿਖ ਮਾਗਰੀ ਬੀ
ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਾਹਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ਦੇਲਾਹਿ ਬਿਗਸਾਹਿ
ਅਨਦਾ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਦੀਫ ਗਨੀਫ ਸੁਹਾਵ
ਨਿਰਾਸਨਾ ਮਾਗਹਿ ਮਾਲਾ ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ

ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ੬੨
 ਦਾਸ ਲੋਕੁ ਗਾਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲੋ ਨੋ ਲੋ
 ਗਾ ਅਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਜੁ ਪਿਨੀਤਾ ਕ
 ਹਾ ਬਿਸਾਸ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲ ਮਨ ਕਾਰਿ ਹੋ ਮੀਤਾ ਨਹ ਬਾਰ ਕਨਹ
 ਜੋ ਬਨੈ ਨਹਾ ਬਿਰਪੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹਿ ਬੁਝੀ ਐ ਜਉ ਆਇ
 ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀਇ
 ਹਠਾਇ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜਤ ਹਾਲ ਪਟਾਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ਨਾਨਕ ਅ
 ਏ ਸਫਲ ਤੇਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਿ ਆਹਿ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਦਾਸ ਲੋਕੁ ਘੋਖੇ
 ਸਾਸ ਤੇ ਦੇਸਤ ਅਨਨਕ ਥਤ ਉਕੋਇ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁ

ਇਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੋਸੋਇ॥੧੫ਉੜੀ॥ਘਘਘਘਲਹੁਮਨ
ਹਿਏਹਾਬਿਨੁਹਾਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹੋਆਨਹੋਵਨਾਜਤਕਤ
ਓਹੀਸਮਾਹਿ॥ਘੁਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾਨਾਮ
ਤਤੁਕਾਲਿਆਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਾਲਿਘਾਲਿਅਨਕਪਛੁਤ॥
ਵਹਿ॥ਬਿਨੁਹਾਰਿਭਗਤਿਕਹਾਬਿਤਪਾਵਹਿ॥ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਾਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ਕਣਿਘਾਲੇਸਭਾਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਚਨਘਟਨ
ਤਿਲੁਸਾਰਾਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮੋਹਨਾਨਕਤੇਉਗਵਾਰਾ॥
੧੫ਉੜੀ॥ਕੰਕਾਕੁਸੈਕਾਉਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਅਨਿ
ਕਜੋਨਿਜਨਮਾਹਿਮਰਹਿਆਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨਾ॥ਕਿਆਨ
ਧੀਆਨਤਾਹੁਕਉਆਏਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ॥

ਕਣਤੀ ਕਣੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੇ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰਛੂ ॥
 ਏ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤਾ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਾਪਿਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ
 ਨਹ ਛੂਪਿਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋ ਲੋਕਾਗਾਚਿ ਤਾਚਿ ਤਵ ਉਚਰਣਾ ਗਈ
 ਦਉ ਪਕਵਲਾ ਬਿਗਸਾਂਤਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾਚਰ ਨਕ ਮਲਹ
 ਰਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆਦਿ ਨ ਸੋ ਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ ਚਾਰ
 ਕੁੰਟ ਦਹਾਦਿ ਸਿਭੁ ਮਿਆਇ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ
 ਪਾਇ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨ ਸਿਭ ਸਭ ਦੂਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮ
 ਨ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ ਚਿਤ ਬਿਸਾਰੀਏ ਕਾਦਿ ਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋ ਲੋਕਾ ਛਾਤੀ ਸੀਤ
 ਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੁਨਗਾਇ ਲੇਖੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ

ਹੁਪੁਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥ ੧੫ਉੜੀਛਛਾਛੇਹਰੇਦਾਸਤੁ
 ਮਾਰੇ॥ ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ ਛਛਾਛਾਹੁਹੇਤਤੇਰੇਸੰਤਾ
 ਅਪਨੀਕੁਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਥਹੁਚਤੁਰ
 ਈ॥ ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ਛਾਹੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗ
 ਤਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਜੇ
 ਰਜੁਲਮੁਢੁਲਹਿਪੈਨੇਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰਾ॥ ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨ
 ਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰਾ॥ ੧੫ਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਪੁ
 ਆ॥ ਥਾਧਿਓਜਿਉਨਲਨੀਕੁਮਿਸੁਆ॥ ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁ
 ਰੀਆਨੀ॥ ਆਗੈਠਾਕੁਰਤਿਲੁਨਹੀਆਨੀ॥ ਜਉਜਾਨੈਮੇਕਥਨੀ
 ਕਰਤਾ॥ ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਹ
 ਹਉਮੈਆਰੀ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕਾ॥

ਝਾਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿਕਾਰਤੁਝੈ
 ਨਾਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਿ॥ ੧੫ਉੜੀ॥ ਝੁਝਾਝੁਰਨੁ
 ਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਾਰਿਬਿਉਹਾਰੋਝੁਰਤਝੁਰਤ
 ਸਾਕਤਮੁਆਜਾਕੋਰਿਦੈਹੋਤਭਾਉਬੀਆਝੁਰਹਿਕਸਿਮ
 ਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੁਆਅੰਸਿਤੁਕਥਾਸਿਤਿਸੀਗਿਸੁਨੁਆਝੁਰ
 ਹਿਕਾਮਕੋਧਦੁਸਟਾਈਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਪਾਗੁਸਾਈ॥ ੨੫
 ਆਸਲੋਕਾਫਤਨਕਰਹੁਤੁਮੁਆਨਿਕਾਬਿਧਿਰਹਨੁਪਾਫਹੁ
 ਮੀਤੁਜੀਵਤਰਹਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀਤਿ
 ੧੫ਉੜੀ॥ ਫੁਫਾਫਾਣਹੁਦਿਝੁਸਹੀਬਿਨਸਿਜਾਤਏਹਹੇ
 ਤਾਗਣਤੀਗਣਉਨਗਾਣਿਸਕਉਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤਾਏਪੇਖ
 ਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀਅੇਸੰਗਾਫਾਣਹੁਇਆਬਿਧਿ

ਸਹੀਚਿਤਤੁਠਉਮਾਇਆਰੰਗਾਵਾਣਤਸੇਈਸਿਤੁਸੁਇਕੁ
 ਅਤੇਕੀਚਤਾਉਨਾਅੰਧਕੁਪਤੋਤਿਹਕਢਹੁਜਿਹੋਵਹੁਸੁਪੁ
 ਸੀਨਾਵਕੈਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈਜੋਗੁਨਾਨਕਾਤਿਹ
 ਉਸਤਤਿਕਰਉਦਾਹੁਕੀਓਸਿਜੋਗੁ॥੨੬॥=ਸਲੋਕਾਟੂਟੇ
 ਬੰਧਨਜਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖਪਾਇਨਾਨਕਮਨਪੁਨ
 ਬੀਅਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥੧੫ਉੜੀਟਹਲਕਰਪੁ
 ਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬੰਧਨਕੋਇਆਨਿਤਨਿਮੁਖਹੀਅੰਬਸੈਜੋ
 ਚਾਹੁਹੋਇਆਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੇਜਾਕਉਸਾਧਸਿ
 ਪਾਲਾਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦਾਇਅਲ
 ਟੇਹੋਟਹੋਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖਨਾਹਿ॥ਟਲਹਿਜਾਮ
 ਕੇਦੂਤਾਤਿਹਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਹਿਥਾਰਿਥਾਰਿਜਾਉਸੀਤ

ਸਦਕੋ ਨਾਨਕ ਪਾਥਿ ਨਾਸਕਾਦਿ ਕੋ ॥ ੨ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਠਾਕਨ ॥ ੬੫
 ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਾਰਿ ਜਿਹੋ ਹੋਵਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕ
 ਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪਾਨਿ ਪੀਨਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਾ ਠਾ ਮਨੁ ਆਠਾ ਹਾਹਿ ਨਾ ਹੀ
 ਜੋ ਸਗਲਾ ਤਿਆਰਿ ਏਕਾ ਹਿਲ ਪਟ ਹੀ ॥ ਠਾ ਹਾਕਿ ਠਾ ਹਾਕਿ ਆਇ
 ਆਸੀ ਗਿ ਮੁਏ ॥ ਉ ਆ ਕੋ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤ ਹੂਹੁ ਏ ॥ ਠਾਂ ਦਿ ਪਰੀ ਸੀਤ
 ਹਸੀ ਗਿ ਬਾਸਿ ਆ ॥ ਅੰ ਮਿਤ ਨਾ ਮਤ ਹਾਜੀ ॥ ਅਗਸਿ ਆ ਠਾ ਕੁਰ
 ਅਪਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇ ॥ ਆ ਨਾਨਕ ਉ ਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਾਇ ॥ ਆ
 ੨੮ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਛੰਡ ਉਤਿ ਬੰਦ ਨਾਨਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾਸ
 ਮਰਥਾ ਛੇਲ ਨ ਤੇਰਾ ਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਾਰਿ ਹਥਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ
 ਛੰਡਾ ਛੇਰਾ ॥ ਇਹੁ ਨ ਹੀ ਜਹ ਛੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉ ਆ ਛੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜ
 ਮਿਭਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਆ ਛੇਰਾ ਕਉ ਸੁਮ ਕਾਰਿ ਪਾਣੇ ॥

ਜਾ ਕਾ ਤਸੁ ਨ ਹੀ ਸੀ ਗਿ ਚਾ ਲੈ ॥ ਉ ਆ ਤੇ ਰਾ ਕੀ ਜੋ ਮਿ ਤਿ ਜਾ ਨੈ ॥ ਜਾ
 ਕ ਉ ਦਿ ਸਾ ਟਿ ਪੁਰ ਨ ਭਗ ਵਾ ਨੈ ॥ ਤੇ ਰਾ ਨਿ ਪ ਚ ਲੁ ਸ ਚੁ ਸਾ ਧ ਸੰਗ
 ਪਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨ ਹੋ ਡੇ ਲਾ ॥ ਇ ਆ ॥ ੨੮ ॥ ਸ ਲੋ ਕੁ ॥
 ਛਾਹ ਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ ਕਿ ਨ ਹਿ ਨ ਘਾ ਲਿ ਓ ਬੰਧਾ ਨਾਨਕ
 ਉ ਬਰੇ ਜਾ ਪਿ ਹਰੀ ਸਾ ਧ ਸੀ ਗਿ ਸ ਨ ਬੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉ ਤੀ ॥ ਛ ਛ ਛ
 ਛ ਤ ਕ ਹਾ ਛਿ ਰ ਹੁ ਛੁ ਛ ਨੁ ॥ ਇ ਆ ਮਨ ਮਾ ਹੀ ॥ ਸੀ ਗਿ ਤੁ ਹਾ ਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬ
 ਸੈ ਬ ਨੁ ਬ ਨੁ ਕ ਹਾ ਛਿ ਰਾ ਹੀ ॥ ਛੇ ਰੀ ਛਾ ਹੁ ਸਾ ਧ ਸੀ ਗਿ ਅ ਹੰ ਬਾ ਧਿ ਬ
 ਕ ਰਾ ਲਾ ॥ ਸੁ ਖ ਪਾ ਵ ਹੁ ਸ ਹ ਜੇ ਬ ਮ ਹੁ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਦੇ ਖਿ ਨਿ ਹਾ ਲਾ ॥
 ਛੇ ਰੀ ਜਾ ਮੇ ਜਾ ਮਿ ਮ ਰੈ ਗ ਰ ਭ ਜੋ ਨਿ ਦੁ ਖ ਪਾ ॥ ਇ ॥ ਮੋ ਹ ਮ ਗ ਨ ਲ ਪ
 ਟ ਤ ਰ ਹੈ ॥ ਪਉ ਪਉ ਆ ਵੈ ਜਾ ॥ ਇ ॥ ਛ ਹ ਤ ਛ ਹ ਤ ਅ ਬ ਛ ਹਿ ਪ ਰੇ
 ਸਾ ਧ ਜ ਨਾ ਸ ਰ ਨਾ ॥ ਇ ॥ ਦੁ ਖ ਕੇ ਛਾ ਹੇ ਕਾ ਟਿ ਆ ਨਾਨਕ ਲੀ ਏ ਸ

ਮਾਇ ੩੦ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਜਹਸਾ ਪੂਰੇ ਬਿਦਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾ ६੬
 ਨਕਨੀਤਾ ਟਾਹਉ ਟਾਤੂ ਟਹਛੁਟਾ ਹਿਨਿਕਾਟਿ ਨਜਾਈਅ
 ਹੁਦੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਾ ਟਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮਜੀ ਤੇ
 ਕੋਇ ਹਉਮੈ ਅਨਾਸਿਉਲਾਗਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂਹੇਇ ਅਣੀਮਿ
 ਟਾਇਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰਪੂਰੈ ਪਦੇਸਾ ਮਨੁ ਆਜੀ ਤੇ ਹਰਿਮਿ
 ਲੈਤਿ ਹਸੁਰਤ ਟਵੇਸਾ ਟਕੋਜਾਣੈ ਆਪਣੇਏ ਕਾਹਿਟੇ ਕਾਅਧਾ
 ਰਾ ਰੈਣਿ ਦਿਣ ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖੁ ਅਪਾਰਾਫੇਣ
 ਸਗਲਾਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈਏ ਉਕਰਮ ਕਾਮਾਇ ਹੁਕਮੇ ਭੂਝੈ ਸਦ
 ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ
 ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋ ਹਿ ਨਾਨਕ ਕੁ ਮਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂ
 ਕੋਜਮ ਕੀਜੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਿ ਗੁਣਨਿ

ਧੀਰੋਬਿੰਦਗਾਇਓਫਲਪਾਵਹਿਮਨਥਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾ
 ਇਹਾਤਾਸਮਿਦੈਜਮਪੀਥਕੀਜਾਸੁਥਸੈਮਾਨਿਨਾਉਗਾਤਿਪਾਵਹਿ
 ਮਾਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਵਹਿਠਾਉਤਾਹੂਸੀਗਿਨਧਨੁਚਲੇ
 ਗਿਹਜੋਬਨਨਹਰਾਜਾਸੰਤਸੀਗੀਸਿਮਰਤਰਹਹੁਇਹੋਤੁਹਾਰੇਕ
 ਜਾਤਾਤਾਕਛੂਨਹੋਈਹੋਜਉਤਾਪਾਨਿਵਾਰੈਆਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਣੇ
 ਨਨਕਹਮਾਹਿਆਪਾਹਿਮਾਈਥਾਪ੍ਰਾਤਰਸਲੋਕਾਥਾਕੇਬਹੁਬਿ
 ਧਿਘਾਲਿਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਤ੍ਰਿਸਨਾਣਾਥਾਸੀਚਿਸੀਚਿਸਾਕਤਮੁਏ
 ਨਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥਾ॥੧੫ਉਵੀਥਾਥਾਥਿਰੋਕੋਉਨਹੀਕਾਇਪ
 ਸਾਰਹੁਪਾਵਾਅਨਿਕਬੀਚਬਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾ
 ਵਾਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਰਾਅਨਕੈਕਾਮਿ
 ਨਾਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਥਾਰਾਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁ

ਸੰਤਹਿ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਏਕਾ ਸਿਉ ਏਕਾ ਸਾਚਾ ॥ ੬੭ ॥
 ਅਸਨੇਹੁ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੇ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥਾ ਜਿ
 ਤੁਜਿ ਤੁਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਅਨਾਥਾ ॥
 ੩੩ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਸ ਹਏ ਕੁਨਿਹਾਰਿ ਆਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨ
 ਹਾਰਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਧਾਰਾ ॥
 ੧ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਦਾ ਤਾਏ ਕਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨ ਹਾਰਾ ਦੇਵੇ
 ਤੇਟਿ ਨਾਥਾ ਵਈ ਅਗਨ ਤਭ ਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਦੇਨ ਹਾਰੁ ਸਦਾ ਜੀਵ
 ਨ ਹਾਰਾ ਅਨਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ਦੇਸੁ ਨ ਹੀਕਾ ਹੂਕ
 ਉਮੀਤਾ ਮਾਇਆ ਔਹ ਬੰਧੁ ਪੁਛ ਕੀਤਾ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ
 ਜਾਕੇ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਤੇਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਾਪੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧ
 ਰਜੀ ਅਰੇ ਇਕਟੇ ਕਤੂਲਾ ਹਿਥਿ ਡਾਨੀ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਹਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਜਿ ॥ ੧੫੯੩ ॥ ਧਧਾਧਾਵਤ
 ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਹਾ ਪੁਰਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ
 ਤਉ ਹੋਇ ਮਨ ਹਿ ਪਰਗਾਸਾ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤਉ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਹਾ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੇਭਾ ਤਿਹ ਬਨ
 ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ
 ਪਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥
 ੩੫ ॥ ਲੋਕਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨੁ ਮਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤ ਰਿਬਾ
 ਹਰਿ ਰੀਝੀ ਗੁਰਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਿ ਸੰਗਿ ॥
 ੧੫੯੪ ॥ ਨੰਨਾਨ ਗਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ਸਾਕੈ ਮਨਿ ਤਾਨਿ
 ਨਾਮ ਬਸਾਹੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ ਬਿਖੁਆ
 ਹੋਇ ਆਮਹਿ ਨਾਓਇ ਪਪਤੇ ਨੰਨਾ ਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾਕਹਾਨ ॥

ਅੰਤਰੁਰਦੀਨੋਜਾਕਹਾਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ॥
 ਤੁਹਥਾਜੇਨਾਨਕਅਨਪਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ਸਲੋਕੁਪਾਤਿਰਾਖੀ
 ਗੁਰਿਪਾਰਿਬਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਾਬਿਕਾਰਾਨਾਨਕਸੇਉ
 ਆਰਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀਪਪਾਪਰਮਿਤਿ
 ਪਾਰੁਨਪਾਇਆਪਾਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਹਾਰਿਗਾਇਆ॥
 ਹੇਤਪੁਨੀਤਕੋਟਿਅਪਗਾਧਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿ
 ਲਿਸਾਧਾਪਰਪੰਚਧੋਹਮੋਹਿਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖੀ
 ਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਛੜਸਿਰਸੇਉ॥ਨਾਨਕਦੂ
 ਸਰਅਵਰੁਨਕੋਉ॥੩॥ਸਲੋਕੁਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਦ
 ਨਫਾਤਿਹਭਈਅਨਿਜੀਤਾਨਾਨਕਗੁਰਤੇਬਿਤਪਾਈਫਿ
 ਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤ

ਤੁਆਇਆਵੁਲਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਾਹਿਪਾਇਆਫਿ
 ਰਿਆਅਭਿਸੁਰਚਰੇਨਹਾਥਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅ
 ਹਿਫਾਸਾਫਿਗਿਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੁਨਹੋਈਏਕਹਿ
 ਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੇਈਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇਅੰ
 ਲਿਲੇਹੁਨਨਕਬੇਚਾਰੇ॥੩੮॥ਜਲੋਕਾਗਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁ
 ਮਪਾਰਥਹਮਦੀਨਦਾਇਆਲਗੁਪਾਲਾਸੁਖਸਿਪੇਬ
 ਹੁਭੇਗਰਸਨਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੧੫॥ਉੜੀਥਥਾਕੁਹ
 ਮਜਾਨਤਤੇਥਹਮਾਥੈਸੋਨੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾਥੀ
 ਰਾਮਾਪਨਬੁਰਮਿਟਾਵੈਤਾਪੁਬੁਰਾਨਿਕਾਟਿਨਹੀਆਵੈ॥
 ਬਾਧਿਓਅਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾਏਸੁਦੇਤਾਮਾਗਹਕਉਅੰਧ ॥੧॥
 ਥਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪਾਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੇਜ ॥੦॥

ਨੈਨਾਨਕਾੜ੯ ਸਲੋਕੁ ਭੈਭੀਜਨ ਅਪਦੁਖਨਾਸਮਨਹਿ ੬੯
 ਅਰਾਧਿਹਰੇ ॥ ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਾਰਿਦਬਾਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਕੁਮੇ ॥
 ੧੫ਉੜੀ ॥ ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾਇਆਸੰਸਾਰੁਸ
 ਗਲਪੈਸੁਪਨਾਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾਭਰਮੇਸਿਧ
 ਸਾਧਿਕਥਹਮੇਵਾਭਰਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏਾਦੁਤ
 ਰਮਹਾਬਿਖਮਾਇਹਮਾਏਗੁਰਮੁਖਿਕੁਮਭੈਮੋਹਿਮਿਟਾਇਅ ॥
 ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ੪੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾਇ
 ਆਡੇਲੇਬਹੁਬਿਧੀਮਨਲਪਾਟਿਓਤਿਹਸੰਗਿਅਮਾਗਨਤੇ
 ਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਠੀਗਿ ॥ ੧੫ਉੜੀ ॥ ਮਾਮਾ
 ਮਾਗਨਹਾਰੁਇਆਨਾਦੇਨਹਾਰਦੇਗਹਿਓਸੁਜਾਨਾਜੇਦੀ
 ਨੋਜੇਏਕਹਿਬਾਰਾ ॥ ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾਜਉਮਾ

ਗਾਹਿਤਉ ਮਾਗਾਹਿਬੀਆਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਬੀਆਮਾਗਨ
 ਮਾਗਤਏਕਾਹਿਮਾਗਾਨਾਨਕਜਾਤੇਪਗਹਿਪਗਗਾ॥੪੧॥ ਸੋਲੇਕੁ
 ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੁਰੇਮਨਮੰਤਾਜਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭਾਅ
 ਪੁਨਾਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਮਾਜਾਹੁਮਰੁਪਛਾ
 ਨਾਭਿਟਤਸਾਧਸਿਰੀਪਤੀਆਨਾ॥ ਦੁਖਸੁਖਉਮਾਕੈਸਮਤਬੀ
 ਚਾਰਾ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ ਤਾਹੂਜੀਰੀਤਾਹੂਨਿ
 ਰਲੇਪਾ॥ ਪੂਰਨਪਟਪਟਿਪੁਰਖਾਬਿਜੇਖਾ॥ ਉਮਾਰਸਮ
 ਹਿਉਮਾਹੂਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਲਿਪਤਿਨਹੀਤਿਹਮਾਇ
 ਆ॥੪੨॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹ
 ਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਬੀਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾ
 ਹਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆਏਕ

ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕਪਲ ਉਸਿ ਧਿਆਯਾ ਯਾ ਪੂਜਤ ਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾ ਰਾਗਾ ਉ ॥ ੭੦ ॥
 ਆਪੂਜਤ ਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਰਾਗਾ ਯਾ ਉਬਰਨ ਪਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਸਿ ਆਹਿ
 ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰਨ ਹੋਉ ॥ ਯਾ ਪੂਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ਰਾਖਿ ਲੇ
 ਹੁਨਿ ਰਗੁ ਨ ਨਰਨਾਥਾ ਮਨ ਬਚ ਕੁਮਾਜਿ ਹਆਪਿ ਜਨਾਈ ਨ ॥
 ਨ ਕਤਿ ਹਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ਰੇਸੁ ਨ ਕਾਹੂ
 ਸੀਰੀ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨ ਜਾਗਿ ਰਹਹੁ
 ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਾਉੜੀ ॥ ਰਾਗ ਰੇਨੋ ਹੋਤ ਸਭੁ ਜਾਕੀ ॥
 ਤਾਜੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਾਹਿ ਤਉ ਸੀ
 ਲਾਹਿਭਾਈ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨਾਮਾ ਲਿਵਲਾਈ ਰਹਤ
 ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੈ ਸਥਾਇ ਅਪਾਰਾਧ ॥
 ਤੇਰੀ ਗਿਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾਤੇ ॥ ੪੪ ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਤੁਠਾਬਿਖੇਬਿਆਧਿਐਆਦੇਹੀਮਾਹਿਬਾਸਾ
 ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖਾਨਿਵਾਸਾ॥੧
 ਪਉੜੀ॥ ਲਾਲਾਕਉਅਉਖਧਜਾਪੁਦੂਖਦਰਦਾਤਿਹਮਿਟ
 ਹਿਖਨਾਹੂਨਾਮੁਅਉਖਪੁਜਿਹਰਿਦੈਹਿਤਵੈਤਾਹਿਰੇਗੁਸੁਪ
 ਨੈਨਹੀਆਵੈਹਰਿਅਉਖਪੁਸਭਘਟਹੈਭਾਈਗੁਰਪੁਰੋਬਿ
 ਨੁਬਿਧਿਨਬਨਾਈਗੁਰਪੁਰੋਸੰਜਮੁਕਾਰਿਦੀਆਨਾਨਕਤ
 ਉਫਿਰਿਦੂਖਨਬੀਆ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਰੋਮੇ
 ਉਨਨਕਤਪੁਠਾਇਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁ
 ਟਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਵਾਵੈਚੁਨਕਗੀਐਕਾਹੂਘਟਘਟਮੀ
 ਤਰਿਬ੍ਰਹਮਸਾਹੂਵਾਸੁਦੇਵਜਲਿਬਲਿਅਹਿਰਦਿਆਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿਖੈਹੀਗਾਵਿਆਵੈਗਵਿਰੋਪਮਿਟੈਤਿਹਮਨ ॥

ਤੇ॥ਹਾਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਨ ਤੇ॥ਫਰਨਾ ਚਿਹਨੁ ਸਰ
 ਲਪਤੇ ਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ ਕਹਤਾ॥੪੬॥
 ਸੋਲੋਕੁ॥ਹਉ ਹਉ ਕਰਤਾ ਬਿਹਾਨੀ ਆਸਾ ਕਰਤੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾ
 ਨਾੜੜ ਕਿਮੁ ਏ॥ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਫੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨਾ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ੜਾੜਾੜਾੜੀ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ॥ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨ
 ਮਅਗਾਧੂ॥ਭੂਭੋਜੇ ਪਥਾ ਸਿਥਿ ਰਿਦਮਾ ਹੀ॥ਉ ਆਕੀੜਾੜੀ ਮਿ
 ਟਤਾ ਬਿਨਸਾ ਹੀ॥ੜਾੜੀ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਫਾਰਾ॥ਜੇਹ ਹੀ ਮੇ
 ਅਹੀਭਾਧੀ ਬਿਕਾਰਾ॥ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿੜਾੜੀ ਮਿਟਾਈ॥ਨਿਮ
 ਖਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ॥੪੭॥ਸੋਲੋਕੁ॥ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨਿ ਥਿ
 ਟਗਾ ਹਉ ਕਾਤਿ॥ਸਿਆਨ ਪਾਤਿ ਆਗੂ॥ਗੁਰਦੀਖਿ ਮਾਜਿ ਹਮ
 ਨਿਬੰਧੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਸਸਾ ਸਰਨਿ

ਪਰੇਅਬਹਾਰੇਸਾਸਤਸਿਮਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਰੇਸੇਧਤਸੇਧਤ
 ਸੇਧਿਬੀਚਾਰਾਗਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾਸਾਸਿਸ
 ਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇਤੁਮਸਸਰਬਅਗਨਤਅਪਾਰੇਸਾ
 ਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁਦਾਇਆਲਾਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾ
 ਲਾ॥੪੮॥ਸਲੋਕ॥ ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਜੁਖਭਏਮਨਤਨ
 ਭਏਅੰਗੇਗੁਨਾਨਕਾਦਿਸਟੀਆਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈ
 ਜੋਗੁ॥੧॥ਪਉਕੀਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੂਜੋਖਿਨਮ
 ਹਿਉਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੂਖਰਾਨਿਆਨੋਹਿਤਪਰਾਨੀਅਨ
 ਦਿਨੁਜਾਪੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀਭਾਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖ
 ਦੇਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੇਸੋਆਗਨਤਾਅਸੀਖਖਤੇਖਿਨ
 ਬਖਸਨਹਾਰਾਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਾਇਆਰਾ॥੪

੮॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਸਤਿ ਕਹ ਉਸਾਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਨਿ ਪਰਹੁ ੧੨
 ਰਿਗਾਇ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਸਰਾਣਾ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲ
 ਏਸ ਮਾਇ ॥ ੧੫ ਉੜੀ ਸਸਾ ਸਿਆਨ ਪਛਾਤੁ ਇਆਨਾ ॥
 ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਪਤੀਆਨਾ ਸਹਸਰਾਤਿ ਕਰਹਿ
 ਚਤੁਰਾਈ ਸੀਰੀ ਤੁਹਾਰੇ ਏਕ ਨਜਾਈ ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ
 ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਰੇਜੀ ਅਚਲੇ ਤੁਹਾਰੇ ਸਾਈ ਸਾਪਸੇ ਵਲਾ
 ਵੈਜਿਹ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਾਥਿ ਆਪੇ ॥ ੫੦ ॥
 ਸੋਲੇ ਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਤੇ ਬੋਲ ਨਾਮ ਨਿਵੁਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਗਵਿਗਹਿ ਆਥਾਨ ਥਨੰਤੁ ਰਿਸੈ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਚੇਰ ਉਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ
 ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦਾ ਸਦੀ ਵਦੁ ਖਭੰ ਜਨ ਭਗਵੀਆਨਾ ਹ

ਉਛੁਟਕੋਹੋਇਅਨੰਦੁਤਿਹਹਉਨਾਹਿਤਹਆਪਿਹਤੇਦੁਖ
ਜਨਮਹਮਰਨਸਿਤਸਿਗਪ੍ਰਤਾਪਾਹਿਤਕਰਿਨਾਮਾਦਿਕੈਦ
ਇਆਲਾਸਿਤਹਸਿਗਿਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾਓਰੈਕਛੂਨਕਿ
ਨਹੂਕੀਆਨਾਨਕਸਭੁਕਛੂਪ੍ਰਭਤੇਹੁਆ॥੫੧॥ਸਲੋਕ॥
ਲੇਖੇਕਤਹਿਨਛੂਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਛੂਲਨਹਾਰਾਬਖਸਨ
ਹਾਰਬਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥੧॥੫ਉੜੀ॥ਲੁਣਹ
ਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮਤਿਅਜੀਉਪਿੰਡਾਜਿ
ਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤਾਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇ
ਦਹਾਦਿਸਚੂਫਨਜਾਇਦੇਫਨਹਾਰਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿਅਖ
ਨਮਨਹਿਬਸਾਇਲਾਲਚੜ੍ਹਠਾਥਿਕਾਰਸੋਹਾਇਆਸਿਪੇ
ਅਨਮਾਹਿਲਿਪਟਚੋਰਨਿਦਕਮਹਾਤਿਨਹੂਸਿਗਿਥਿਹਾਇ॥

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਾਸਿ ਲੈ ਹਿਓ ਖੋਟੇ ਸੀ ਗਿਖਰੇ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਰਬੁ ਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥ ਪੜਾ ਸੋ ਲੋਕੁ ਆਖਾਤ ਪੀਤ ਖੋ
 ਲਤੁ ਹਜਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕਾ ਭਵ ਜਲ ਤੇ ਕਾਚੁ ਪੁ
 ਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇ
 ਓਅਨਿ ਕੋ ਜੀ ਨਿਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੈ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਜਾਤਿ
 ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਜਚੁ ਸੀ ਚਿਓ ਖਾਇ ਓਅੰ ਮ੍ਰਿ
 ਤੁਨਾ ਮਾਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮਾ ਖੋ
 ਪਨਿ ਬਾਹੀ ਬਹੁ ਤੁਲਾ ਭਯਾਰਿਆ ਏ ਪਤਿ ਵੰਤਾ ਖਰਾਦਿ ਲਾ
 ਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰ
 ਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਸੋਭਿ ਸਰਾਹੀ ਐ ਜਿਯ
 ਟਿਯਾ ਟਿਰਾਹਿ ਆਬਿ ਆਪਿ ॥ ਪੜਾ ਸੋ ਲੋਕੁ ਆਖੈ ਪੁਰਸ

ਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਾਇਅਲਾਏਕਅਖਰੁਹਰਿਮ
 ਨਿਬਸਤਨਾਨਕੋਹੇਤਨਿਹਾਲਾ॥੧੫ਉਤ੍ਰੀਅਖਰਮਾਹਿ
 ਭਿਭਵਣਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਅ
 ਖਰਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵਖਿ
 ਨਾਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਭਰਮਾਅਖਰਕਰਮਾਕਿ
 ਰਤਿਸੁਚਿਧਰਮਾਗਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਮਾਨਅਖਰਪੈਜੇਤਾਨਾਨ
 ਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰਲੇਪਾ॥੫੪॥ਸੋਲੇਕ੍ਰਾਹਥਕਲਿਮਅ
 ਗਿਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀਉਰਤ੍ਰਿਹਾਰਿਥਸਭਸੰਗਿਅ
 ਨੁਪਭੂਪਾਵਤੀਉਸਤਤਿਕਪਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥
 ਸੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਾਲਿਹਾਰੀਆ॥੧੫ਉਤ੍ਰੀਹੋਅ
 ਚਤਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਾਜੀਅਪਨਾਸਾਹੋਪੁਰਨਹੋਸਰ

੧੪
 ਬੇਮੇਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾਹੇਸੰਗੀਹੋਨਿਰੰਕਾਰਹੋਨਿਰਭੁਣ
 ਸਭਟੇਕਾਹੋਗੋਬਿੰਦਹੋਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੋ
 ਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹਰਿਭੀਹੋਵਨਹਾਰਾਹੇਸੰਤਹਕੈਸਦਾ
 ਸੰਗਿਨਿਧਾਰਾਅਧਾਰਾਹੋਠਾਕੁਰਹਉਦਾਜਰੈਮੇਨਿਰਭੁ
 ਨਿਭਨੁਨਹੀਕੋਇਨਨਕਦੀਜੇਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਐਪ
 ਰੇਇ॥੫੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁ
 ਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੀ
 ਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਪਸੋਹੇਦਗਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
 ਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਗਾਗੁਰਦੇਵਜਾਂਤਿਸਤਿ
 ਭਾਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਗਾਗੁਰਦੇਵਤੀ
 ਰਭੁਅੰਮੰਤ੍ਰਸਰੋਵਰਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਾਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਿ
 ਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਗੁਰਦੇਵ ਸੀ
 ਤੁਹਾਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਾਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਾਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿ ਤੁਲਾਰਿ ਤਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਨਮਸਕਰ ॥੧॥
 १॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧੬॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹੰ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਏ
 ਨ ਮਹੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਏਨ ਮਹਾ ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਗਾਇ ਮਰਥਿ

੧੫
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਵਉ ॥ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਸਿ
 ਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਜਾ ਸੁਖਿ ਸੁਭਰਏ ਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗ
 ਨ ਤ ਅਨੇਕੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਧਾ ਖਰਾ ਕੀ ਨੇਰਾ ਮ
 ਨਾਮਾਇਕਾ ਖਰਾ ॥ ਕਿਨ ਕਾਏ ਕਾਜਿ ਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਗਨੀ ਨਾ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸਤੁ ਹਾਰੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੀ ਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਾਨੀ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖ ਜਹਨ ਸੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਾਮ
 ਨੁਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿ

ਮਰਨਿਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗੋਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿਭਉਨਾਥਿਅਪੋ
ਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿਦੁਖਨਸਿਤਾਪੋਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੋ
ਸਿਧਿਸਫਲਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਾਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰ
ਨਿਗੰਗਾਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿਗੰਗਾਨੁ
ਧਿਅਨੁਤਤੁਬੁਧਿਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪੁਜਾਪ੍ਰ
ਭਕੋਸਿਮਰਨਿਥਿਨਸੈਦੁਜਾਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਾਇ
ਸਨਾਨੀਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿਦਰਗਾਮਾਨੀਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮ
ਰਨਿਹੋਇਭੁਭਲਾਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿਭੁਭਲਫਲਾਸੇ
ਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਊ
ਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭਤੇਉਚਾਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿ

ਉਪਰੋਕਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ ਸਨਾ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
 ਮਗਨਿਤਿ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ ਨਹੀ ਜਮਤਾ
 ਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ ਪੁਰਨਾ ਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ
 ਨਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਠਿਕਾਨਾ ਸਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
 ਜੀਬ ਸਾਹਿਬਾ ਪਕੀਰ ਸਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨਕਾ ਦਾ ਸੁਨੰਦ
 ਸਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ ਸੇਧਨ ਵੰਤੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ
 ਰਹਿ ਸੇਧਾ ਤਿਵੰਤੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
 ਭਕਤਿ ਮਗਨਿਤਿ ਪੁਰਖ ਪਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ ਸਿਧੇ
 ਮੁਹਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ ਸਿਰਬ ਕੇਰਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
 ਉਸਿ ਮਗਨਿਤਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਗਨਿਤਿ ਸਦਾ ਅੰਬੀ

ਨਾਸੀਆਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੋਜਿਨਆਪਦਾਇਆਲਾਨਾਨ
ਕਜਨਕੀਮੰਗੋਰਵਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਜੇਪਰਉ
ਪਕਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਥਾਣਿਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰ
ਭਕਉਸਿਮਰਹਿਜੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿ
ਨਸੁਖਿਬਿਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬ
ਸਹਿਹਾਰਿਨੇਰੇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗਿਆਨਾਨਕ
ਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈਭਾਰੀ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨੁਤੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨੁ

ਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਹਚਲ ਅਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲਾ ਬਿਗਾਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਪਦ ਤੁਨ ਕਾਰਾ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾ ਅੰ
 ਤੁਨ ਪਾਰਾ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ
 ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਾਇਆ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰ ਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰ
 ਗਟਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਾਗੇ ਬੇਦਉ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭ
 ਏ ਸਿਧ ਜਤਿ ਦਾਤੇ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ॥ ਹ
 ਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਪਰਨਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕ
 ਰਨਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮ
 ਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੋਢੇ ਕੁ॥

ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਪਾਟਿਪਾਟਿਨਾਥਅਨਾਥਾਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈਅਮਨਭੂਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੀ
ਗੀਸਹਾਈਜਹਮਹਾਭਾਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੋਤਹਕੇ
ਵਲਨਾਮੁਸੀਗਿਤੇਰੈਚਲੋਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੇ॥
ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਓਧਾਰੀਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕ
ਰਤਨਪੀਤਰੈਹਰਿਕੋਨਾਮਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਜਪਹਾਮਨਮੇਰੈਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਘਨੇਰੈ॥੧॥
ਗਲਸਿਸਾਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਤਹੋ
ਇਸੁਖੀਆਲਾਖਕੋਰੈਗੀਬੰਧਨਪਰੈਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜ
ਪਤਾਨਿਸਤਰੈਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਾਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥

ਕਾ

ਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੁਤ੍ਰਿਆਘਵੈਅਜਿਹਮਾਰਗਇਹੁਜਾਤੁਇ ॥੮॥
ਕੇਲਾਤਹਹਾਰਿਨਾਮੁਸੀਰਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾਐਸਾਨਾਮ
ਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗ
ਤਿਪਾਈਐਰਾਛੂਟਤਨਪੀਕੋਟਿਲਖਥਾਹੀਨਾਮੁਜ
ਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਆਇਸਿ
ਘਰੈਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈਅਨਿਕਜੋਨਿ
ਜਨਮੈਮਾਰਿਜਾਮਾਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸਾਮਾਹਉ
ਮੇਲਾਮਭਕਬਹੁਨਧੋਵੈਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਏਵੈ
ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਰੀਰੀਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਪਕੇਸੀ
ਰੀਤਾਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੇਸਾਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਉਹਾਸੀਰਿਤੇਸਾਗਜਿਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁਥਾਰਾਹਾਰਿਕਾ ॥

ਨਾਮੁ ਸੀਰਿਓ ਜੀਆ ਫਾਜ਼ਾ ਪੀਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਾ ਸਿਵਾ ਨੁਹ
ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਤਹ ਨਾ ਲਿਪਛਾਨੁ ਜਹ ਮਹਾਭਾਇ ਅਨਤ ਪਤ
ਬਹੁ ਘਾਮਾਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾ ਮੁਕੀਤੁ ਮਊ ਪਰਿਛਾਮਾ ਜਹ
ਏਖਾ ਮਨਤੁ ਝੁਆ ਕਰਖੇ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਬਰਖੇ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੋ ਮ
ਨਿ ਬਿਸਾਮਾ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਦਾ ਸਕੀਓ ਟਾਹਰਿ ਕੋ ਨਾ ਮਿਓ ਧਰੇ
ਨ ਕੋਟਿ ਟਾਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸਿਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਟਾਹਰਿਹਰਿ ਅਉਖ
ਧੁਸਾ ਧਕਮਾਤਿ ਟਾਹਰਿ ਜਨ ਕੋ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਰਬਹਮ
ਜਨ ਕੀ ਨੋਦਾਨੁ ਮਨਤੁ ਨਰੀ ਗਿਰਤੋ ਰੀਗਿਏ ਕੋ ਨਾਨਕ ਜ
ਨ ਕੋ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੋ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗ
ਤਿ ਟਾਹਰਿ ਕੋ ਨਾ ਮਿਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ਟਾਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁ

ਜਨਕਾਰੁ ਪੁਰੰਗੁ ਧਾਰਿਨਾ ਮੁਜਪਤ ਕਥਪਰੈ ਨਭੰਗੁ ਧਾਰਿ १੯
 ਕਾਨਾ ਮੁਜਨਕੀ ਵਾਢਿ ਆਈ ਧਾਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾ
 ਈ ਧਾਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗਾ ਧਾਰਿਨਾ ਮੁਜਪਤ ਕ
 ਢੁਨਾ ਧਾਰਿ ਬੰਗੁ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਧਾਰਿਨਾ ਮਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਪੁ
 ਜੈ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥
 ਧਾਰਿ ਪਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜਨ ਕੈ ਚ
 ਟ ਸੁਤਾ ਈ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰਨ ਜਾਣੀ ਚਿਤਿ ਪੋ
 ਤਿ ਜਨ ਧਾਰਿ ਗਸਿਰਾਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿਨਾ ਮਰਸਿ ਮਾਤ੍ਰੇ ॥ ਆਨ
 ਪਹਰ ਜਨੁ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜਪੈ ਧਾਰਿ ਕਾਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛੁਪੈ ॥
 ਧਾਰਿ ਕੀਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੀਰਿ ਕੇ ਤੇ ਤ
 ਰੇ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਧਾਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਗੁ

ਟਗਾਮਾਸਭਤੇਉਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾਨਾਮੁਨਤਦਰਦਦੁਖ
 ਲਥਾਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦਰਤੁ
 ਸਭੁਨਸੈਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਫੁਰਗੀਪਾਈਐਸੰਤਕੀਸਿਫਾਨਾ
 ਮੁਧਿਆਈਐਨਾਮਤੁਲਿਕਫੁਅਵਰੁਨਹੋਇਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਵੈਜਨੁਕੋਇ॥੮॥੨॥ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁਸਾਸਤੁਬਹੁ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਪੈਖੈਸਰਬਢਢੇਲਾਪੁਜਾਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕ
 ਨਾਮਅਮੋਲਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾਪਾਗਿਆਨਸਭ
 ਧਿਆਨਾਖਟਸਾਸਤੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨਾਜੋਗਅਭਿਆ
 ਸਕਫਮਧਰਮਕਿਰਿਆਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨਮਧੋਫਿਰਿ
 ਅਨਾਮਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰ
 ਤਨਾਸਰੀਰੁਕਟਾਇਹੋਮੇਕਰਿਰਾਤੀਫਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁ

ਭਾਤੀਨਾਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ ੮੦
 ਜਪੀਐਇਕਬਾਰ॥ ੧॥ ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੋਚਿਰੁਜੀਫੇਰਾਮ
 ਹਾਥਿਦਾਸੁਤਪੀਸਰੁਥੀਫੇਰਾਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨਾਕਨਿ
 ਕਾਅਸੁਪੈਫਰਭੂਮਦਾਨਾਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨਾਜੈ
 ਨਮਾਰਗਸੰਜਮਾਅਤਿਸਾਧਨਾਨਿਮਖਨਿਮਖਕਾਰਿਸਰੀ
 ਰੁਕਟਾਫੇਰਾਤਉਭੀਹਉਮੈਲੁਨਜਾਫੇਰਾਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਾਨਿ
 ਕਭੂਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਾਤਿਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਮ
 ਨਕਾਮਨਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈ॥ ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ॥ ਸੋਚ
 ਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਗਾਤਿ॥ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ॥ ਇਨ੍ਹਦੇਹੀ
 ਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ॥ ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਾਥੀਖਿਅਟਰੈ॥ ਜਲਪੋਫੇ
 ਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਚਿਛੀਤਿ॥ ਮਨਹਾਰਿਕੇਨ

ਮਕੀਮਹਮਾਉਚਾਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਤਤਿਬਹੁਮੁਚਾ੩੫ਬਹੁ
 ਤੁਸਿਆਣਪਜਮਕਭਉਥਿਥਿਆਪੋਅਨਿਕਜਤਨਕਾਰਿਤਿਸਨਨਾ
 ਧਾਪੋਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਭੁਝੈਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗਹਨ
 ਹੀਸਿਝੈਛੂਟਸਿਨਾਹੀਉਭੁਪਾਇਆਲਿਸੋਹਿਥਿਆਪਹਿਮਾ
 ਏਆਜਾਇਅਵਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਮੁਭਾਨੈਗੋਟਿਦ
 ਭਜਨਬੰਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਨੈਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ
 ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੋਕੋਮਾਫੈ॥
 ਸਪਜਨਕੀਸੇਵਾਲਾਫੈਜੋਕੋਅਪਨਦੁਖੁਮਿਟਾਵੈਹਾਰਿਹਾਰਿ
 ਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਫਾਵੈਜੋਕੋਅਪਨੀਸੋਭਾਲੈਰੈਸਾਧਸੀਗਿਉ
 ਦਹਉਮੈਛੋਰੈਜੋਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਰੈਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨ
 ਪਏਸਾਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਿਪਿਆਸਾਨਾਨਕਤਾਕੈਬ

ਲਿਬਲਿਜਾਸਾ॥ ਪਾਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨੁਸਾਧ
 ਸੀਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁਆਪਸਕਉਜੋਜਾਟੈਨੀਚਾ॥
 ਉਗਨੀਐਸਭਤੇਉਚਾਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਪਾਟਿਪਾਟਿਚੀਨਾਮਨਅਪੁਨੇਤੇਭਰਾ
 ਮਿਟਾਨਾਪੈਖੇਸਗਲਸਿਸਾਟਿਸਾਜਨਾਸੁਖਦੁਖਜਨਸਾਮਿ
 ਸਟੇਤਾਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰਨਨਹੀਲੇਪਾਵੰਨਿਰਧਨਕਉਧਨਤੇਰ
 ਨਉਗਨਿਥਾਵੇਕਉਨਉਤੇਰਾਥਾਉਗਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੇਮਾਨੁ॥
 ਸਗਲਪਾਟਾਕਉਦੇਵਪੁਦਾਨਾਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆ
 ਮੀਸਗਲਪਾਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀਅਪਨੀਗਾਤਿਮਿਤਿਜਾਨ
 ਹਾਅਪੋਅਪਨਸੰਗਿਆਪਪ੍ਰਭਰਾਤੇਤੁਮਰੀਉਸਤਾਤਿਤੁਮ
 ਤੇਹੋਇਨਾਨਕਅਵਰਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥ ਸਰਬਧਰਮਮਹਿ

ਸੇਸਟਪਰਮਾਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮਾਸਗਲ
 ਕ੍ਰਿਆਮਤਿਉਤਮਕਿਰਿਆਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰਿ
 ਆਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁ
 ਜੀਅਸਦਾਸਗਲਥਾਨੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੀਹਰਿਕੋਜ
 ਮੁਨਿਰਸਨਥਾਨੀਸਗਲਥਾਨਤੇਓਉਤਮਥਾਨਾਨਾਨ
 ਕਾਜਿਹਘਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੮॥੩॥ਸੋਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਗੁ
 ਨੀਆਗਇਆਨਿਅਸੋਪੁਤ੍ਰਸਦਾਸਮਾਲਿਗਜਿਨਿਕੀਆਤਿ
 ਸੁਦੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਰ
 ਮਈਅਕੇਗੁਨਚੇਤਿਪ੍ਰਾਨੀਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥
 ਗਜਿਨਿਤੂਸਾਜਿਸਦਾਰਿਸੀਰਾਗਿਅਗਰਭਅਗਨਿਮਾਹਿਜਿ
 ਨਹਿਉਬਾਗਿਅਗਥਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਅਰੈਦੂਧਾਭਰੋਜੇ

ਬਨੋਭੋਜਨਸੁਖਸੁਧਾਗਥਿਰਧਿਭੁਇਆਉਪਰਿਸਾਕਸੈਨਾਮੁਖਿ ੮੨
 ਅਪਿਅਉਥੈਠਕਉਦੇਨਾਇਹਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈਬ
 ਖਸਿਲੇਪੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਉਪਰਿਸੁਖਿ
 ਬਸਾਹਿਸੁਤਭੁਤਮੀਤਬਾਨਿਤਾਸੀਰਿਹਸਾਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀ
 ਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾਸੁਖਦਾਈਪਦਨੁਪਾਦਕੁਅਮੁਲਾਅਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਾਭਿਰਸਾਸਗਲਸਮਫਰੀਸੀਰਿਸਾਬਬ
 ਸਾਦੀਨੇਹਸਤਪਾਦਕਰਨਨੇਤਰਸਨਾਅਤਿਸਹਿਤਿਅਾਰਿਅ
 ਵਰਸੀਰਿਚਨਾਅੇਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਾਬਿਆਪੋਨਾਨਕ
 ਕਾਫਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅਪੋ॥੨॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੇਗਖਨਹਾਰਾਗਤਿਸ
 ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰਾਸਾਕੀਸੇਵਾਨਵਾਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਾ
 ਸਿਉਮੂੜਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈਜੇਠਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੈ॥ਤਾਕਉ

ਅੰਪਾਜਾਨਤਦੂਰੈ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਾਹਮਾਨੁ॥ ਤਿਸ
 ਹਿਬਿਸਾਏਮੁਗਾਪੁਅਸਾਨੁ॥ ਸਦਾਸਦਾ॥ ਇਪੁਭੂਲਨਹਾਰਾਨੁ॥
 ਨਕਰਾਖਨਹਾਰਾਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੀਗੀ
 ਰਚੈ॥ ਸਾਚੁਛੋਰਿਸੂਠਸੀਗੀਮਚੈ॥ ਜੋਛਰਨਾਸੋਅਸਾਥਿਰੁਕਾਰਿ
 ਮਾਨੈ॥ ਜੋਪੋਵਨਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ॥ ਛੋਰਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸਮੁਕਰੈ॥
 ਸੀਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥ ਗਾਰ
 ਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਲਮਸੀਗੀਹੋਇ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਾਹਿਪਤਿਤਾਬਿਕਰਾ
 ਲਾਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਾ॥ ੪॥ ਕਰਤੂਤਪਸੂਕੀ
 ਮਾਨਸਜਾਤਿ॥ ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰ
 ਤਰਿਜਲੁਮਾਇਆ॥ ਛਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈਛਪਾਇਆ॥ ਬਾਹ
 ਰਿਗਿਆਨਾਧਿਆਨਾਇਸਨਾਨਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੇਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ ਗਾਲਿ ਪਾਥ ਕੈ ਸੇਤੈ ॥੨॥
 ਅਥਾਹਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹ
 ਜਿਸ ਮਾਤਿ ਪਾਸੁ ਨਿਅੰਧਾ ਕੈ ਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ਕਰੁ ਗਾਹਿ
 ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਿ ਤਿਥੁ ਝੋੜੈ ਰਾਨਿ ਸਿਕ
 ਹੀ ਐਤ ਉਸਮ ਝੋੜੈ ਰਾਨ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਪਦਗਾਵੈ ਗੁੰਗਾ ਜ
 ਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰਭੰਗਾ ਕਹਾ ਪੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਭਵ
 ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਉਹਾ ਉਸੁਰਾਵਨਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੇਦੀ ਨੁ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੩॥ ਓਸੀ ਰੀਸਹਾਇ
 ਸੁਆਵੈ ਨਚੀਤਿ ਜੋ ਬੈਰਾਣੀ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਲੁ ਆਕੈ
 ਰਿਹਾ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸੈ ਗਵਿੜ
 ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕਾਲ ਨਾਵੈ ਮੁੜੈ ਚੀਤਿ ਬੈਰਿ

ਬਿਰੋਧਕਾਮਕੋਧਮੋਹਾਭੂਠਾਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧੋਹਾਇਆਪੂ
 ਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮਾਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਕਰਿਕ
 ਰਮਾ॥੧॥ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਜਿਸੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇ
 ਰੀਰਾਜਿਤੁਮਮਾਤਾਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇਹਤੁਮਰੀਕੁਪਾਮ
 ਹਿਰੁਖਪਨੇਰੇਕੋਇਨਜਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁਉਚੇਤੇਉਚਾਭਰਾ
 ਵੰਤੁਸਗਲਜਮਗੀਤੁਮਰੈਸੁਤਿਧਾਰੀਤੁਮਤੇਹਾਇਸੁਅ
 ਗਿਆਕਾਰੀਤੁਮਰੀਵਾਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਨਨਕਦਾ
 ਜਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਹਾਰਪ੍ਰਭਛੇ
 ਰੇਕੈਲਾਰਾਹਿਆਨਸੁਆਇਨਾਨਕਕਧੂਨਸੀਝਈਬਿ
 ਨੁਨਫੈਪਤਿਜਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸਬਸਤੁ
 ਲੇਪਛੈਪਾਫੈ॥ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਧੋਟਿਗਵਾਫੈ॥ਏਕਭ

५० श्रीमद्वैष्णवसूक्तम् ॥ १ ॥

ਤਾਵੇ ਜੋ ਦੀ ਸੋ ਜੋ ਚਾਲ ਨਹਾ ਰੁਲ ਪਾਟਿ ਰਹਿ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾ
ਰੁਲ ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੇ ਨੇਹਾ ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹਾ ਅ
ਨਹ ਰਿਕੇਨਾ ਮਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਪਿਲਾਏ ਲਾਣੀ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕਟਿ ਬੁਝ ਬਾਇਆ ॥
ਮਿਥਿਆ ਹਉ ਮੇ ਮਤਾ ਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋ ਬਨ ਧਨ
ਮਾਲਾ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲਾ ਮਿਥਿਆ ਫਧ ਹਸਤੀ
ਅਸੁ ਬਸਤਾ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਪੇਖ ਹਸਤਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਧੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਆਪ ਸੁਭਿ ਪਰਿਕਰ
ਤਗੁ ਮਾਨੁ ਅਸਿ ਬਿਰੁਭ ਗਤਿ ਸਾਧਕੀ ਸਰਨਾ ਨਾਨਕ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸੁਫਨ ਪਰ ਨਿਦਾਸੁ
ਨਹਿ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ਮਿਥਿਆ ਨੇ

ਤਪੋਖਤਪਰਤਿਅਰੂਪਦਾਮਿਥਿਆਰਜਨਾਉਜਨਅਨ
 ਸ੍ਵਦਾਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿਮਿਥਿ
 ਆਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪ
 ਕਾਰਾਮਿਥਿਆਥਾਸੁਲੇਤਾਬਿਕਾਰਾਗਬਿਨੁਬੁਝੇਮਿਥਿਆਸ
 ਭੁਭੁਏਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏਪਾਬਿਰਥ
 ਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾਸਾਚਾਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੁਚਾਗਬਿਰਥਾਨ
 ਮਾਥਿਨਾਤਨੁਅੰਧਾਮੁਖਿਅਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧਾਗਬਿਨੁਮਿਮ
 ਰਨਾਦਿਨੁਰੇਨਿਬਿਰਥਾਬਿਹਾਇਅਯਾਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾ
 ਏਨਾਗੋਬਿੰਦੁਜਨਾਬਿਨੁਬਿਬੇਸਭਕਾਮਾਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇ
 ਨਿਰਾਰਥਦਾਮਾਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਾਜਿਹਘਟਿਬਸਿਰਹਰਿ
 ਨਾਨਾਨਕਤਾਕੈਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉ੬੫ਚਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵ
 ਉ

ਰਕਮਾਵਤਾਮਾਨਿਨੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਪੁਰੀਦੁਲਾਵਤਾਜਾਨਨ
 ਹਾਰਪੁਤੁਪ੍ਰਬੀਨਾਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਪੁਰੀਨਾਅਵਰਉਪ
 ਦੇਸੈਆਪਾਨਿਕਰੈਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੈਮਰੈਸਿਸਕੈ
 ਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰਾਜੋਤੁਮ
 ਭਾਨੇਤਿਨਪੁਤੁਜਾਤਾਨਾਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੧॥
 ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਥਹਮੁਸਭਜਾਨੈਆਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿ
 ਮਾਨੈਆਪਾਹਿਆਪਿਆਪਿਕਰਤਨਿਬੇਰਾਕਿਸੈਦੂਰਿਜ
 ਨਾਵਤਕਿਸੈਭੁਝਾਵਤਨੇਰਾਉਪਾਵਾਸਿਆਨਪਸਰਾਲਤੇਰ
 ਹਤਾਸਰੁਕਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਫਹਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲ
 ਏਲਕੁਲਾਇਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇਸੇਸੇਵਕ
 ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀਗਨਿਮਖਾਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੨॥

॥५॥ ਜਲੇਕੁ ॥ ਕਾਮਕੋਪਅਰੁਲੇਭਮੋਹਬਿਨੁਜਿਜਾਇ ॥ ੬ ॥

ਅਹੀਮੇਵਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਾਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਦੇ

ਵਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਰਿ ॥

ਗਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁਮਨਮਾਹਿਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਰੀਧਤਤਨਿ

ਲਾਵਾਹਿਗਤਿਸੁਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਾਹਿਗਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਬਸਾਹਿਸੁਖਮੰਦਾਰਿਗਤਿਸਾਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦ

ਰਿਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰਿਹਸੀਗਿਸੁਖਬਸਨਾਅਠਪਹਰਾਸਿਮਰਹੁ

ਤਿਸੁਰਸਨਾਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਾਰਸਭੇਗਾਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆ ॥

ਈਅੰਧਿਆਵਨਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੈਬਰਹਿਛਾਵਾਹਿ ॥

ਗਤਿਸਾਹਿਤਿਆਰਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਾਹਿਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿ

ਜੋਜੋਈਜੋਮਨਅਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੋਗਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਤੁਤੁਸੁਕਉਮੈਨੈਸੁਪਿਤਾਕੇਜਸੁਰਸਬਖੈਨੈਸਿਹਪੁਸਾ
 ਦਿਤੇਫੇਰਹਤਾਧਰਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁ
 ਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿਨਾਨਕਪਾਤਿਸੇਤੀਪਾਰਿਜਾਵ
 ਹਿਮਰਸਿਹਪੁਸਾਦਿਅਫੇਰਕੰਚਨਦੇਹੀਗਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁ
 ਫਾਮਸਨੇਹੀਸਿਹਪੁਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਹਤਾਮਨਸੁਪੁਪਾਵਹਿ
 ਹਾਰਿਹਾਰਿਜਸੁਕਹਤਾਸਿਹਪੁਸਾਦਿਤੇਰੇਸਵਾਲਾਛਿਦੁਢਾਕੇ
 ਮਨਸਰਨੀਪਰਠਾਕਰਪ੍ਰਭਤਾਕੇਸਿਹਪੁਸਾਦਿਤੁਤੁਕੇਨ
 ਪਦੁਚੈਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਉਚੈਸਿਹਪੁਸਾਦਿ
 ਪਾਟੀਵੁਲਭਦੇਹਾਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਫੇਹਾਮਰਸਿਹਪੁਸਾ
 ਦਿਅਭੂਖਨਪਾਹਿਰੀਜੈਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਾਕਿਉਅਲਸੁਕੀ
 ਜੈਸਿਹਪੁਸਾਦਿਅਸੁਹਸਤਿਅਸਵਾਗੀਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ

ਕਬਹੂ ਨਾ ਬਿਸਾਰੀ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗਿ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ਰਾਖੁ ਪੈਰੇ ੮੧
 ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ਗਜਿ ਨਿਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨ ਤਬ ਨਾਈ ਉਠਤ ਬੈਠ
 ਤਸਦਾ ਤਿਸਾਹਿ ਧਿਆਈ ਗਤਿ ਸਾਹਿ ਧਿਆਈ ਜੇ ਏਕੁ ਅਲੇਖੈ ਏ
 ਹਾਉ ਹਾਨਾ ਨ ਕਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਨ
 ਅਨ ਅਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸਕਾ ਧਿਆਨਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਆ
 ਚਾਗ ਬਿਉਹਾਰੀ ਗਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਲੁੰਦ ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪ੍ਰਾਸਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
 ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਖੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥
 ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਾਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਾਹਿ ਬਿਸਮ
 ਦਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਨ

ਹਜੇਬਸਨਾਅਜਿਹਾ ਸਾਦਿਹਸਤ⁺ਚਲਾਹਿਅਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਪੁਰ
 ਨਫਲਾਹਿਅਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਾਹਿਅਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਖਿਸਹਾਜਿਸਮਾਵਾਹਿਅੇਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾ
 ਗਹੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥੬॥ਅਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤ੍ਰਿਪ੍ਰ
 ਗਟੁਸੰਸਾਰੀਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੁਲਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਅਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਤੇਫਾਪਰਤਾਪ੍ਰਾਰੇਮਨਮੁੜਤੁਤਾਕਉਜਾਪ੍ਰਾਅਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇ
 ਕਾਰਜਪੁਰੋਹਤਿਸਾਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੁਰੋਅਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤ੍ਰਿ
 ਪਵਹਿਸਚੁਰੇਮਨਮੇਰੇਤ੍ਰਿਤਾਸਿਉਰਾਚੁਅਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕ
 ਗਤਿਹੋਇਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੇਜਪੁਸੋਇ॥ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੇ
 ਜਿਨਉ॥ਆਪਿਪਾਵਾਏਸੁਹਾਰਿਬੁਨਫਾਉਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਭੁਦਇਅਤੇਕਮਲਾਬਿਗਾਸੁਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਸੰਨਖਸੇ

ਮਨਿਸੋਇ ਪ੍ਰਭੁਦਾਇ ਆਤੇ ਮਤਿਉਤ ਮਹੋਇ ਸਰਬਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਆਪ ਹੁਕਛੁ ਨ ਕਿਨ ਪੂਲਾਇ ਆਸਿ ਤਾਜਿ ਤੁ
 ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਹਿ ਹਰਿਨਾਥਾ ਨਾਨਕਾਇ ਨ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਹਾਥਾ
 ॥੮॥੬॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ
 ਇਸੇ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਖੁ ਕਤਾਹੋਇ ਸੁਨਿ ਸੀਤਾ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨ ਵੰਤਾ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੀਰੀ ਮੁਖ ਉਜਲੋਹੇਤਾ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਮਲੁ ਸਰਾਣੀ ਖੇਤਾ ਸਾ
 ਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਰੀਆਨੁ
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੀਰੀ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਏਕਉ ਪਰਿਜਤਨੁ ਸਾ
 ਧ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਥਰ ਨੈਕ ਉਨੁ ਪ੍ਰਨੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭਮ

ਹਿਜਮਾਨੀ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਅਰੋਚਰੀ ਮਲੇ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਸ
ਦਾ ਪਰਫੁਲੇ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਅਵਾਹਿਬਾ ਸਿਧੰਚਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਅੰ
ਮਿਤਰ ਸੁਭੰਚਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਅ
ਨੇਹ ਰਿਬੈਨਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਨਕਤ ਹੁੰ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਅਸਾਥਿਤਿ
ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਅਹੁੰ ਅਤੇ ਭਿਨਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਨਾਨਕ
ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖੰਨਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀ
ਰੀ ਅਹਾਪੁ ਨੀਤਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਕਿਸਾਨਿ ਉਨਹੀ ਬੈਰਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀ
ਰੀ ਨਬੀਗਾਪੇਰਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਨਹੀ ਕੋਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ॥
ਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਨਾਹੀ ਪਉਤਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀ
ਰੀ ਤੇਜੇ ਸੁਭਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਨੇਸਾਪਬਰਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਧਕੁ
ਭੁਖਨਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਨਕਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ

ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਪਸੀ ਗਿਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਪੇ ਸਾਪੁ ਕੇ ਸੀ
 ਗਿਅਸਤੁ ਜਪੇ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿਬਸੇ ਬਾਨੁ ਉਚੈ ਸਾਪੁ ਕੇ ਸੀ ਗਿਮ
 ਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਦੂੜੈ ਸਾਭਿ ਪਰਮਾ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿ
 ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮਾਨਿ ਪਾਨਾਨਾ ਨਕਸਾ
 ਪੁਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਪਾਰੈ ਸਾਪ ਸੀ ਗਿ
 ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬਾਨਿ ਸਤਾਰੈ ਸਾਪੁ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਸੋਧਨੁ ਪਾਏ
 ਜਿਸੁ ਪਨਤੈ ਸਭੁ ਕੇਵਲ ਸਾਏ ਸਾਪ ਸੀ ਗਿ ਪਰਮਾਇਕ ਰੇ ਸੇ
 ਵਾ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ਸਾਪੁ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇ
 ਨਾ ਸਾਪ ਸੀ ਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣਗਾਇਨਾ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਸੁਬਥਾ
 ਨਰੀਆਨਾ ਨਕਸਾ ਪਕੈ ਸੀ ਗਿ ਸਫਲ ਜਨਨਾ ॥੫॥ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿ
 ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪਾਲਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਸਾਪ ਕੇ ਸੀ ਗਿ

ਕਲੁਪਤਪਰੋਸਾਪਕੈਸੀਗਿਨਗਰਿਪਰਹਰੋਸਾਪਕੈਸੀਗਿਈ
ਪਉਪਾਸੁਪੇਲਾਸਾਪਸੀਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਸੇਲਾਜੋਇਛੈਸੇਈ
ਫਲੁਪਾਵੈਸਾਪਕੈਸੀਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਪ
ਰਿਦਬਸੈਨਾਨਕਉਪਰੈਸਾਪਗੁਨਿਰਸੈਦੁਸਾਪਕੈਸੀਗਿਸੁ
ਨਉਹਰਿਨਉਸਾਪਸੀਗਿਪਰਿਕੇਚੁਨਗਉਸਾਪਕੈਸੀਗਿਨਮ
ਨਤੋਬਿਸਰੋਸਾਪਕੈਸੀਗਿਸਰਪਰਨਿਜਤਰੋਸਾਪਕੈਸੀਗਿਲ
ਦੋਬੁਮੀਠਾਸਾਪੁਕੈਸੀਗਿਪਾਟਿਪਾਟਿਫੀਠਾਸਾਪਸੀਗਿਭ
ਏਆਗਿਅਕਾਰੀਸਾਪਸੀਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀਸਾਪਕੈ
ਸੀਗਿਮਿਟੈਸਭਿਰੋਗਾਨਾਨਕਸਾਪਭੇਟੈਸਿਜੋਗਾਸਾਪਕੀ
ਅਹਿਮਾਥੇਦਨਜਾਨਹਿਸਜੇਤਾਸੁਨਾਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ
ਸਾਪਕੀਉਪਮਾਤਿਪੁਗੁਣਤੇਦੂਰਿਸਾਪਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਿ

ਪੂਰਿ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤਾ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇ ੯੬
 ਅੰਤਾ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਚਿਤਿ ਚਿਤਿ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਮੁਚਤਿ ਮੁਚੀ ॥
 ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧਕੀ ਨਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕ ਪਭਿ ਦੁਨਭਾਈ ॥
 ॥੮॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅਨਿਸਾਰਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਜੋਇਆ
 ਵਰੁਨ ਪੇਖੈ ਏਕੁ ਗੁਬਿਨੁ ਕੋਇਆ ਨਾਨਕਾਇ ਪਲਛਣ ਬਹੁ ਮਾਗੀ
 ਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥ ॥ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਬਹੁ ਮਾਗੀਆ
 ਨੀਸਦਾਨਿ ਰਲੇ ਪਾਜੈ ਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪਾ ਬਹੁ ਮਾਗੀ
 ਗਿ ਆਨੀਸਦਾਨਿ ਰਦੇ ਪਾਜੈ ਸੇ ਸੁਰ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖਾ ਬਹੁ ਮਾਗੀ
 ਆਨੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਟਿਸ ਮਾਨੀ ਜੈ ਸੇ ਰਾਜ ਰੰਗ ਕਉ ਲਗੈ ਤਾਲਿ ਪ
 ਵਾਨਾ ਬਹੁ ਮਾਗੀ ਆਨੀ ਕੋ ਪੀਰ ਜੁਏ ਕਾ ਜਿਉ ਬਸੁ ਪਾਕਉ ਖੋਵੈ
 ਕਉ ਦਿੰਦੁ ਨ ਲੇਪਾ ਬਹੁ ਮਾਗੀ ਆਨੀ ਕਾਇ ਪੈ ਗੁਨਾਉ ਨਾਨਕ ਜਿਉ

ਪਾਟਕਕਾਸਪਾਜਿਸੁਭਾਉ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿ
ਰਮਲਾਜੈਸੇਮੇਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੋਮਨਿ
ਹੋਇਪਰਗਾਭਾਜੈਸੇਪਰਉਪਾਰਿਆਕਾਭਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀ
ਕੋਮਿਤਸਤਸਮਾਨਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੋਨਾਹੀਆਭਿਮਾਨਾਬ੍ਰ
ਹਮਾਰਿਆਨੀਉਚਤੇਉਚਾਮਾਨਿਅਪਨੈਪੈਸਭਤੇਨਿਚਾਬ੍ਰਹ
ਮਾਰਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ ੨॥
ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਸਰਾਲਕੀਰੀਨਾਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆ
ਨੀਚੀਨਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੀਜਭਉਪਾਰਿਆਇਆਬ੍ਰਹਮਾਰਿ
ਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰ
ਸੀਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੀਦਿਸਾਇਅੰਮਿਤੁਬਰਸੀਬ੍ਰਹਮਾਰਿ
ਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੋਭੋਜਨੁਗਿਆਨਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀ
 ਕਾਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਾਤ੍ਰਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਏਕਉਪਾਰਿਆਸਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੋਗਰੀ
 ਬੀਜਮਾਹਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿ
 ਆਨੀਕੋਨਾਹੀਧੰਧਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਲੇਪਾਵਤੁਬੰਧਾਬ੍ਰਹਮ
 ਰਿਆਨੀਕੋਹੋਇਸੁਭਲਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾਬ੍ਰਹ
 ਮਾਰਿਆਨੀਸੀਰਿਸਰਾਲਉਪਾਰਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀ
 ਜਪੇਸਰਾਲਨੀਸਾਰਾ॥੪॥ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੋਏਕੋਰੰਗਿਬ੍ਰ
 ਹਮਾਰਿਆਨੀਕੋਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੀਦਿਗਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੋਨਾਮੁ
 ਆਪਣਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕੋਨਾਮੁਪਰਵਾਣਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆ
 ਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤਾਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆ

ਗਤਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕੈ
ਪਾਰਿਜਦਾਅਨੰਦਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਸੁਨਾਨ
ਕਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁਪਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਬ੍ਹਮ
ਕਾਬੇਤਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਏਕਸਿਰਿਹੇਤਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀ
ਕੈਹੋਇਆਦਿਤਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰਾਬ੍ਹਮਾਰਿ
ਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਬਰਪਰਤਾਪ
ਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਦਫੁਭਾਰੀਪਾਣੀਐਬ੍ਹਮਾਰਿਆ
ਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਣੀਐਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਉਖੇਜਾਹਿਮਹਿ
ਸੁਰਾਨਾਨਕਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰਾਏਬ੍ਹਮਾਰ
ਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕੈਸਰਾਲਮਨਮਾ
ਹਿਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕ

ਉਸਦਾ ਅਦੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਾ ਬਿਆਨ ਜਾਇ ਅਧਾਰ ੮੨
 ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁ ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਨ ਬਖਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਭ
 ਸਿ ਜਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਨ ਪਰ ਪੁ ਬਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ
 ਕਾ ਨਾਥਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਕਾ ਸਰਾਲ ਅਕਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਪਿਨਿਰੰਕ ॥
 ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਜੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰ

ਹਮਾਰੀਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥ ॥ਜਲੋਕੁ॥
ਉਰਿਧਾਰੈਜੇਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮੇਪੇਖੇਭਗਵਾਨਾਨਿਮਖ
ਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ਨਾਨਕ॥੧॥ਅਪਰਸੁਸਰਾਲਾਨਿ
ਸਤਾਰੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਿਖਿਆਨਾਹੀਰਸ
ਨਾਪਰਸਾਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸਾਪਰਭਿਅਰੂਪ
ਨਪੇਖੇਨੇਤਾਸਾਧਕੀਟਹਲਸਿਤਸੰਗਿਹਿਤਾਕਰਨਨਸੁਨੈ
ਕਾਹੂਕੀਨਿਦਾਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਸੰਦਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ॥ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥੧॥ਇੰਦ੍ਰ
ਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹਤਾਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੋਕੋਐਸਾਅਪਰਸਾ
॥੧॥ਥੈਜਨੋਜੋਜਿਸੁਊਪਾਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਗਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆਤੇ
ਹੋਇਭ੍ਰਿਨਾਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਪਕਰਮਾਤਿਜੁਥੈਜਨੋਕਾਨਿ

ਰਮਲਪਰਮਾਕਾਪੂਫਲਕੀ। ਇਛਾਨਾਹੀਬਾਛੈ। ਕੇਵਲਭ
 ਗਤਿਕੀਰਤਨਿਸੀਰਿ। ਰਾਦੈ। ਅਨਤਨਅੰਤਾਰਿਸਿ। ਮਰਨਕੇ
 ਪਾਲਾਸਭਉਪਾਰਿਧੇਵਤਾਕਿਰਪਾਲਾ। ਆਪਿਦੁੜੈਅਵਰ
 ਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ। ਨਾਨਕਓਹੁਥੈਸੋਨੈਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥
 ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਕਾਰੰਗੁ। ਸਗਲਤਿਆਰੈਦੁਸ
 ਟਕਾਸਿਗੁ। ਅਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਭਰਮੁ। ਕਾਰਿਪੂਜੈਸਗ
 ਲਪਾਰਬਹਮੁ। ਸਾਧਸੀਰਿਪਾਪਾਮਲੁਖੈਦੈ। ਤਿਸੁਭਗਉ
 ਤੀਕੀ। ਮਤਿਉਤਮਹੋਵੈ। ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੇਨਿਤਨੀਤਿ॥
 ਅਨੁਤਨੁਅਰਪੇਬਿਸਨਪਰੀਤਿ। ਹਾਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬ
 ਸਾਵੈ। ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ ਸੋਪ
 ਰਿਤੁਜੇਮਨੁਪ੍ਰਥੇਧੈ। ਰਾਮਨਾਮੁ। ਅਤਮਅਹਿਸੋਧੈ। ਰਾਮ

ਨਾਮ ਜਾਤੁ ਰਸੁ ਪੀਏ ॥ ਉਸੁ ਪੀਏ ਤ ਕੈਉ ਪਦੇ ਨਿਜ ਬੁਝੀਏ ॥
 ਧਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਧਿਰ ਦੇ ਬਜਾਏ ॥ ਜੇ ਪੀਏ ਤ ਫਿਰ ਜੋ ਨਿਨ ਆਏ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ॥ ਮੁਲਾਸੁ ਖਮਾ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸ ਬੂਝੈ ॥
 ਲੁਆਚੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇਉ ਪਦੇ ਸੁਆਨਾ ਕਉ ਸੁਪੀਏ ਤ ਕਉ ਜਾ ॥
 ਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ੪ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤਰ ਬਕੋਰਿ ਆਨੁ ॥ ਚਪੁ ਵਰਨ ॥
 ਮਹਿ ਜਪੈ ਕਉ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰ ॥
 ਗਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਿ ਰਿਉ ਰਿਧਾ ਰੋ ॥ ਪਸੁ ॥
 ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਗਦੁ ਪਾਥ ਕਉ ਤਰੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਸੁ ਨਾਮੁ ॥
 ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥ ਕਾਹੁ ਜੁਗਾਤਿ ਕਿਤੇ ਨ ॥
 ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥ ਨਾਨਕਾਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ਜਿ ਜੁਲਿਖਿ ਆਧਾਰਿ ॥
 ਫਰਿਮੁ ॥ ਪਸਿ ਸਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਨਾ ॥

ਮੁਸਤਿਰਾਮਦਾਸਾਆਤਮਰਾਮਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆਦਾ
 ਸਦਸੰਤਣਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆਸਦਾਨਿਕਾਟਿਨਿਕਾਟਿਹ
 ਰਿਜਾਨੁਸੇਦਾਸੁਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਅ
 ਪਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੇਈਪਰੈ॥ਸਰਾਲਸੀ
 ਰਿਆਤਮਉਦਾਸੁ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥੬॥
 ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਆਤਮਹਿਤਾਵੈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜੋਉਕ
 ਹਾਵੈ॥ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੇਗਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਤਹਨਹੀ
 ਬਿਓਗਾ॥ਤੈਸਾਸੁਦਰਨੁਤੈਸੀਉਜਮਾਟੀ॥ਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀ
 ਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੈਸਾਰੰਕੁਤੈਸਾਰਾਜ
 ਨੁ॥ਜੇਵਰਤਾਇਸਾਈਜੁਗਤਿ॥ਨਾਨਕਓਪੁਰਖੁਕਹੀਐ
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਰਾਲੇਠਾਉ॥ਜਿਤਾਜਿ

ਤੁਘਾ ਰਿਗਾ ਖੇਤੈ ਸਾਤਿ ਨਨਾਉ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵ ਨ ਜੋਗਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗਾ ਪਸਾਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥
 ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬਹ ਮਕੇਰੰਗਾ ਜੈ ਸੀਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਫਰਾ
 ਸੁਪਾਰਬਹ ਮਕਰਤਾ ਅਥਿਨਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਇਆ
 ਲਾਸਿ ਮਾਰਿਸਿ ਮਾਰਿਨਾਨ ਕਭੁ ਏਨਿ ਹਾਲਾ ॥੮॥੮॥ ਸੋਲੋਕੁ
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾਨਾਨ ਕਰਚਨਾ
 ਪ੍ਰਭਿਰ ਚੀਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਕ ਪਰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਫਾਸੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭੂਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇਸੇ ਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁਰ ਹੋਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ
 ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਾਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਾਬਿਕਾਬਿਕੀ ਚਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ

ਨਵਤਨਨਾਮੁਪਿਆਵਾਹਿਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਾਹਿ॥੧॥ ੮੫
 ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀਕਈਕੋਟਿਅੰਧਿਆਰਿਆਨੀਕ
 ਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੇਰਾਕਈਕੋਟਿਅਭਿਰਾਅਤਮਾਨੀਕੋਰ
 ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਊਹਿਰਾਹਿਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾ
 ਕਰਾਹਿਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸੁਮਮਾਹਿਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸ
 ਭੁਮਾਹਿਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਰਾਨਾਨਾਨਕਕ
 ਰਤੇਕੀਜਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੨॥ਕਈਕੋਟਿਸਿਪਜਤੀਜੋਫਹਿ
 ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੇਰਾਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਊਪਾਏ
 ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏਕਈਕੋਟਿਪਉਣਪਾਣ
 ਬੈਸੀਤਰਾਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੁਮੰਡਲਾਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰ
 ਸੁਰਨਖੜਾਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਾਇਦੁਸਿਰਿਛੜਾਸ

ਗਲਸਮਕੀਅਪਨੈਰੁਤਿਪਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਾਜਿਜੁਜਿਰੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
 ਤਿਸੁਨਿਸਤਾਵੈ॥੩॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਅਸਸਤਕਾਕਈਕੋ
 ਟਿਬੇਦਪੁਰਾਂਨਸਿਮਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤਾਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤ
 ਨਸਮੁੰਦਾਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪਰਕਾਰਜਤਾਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿ
 ਰਜੀਵੈਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਜੁਵਰਨਥੀਵੈਕਈਕੋਟਿਜ
 ਪ੍ਰਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚਾਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੁਕਰਮਿਗਾਚਾਸ
 ਭਤੇਨੇਰੈਸਭਪੂਤੇਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਆ
 ਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ ਕਈਕੋਟਿਪਤਾਲਕੇਵਾਜੀਕਈਕੋਟਿਨਰ
 ਕਸੁਰਗਾਨਿਵਾਜੀਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਾਹਿਮਰਹਿ
 ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜਨੀਫਿਰਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਪਾਦਿ॥੫॥
 ਕਈਕੋਟਿਪਾਲਾਹਿਥਾਕਿਪਾਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰ

ਤਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਜੀਤਾ ਜਪ ਜਪ ਭਾਣਾ ਤਪਤ ਹ
 ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਥੇ ਪਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰ
 ਗਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨ ਲਿਵਲਾ ਗਿਆ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕ
 ਉਥੇ ਜੀਤੋ ਅਤਮ ਮਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਹਿਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦ
 ਰਸ ਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸਾ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸਾ
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤ ਸੰਗੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੀ
 ਗੁਗਨਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇਜ ਨ ਸਦਾ
 ਧਨਿ ਧੀਨਿ ॥੬॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅ
 ਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰਾ ਕਈ ਜੁਗ
 ਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰਾ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਾਰਿਓ ਪਸਾਰਾ ਸਦਾ ਸਦ
 ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰ

ਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇਆਪੇਆਪਿਨਾਨ
 ਕਪੁਭੁਜੋਇ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬਹਮਕੇਦਾਸਾਗਤਿਨਹੋਵਤ
 ਆਤਮਪਰਗਾਜਾਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿ
 ਏਕੇਨੇਤੇਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿਅਮਰਭੁਏਸਦ
 ਸਦਹੀਜੀਵਹਿਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿਅਤਮ
 ਰਸੁਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਅਪਨੇਜਨਕਊਸਾਸਿਸਾਸਿਸ
 ਮਾਰੇਨਾਨਕਯੋਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੮॥੧੦॥ਜਲੇਕੁ
 ਕਰਣਕਾਰਣਪੁਭੁਏਕੁਪੈਦੁਸਰਨਾਹੀਕੋਇਆਨਾਨਕਾਤਿ
 ਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਜੋਇ॥੧॥ ॥=॥
 ਅਜਟਪਦੀਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੇਗੁਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਜੇਈਹੋਗੁਪਿਨਮਹਿਥਾਪਉਥਾਪਨਹਾਰਾਅੰਤੁਨਹੀਕਿ

ਛੁਪਾਵਾਰਾ ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅ ਧਰਰਹਾਵੈ ਹੁਕਮੇਉਪਜੈ
 ਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇਉਚਨੀਚਾਬਿਉਹਾਰਾ ਹੁਕਮੇਅਨਿਕ
 ਰੰਗਪਰਕਾਰਾ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਅਪਨੀਵਾਡਿਆਈਨਾਨਕ
 ਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ ਪੁਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ
 ਪੁਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈ ਪੁਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਗਾਖੇ॥
 ਪੁਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੇ ਪੁਭਭਾਵੈਤਪਤਤਉਧਾਰੈ॥
 ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈਦੁਹਾਜਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆ
 ਮੀਖੇਲੋਬਿਗਸੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜੇਭਾਵੈਸੇਕਾਰਕਰਾਵੈ॥
 ਨਾਨਕਦਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥੨॥ ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆ
 ਹੋਇਆਵੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਜੋਈਕਰਾਵੈਗਇਸਕੈਹਾਬਿਹੋ
 ਇਤਾਸਭਕਿਛੁਲੇਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਜੋਈਕਰੇਇਆਨ

ਜਾਨਤਾ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿਰ ਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤਾ ਆਪਨਾ ਆਪ ਬ
ਚੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹਾਦਿ ਸਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿਚਾਰਿ ਕੁੰ
ਟਾਰਿ ਰਿਆਵੈ ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾ
ਨਕਤੇ ਜਨਨਾ ਮਿਮਿਲੇਇ ॥ ੩ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿਨੀ ਚਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜਾ ਪਾ
ਰਬੁ ਹਮਗਰੀ ਬਨਿਵਾਜਾ ॥ ਜਾਕਾ ਦੁਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤ
ਕਾਲ ਦਹਾਦਿ ਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ ॥ ਤਾ
ਕਾਲੇ ਖਾਨਗੈ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭਾ ਤਿਸ ਕੀਰਾਸਾ ॥
ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤਾ ਆ
ਪਿਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ
ਨਹੀ ॥ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਆਗਿ
ਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਏਨੇ ਦੂਨਿ ਬੀਉ ਕ

ਬੁਝਿਚਨੀਚਮਾਪਿਬਸੈ॥ ਕਬਹੂਸੇਗਾਹਰਖਰੀਰੀਹਸੈ॥ ੨੮
 ਕਬਹੂਨਿਦਾਚੰਦਾਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਕਬਹੂਭੁਅਕਾਸਪਾਇਅ॥
 ਲਾ॥ ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਾਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥
 ੫॥ ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ ਕਬਹੂਜੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥
 ਕਬਹੂਮਹਾਕੋਧਾਬਿਕਗਲਾ॥ ਕਬਹੂਸਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲਾ॥
 ਕਬਹੂਹੋਇਬਪੈਬਡਰਾਜਾ॥ ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥ ੬॥
 ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਾਹਿਅਵੈ॥ ਕਬਹੂਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥
 ਜਿਉਪ੍ਰਭਗਾਖੇਤਿਫਹੀਰਹੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁ॥
 ਕਹੈ॥ ਕਬਹੂਹੋਇਪੀਡਿਤਕਰੈਬਖਾਨੁ॥ ਕਬਹੂਮੋਨਿਧਾਰੀ॥
 ਲਾਵੈ॥ ਧਿਆਨੁ॥ ਕਬਹੂਤਟਤੀਰਥਇਸਨਾਨਾ॥ ਕਬਹੂਸਿ
 ਧਸਾ॥ ਧਿਕਮੁਖਿਰੀਅਨਾ॥ ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋ॥

ਇਜੀਆਆਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੇਭਰਮੀਆਨਾਨਾਭੂਪਾਜਿਓਸ੍ਰ
 ਗੀਦਿਖਾਵੈਆਜਿਓਪ੍ਰਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈ
 ਹੋਇਆਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਆ॥੧॥ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਾਤਿ
 ਹੋਇਪਾਵੈਓਸ੍ਰਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਾਅਵੈਆਅੰਤਾਰਿਹੋ
 ਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸ੍ਰਾਓਸ੍ਰਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ੍ਰਾ॥
 ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗੀਸਦਾਬਸਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈ
 ਸੰਗੀਆਜਿਓਜਲਮਾਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾਤਿਓਜੋਤੀ
 ਸੰਬਿਯੋਤਿਸਮਾਨਾਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਇਬਿਸਾਮਾ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੮॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਸੁਖੀ
 ਬੋਸੈਮਸਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੋਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕ
 ਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਆਜਿਸਕੇ ਅੰਤ ਰਿਵਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਨਰਕ ਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥੧॥
 ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੇਜੇ ਬਨਿਵੰਤੁ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾਕਾ ਜੰਤੁ ਆਪਸ ਕਉ ਕ
 ਰਮਵੰਤ ਕਹਾਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭੁਖਾਵੈ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾਜੇ
 ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਕੇ
 ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਰੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੨॥
 ॥੧॥ ਧਨਵੰਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ਗਤਿ ਏਸ ਮਾਨਕ ਛੁਜੀ ਕਿਨ ਜ
 ਵੈ ਬਹੁਲ ਸਕਰ ਮਾਨੁ ਖਉ ਪਾਰਿ ਕਰੇ ਆਸਾ ਪਲ ਭੀ ਤਰਿ ਤਾਕਾ
 ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤਾ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਹੋਇ ਜਾ
 ਇਭ ਸਮੰਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੇ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ
 ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ਚੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਜਨਨੁ ਨ
 ਨਕਦਰ ਗਾਹ ਪ੍ਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਪਾਰੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ

੨੨

ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾ ਰੋਆ ਨਿਕਤ ਪਾਸਿਆ ਕਰੇ ਅਪੰਕਾਰਿ ਨਰਕ ਸੁ
ਗਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰਾ ਨਿਕਤ ਨਕਾਰਿ ਅਤਮ ਨਪੀਦੁ
ਵੈ ਪਰਿਦਰਗ ਹਕੁ ਕੈ ਸੇਰਾ ਵੈਆ ਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭੁਲਾ ਕਹਾ ਵੈਆ
ਤਿਸ ਪਿਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇ ਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨ ਪੋ
ਇਕ ਹੁਨ ਨ ਕਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗ ਜਾਨੈ ਮੁਝ
ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ਤਬਾਇ ਸਕਉ ਭੁਖ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਬਾਇ ਹਜਾਨੈ ਮੇ
ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋ ਨਿਮਾਹਿ ਫਿਰਤਾ ਜਬ ਪਾਵੈ ਕੋ
ਉਥੈ ਫੀਮੀਤਾ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਪ ਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤਾ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ
ਅਗਨ ਸੀਰਿਆਇ ਤਬ ਲਗੁ ਪਰਮ ਗਾਇਦੋਇ ਸਜਾਇ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਹ
ਸਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਓਠਿ ਪਾਵੈ ਤਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਅਨਿਕਭੋਗਾਬਿਖਿਆਕੇਕਰੈ ਨਹਤਿਪਤਾਵੇਖਪਿਖਪਿਮਰੈਗਬਿ ੧੦੦
 ਨਾਜਿਭੋਖਨਹੀਕਉਰਾਜੈਗੁਪਨਮਨੋਰਥਾਬਿਥੇਸਭਿਕਾਜੈਗਨਾ
 ਮਰੀਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇਬਡੁਭਾਰੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਕਰ
 ਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿਪਾਕ
 ਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰਾਇਜਕੈਹਾਥਿਕਹਾਥੀਚਾਰਾਜੈਸੀਦੁ
 ਸਟਿਕਰੈਤੈਸਾਹੋਇਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੋਜਾਇਜੈਕਿਛੁਕੀ
 ਨੇਜੁਆਪਨੈਰੀਗਿਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਪੂਕੈਸੀਰੀਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈ
 ਬਿਥੇਕਾਆਪਹਿਏਕਆਪਹਿਅਨੇਕਾਮਰੈਨਾਬਿਨਸੈਆਵੈਨ
 ਜਾਇਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾਇਹੁਆਪਿਉਪਦੇਜੈਸਮ
 ਝੈਆਪਿਆਪੇਗਚਿਆਸਭਕੈਸਾਬਿਗਆਪਿਕਨਿਐਆਪਨਾਬਿਸ
 ਥਾਰਾਸਭਕਿਛੁਭਿਸਕਾਹੁਕਰਨੈਹਾਰਾਉਜਤੇਭਿਨਕਹਹਾਕਿਛੁ

ਹੋਇਆ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਏ ਕੋ ਜੋਇਆ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰ ਦੈ ਹਾ
 ਰਾ ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਮੀ ॥
 ਹੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿ ਆਨਿ ਹੁਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਕੋ
 ਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੇ ਚੀਨਾ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਆਤਿ
 ਚੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬ
 ਣੀ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸੁਨੀ ਜਵਨ ਬਖਾਣੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿ
 ਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਜੋ ਜਨੁ ਉਪਰਨ ਹਾਰਾ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਦਾ
 ਨ ਨਕਾ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ੨ ॥
 ਸੰਤ ਕੋ ਦੂਖ ਨਿਅਰਜਾ ਪਟੈ ਸੰਤ ਕੋ ਦੂਖ ਨਿਜਮ

ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੁਟੇ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਰੁ ਖੁਸ ਭੁਜਾਇ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਨ
 ਰਕਮਾਹਿ ਪਾਇ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨਾ ਸੀਤ ਕੇ
 ਦੂਖ ਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨਾ ਸੀਤ ਕੇ ਪਤੇ ਕਉ ਰਖੇ ਨ ਕੋਇ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ
 ਨਿ ਥਾਨ ਭੁਜਟ ਹੋਇ ਸੀਤ ਕੇ ਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸੀਤ
 ਸੀ ਗਿਨਿ ਦਕੁ ਭੀਤ ਰੋ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ਸੀਤ ਨ
 ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਕਾਰਾ ਜਿਉ ਲਏ ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਸਰਪ ਜੋ ਨਿਪਾ
 ਾਇ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਤਿਰਾ ਦ ਜੋ ਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ
 ਤਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਸਭ ਕੇ ਛਲੈ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਤੇ
 ਜੁਸ ਭੁਜਾਇ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਨਿਚੁ ਨੀਚਾਇ ਸੀਤ ਦੇਖੀ ਕਾਥਾ
 ਉਕੇਨਾ ਹੀ ਨਾਨਕ ਸੀਤ ਭਾਵੈ ਤਾਓਇ ਭੀਗਾ ਤਿਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸੀਤ ਕੇ
 ਨਿਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਿ ਤਾਇ ਸੀਤ ਕਾ ਨਿਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥

ਸਿਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਆਰਾਸਿਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ
ਸਿਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਸਤੇਹੀਨੁਸਿਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰਦੀਨੁ
ਸਿਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੇਗਾਸਿਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੇ
ਗੁਸਿਤਕੀਨਿੰਦਾਦੇਖਮਹਿਦੇਖਾਨਾਨਕਸਿਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾ
ਭੀਹੋਇਮੇਖਾਤਾਸਿਤਕਾਦੇਖੀਸਦਾਅਪਵਿਤਾਸਿਤਕਾਦੇਖੀ
ਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤਾਸਿਤਕੇਦੇਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈਸਿਤਕੇਦੇਖੀ
ਕਉਸਭਤਿਆਰੇਸਿਤਕਾਦੇਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀਸਿਤਕਾਦੇ
ਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀਸਿਤਕਾਦੇਖੀਜਨਮੇਮਰੈਸਿਤਕੀਦੁਖ
ਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈਸਿਤਕੇਦੇਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉਨਾਨਕਸਿਤਭਾਵੈ
ਤਾਲਣੇਮਿਲਾਇ॥੪॥ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਅਧਬੀਚਤੇਟੁਟੈਸਿਤ
ਕਾਦੇਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੁਚੈਸਿਤਕੇਦੇਖੀਕਉਭੀਦਿਆਨਿ

ਭੁਮਾਈਐਸੰਤਕਾਦੇਖੀਉਝੜਿਪਾਈਐਸੰਤਕਾਦੇਖੀਅੰਤੁ
 ਰਤੇਥੋਥਾਜਿਉਸਾਸਾਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾਸੰਤਕੇਦੇਖੀਕੀ
 ਜਾੜਿਕਿਛੁਨਾਹਿਆਆਪਨਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿਸੰਤਕੇਦੇਖੀਕਿਉ
 ਅਵਰੁਨਰਾਖਨਹਾਰੁਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਲਏਉਥਾਰਿਪਾਸਿ
 ਤਕਾਦੇਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇਗਜਿਉਜਲਬਿਹੁਨਮਛੁਲੀਤੜ
 ਫੜਾਇਸੰਤਕਾਦੇਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਜੈਗਜਿਉਪਾਵਕੁਣੀਧਨਿ
 ਨਹੀਧਾਪੇਸੰਤਕਾਦੇਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾਗਜਿਉਥਾਡੁਤਿਲੁਖੇ
 ਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾਸੰਤਕਾਦੇਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤਾਸੰਤਕਾਦੇਖੀ
 ਸਦਮਿਥਿਆਕਹਤਾਗਿਰਭਾਨਿਦਕਕਾਪੁਰਹੀਪਾਇਆ
 ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥਿਆਏਸੰਤਕਾਦੇਖੀਬਿਗੜ
 ਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇਸੰਤਕੇਦੇਖੀਕਉਦਰਗਾਹਮਿਲੈਸਜਾਇ

ਸਿਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐਸਿਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀ
 ਵਾਈਐਸਿਤਕੇਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈਨਾਸਾਸਿਤਕਾਦੋਖੀਓਠਿਚ
 ਲੈਨਿਰਾਸਾਸਿਤਕੇਦੋਖੀਨਤਿਸਟੈਕੋਇਸੈਸਾਭਾਵੈਤੈਸਾਕੋਈ
 ਹੋਇਪਾਇਆਕਿਰਤੁਨਮੈਟੈਕੋਇਨਨਕਜਾਨੈਸਚਾਜੋਇ॥੧॥
 ਸਾਭਿਪਟਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰਾਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮ
 ਜਕਾਰਾਪੁਭਕੀਉਸਤਿਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿਸਾਹਿਧਿਆ
 ਵਹੁਸਾਸਿਰਿਰਾਸਿਸਭਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਕੀਆਸੈਸਾਕ
 ਰੈਤੈਸਾਕੋਖੀਆਪੁਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰਾਦੂਸਰਕਉ
 ਨੁਕਪੈਖੀਚਾਰਾਜਿਸਨੋਕੁਪਾਕਰੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੋਇਬ
 ਰਭਾਕੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ॥੮॥੧੩॥੮॥ਸਲੋਕਾ॥੮॥੮॥੮॥੦੦੦
 ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਪੁਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰਾਇਏ

ਕਾਅਸਹਰਿਮਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਇ॥

੧੦੩

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਨੁਖਕੀਟੇਕਾਬਿਥੀਸਭਜਾਨੁ॥

ਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨਾਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਪਾਇ॥ ਬ

ਹਾਰਿਨਤਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇਆਰੈਚਾਖੇਏਕੈਆਪਿਆਨੁਖ

ਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਧਾਬਿਗਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਤਿਸ

ਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੀਠਿਪਰੋਇ॥ ਜਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥

ਨਾਨਕਾਬਿਖਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿਮਨਮਾਹਿਕਾਰਿਨਿ

ਰੰਕਾਰਾਕਾਰਿਮਨਿਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰਾਨਿਰਮਲਰਸਨਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉਸਦਾਜੁਪੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿਜੀਉਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠ॥

ਕੁਰਕਾਰੰਚੁਆਸਾਪਸੰਗਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਚੁਆਚਰਨਿਚਲ

ਉਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦਾਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਗੋਬਿੰਦਾਕਰ

ਹਰਿਕਰਮਸਦਨਹਰਿਕਥਾਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨਕਉਜਲਮਥਾ
२ ਬਡਭਾਰੀਤਿਜਨਜਗਆਪਿਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਰੁਨਗਾਹਿ ॥
ਰਾਮਨਾਮਜੋਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾਸੇਪਨਵੰਤਗਨੀਸਿਸਾਰਿਗਮਨਿ
ਤਨਿਮੁਖੁਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀਸਦਾਸਦਾਜਾਨਪੁਤੇਰੁਖੀਏਕੋ
ਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈਗਇਤਉਤਕੀਓਹੁਜੋਝੀਜਾਨੈਨਾਮਸੀਰੀ
ਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥੩॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਜੁਝੈਗਤਿਸਕੀਜਾਨਪੁਤਿਸਨਾ
ਬੁਝੈਸਾਪਸੀਰੀਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁ
ਹਰਿਜਨੁਰਹਤਾਅਨਾਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖਾਨੁਗਰਿਹ
ਸਤਿਮਹਿਜੋਈਨਿਰਬਾਨੁਏਕਉਪਰਿਜਿਜਨਕੀਆਸਾ॥
ਗਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾਪਾਰਬਹਮਕੀਜਿਜਮਨਿਭੂ

ਖਾਨਾਨਕਤਿਸਾਹਿਨਲਾਰਹਿਦੂਖਾ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਮਨਿਚਿਤਿਅਵੈਯੋਜੈਤੁਹੁਹੇਲਾਨਹੀਭੁਲਾਵੈਯੋਜੈਸੁਪ੍ਰਭਅਪੁ
 ਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈਯੋਜੈਸੇਵਕੁਕਪੁਕਿਸਤੇਭਰੈਯੋਜੈਸਾਸਤੈਸਾਦਿ
 ਸਟਾਇਆਯਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਾਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆਯੋਧਤਯੋਧ
 ਤੋਧਤਸੀਝਿਯਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਭੁਝਿਯਾਜਬਦੇਖ
 ਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਮੁਲੁਯਨਨਕਸੇਸੁਖਮੁਸੇਈਅਸਭੁਲੁਯਪਾਨੁਹ
 ਕਿਛੁਜਨਮੇਨਹਕਿਛੁਮਰੈਯਾਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਿਰੈਯਾ
 ਵਨੁਜਾਵਨਦਿਸਟਿਅਨਦਿਸਟਿਯਾਗਿਯਾਕਾਰੀਧਾਰੀ
 ਸਭਸਿਸਟਿਯਾਅਪੇਆਪਿਸਰਾਲਮਾਹਿਆਪਿਯਾਅਨਿਕਜੁ
 ਗਤਿਗਚਿਥਾਪਿਥਾਪਿਯਾਅਥਿਨਾਸੀਨਹੀਕਿਛੁਖੰਡਾਧਾਰਣ
 ਧਾਰਿਰਹਿਥਿਥੁਹਮੰਡਾਅਲਖਅਭਿਦਪੁਰਖਪਰਤਾਪਾਅਪਿ

ਜਪਾਇਤਾਨਾਨਕਜਾਪਾ॥੬॥ਜਿਨਪੁਰੁਜਾਤਾਜੁਜੇਭਾਵੰਤੁਸਰਾਲਸਿ
 ਸਾਰਓਪਰੈਤਿਨਸੰਤਾਪੁਭਕੇਸੇਵਕਸਰਾਲਉਪਾਰਨਾਪੁਭਕੇ
 ਸੇਵਕਦੁਖਾਥਿਸਾਰਨਾਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਰਕਾਸ
 ਬਦੁਜਪਿਭੁਏਨਿਹਲਾਉਨਕੀਸੇਵਾਸੇਈਲਾਗੈ॥ਜਿਸਨੇਕੀ
 ਪਾਕਰਹਿਬਡੁਭਾਗੈਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਜਾਮੁਨਾਨਕਾਤਿਨ
 ਰਖਕਉਤਿਮਕਾਰਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪੁਭਕੈਰੀਗਿਸਦ
 ਸਦਾਬਸੇਹਾਰਿਸੰਗਿਸਹਜਸੁਭਾਉਹੋਵੈਸੋਹੋਇਕਰਣੈਹਾਰੁ
 ਪਛਾਣੈਸੋਇਪੁਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾ
 ਦਿਸਣਾਨਾਜਿਸਤਉਪਜੇਤਿਜੁਮਾਹਿਸਮਾਏਓਇਜੁਖਾਨਿਧ
 ਨਉਨਹੂਬਨਿਆਏਆਪਸਕਉਆਪਿਦਿਨੇਮਾਨੁਨਾਨਕਪੁ
 ਜਨਏਕੈਜਾਨੁ॥੮॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਪੁ

ਭਾਬਿਰਥਾਜਾਨਨਪਰਾਜਾਕੋਸਿਮਰਨਿਉਪਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁ
 ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰਗੋਪਾਲ
 ਸਰਬਜੀਆਆਪੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਸਰਗਲਕੀਦਿਤਾਜਿਸੁਮਨਿ
 ਮਾਹਿਯਾਤਿਸਤਿਬਿਰਥਕੋਈਨਾਹਿਾਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਜ
 ਪਿਆਅਥਿਨਾਜੀਪ੍ਰਭੁਆਪੋਆਪਿਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋ
 ਇਹਾਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇਹਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੇਕੋਛੂ
 ਮਾਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਾਰਿਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਰੂਪਵੰਤੋਹੋਇਨਾਹੀ
 ਸੋਹੈਪ੍ਰਭਕੀਜੇਤਿਸਰਗਲਅਟਸੋਹੈਪਨਵੰਤੋਹੋਇਕਿਆ
 ਕੇਗਾਰਥੋਜਾਸਭੁਕਿਛੂਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਥੋਅਤਿਸੁਰਾ
 ਜੇਕੋਉਕਹਾਵੈਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਥਿਨਾਕਹਾਵੈਜੇਕੋਹੋਇਬ
 ਹੋਦਾਤਾਰਾਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰਜਾਨੈਗਾਵਾਰਾਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂਟੈਹਉਰੇਗੁਨਾਨਕਸੇਜਨੁਸਦਾਅਰੇਗੁਨਾਨਾਜਿਉਮੰਦਰਕ
ਉਥਮੇਥੀਮਨੁਗਤਿਉਰੁਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੀਮਨੁਗਤਿਉ
ਪਾਖਟੁਨਾਫਚੜਿਤਰੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਨਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ
ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮ
ਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁਗਤਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਾਹਿਮਾਰਗਪਾਏਗਤਿ
ਉਜਾਪੁਸ਼ੀਰੀਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈਗਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਛਉਪੁ
ਰਿਨਾਨਕਕੀਧਰਿਲੋਚਾਪੁਰਿ॥੩॥ਅਨਮੂਰਖਕਾਹੋਬਿਲਲ
ਈਐਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆਪਾਈਐਦੁਖਸੁਖਪ੍ਰਭਦੇ
ਵਨਹਾਰਾਅਵਰਤਿਆਗਿਤੂਤਿਜਾਹਿਚਿਤਾਗੁਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੇਈ
ਸੁਖਮਾਨੁਭੂਲਾਕਾਹੋਫਿਰਹਿਅਜਾਨਾਕਉਨਬਸਤੁਆਈ
ਤੇਰੈਸੀਗਾਲਪਾਟਿਗਹਿਓਰਸਿਲੇਭੀਪਤਿਗਾਗਾਨਾਮਜਪਿਹਿ

੧੦੬
 ਰਦੇਆਹਿ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸੇਤੀ ਪਾਰਿਜਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ
 ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇ ਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਪਾਰਿ ਪਾਇ ਆ ਤਜਿ ਆ
 ਭਿਆਨੁ ਲੇਤੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ ਲਾਇ
 ਖੇਪ ਸੰਤ ਹਸਿ ਰਿਚਾ ਲਾ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾ
 ਲਾ ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਆਖੁ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹੈ
 ਇਹੁ ਵਾਪਰੁ ਦਿਰਲਾ ਵਾਪਰੈ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲ ਹਾਰੈ ॥
 ਪਾਚਰਨ ਜਾਪ ਕੋਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ਆਰਪਿ ਜਾਪ ਕਉ ਅਪਨ ਜੀ
 ਉਸਾਪ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨ ਨਾਮੁ ਜਾਪ ਉਪਰਿ ਜਾਈ ਐਕੁ ਰਬ
 ਨਾਮੁ ਜਾਪ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈ ਐਸਾ ਜਾਪ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
 ਗਾਈ ਐਸਾ ਅਨਿਕਾ ਬਿਘਨ ਤੇਸਾ ਪੂਰਾ ਖੋਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰ
 ਮਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਚਿਟਗਹਿ ਸੰਤ ਹਦਰ ਆਇ ਆਸਰ ਬਸੁ ਖਨ ॥

ਨਕਤਿਹਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰਾਭੂਖੇਕਉਦੇ
 ਵਤਆਧਾਰਾਸਰਬਨਿਪਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਆਹਿਪੁਰਬਾਲਿਖੇ
 ਕਾਲਹਟਾਪਾਹਿਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਪੁਕਰਨੈਜੇਗੁਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁ
 ਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀਸਭਤੇਉ
 ਚਨਿਰਮਲਾਇਹਕਰਣੀਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ
 ਨਾਨਕੋਜਨੁਨਿਰਮਲਥੀਆ॥ ੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਰੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ
 ਤਿਜੁਜਨਅਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਚੀਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੇ
 ਭੀਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤਾਸ
 ਦੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤਾਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਅਕਾਰਾਸ
 ਚੁਵਰਤੇਸਾਚਾਪਾਸਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾਨਾ
 ਨਕੋਜਨੁਸਾਚਿਸਮਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਸੋਲੇਕੁਭੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁ

ਕਿਛੁ ਰਿਹੁ ਟੁਟੇ ਪੁਰਾਣਿ ਨਾਗਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਝਾਇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ १੦੭
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ॥ ਆਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰ
 ਖਾ ਆਨੁ ਖਕੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਹਰ ਰੀ
 ਭੀ ਰੁਗ ਹੀ ਰੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਰੋ ਬਿਦਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਪਾਨ ਦਾਇਆ ਲਬ ਖਸੰਦਾ ॥ ਸਾਪਤੈ ਰੇ ਕੀਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕੇ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨ ਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਕ
 ਰਿਪਾਇ ਆਸੇ ਏਹੋ ਗੁ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜੇ ਫੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰਾ ॥ ਅਨਦਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀ ਅਹਿ
 ਪਾਰਿਤ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀ ॥ ਸਦੁ
 ਰਿਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ॥ ਭਗਤ ਹਰਖ ਪਾਇਆ ॥ ਹ

ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿ
 ਤਿਨਾਹਿਸਰਾਲਦੇਫਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈ
 ਪੂਤਾਸਰਾਲਪਰੇਈਅਪੁਨੈਜੁਤਿਅਸੁਮਤਿਕੀਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿ
 ਨਦੇਇਜਨਦਾਸਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੇਇਹਤਿਪੁਰੁਣਮਹਿਜਾਕ
 ਓਭਰਮਾਇਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਅਵੈਜਾਇਉਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅ
 ਸਥਾਨਾਜੇਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨਾ॥੩॥ਨਾਨਾਭੂਪਨਾਨਾਜਾਕੇ
 ਚੰਗਾਨਾਨਭੇਖਕਰਹਿਇਕਚੰਗਾਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰਾ॥
 ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਜੀਏਕੰਕਾਰਾਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿਪੁਰੁ
 ਹਿਓਪੁਰਨਸਭਠਾਇਨਾਨਾਬਿਧਿਕਾਰਿਬਨਤਬਨਾਇਅਪਨੀ
 ਕੀਮਤਿਅਪੋਪਾਣੀਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉਜਪਿ
 ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ਨਾਮਕੇਪਾਰੇਸਰਲੇਜੀਤਾਨਾ

ਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਥਹਮੰਡਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾਨਾਮਕੇ ੧੦੮
ਧਾਰੇਸੁਨਨਾਰੀਆਨਾਧਿਆਨਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਗਾਜਪਤਾਲਾ
ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਜਗਲਅਕਾਰਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭਭਵਨਾ
ਨਾਮਕੇਸੀਰੀਉਧਰੇਸੁਨਿਸ਼ਵਨਾਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾ
ਮਿਲਾਏਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਾਹਿਜੇਜਨੁਗਤਿਪਾਏਪਾਰੁਪੁਸ਼
ਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁਕਰ
ਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਥਾਣੀਸਤਿਪੁਰਖਸਭਿਮਾਹਿਸਮਾਣੀਸ
ਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿਮੂਲਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿਸਤਿਕਰ
ਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭੁਲੀ
ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾਈਥਿਸੁਸਤਿਨਾਨਕਭਰਤੋਪਾਈ
ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਉਪਦੇਸਾਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਦੇਸਾ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੇ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਸ
 ਤਿ ਕੀ ਆਸੁ ਭਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿ
 ਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈ ਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੁਝੈ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ
 ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆਨਾ ॥ ਨ ਕਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਜੇ ਵਰਤੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸ
 ਮਨ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਜਿਨ ਬੁਝੈ ਆਤਿਸੁ ਆਇ ਆਸੁ
 ਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈਰੀ ਗਿਰਾ ਚਿਜਨ ਫਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪਦਾਰਥ ਲ
 ਹੈ ॥ ਭਇਦਾ ਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨ ਹਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੀਰੀ ਤਰੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਜਨ
 ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੀਰੀ ਏਕਾ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ
 ਬੁਝੈ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥
 ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਪੈਠੀ ਸ
 ਚੁਨ ਨ ਕਹੈ ਸੀਠੀ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿਸ

ਤਿਪਰਸਨਹਾਰਾਪੁਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰਾਦਰਸਨੁਸਤਿਸਤਿ
 ਪੇਖਨਹਾਰਾਨਾਮਸਤਿਸਤਿਪਿਆਵਨਹਾਰਾਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸ
 ਰੁਧਾਰੀਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭ
 ਬਕਤਾਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿ
 ਸਭਹੋਇਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥ਸਤਿਸਰੂਪਾਰਿਦੈਜਿ
 ਨਿਆਨਿਆਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆਜਾਕੈ
 ਰਿਦੈਬਿਸੁਪ੍ਰਭਆਇਆਤਤਾਰੀਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾ
 ਏਆਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਆ
 ਹਿਸਮਾਨਾਬਸਤੁਆਹਿਲੇਬਸਤੁਰਾਡਾਈਤਾਕਉਭਿਨਨਕਹ
 ਨਜਾਈਭੂਝੈਭੂਝਨਹਾਰਾਬਿਬੇਕਾਨਾਰਾਇਨਮਿਲੇਨਾਨਕ
 ਏਕਾ॥੨॥ਠਕੁਰਕਾਸੇਵਕਆਗੀਆਕਾਰੀਠਕੁਰਕਾਸੇਵਕ

ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵ ਕ ਕੈ ਅਨਿਪਰਤੀਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵ
 ਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕ ਉਸੇ ਵਕੁ ਜਨੇ ਸਿਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇ
 ਵ ਕੁ ਨਾ ਮ ਕੈ ਰੀਰਿ ਸੇਵ ਕ ਕ ਉਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨ ਹਾਰਾ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਰਾ
 ਖੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸੇਵ ਕੁ ਜਿ ਸੁਦਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇ
 ਵ ਕੁ ਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸ ਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ਆ
 ਪਨੇ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਕ ਉਦੇਇ ਵ ਰਾ ॥੪॥
 ਅਪਨੇ ਸੇਵ ਕ ਕ ਉਨਾ ਮੁਜ ਪਾਣੀ ਆਪਨੇ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ
 ਰਾਖੈ ਤ ਕੀ ਰਾਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵ ਕ ਕ ਉਕੇ ਨ
 ਪਹੁੰਚੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵ ਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੈ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੀ ਸੇਵ ਲਾਇਆ ॥੫॥
 ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਕੁ ਦਹਾਦਿ ਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੬॥ ਨੀਕੀ ਕੀ ਰੀ
 ਮ ਦਿਕੁ ਲਗਾਖੈ ਭੁਜ ਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਤੁ

ਨਕਾਢਤਾਪਿਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥਾਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤ
 ਬਹੁਭਾਤਿਸਿਸਕੇਕਰਤਬਥਿਰਥੇਜਾਤਿਅਰੈਨਰਾਖੇਅਵਰਨ
 ਕੋਇਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾਖਾਯੋਇਕਾਹੇਜੇਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ
 ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥੫॥ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜ
 ਪੀਐਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਇਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਉ
 ਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਨਾ
 ਮੁਖਨੁਨਾਮੇਰੂਪਰੰਗਾਨਾਮੇਸੁਖੁਹਾਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗਾਨਾਮਰ
 ਸੇਜਨਾਤਿਪਤਨੇਅਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇਉਠਤਬੈਠ
 ਤੇਸੇਵਤਨਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮ॥੬॥ਬੋਲਹੁਜਸੁ
 ਜਿਹਥਾਦਿਨੁਗਤਿਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿਕਰਹਿਭਰ
 ਤਿਆਤਮਕੈਚਾਇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਰਹਾਹਿਸਮਾਇਜੇਹੇਆ

ਪੋਵਤਸੋਜਾਨੋਪ੍ਰਭਾਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੋਤਿਸਕੀਮਾਹਿਮਾਕ
 ਉਨਬਖਾਨਉਤਿਸਕਾਹੁਨੁਕਾਹਿਏਕਨਜਾਨਉਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭ
 ਬਸਾਹਿਧਜੁਰੇਕਪੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੈ॥੧॥ਅਨਮੋਰੇਤਿਨਕੀ
 ਗਟਿਲੋਹਿਅਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾ
 ਪ੍ਰਭੁਪਛਾਤਾਸੋਜਨੁਸਰਬੋਕਕਾਦਾਤਾਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰ
 ਬਸੁਖਪਾਵਾਹਿਤਿਸਕੇਦਗਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਵਹਿਅਫਰ
 ਸਿਆਨਪਸਗਲੀਛਾਹੁਤਿਸਜਨਕੀਤੂਜੇਵਾਲਾਹੁਆਵਨੁ
 ਜਾਨੁਨੋਵੀਤਿਰਾਨਾਨਕਤਿਸਜਨਕੇਪੁਜਹੁਸਦੇਪੈਰਾ॥੮॥
 ੧੧॥ਸੋਲੋਕੁ॥ ਜਤਿਪੁਰਖਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰਤਿਸ
 ਕਾਨਾਉਤਿਸਕੇਸੀਰੀਸਿਖੁਭਿਪਰੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥੧॥
 ਅਸਟਪਦੀਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੇਵਕਕਉਰੁ

ਰਸਦਾਦਾਇਆਲਾਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਮਾਤਿਮਲੁਹਿਰੈਗੁ
 ਰਬਚਨੀਹਾਰਿਨਾਮਉਚਰੈਗਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ
 ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈਗਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨਾਮਧ
 ਨੁਦੇਇਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਰੀਹੋਗਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਾਹ
 ਲਤੁਪਲਤੁਜਵਾਰੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਜੀਅਨ
 ਲਿਖਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗਿਹਿਜੇਵਕੁਜੇਰਹੈਗੁਰਕੀਆ
 ਰੀਆਮਨਮਹਿਸਹੈਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ
 ਹਰਿਹਾਰਿਨਾਮੁਰਿਦੇਸਦਾਧਿਆਵੈਮਨੁਬੈਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈ
 ਪਾਸਿਗਤਿਸੁਜੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿਸੇਵਾਕਰਤਹੈਇਨਿ
 ਹਕਾਮੀਗਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀਆਪਨੀਕਿ
 ਪਾਜਿਸੁਆਪਕਰੇਇਨਾਨਕਸੇਜੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇ

ਇਹ ॥ ੨ ॥ ਬੀਜ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰਕਾਮਨੁ ਮਨੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁ
 ਰਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿਸ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤ ॥ ੧ ॥
 ਆਰਪ ਹਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੀਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਜਨੁ ਜਨ
 ਮਾਹਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕਾਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਜ
 ਸਿਆਨੁ ਪਲਾਇ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰ ਬਡ ਭਾਈ
 ਪਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰ
 ਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਜੀਰੀ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੈ ॥ ਪਾ
 ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਗਵੈ ॥ ਸੁਨਿ ਕਾਰਿ ਬਚਨਿ ਕਰਨ ਅ
 ਪਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੋ ਤੇ ਭੁਆਤ ਮਪਤੀ ॥ ਅਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਅਖ ਚਿਜ ॥
 ਕਾਮੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦਿਸਾਇ ਪੈ ॥ ਪੈ ਹੋਇ ਸਤਾ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀ ਮ

ਤਿਨਹੀਪਾਇਆਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪੮॥ਜਿ ੧੧੨
ਹਬਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕਾਸਤਿਪੁਰਖਪੂਰਨਾਬਿਬੇਕਾਕਾ
ਹੂਬੇਲਨਪਹੁਚਤਪ੍ਰਾਨੀਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥
ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾ
ਈਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿਚਰਨਕਮਲਾਹਿ
ਰਦੈਸਿਮਰਹਿਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੈਨਾਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੈ॥੫੦॥ਇਹੁਹਾਰਿਰਸੁਪਾਵੈ
ਜਨੁਕੋਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਅਮਰੁਜੋਹੋਇਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾ
ਹੀਕਦੋਬਿਨਾਸਾਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸਾਅਠਪਹ
ਰਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਲੋਇਸਚਉਪਦੇਸੁਜੇਫਕਕਉਦੇਇਅਮੋਹਿ
ਮਾਇਆਕੈਸੀਬਿਨਲੇਪ੍ਰਾਮਨਿਮਾਹਿਰਾਖੇਹਾਰਿਹਾਰਿਏਕੁਅੰ

ਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇਨਾਨਕਭਰਮਮੇਹਿਦੁਖਤਹਤੇ
ਨਾਸੇ॥੬॥ਤਪਤਿਮਾਹਿਠਾਢਿਫਰਤਾਈਅਨਦੁਭਾਇਆਦੁ
ਖਨਠੇਭਾਈਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਾਧੂਕੇਪੂ
ਰਨਉਪਦੇਸੇਭਉਚੁਕਾਨਿਰਭਉਹੋਇਥਸੇਸਰਾਲਾਬਿ
ਆਧੀਮਨਤੇਖੇਨਸੇਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਪਾਰੀਸ
ਧਸਾਰੀਜਪਿਨਾਮੁਮਰਾਰੀਗਥਿਤਪਾਈਚੂਕੇਭੁਮਗਵ
ਨਾਸੁਨਿਨਾਨਕਹਾਰਿਹਾਰਿਜਸੁਸਵਨਾ॥੧॥ਨਿਰਗੁਨੁਆ
ਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਹੀਕਲਾਪਾਰਿਜਿਨਿਸਰਾਲੀਮੇਹੀ॥
ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿਅਪਿਬਨਾਏਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਅ
ਪੇਪਾਏਹਾਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇਸਰਬਨਿਰੰਤਾਰਿ
ਏਕੋਸੇਇਓਤਪੋਤਿਗਵਿਆਰੂਪਰੰਗਾਭੁਏਪਰਗਾ

ਸਸਾਧਕੈਸੀਗਿ॥ ਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀਅ॥
 ਨਿਕਥਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੮॥੧੮॥ਸੋਲੋਕੁ॥
 ਸਾਥਿਨਚਾਣੇ॥ ਬਿਨੁਭਜਨਾਬਿਖਿਆਸਗਲੀਛਾਰੁ॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਾਇਹੁਪਨੁਸਾਰੁ॥੧॥੧॥
 ੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਿਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧॥
 ਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮਾਧਾਰੁ॥ਅਵਾਰਿਉਪਾਵਸਭਿਮੀਤਾਬਿ
 ਸਾਰਹੁ॥ਚਰਨਕਮਲਿਰਿਦਮਾਹਿਉਰਿਧਾਰਹੁ॥੧॥ਇਹੁ
 ਪਨੁਸਿਚਹੁਹੋਵਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ਸਿਤਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲ
 ਮੀਤਾ॥ਏਕਾਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬਰੋਗਨਾਨਕਮਿ
 ਟਿਜਾਹਿ॥੧॥ਜਿਸੁਪਨਕਉਚਾਰਿਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹਿ॥ਸੋਧ
 ਨੁਹਾਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥ਜਿਸੁਪੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛਹਿ॥ਮੀ
 ਕਰਨਕਾਰਨਸੇਪ੍ਰਭੁਸਮਰਭੁ॥ਦ੍ਰਿੜਕਾਰਿਗਹੁਨਾਮੁਹਰਿਵਭੁ॥

ਤਾਸੋਸੁਭਸਾਧੁਸੀਰਿਪਰੀਤਿਗਜਿਸੁਸੋਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀ
 ਕਰਨੀਗਸਾਸੋਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀਗਅਨਿਕਉਪਾਵੀਰੋ
 ਬੁਨਜਾਇਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਪੁਲਾਇਸਰਬਨਿਧਾ
 ਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ
 ਰਾਮਨੁਪਰਬੋਧਹਰਿਕੋਨਾਇਦਹਾਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈ
 ਠਾਇਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇਜਾਕੋਰਿਦੈਬਸੈਹਰਿ
 ਸੋਇਕਲਿਤਤੀਠਾਂਢਾਹਰਿਨਾਉਗਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸ
 ਦਾਸੁਖਪਾਉਭਉਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸਾਭਗਤਿਭਾਇ
 ਆਤਮਪਰਗਾਸਾਤਿਤੁਪਾਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀਆ
 ਕਪੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀਭਾਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਪੈਜਨੁਸ
 ਚਾਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾਆਵਾਰਾਵਨੁਮਿਟੈ

ਪ੍ਰਭਸੇਵਾ ਆਪੁਤਿ ਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਇਉ ਰਤਨ ॥ ੧੧੪ ॥
 ਜਨਮ ਕੋਹੋ ਇਉ ਪਾਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
 ਆਨਿ ਕਉ ਪਾਵਨ ਛੂਟਨ ਹਾਰੇ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਤ ਬੰਦ ਬੀਚ ॥
 ਰੋਹ ਰਿਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨ ਨਕ
 ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਘਾਸੀ ਰੀਨ ਚਾਲ ਸਿਤੇ ਰੋਪ ਨਾ ਤੂੰ ਕੀ ਆਲ
 ਪਟਾਵਹਿ ਮੁਰਖ ਮਨਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥
 ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇ
 ਆਬਿਸ ਥਾਰਾ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੂਟ ਕਾਰਾ ਅ
 ਸੁਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ਝੂਠਾ ਰੰਝੁ ਝੂਠਾ ਪਾਸਾਰੀ
 ਜਿਨਿ ਦੀਇਤਿ ਸੁਬੁ ਤੈਨਾ ਬਿਗਾਨਾ ਨਾ ਮੁਬਿਸਾਰਿਨ ॥
 ਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ਪਾਗੁ ਰਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਅਨੇ ਭੁ

ਗਾਤਿਬਿਨਾਬਹੁਬੁਥੈਸਿਆਨੇਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁ
ਮਨਮੀਤਾਨਿਰਮਲਹੋਇਤਮਾਰੇਚੀਤਾਚਰਨਕਮਲ
ਰਾਖਹੁਮਾਨਿਮਾਹਿਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਬਿਖਜਾਹਿ
ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁਸੁਨਤਕਹਤ
ਰਹਤਗਾਤਿਪਾਵਹੁਸਾਰਭੂਤਸਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ੬ਗੁਨਗਾਵਤਤੇਰੀ
ਉਤਰਾਸਿਮੇਲਾਬਿਨਾਸਿਜਾਇਹਉਮੇਬਿਖੁਫੇਲਾਹੋਹਿ
ਅਚੋਤਬਸੈਸੁਖਨਾਲਿਸਾਸਰਗਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
ਲਿਛਾਛਾਰਿਸਿਆਨਪਸਰਲੀਮਨਾਸਾਧਸੀਰੀਪਾ
ਵਹਿਸਚੁਪਨਾਹਾਰਿਪੁੰਜੀਸੰਚਿਕਰਹੁਬਿਉਹਾਰਾਈ
ਹਾਸੁਖਦਰਗਾਹਜੈਕਾਰਾਸਰਬਾਨਿਰੰਤਾਰਿਏਕੋਦੇਖੁ

ਕਪੁਨਾਨਕਜਾਕੈ ਮਸ੍ਤੁਕਿ ਲੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋਜਪਿ ਏਕੋਸਾਲ ॥ ੧੧੫ ॥
 ਹਿਐਕਸਿਮਾਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ਏਕਸਕੇ ਬੁਨਗਾਉ
 ਅਨੰਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕਭਗਵੰਤਾ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏ
 ਕੁਹਾਰਿ ਆਪਿ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਓਪ੍ਰਭਾਬਿ ਆਪਾ ਅਨਿਕ
 ਬਿਸਥਾਰ ਏਕਤੇਭੁਏ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤਗਾਏ ॥
 ਮਨਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭਗਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ
 ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ਜਲੇ ਕੁਲ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ
 ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਆਪਰਿ ਆਤਉ ਸਰਨਾਇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਭਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭਦਾਨੁ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ
 ਰਿਨਾਸੁ ਸਾਧਜਨਾ ਕੀ ਮਾਰਉ ਧੂਰਿ ਪਾਰਥਹ ਮੇਰੇ

ਸਰਧਾ ਪੁਰਿਸ ਦਾਸ ਦਾ ਪੁਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਂਢ ਉਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿ
ਪੁਭਤੁ ਮਹਿ ਧੀਆ ਵਉ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪੁਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਏਕ ਚਿਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ
ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪੁਭ ਸਾਰੁ ॥ ਪੁਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ
ਸੇ ਜਨ ਤਿਪਤਾਨੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥ ਸੁਭ ਰਭ
ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਗੰਗਾ ॥ ਉਪਜੈ ਚਉਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥ ਪਰੇਸਰ ਨਿ
ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲਿਵਲਾ
ਗਿ ॥ ਬਡ ਭਾਰੀ ਜਪਿਆ ਪੁਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰ
ਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਜਨਕ ਉਪੁਭੁ ਹੋਇ ਚਿਦਾਇਆ ਲੁਕਾ ਸੇਵ

ਕੁਕੀਨੋਸਦਾਨਿਹਲੁਭੀਪਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁਭਾਇਆ ॥ ੧੧੬ ॥
ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਭੁਮੁਗਾਇਆਇਛਪੁਨੀਸਰਧਾਸਭਪੂਰੰ
ਗਵਿਰਹਿਆਸਦਸੰਗਿਹਜੁਰੀਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਅੰ
ਮਿਲਾਇਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੋਕਿਉਬਿਸ
ਰੈਜਿਪਾਲਨਭਾਨੈਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੈਸੋ
ਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭਕਿਛੁਦੀਆਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿ
ਜੀਵਨਜੀਆਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਾਨਿਮਹਿਰਾਖੇ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਣਾਖੇਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁ
ਤੇਕਾਢੈਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈਗੁਰਪੂਰੈਤਤੁ
ਇਹੈਬੁਝਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਾਧਿਆਇਆ
॥੪॥ਸਜਨਸਿਤਕਰਹਾਇਹੁਕਾਮੁਆਨਤਿਆਗਿਜਪ

ਹੁਹਾਰਿਨਾਮੁ ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁਆ
ਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁਆਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀ
ਐਸਿਸਾਰੁਭਾਥਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਨੁਸਰਬਕਾਲਿ
ਆਣਸੁਖਨਿਧਿਨਾਮੁਬੂਰਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸਾਮੁਸਰ
ਲਦੁਖਕੋਹਵਤਨਾਮੁਨਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਮੁ
ਪਾਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਚਉਮਨਤਨਅੰਤਾਰਿਇਹਿ
ਸੁਆਉਨੇੜਹੁਪੇਖਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧ
ਚਰਨਧੋਇਆਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁਆਬਿਰਲਾਕੈ
ਉਪਾਵੈਸੰਗੁਏਕਬਸਤੁਦੀਜੇਕਾਰਿਮਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਾਇਆਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ
ਨਨਕਗਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇਆਪ੍ਰਭਬਖਸਿਦਦੀ

ਨਦਾਇਆਲਾਭਗਤਿ ਵਛਲ ਜਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਨਾ ੧੧੧
 ਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਾ ਸਰਬਪਟਾਕਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲਾਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਰਾਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਨਾਧਾਰਾ ਜੋ ਜੋ ਜਪੇ ਜੁਹਾਇ ਪੁਨੀਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇਲਾ
 ਵੈਸਨ ਹੀਤਾ ਹਮਨਿ ਰਗੁਨੀਆਰਨੀਚ ਅਜਾਨਾਨਾ
 ਨਕਤ ਮਰੀ ਸਗਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਬੈਕ੍ਰੀ
 ਨੁਕਤਿ ਮੇਖ ਪਾਏ ਏਕਨਿ ਮਖਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ
 ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਾਰਿ ਆਇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ
 ਮਨਿ ਭਾਇ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾ ਪਰਸੰਗੀਤਾ ਰਸਨਾ ਜਪ
 ਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿਨੀਤਾ ਭਲੀ ਸੁਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਪਨਵੰਤਾ
 ਹਰਿ ਦੇ ਬਸੈ ਪੁਰਨ ਗੁਰਮੰਤਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਹੁਨਿ

ਵਾਸਾਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸਾ॥੮॥੨੦॥ਸੋਲੋਕ॥

ਸਰਗੁਨਾਨਿਰਗੁਨਾਨਿਰੰਕਾਰਸੁਨਸਮਾਧਿਆਪਿ॥

ਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਆਪੇਹੀਫਿਰਿਜਾਪਿ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਛੁਨਦਿਸਟੇ

ਤਾਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨ

ਸਮਾਧੀਤਬਥੈਰਾਥਿਰੇਧਾਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥ਜਬ

ਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਪਨੁਨਜਾਪਤਾਤਬਹਰਖਸੇਰਾਕਹੁ

ਕਿਸਹਿਥੀਆਪਤਾਜਬਆਪਨਆਪਅਪਿਪਾਰਬ੍ਰ

ਹਮਾਤਬਮੇਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮਾਆਪਨਖੇਲੁ

ਆਪਿਵਰਤੀਜਾਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੂਜਾ॥੧॥ਜ

ਬੋਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਧਨੀਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸ

ਕਉਗਨੀਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰਾਤਬਨਰ
 ਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰਾਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭ
 ਸਹਜਸੁਭਾਇਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇਜ
 ਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈਤਬਕਵਨਨਿਡ
 ਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰਾ
 ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰਾਕਾਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖ
 ਆਪਨਆਸਨਾਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨਾਜ
 ਬਪੁਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਜੋਇਤਬਜਮਕੀਤਾਸਕਹਹੁਕਿਸੁਹੇ
 ਇਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏਕਾਤਬਚਿਤ੍ਰਪ
 ਤਾਕਿਸੁਪੁਛਤਲੇਖਾਜਬਨਾਬਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅ
 ਗਾਧੇਤਬਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇਆਪਨਆ

ਪਾਪਾਪਹੀਅਚਰਜਾਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਾਪਹੀਉਪ
 ਰਜਾ॥੩॥ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾਤਹਾਬਿ
 ਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ਜਹਨਿਰੰਜਨਾਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰ
 ਬਾਨਾਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨਾਜਹਜਰੂਪਕੇ
 ਵਲਜਗਦੀਸਾਤਹਛਲਾਛਿਦੁਲਗਤਕਹੁਕੀਸਾਜ
 ਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੀਰਿਸਮਾਵੈ॥ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵ
 ਨੁਤਿਪਤਾਵੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰਾਨਾਨਕਕਰਤੇ
 ਕਾਨਾਹਿਜੁਮਾਰੂ॥੪॥ਜਬਅਪਨੀਜੇਭਾਆਪਨਸੀਰਿਬਨ
 ਈ॥ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਜੁਤਭਾਈ॥ਜਹਜਰ
 ਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨਾਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਉਚੈ
 ਨਾ॥ਜਬਅਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ॥ਤਉਜਗਨਅਪ

ਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ। ਜਹਆਪਨਉਚਅਪਨਆਪਿਨੇਰ॥ ੧੧੯
 ਤਹਕਉਨਠਕੁਰਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾ॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰ
 ਹੋਬਿਸਮਦਾਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਨਹੁਆਪਿ॥ ੫॥ ਜਹ
 ਅਛਲਅਛਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆਉਹਾਕਿਸਹੀਬਿਆਪ
 ਤਮਾਇਆਆਪਸਕਉਆਪਹਿਅਦੇਸੁ॥ ਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਾ
 ਹੀਪਰਵੇਸੁ॥ ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ ਤਹਕਉਨੁ
 ਅਚਿਤੁਕਿਸੁਲਾਰੈ॥ ਚਿਤਾ॥ ਜਹਆਪਨਆਪੁਅਪਿਪਤੀਅ॥
 ਰਾ॥ ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨੈਹਾਰਾ॥ ਬਹੁਬੇਅੰਤਉਚ
 ਤੇਉਚਾ॥ ਨਾਨਕਅਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੂਚਾ॥ ੬॥ ਜਹਆਪਿ
 ਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰਾ॥ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੈਬਿਸਥਾਰਾ
 ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤਾ॥ ਕਉਨਰਕਕਉਸੁਰਗਾਖੰਛ॥

ਵਤਾਅਲਜਲਮਾਇਆਜੰਜਲਾਹਉਮੇਮੋਹਭਰਮਭੇ
 ਭਾਰਾਦੁਖਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨਾਅਨਿਕਪਰਕਾਰਕੀਭਿ
 ਖਾਨਾਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੇਖੇਲੁਸੰਕੋਚੇਤਉਨਾਨ
 ਕਏਕੈ॥੧॥ਜਹਆਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿਜਹਪਸਰੇ
 ਪਾਸਾਰੁਸਿਤਪਰਤਾਪਿਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀਉਨਕ
 ਕਸਿਭਾਉਨਹੂਬਨੀਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦੇਚੇਜਾ
 ਆਪਹਿਰਸਭੇਗਨਨਿਰਜੇਗਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾ
 ਇਲਾਵੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਪਿਲਾਵੈਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾ
 ਹਅਗਨਤਅਤੇਲੈ॥ਜਿਉਬਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸਬੋਲੈ॥
 ੮॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੀਅਜੀਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇ
 ਵਰਤਣਹਾਰਾਨਾਨਕਏਕੋਪਸਾਰਿਆਦੂਜਾਕਹਾਦਿਸ

ਟਾਰਾ १॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈ ਹਾਰਾ १੨੦

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰਾ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਿਸਟਿ

ਉਪਾਇਆ ਅਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭੈ ਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ

ਹੋਇਆ ਆਪਨ ਜੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇਆ ਜਾ ਕਥਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ

ਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰ

ਸੀਤ ਤਕਾਬੈ ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀ

ਅਜੀਤ ਸਭ ਤਾ ਕੋ ਹਾਥਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਖ ਨਾ ਥਕੋਨਾ

ਭਾਜਿ ਸੁਰਾਖੇ ॥ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੁਆਜਿ ਸੁਮਨ ਹੁ

ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਾਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭਾ ਸਿਰਿਏ

ਕਾਨਿਰੰ ॥ ਜਨਗਾਇ ॥ ਜੀ ਅਕੀ ॥ ਜੁਗਾਤਿ ਜਾ ਕੋ ਸਭ ਹਾਥੀ

॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ॥ ਅਪਾਰਾਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ

ਅੰਤਾਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥੀ ॥

ਹਾਰਾ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਦਾਇਆ ਲਾਸੁ ਭਉ ਪਰਿ ਹੋਵਤ
 ਕਿਰਪਾ ਲਾਸੁ ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾਨੈ ਆਪਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
 ਰਹਿ ਓਥੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ ਲੈ ਜੀਅ ਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਜੋ ਜੋ
 ਰਹਿ ਓਥੇ ਸੁਤਿ ਸਾਹਿਧੀ ਆਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲ
 ਇਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
 ਬਿਸੁ ਸਕਾਰਿ ਮਾਨੈ ਆਕਰਨ ਹਾਰੁ ਨ ਕਾਇਕੁ ਜਾਨਿ
 ਆਪੁ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨਾ ਬ
 ਰਬੀ ਜਾਇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਾਨੀ ਆਈ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਇ
 ਪਰ ਅਪਦੁ ਪਾਈ ਗਈ ਸਤਿ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬਿਚਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਮ
 ਨਿ ਬਾਸਿ ਆਨਿ ਰੰਕਾਰੁ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੇਰਾ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਪੁਜਹਿ ਭਰਕੇ ਪੈਰਾ ਗਈ ਹਲੇ ਕਸੁ ਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ੧੨

ਸੁਹੇਲੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਿਮਿ
 ਲਿਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾਰਾਮਨਾ
 ਮਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰ
 ਮਿਤ ਬਚਨ ਹਾਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਰਨ ਕਾ ਇਹੋ ਸੁਆਉ ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ ਆਗਿਆ ਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰ
 ਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨਾਇ ਛੇ ਨਾਨਕ
 ਫਲ ਪਵਹੁ ॥ ੫ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦਾਇਲੇ ਹੁਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾ
 ਮਨਾ ਮੁਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪਹੁ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾ
 ਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਦਰਗਾਹਿ ਨਿਬਹੈ ਖੋਪਤੁ ਮਾਰਿ ॥ ਏਕ

ਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਾਵਾਹਿਜਾਹਿ॥੬॥
ਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਾਰਾਹੀਆਇ॥
ਨਿਰਭਉਜਪੇਸਗਲਭਉਮਿਟੈ॥ਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀ
ਛੁਟੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁਖਾਨਾਮੁਜਪਤਮਾਨਿਹੋ
ਵਤਸੁਖਾਗਚੈਤਾਜਾਇ॥ਮਿਟੈਅਹੈਕਾਰੁ॥ਤਿਜਜਨਕਭਿ
ਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ਸਿਰਉਪਾਰਿਠਾਢਾਗੁਰੁਸੁਰਾਗਨਲ
ਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੁਰਾ॥੧॥ਮਾਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀ॥ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਾਸਿਸਾਟਿ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਜਾਕੇਅਨੁਪਾਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਾਰਿਰੂਪਾਧੀਨੁ
ਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪਧਾਨੁ॥ਜਿਸੁ
ਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਾਨਿਹਾਲੁ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਾਵਤਕਾਲੁ॥

ਅਮਰਭਏਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿ ॥੧੨੨॥
 ਧਿਆਇਆ॥੮॥੨੨॥ਜਲੋਕਾ॥ ਗਰਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁ
 ਰਿਦੀਆਆਗਿਆਨਅੰਧੇਗਬਿਨਾਸੁ॥ਹਾਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਿ
 ਤਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਾਨਿਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿ
 ਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਕਾਣਾਰਾਮੀਠਾ
 ਸਰਾਣਸਮਰਯੋਕਸੁਘਟਮਾਹਿਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦਿ
 ਸਟਾਹਿਨਉਨਿਧਿਅੰਮਿਤੁਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ਦੇਹੀਮਾਹਿਇਸਕ
 ਬਿਸਰਾਮੁ॥ਉਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦਾਕਹਨੁਨਜਾ
 ਈਅਚਰਜਾਬਿਸਮਾਦਾਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਸੁਆਪਿਦਿਖ
 ਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀਪਾਏ॥੧॥ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਾਰਿਅ
 ਨੰਤਾਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਅਭਗਵੰਤਾਧਰਨਿਮ

ਹਿਆਕਾਸਪਾਇਆਲਾਸਰਬਲੋਕਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿਪਲਾ
ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਪੈਪਾਰਬਹੁਮਾਜੇਸੀਆਰੀਆਤੈਸਾ
ਕਰਮੁਪਉਣਪਣਿਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿਚਾਰਕੁੰਟਦਹਾਦਿ
ਜੇਸਮਾਹਿਅਤਿਸਤੇਭੰਨਨਪੀਕੋਠਾਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸੁਖਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਿਤਿਮਹਿਦੇਖੁ॥
ਸਸੀਅਰਸੁਰਨਖੜਮਹਿਏਕਾਬਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋ
ਲੈਆਪਿਅਡੇਲੁਨਕਬਹੂਡੇਲੈਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇ
ਲੈਖੇਲੁਮੋਲਿਨਪਾਣੀਐਗੁਣਹਅਮੋਲੁਸਰਬਜੇ
ਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿਧਾਰਿਰਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿਅਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁਨਾਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਾਸੁ
॥੩॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮਾਸੰਤਜਨਾਕੋਹਿਰਦੈ

ਸਭਿਧਰਮਾਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨਾਸਰਬਾਬਿਆਪੀ ੧੨੩
 ਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨਾਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸਕੀਇਹਰਹਤਾਸਤਿਬ
 ਚਨਸਾਪੁਸਭਿਕਹਤਾਜੋਜੋਹੋਇਸੇਈਸੁਖਮਾਨੈਕਰਨਕ
 ਰਾਵਨਹਾਰਪੁਭਜਾਨੈਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀਨਾਨ
 ਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਭੁਮੋਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ
 ਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਰਾਣੀਉਤਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ॥
 ਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ॥ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ॥ਜਿ
 ਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀ
 ਮੇਦੂਰਿ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਭਰਪੂਰਿ॥ਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁ
 ਆਪਿਜਨਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰ
 ਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾ॥ਸਰਬਨੈਨਆਪਿਪੇਖਨਹਾਰਾ॥ਸ

ਗਲਸਮਰੀਜਾਕਤਨਾਅਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾਅ
ਵਨਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆਆਰੀਆਕਾਰੀਕੀਨੀਆ
ਇਆਸਭਕੈਮਾਧੀਅਲਿਪਤੋਰਹੈਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆ
ਪੇਕਹੈਆਰੀਆਆਵੈਆਰੀਆਜਾਇਨਾਨਕਜਾਭਾ
ਵੈਤਾਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾਓਰੈਕਹ
ਹੁਕਿਨੈਕਿਛੁਕਰਾਅਪਿਭੁਲਾਕਰਤੂਤਿਆਤਿਨੀਕੀਆ
ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਾਚੁ॥
ਓਤਪੋਤਿਆਪਨਸੰਗਿਰਾਚੁਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਪੀਨਜਾ
ਇਅਦੁਸਰੁਹੋਇਤਜੋਝੀਪਾਇਗਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭਪਰ
ਵਾਨੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਾਇਹੁਜਾਨੁ॥੧॥ਜੋਜਾਨੈਤਿਸੁ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭਜੋਇਓਹੁਪਨ

ਵੰਤੁਕਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁਜੀਵਨਮੁਕਤੀਜਿਸੁਰਿਦੇਭਰਵੰ १੨੪
 ਤੁਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਜਨੁਆਇਆਯਾਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗ
 ਤੁਤਰਾਇਆਯਾਜਨੁਆਵਨਕਾਇਪੈਸੁਆਉਯਾਜਨਕੋਸੀਰਿ
 ਚਿਤਿਅਫੈਨਉਆਪਿਮੁਕਤਮੁਕਤੁਕਰੋਸੰਸਾਰਾਨਾਨ
 ਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ ॥੮॥੨੩॥ਸਲੋਕਾ
 ਪੁਰਾਪੁਰਾਆਗਾਧਿਆਪੁਰਾਜਾਕਾਨਾਉਨਾਨਕਪੁਰਾ
 ਪਾਇਆਪੁਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਪੁਰੇਗੁਰੰਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਪਾਰਬਹਮੁਨਿਕਾਟਿਕਾਰਿਧੇਖੁ ਕਾ
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦਾਮਨਅੰਤਰਿਕੀਉਤਰੈਚਿ
 ਦਾਅਸਾਅਨਿਤਤਿਅਗਾਹੁਤਰੰਗਾਸੰਤਜਨਾਕੀਧੁ
 ਰਿਮਨਮੰਗਾਆਪੁਛੋਰਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁਸਾਧਸੀਰੀਅ

ਗਾਨਿਸਾਗਰੁਤਰਹੁਗਾਰਿਧਨਕੇਭਰਲੇਪੁਭੰਡਾਰਾਨਾਨਕ
ਗੁਰਪੁਰੇਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥ਖੇਮਕੁਸਲਜਹਜਾਅਨੰਦਾਸ
ਧਸਾਰਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦਾਨਰਕਨਿਵਾਰਿਓਪਾਹੁਜੀਉਗੁ
ਨਰੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉਚਿਤਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਿਏ
ਕਾਇਕਰੁਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕਾਰੋਪਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨ
ਦਇਆਲਾਦਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾਸਿਮਾਰਿਸਿਮ
ਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰਾਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ॥੨॥ਉਤ
ਅਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨਾਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹੋਰਤਨਾਸੁ
ਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਪਾਰਾਅਪਿਤਰੈਲੋਕਹਾਨਿਸਤਾਰਾਸ
ਫਲਜੀਵਨਸਫਲੁਤਕਾਸਿਰੁਜਾਕੈਮਾਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੀ
ਗੁਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਜੈਗੁਨਿਗੁਨਿਅਨਦਕਰੇ

ਪ੍ਰਭਗਾਜੈ॥ ਪ੍ਰਗਟੈਗੁਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈ॥ ਮਾਥੇ॥ ਨਾਨਕਉਪਰੇ ॥੧੨੫॥
ਤਿਨਕੈਸਾਥੇ॥੩॥ ਸਗਨਿਜੇਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਇ॥ ਕਾਗਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿਲਾਇ॥ ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੀਰਿਲੇਨਾ॥ ਸੁਪਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ॥
ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ॥ ਆਲਜੰਜਾਲਾਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥
ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਕਹਤੇ॥ ਕਾਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਾਇਆਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਾਨਿਬਹੀਥੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕ
ਰਹੁਸੰਤਮੀਤਾ॥ ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗੁਰਚੀਤਾ॥ ਸੁਖਮਨੀਸਹਜ
ਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮਾ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨੁ॥ ਸਰਬ
ਇਛਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਲੋਇ॥
ਸਭਤੇਉਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ ਬਹੁਰੰਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨਾ॥ ਹਰਿ

ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੇ ਜਨ ਜੋਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
ਪਾਖੇ ਮਸਾਂਤਿ ਰਿਪਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭੁਧਿ ਰੀਆਨੁ ਜਰਬਤ ਹਸਿ
ਧਿ ਗਬਿਦਿਆਤ ਪੁਜੇ ਗੁਪ੍ਰਭਾਧਿ ਆਨੁ ਗਰੀਆਨੁ ਜਰੇਸਟ ਉ
ਤਮਾਇ ਜਨਾਨੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਭ ਕੈ ਮ
ਧਿ ਸਗਲ ਤੇਉ ਦਾਸਾ ਸੰਦਰਚਤੁ ਰੁਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ਸਮਦਰ
ਸੀਏ ਕਾਦ੍ਰਿਸਟੇ ਤਾਗਾਇ ਹਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥ ੬ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੇ ਮਨਿ ਕੋ
ਇਸ ਭਜੁ ਗਾਮਹਿ ਤਾਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ
ਨਿਬਾਣੀ ਗਾਸਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ਸਗਲ ਮਤਾਂ ਤ
ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮਾ ਕੋਟਿ
ਅਪਰਾਧ ਜਾਪ ਜੀ ਗਿ ਮਿਟੈ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਜਾ

ਕੋਮਸਤਾਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਆ ॥੧੨੬॥
 ਏ॥੧॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਲੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਗਤਿਸੁਜਨਆਵੈ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੁਖੁਨਿਵਾਰੈਦੁਲਭ
 ਦੇਹਤਤਕਾਲਉਪਾਰੈਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀ ॥
 ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀਦੁਖਰੋਗਬਿਨੁਸੈਭੈਭਰਮਾ
 ਜਾਧਨਾਮਾਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮਾਸਭਤੇਉਚਤਾਕੀਸੋਭਾ
 ਬਨੀਨਾਨਕਾਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥੨੪॥੮॥=

॥੮॥੨੪॥੮॥=

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗਉੜੀਮਹਲਾ ੨
 ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਰਉਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨ

ਕੀਤਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਦੁਖਦੋਨੋਸਮ
 ਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥ ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾ
 ਤਿਲਿਜਰਿਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਵਉਤਿਅਰੈਖੋਜੈ
 ਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਾਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੂਰੁ
 ਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੨॥੧॥ ਰਾਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥ ਸਾਧੋਰਚਨਾਗਾ
 ਮਬਨਾਈ॥ ਏਕਿਬਿਨਸੈ॥ ਏਕਅਸਾਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਜੁਲਾ
 ਖਿਚਨਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਕੋਧਮੋਹਬਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂ
 ਰਤਿਬਿਰਾਈ॥ ਝੂਠਾਤਨੁਜਚਾਕਾਰਿਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾ
 ਈ॥੧॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਸਰਾਲਾਬਿਨਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥
 ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਥਿਆਰਹਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥
 ੨॥੨॥ ਰਾਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਾਨਿਨਹੀਅ

ਵੈਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਆਇਆਮੇਕਹੁਕੈਜੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ੧੨੭
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਤਮੀਤਮਾਇਆਮਮਤਾਜਿਉਇਹਾਬਿਧਿਆਪੁ
 ਬੰਧਵੈ॥ ਮਿਰਗਤਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੈਇਹਜਗਦੇਖਿਤਾਜਿਉ
 ਠਿਧਾਵੈ॥ ੧॥ ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀਮੁਕਤਾਹਿ
 ਬਿਸਰਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੇਕੋਉਭਜਨੁਰਾਮਕੋਪਾ
 ਵੈ॥ ੨॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥ ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਾਹਿਓ
 ਨਜਾਣੀ॥ ਚੰਚਲਤਿਸਨਾਸੀਗਿਬਸਤੁਹੈਯਾਤੇਬਿਰਨਰ
 ਹਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਠਨਕਰੋਧਪਟਹੀਕੇਭੀਤਾਰਿਜਿਹਸੁ
 ਧਿਸਭਾਬਿਸਰਾਣੀ॥ ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾਤਾ
 ਸਿਉਕਛੁਨਬਸਾਣੀ॥ ੧॥ ਜੋਗਿਜਤਨਕਰਤਸਭਹਾਰੇਗੁ
 ਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਣੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਾਰਿਭੁਏਦਾਇਆਲਾਤ

ਉਸਭਾਬਿਧਿਬਨਿਆਣੀ॥੨॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੮ ਸਾਧੋਗੋ
ਬਿਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾ
ਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਪਤਤਿਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿ
ਸਗਨਿਤਾਹਿਤੁਮਾਵਉ॥ਗਜਕੇਤਾਸਮਿਟਿਓਜਿਹਾਸਿਮਰ
ਤਿਤੁਮਕਾਹੋਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਨੁਮੋਹਮਾਇ
ਆਢੁਨਿਭਜਨਗਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁਕਤਪੰ
ਥਾਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੮॥ਕੋਊਮਾਣੀਭੂਲਿਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧ
ਮਗਸੁਨਿਕਾਰਿਨਿਅਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦੁ
ਰਲਭਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸਕੀ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾ
ਇਅਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਤਾ॥ਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰ

ਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੀਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਨੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕ ੧੨੮
 ਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਘਟਿਗਮੁਸਮਾਵੈ॥੨॥੬॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ੮ਸੋਧੋਗਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦ
 ਪੁਰਾਨਪੜੋਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮਰੇਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਲੋਕੁਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਅਉਬਿਖਅਨਕੀਸੇਵ ॥
 ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੋਜਿਹਨਾਹਨਿਸੋਮੁਗਤਿਹੋਦੇਵਾ॥੧॥ਸੁ
 ਰਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉਕੰਚਨਅਰੁਪੇਸਾ॥
 ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਏਸਮਜਾਕੈਲੋਕੁਮੋਹੁਫੁਨਿਤੈਸਾ॥੨॥ਦੁ
 ਖਸੁਖੁਏਬਾਧੋਜਿਹਨਾਹਨਿਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥
 ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਉਇਹਾਬਿਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥
 ੩॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੮ਮਨਰੇਕਹਾਭਾਇਓਤਿਬਉਗਾ

ਅਹਿਨੀਸਿਅਉਧਘਟੈਨਹੀਜਨੈਭਾਇਓਲੇਭਸੀਰਿਹ
ਉਰਾਮਿਰਹਉਜੋਤਨੁਤੈਅਪਜੋਕਾਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦ
ਰਾਰਿਹਨਾਰੀਗਾਇਨਮੇਕਛੁਤੇਰੇਰੇਨਾਹਨਿਦੇਪੋਜੋਚਾਬਿ
ਚਾਰੀ॥੧॥ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਾਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿ
ਨਹੀਜਾਨੀਯਾਨਿਮਖਨਣੀਨਭਾਇਓਚਰਨਨਾਸਿਉਬਿਰ
ਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਨਕੁਜੁਖੀਆ
ਰਾਮਨਾਮਕੁਨਗਾਵੈ॥ਅਉਰਜਗਲਜਗਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥੩॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲ
੮॥ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਰੁਰੇ॥ਦੀਨਦਾਇਆਲਜਗ
ਲਭੈਭੰਜਨਜਗਨਿਤਾਹਿਤੁਮਪਰੁਰੇ॥੧॥ਰਹਉਬੇਦ
ਪੁਰਾਨਾਸਭਾਨਗਾਵਤਤਾਕੋਨਾਮੁਹੀਐਮੋਪਰੁਰੇ॥੫॥

ਨਨਾਮੁਜਗਾਤਿਮੇਹਾਰਿਕੋਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਕਸਮਲਸਭੁਹ
ਰੁਰੇ॥੧॥ਮਾਨਸਦੇਹਬਹੁਰਿਨਹਪਾਵੈਕਛੁਓਪਾਉਮੁਕਾਤਿ
ਕਾਕਰੁਰੇ॥ਨਨਕਕਹਤਗਾਇਕਰੁਨਾਮੈਭਵਸਾਰਾਰ
ਕੈਪਾਰਿਉਤਰੁਰੇ॥੨॥੮॥

੧੨੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੮॥ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਾਸਿਉਮਨ
ਕੀ॥ਲੋਭਿਗਾਸਿਓਦਸਹੂਦਿਸਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓ
ਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਪੋਤਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵਤਸੇਵਕਰ
ਤਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਾਜਿਉਰੇਲ
ਤਨਪਸੁਪਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਕਾਰ

ਥੋਥੇਵਤਲਾਜਨਲੋਕਪਸਨਕਾਨਾਨਕਪਾਰਿਜਸੁਕਿਉਨਪੀ

ਗਾਵਤਕੁਮਾਤਿਬਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧

੧੦

੧ਥੇਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਹਲਾ

੮ਯਹਮਨੁਨੇਕਨਕਾਹਿਥਕਰੈ॥ਸੀਖਸਿਖਾਇਰਹਿਥਾਅ

ਪਨੀਸੀਦੁਰਮਾਤਿਤੇਨਟਰੈ॥੧ਰਹਾਉ॥ਮਾਦਿਮਾਇਆਕੈ

ਭਾਇਥਬਾਟੁਰੋਹਾਰਿਜਸੁਨਹਿਉਚਰੈ॥ਕਾਰਿਪਰਪੰਚਜਗ

ਤਕਉਰਹਕੈਅਪਨੇਉਦਫੁਭਰੈ॥੧ਸੁਆਨਪੁਛਾਜਿਉਹੋਇ

ਨਜੁਧੋਕਾਹਿਥਨਕਾਨਧਰੈ॥ਕਪੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜ

ਤੇਕਾਜੁਸਰੈ॥੨॥੧॥ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਹਲਾ੮ਸਾਭਿਕਿਛੁਜ

ਵਤਕੋਬਿਵਹਾਰਾਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਅਰੁਢਾਨਿਕਿ

ਚਕੀਨਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਹੋਤਜਬਨਿਆਰੋਟੇਰਤ ੧੩੦
 ਪ੍ਰੇਤਿਪੁਕਾਰੀਆਧਪਰੀਕੋਉਨਹਿਰਾਖੇਪਰਤੇਦੇਤਨਿਕਾ
 ਰੀ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਾਤਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾਸਪਦੇਖਹੁਰਿਦੈ
 ਬਿਚਾਰੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਪਾ
 ਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੯॥ ਜਗਤਮੇਝੂਠੀਦੇ
 ਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿਉਸਭਲਾਗੋਕਿਆਦਾਰਾਕਿ
 ਆਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਉਮੇਰਉਸਭੈਕਹਤਹੋਹਿਤਾਸਿ
 ਉਥਾਧਿਓਚੀਤਾ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਸੰਗੀਨਹਕੋਉਇਹਅਚਰ
 ਜਪੈਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਮਨਮੂਰਖਅਜਹੂਨਹਸਮਝਤਾਸਿਖਦੈ
 ਹਾਰਿਓਨੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰੇਜਉਗਾਵੈਪ੍ਰ
 ਭਕੇਗੀਤਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਰਾ ਵਾਸਾ ੮
 ਹਰਿ ਕੀ ਗਾਤਿ ਨਹ ਕੋਊ ਜਾਨੈ॥ ਜੋਰੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਾਚਿ ਹਾਰੈ॥
 ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗਾ ਸਿਆਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕ
 ਉਕਰਣੀ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਾਰਿ ਭਾਰੈ॥ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨ ਵੈਸਹ
 ਤਾ ਕੋ ਬਿਫੁ ਹਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਮਾਪਿ ਪਸਾਰੀਆ
 ਪਾਇ ਦੇਖਨ ਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੁਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿ
 ਆਰਾ॥ ੨॥ ਅਗਨ ਤਾਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ
 ਜਗੁ ਭਰਮਾਇ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਣੀਚ
 ਰਨਿਤਾ ਹਿਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੩॥ ੧॥ ੧੪॥

ਸੋਰਠੀ ਮਹਲਾ ੮ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੩

ਰੇਮਨਗਮਾਸਿਉਕਾਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਵਨਕੋਬਿਦਗੁਨੁਸੁਨਉ ॥ ੧੩੧
 ਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਸਿਮਰੁਆਧੋਹੋਰਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਕਾਨ੍ਹਾਬਿਆਲੁਜਿਉਪ
 ਰਿਥਿਛੋਲੈਮੁਖੁਪਸਾਰੇਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਆਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਹਿਕ
 ਸਿਹੋਸਮਾਝੈਰਾਖਉਚੀਤਿ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਰਾਮੁਭਾਜਿਲੈਜ
 ਤੁਅਉਸਰੁਬੀਤਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੮॥ ਅਨਕੀਮ
 ਨਹੀਆਹਿਰਹੀ॥ ਨਹਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥਜੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਿ
 ਰਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਰਥਸੰਪਤਿਧਨਪੂਰ
 ਨਸਭਮਹੀ॥ ਅਵਰਸਰਾਲਮਿਥਿਆਏਜਾਨਉਭਜਨੁ
 ਰਾਮਕੋਸਹੀ॥ ੧॥ ਫਿਰਤਾਫਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਾਹਾਰਿਥਮਾ

ਨਜਦੇਹਲਪੀ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰ
 ਤਕਹਾਨਹੀ॥੧॥੨॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੮॥ ਮਨਰੇਕਉਨੁਕੁਮ
 ਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ ਪਰਦਾਗਾਨਿਦਿਆਰਸਗਚਿਓਰਾਮਭਗ
 ਤਿਨਹਿਕੀਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਪੰਥੁਜਾਨਿਓਤੈਨਹਨਿ
 ਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾਇਆ॥ ਅੰਤਿਸੰਗਕਾਹੂਨਹੀਦੀਨਾ
 ਥਿਰਥਾਅਪੁਬੰਧਾਇਆ॥੧॥ ਨਾਹਰਿਭਾਜਿਓਨਾਗੁਰਜ
 ਨੁਜੇਵਿਓਨਹਉਪਾਜਿਓਕਛੁਰੀਆਨਾ॥ ਘਟਹੀਆਹਿਨਿ
 ਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੈਓਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ ਬਹੁਤਜਨਮਭਰਮ
 ਤਤੈਹਾਰਿਓਅਸਾਥਿਰਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਮਾਨਜਦੇਹਪਾ
 ਏਪਦਹਾਰਿਭਜੁਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹ

ਲਾ ਦ ਅਨਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੈ ਗਜਿਹਾ ਸਿਮਰਤ
 ਗਨਕਾ ਸੀਉ ਪਰੀਤ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰਧਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟ
 ਲਭਾਇ ਭੂਅ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
 ਦੁਖ ਹਰਤਾਇ ਹਾਥਿ ਕੋਰੁ ਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ
 ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜਾ ਰਿਰਾਹ ਤੇ
 ਠਾਮਹਾਨਾ ਮਕਹਾਲ ਉਬਰਨ ਉਰਾ ਮਕਹਤ ਬੰਧਨ
 ਤਿਹਤੁ ਠਾਮਾ ਅਜੁ ਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ
 ਨਿਸਤਾਰਾ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਾ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਤੇਭੀ ਉਤਰਹਿ
 ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ਦਿਪਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕ
 ਰੈ ॥ ਜਾਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋਤਾ ਸੁਪਰੈ ॥ ਰਹ
 ਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮਾ ਬਿਦਿਆ ਕਪੁਕੈ ਸੀਧਰ ਮੁਕਉਨੁ ਫੁਨਿ

ਕਰਣੀ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਬੁਰਜਾ ਕੈ॥ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਰਾ ਕਉ
 ਤਰਣੀ॥ ੧॥ ਕਲਮੇ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੇ
 ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ॥ ਸਮਿ ਨਾ ਹਨਿ॥ ਏਹਾ ਬਿ
 ਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ॥ ਨਿਰਲੇਪੀ
 ਜਾ ਕੋ ਕਹਤੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਸੋ ਤੁਮਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ॥ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਾ
 ਕਦਰ ਪੁਨਿ ਨਿਆਈ॥ ੩॥ ੪॥ ਸੋ ਰਠਿ ਮਹਲਾ ਦਮਿ ਆਈ
 ਮੇ॥ ਕੀਹੀ ਬਿਧਿ ਲਖਉ॥ ਬੁਝਾਈ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਆਰੀ॥ ਆਨਿਤਿ
 ਮਾਰੇ॥ ਮੇ॥ ਮਨੁ ਰਹਿਉ॥ ਰਝਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਾਲ ਜਨ
 ਮਭਰਾ॥ ਮਹੀ॥ ਭੁਰਾ॥ ਮਖਾ॥ ਏਥਿ ਨਹਾ॥ ਅਸਾ॥ ਬਿਰਾ॥ ਮਤਿ ਪਾਈ॥
 ਆ॥ ਬਿਖਿ॥ ਆਸ॥ ਕਤਰਹਿ॥ ਚਿਨਿ॥ ਸਬਾ॥ ਸੁਰਨ॥ ਪਛੂਟੀ॥ ਅਧਮਾ
 ਣੀ॥ ੧॥ ਸਾ॥ ਪਸਿ॥ ਭੁਕ॥ ਬਪੂ॥ ਨਹੀ॥ ਕੀ॥ ਨਾ॥ ਨਹ॥ ਕੀ॥ ਰਤਿ॥ ਪ੍ਰਭ॥

ਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮੇਨਾ ਪਿਕੈ ਉਗੁਨੁ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾ
 ਈ॥ ੩॥ ੬॥ ਜੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੮॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਬਾਸਿਨਾ
 ਹਿ॥ ਨਿਸਥਾ ਸੁਰਬਿਖਿ ਅਨਕਉ ਪਾਵਤਾ ਕਿਹਾ ਬਿਧਿ
 ਕਉਤਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਾਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ
 ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਏ ਬਸਾਵੈ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰਾ ਸਿਉ ਗਚਿ
 ਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਾਦਿ ਮਾਈ ਮਾਕੈ ਭਾਇਓ
 ਬਾਵੇਰੇ ਸੁਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਘਟਹੀ ਭੀਤੁ ਰਿਬ
 ਸਤਨਿ ਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਜਬਹੀ ਸਰਨਿ ਸ
 ਧਕੀਆ ਏ ਦੁਰਮਤਿ ਸਰਾਣਾ ਬਿਨਾ ਸੀਤ ਬਨਾਨ ਕਚੇ
 ਤਿਓ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ॥ ੩॥ ੧॥ ਜੋਗਠਿ ਮਹਲਾ
 ਰੇਨਰਾਇ ਹਸਾਚੀ ਜੀਅ ਪਾਰਿ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਪੈ ਜੈਸੇ

ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਤੁ ਭੀ ਤਿ
 ਬਨਾਈ ਰਾਚਿ ਪਾਚਿ ਹਰਤ ਨ ਹੀ ॥ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੇਜੇ ਹੀ ॥ ਇਹ
 ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਗਾਏ ਥਿਕ ਹਾਰਾ ਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਜ ਹੂਸ ਮਾ
 ਏ ਕਛੁ ਬਿਗਾਏ ਥਿਨਾ ਹਨਿ ਭਜਿ ਲਿਨਾ ਮੁਮੁਰਾ ਰਿਕਹੁ
 ਨਾਨਕਾ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿ ਚਿਤਾ ਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੨ ॥
 ੮ ॥ ਸੋਗ ਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿ ਥਿਕੇ ਝੁਲਿ
 ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿ ਥਿਕੇ ਖਮੇ ਸੀਰੀ ਨ
 ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨ ਬੰਧੀ ਸਗਰੇ
 ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿ ਥਿਨ ਰਕਉ ਸੀ
 ਗੁਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾਯੀਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕ
 ਓਇ ਨਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ॥ ਦਿਨਾ ਨਾ ਬਿਸਗਲ ਭੇਭੁ

ਜਨਜਸੁਤਾਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁਆਨਪੁਛਾਜਿਉਭਾਇ ॥੩੪॥
 ਚਨਸੁਪਉਬਹੁਤਜਤਨੁਮੇਕੀਨਉਨਾਨਕਲਾਜਾਬਿਰਦ
 ਕੀਰਾਖਹੁਨਾਮੁਤੁਹਾਰਉਲੀਨਉ॥੩॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੮
 ਅਨਰੇਗਾਹਿਓਨਗਰਉਪਦੇਸੁਕਹਾਭਾਇਓਜਉਮੁਰਮੁ
 ਰਾਇਓਭਗਵਉਕੀਨੋਭੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉਸਾਚਛਾਡਿਕੋ
 ਝੂਠਹਲਾਰਿਓਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਓਉਓਕਾਰਿਪਰ
 ਪੰਚਉਦਰਾਨਿਜਪੋਖਿਓਪਸਕੀਨਿਆਣੀਸੋਉਓ॥੧॥
 ਰਾਮਭਜਨਕੀਰਾਤਿਨਪੀਜਾਨੀਆਇਆਹਾਬਿਬਿਕਾ
 ਨਾਉਰਾਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਅਨਸੀਰੀਬਉਰਾਨਾਮੁਰਤ
 ਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤੁਨਚੇਤਿਓਰੋਬਿਦਾਬਿਰ
 ਥਾਅਉਧਾਸਿਰਾਨੀਕਪੁਨਾਨਕਹਰਿਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਭੂ

ਲੇਸਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੮ ਜੋਨਫੁਦੁਖ
 ਮੇਸੁਖਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹੁਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨ
 ਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਨੀਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈ
 ਲੋਭਮੇਹੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਜੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰਉਨ
 ਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਾਤਿਆ
 ਰੋਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਜਿਹਪਰਜੈਨਾਹ
 ਨੀਤਿਹਪਾਟਿਬ੍ਰਹਮਾਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਾਕਿਰਪਾਜਿਹ
 ਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਾਇਹਜੁਗਤਿਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕ
 ਲੀਨਭਾਇਓਗਾਬੰਦਾਸਿਉਜਿਉਪਾਨੀਸੀਰੀਪਾਨੀ॥੩॥
 ੧੧॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੮ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨ
 ਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗੁਫਾਧਿਓਕੈਕਾਹੂਕੈਨਾ

ਹੀ) ੧ ਰਹਾਉ। ਸੁਖ ਮੇ ਆਨ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ
 ਚਹੂਦਿ ਸਿਧੇ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸਿਭ ਛਾਡਿ ਤੋਕੇ
 ਉਨ ਆਵਤ ਨੇ ਰੋਗ ॥ ੧ ॥ ਪਰ ਕੀਨਾ ਰਿਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾਸਿ
 ਉਸਦਾ ਰਹਤ ਸਿਰਾ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੰਸਤ ਜੀ ॥ ਇਹ ਕਾਂ
 ਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਾਰਿ ਭਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਇਹਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ
 ਬਾਨਿ ਓਹੇ ਜਾਸਿ ਉਨੇ ਹੁਲ ਗਾ ॥ ਇਥਾ ਅੰਤ ਬਾਰਨਾਨ ਕਥਿ
 ਨਹਾਰਿ ਜੀ ਕੋ ਉਕਾਸਿ ਨ ਆਇਓ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ੨੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥
 ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਭੇ

ਪਾਤੋਹੀਸਿਰਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਹਪਮਸਿਉਬਸੁ
ਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਪਿਜੋਸੇਛਾਈ॥ ਤੋਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਨਿਰੰਤ
ਰਿਪਟਹੀਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਏਕੋਜਾਨਹੁ
ਇਹੁਗੁਰਾਰੀਅਨੁਬਤਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਾਬਿਨੁਆਪਾਚੀ
ਨੈਮਿਟੈਨਭੁਮਕੀਕਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੮॥ ਸਾ
ਧੋਇਹੁਜਗੁਭਰਮਭੁਲਾਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁਛੋਡਿ
ਆਮਾਇਆਹਾਥੀਬਿਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈ
ਸੁਤਬਨਤਾਤਾਕੈਰਸਲਪਟਾਨਾ॥ ਜੇਬਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਤਾਕੈ
ਮਦਮੇਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਦਿਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਵੀਨਦਾਇਆਲਸਦ
ਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਨਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੇਕੀ
ਨਹੂਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੮॥

ਭਾਤਿ ਹੋ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ
 ਫਾਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਧਿ ਪਛਾਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸ
 ਤਤਿ ਨ ਹਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਜਮਾਲਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤਿਰਤੈ ਅ
 ਤੀਤ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹਾਦਿ ਸਿਕਉ ਪਾ
 ਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ਹਾਥਿ ਪਿਕੋ ਜੋਨ
 ਰੁਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਅ
 ਬ ਮੇ ਕਉ ਨਉ ਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹਾ ਬਾਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਭਉ
 ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਮੁਖਾਇ ਕਛੁ ਭਲੇ ਨ
 ਕੀਨੇ ਤਤੇ ਅਧਕ ਫਰਉ ॥ ਅਨ ਬਚ ਕਰ ਮਹਾਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ
 ਗਾਏ ਯਹ ਜੀ ਅਜੋਚ ਧਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗੀ
 ਅਨੁਨਉ ਪਾਜਿਉ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ

ਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਤਤਰਉ॥੨॥੪॥੩੦॥੨॥੨॥੨

॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇ
ਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਉਲਾਲਚਲਗਿਤਿਹਤਿਹਆਪੁਬੰਧਾ
ਇਓ॥੧ਰਹਾਉ॥ਸਮਝਨਪਰੀਬਿਖੈਰਜਰਾਚਿਓਜਸੁ
ਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਜੋਜਾਨਿਓਨਾਹਨਿ
ਬਨੁਬੋਜਨਕਉਧਾਇਓ॥੧ਰਤਨੁਗਾਮੁਪਟਹੀਕੋਭੀਤ
ਰਿਤਾਕੋਰੀਅਨੁਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨ
ਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਓ॥੨॥੧ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੮
ਹਰਿਗੁਰਾਖਿਲੇਹੁਪਾਤਿਮੇਰੀ॥ਜਮਕੋਝਾਸੁਭਾਇਓਉਰ

ਅੰਤਰਿਸਰਨਗਾਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਹਾਪੁਤਿ ਤਮੁ ਗਧੋਲੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬਹਾਰਾ ॥ ਭੈਮ
 ਰਬੈ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹ ਨਿਤਿ ਹਚਿਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੀ
 ਏਉ ਪਾਵੁ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰ ਨਿਦਹਾ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇ
 ਆਪਾ ਟਹੀ ਭੀਤਿ ਰਿਬੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰ ਮੁਨ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਿਨ ਬੁਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁਤ ਪੁਕਉ ਨੁਕਰਮੁ
 ਅਬਕੀ ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਾਰਿ ਓਸਰਨਾ ਗਾਤਿ ਅਭੈ
 ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਮਨ
 ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੈ
 ਸਗੋਰੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ
 ਹਾਰੇ ਪਾਇ ਓਨਾ ਹਿਤਿ ਹਪਾਰਾ ॥ ਸੋਸੁਆ ਮੀਤੁ ਮਨਿ ਕਾਟਿ

ਪਛੋਨੇ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੇਹ
ਰਿਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਾਰਿ ਜਿਗ
ਬੰਦ ਨਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥

ਏਡੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਹ
ਉਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ਉਰਤਿ ਕਿਨ ਕਕਾਮਨੀ ਕੇ
ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤੁ ਠੈਕ
ਉਸਾਚੁ ਜਾਨ ਕੈ ਤਾਸਿ ਉਰਚਉ ਪਜਾਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮ
ਰਿਓਨ ਪੀਕ ਬਹੂ ਹੋਤ ਜੁ ਸਾਰਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਗਨ ਰਹਿ
ਓਮਾਈ ਆਮੋ ਨਿਸਾਦਿ ਨਿਛੁਟੀ ਨਮਨ ਕੀਕਾਈ ॥ ਕਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਅਬਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਪਾਰਿ ਕੀਸਰਨਾਈ ॥

॥२॥१॥३४॥ गतिं लिंगमहला चिकीर्षी ॥००००॥=॥ १३८

१॥ शक्तिचक्रपूजादि ॥ चेतनपैतृचेतलेनिशि
दिनिमेपूनीगाढुढिनुअधिपाषिहातुहैदुटैय
टाजिउपानी ॥ १॥ रहाउिहारिगुनकाहिनकावही
मुदधआरिआना ॥ सुठैलालाचिलागिकैनहिम
रनुपछाना ॥ १॥ अजहुकछुबिगारिनिहीजेपूत्र
गुनगावै ॥ कहुनानकातिहभजनतेनिबैपदुपा
दै ॥ २॥ १॥ गतिं लिंगमहला चिकीर्षी ॥ जगलेपुरेमनाजारा
लेहुकहागाढुलजेआजेतनुउपानिआसिगाही
जेउीसिगानेहोइआ ॥ १॥ रहाउिगमातपितासुतबं

ੴ ਪਸਨਾਹਿਤੁ ਜਾਸਿਉ ਕੀਨਾ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬਦੇਹ ਤੇਰਾ
 ਰਿਅਗਾਨਿ ਮੇਦੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੋ ਜਗ
 ਕਉਤੁ ਮਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬੁਨਗਾ ਇਲੈ ਸਭ ਸੁਫ
 ਨ ਸਮਾਨਉ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮ
 ਨਾਗਾ ਇਲੈ ਜੇ ਸੰਗੀ ਹੋਤੈ ਰੇ ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿ ਓਜਾਤੁ
 ਹੋ ਕਾਹਿਓ ਮਾਨਿਲੈ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਥਧ
 ਨ ਰਾਜਾ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਓ ॥ ਕਾਲਫਾਸ ਜਜਬਰਾ
 ਲਿਪਰੀ ਸਭ ਭਾਇਓ ਪਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾ
 ਵਰੇ ਤੈ ਕਾ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਾਚਿ ਓਨਹੀ
 ਨ ਪਗਰ ਬੁਨਿਵਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹਾ ਬਿਧਿ ਬੁਧਿ ਪਦੇਸਿ
 ਆਸੁ ਨੁਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤੁ ਪੁਕਾਰ ਕੈ ਗਾਹੁ ਪ੍ਰਭ

ਸਰਨਾਈ॥੩॥੩॥੩੧॥

ਸਰਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧੩੮

ਚਉਪਦੇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਖਰਤਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਛੋਨੇ॥ ਅਜ ਮਲੁ ਗਨਕਾ ਜਿਹਾ ਸਿ ਮਰਤ ਮੁਕਤਿ
ਭਏ ਜੀਅ ਜੋਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਜ ਕੀਤਾ ਸਮਿਟੀ ਛਿਨ
ਹੂਮਹਿ ਜਬ ਹੀਰਾ ਮਥ ਖੋਨੇ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਪੂਅ
ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿਲ ਪਟੋਨੇ॥ ੧॥ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨੀਰ
ਭੇਪ ਦੁਪਾਇ ਓਜ ਗਤ ਜਾਹਿ ਪੈਰੋਨੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗ
ਤ ਰਛ ਕਹਾਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮੋਨੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੮॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਿ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿ
ਬਿਨਾ ਸਹਸਾਨ ਪਚੂ ਕੈ ਬੁਰਾਇ ਹਭੈ ਦੁਬਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਹਾਭਾਇਓਤੀਰਥਥਤਕੀਏਗਾਮਜਗਨਿਨਹੀਆਏ
 ਜੋਗਜਗਨਿਪਫਲਾਤਿਹਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਸੁਬਿਸਰਾ
 ਵੈ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਦੇਨੋਕਉਪਰਹਾਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਚੁਨਰਾ॥
 ਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹੀਬੀਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕ
 ਹਵੈ॥੨॥੨॥ਬੀਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੮ਜਾਮੇਭਜਨੁਰਾਮ
 ਕੋਨਾਹੀ॥ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਇਆਯਹਰਾਖ
 ਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਕਰੈਥਤਫੂਨਿਰਾਖੇ
 ਨਹਮਨੁਆਬਾਸਿਜੋਕੋ॥ਨਿਪਫਲਧਰਮਤਾਹਿਤੁਮਮ
 ਨਿਜਾਚੁਕਪਤਮੇਯਾਕਉ॥੧॥ਜੈਸੇਪਾਹਨਿਜਲਮਾਹਿਰਾ
 ਖਿਓਭੇਦੈਨਾਹੀਤਿਹਪਾਨੀ॥ਤੈਜੇਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛੋਨੇਭੁ
 ਗਤਿਹੀਨਿਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਕਲਮੇਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤ

ਗੁਰਮਤਿ ਭੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰਗੁਰੁ ਅਜੇ ॥ ੧੪੦ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੪੦ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਤਿਪਦੇ ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ॥
ਰਿਨਾ ਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ ਮਰਿ ਦੁਰਮਾ ਤਿਨਾ ਸੋ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁਨਿ ॥
ਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਤਿਹਿ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਉ ਜੋਹ ॥
ਰਿਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇ ਪਾਪ ਥੋਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈ ॥
ਕੀਨਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾ ਮਲੁ ਕਉ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਮੇਨ ਗਾਇ ॥
ਨਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਜਾਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀ ॥ ਸੁਰਬ ਛਤ ਸੋਗਤਿ ਛਿ ॥
ਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹ ਨਗੁਰੁ ਨਾਹ ਨਿਕਛੁ ॥ ਬੀਦਿ ਅਪਰ ॥

ਮੁਕਉਨੁਗਾਜਿਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖੋਅੰਭੈਦ॥
 ਨੁਤਿਹਿਦੀਨਾ॥੩=॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੮॥ ਜਾਪੋਕਉ
 ਨੁਜੁਗਾਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਾਬਿਨਾਸੈਰਾ
 ਮਭਗਾਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਉਰਾਉ
 ਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੂਰਿਆਨਾ॥ ਕਉਨੁਨਾਮਜਗਜਾ
 ਕੋਸਿਮਰੈਪਵੈਪਦਾਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ ਭੁਏਦਾਇਆਲਾਕੁ
 ਪਾਲਜਿਤਜਨਤਬਾਇਹਬਾਤਬਤਾਈ॥ ਸਰਬਧਰਮਮਾ
 ਨੇਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ ਰਾਮਨਾਮਨਗਨਿ
 ਸਿਬਾਸੁਰਮੇਨਿਮਖਏਕਉਰਧਾਰੈ॥ ਜਮਕੋੜਾਸੁਮਿਟੈਨਾਨ
 ਕਾਤਿਹਿਅਪਨੇਜਨਮੁਸਰਵੈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੮॥ ੧੪

ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਗਾਇਨਿਸੁਪਿਲੇਹੁ॥ ਛਿਨੁਛਿਨੁ ਅਉਧਘਟੈਨਿਸਥਾਸੁਰ ॥੧੪੧॥
 ਬਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਨਾਪੈਬਿਖਿਅਨਾਸਿਉਖੋਇਓ
 ਬਾਲਪਨੁਅਗਿਆਨਾ॥ ਬਿਰਧਭਾਇਓਅਜਪੂਨਹੀਸਮਝੈਕ
 ਉਨੁਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਾ॥੧॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁਰਸੇਤੇ
 ਕਿਉਬਿਸਥਾਇਓਮੁਕਤਿਹੋਤਨਰਜਾਕੋਸਿਮਰੈਨਿਮਖਨਤਕੋ
 ਗਾਇਓ॥੨॥ ਮਾਇਅਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੀਰਿਨਕਾਪੂਜਾ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿਤਾਮਨਿਹੋਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੩॥੩॥
 ॥੪੩॥

॥੪੩॥
 ॥੪੩॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਭੂਮਹਲਾ੮॥ ਹਰਿਕੋ
 ਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਜਾਕਉਸਿਮਾਰਿਅਜਾਮਲੁਉਧਾਰਿਓਗਾ
 ਨਕਾਪੂਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਾਲੀਕਉਰਾਜਸਭਾਮੇ

ਰਾਮਨਾਮਸੁਪਿਆਈਗਤਕੋਦੁਖੁਹਾਰਿਕਰਨਾਮੇਅਪਨੀਪੇ
 ਜਬਦਾਈ॥ ੧॥ ਜਿਹਨਰਜਸੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਾਇਤਾਕਉਭ
 ਇਥਜਹਾਈਗਕਹੁਨਾਨਕਮੇਇਹੀਭਰੇਸੈਰਾਹੀਆਨਸਰਨ
 ਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੮॥ ਅਬਮੇਕਹਾਕਰਉਰੀਮਾਈਗਸ
 ਗਲਜਨਮੁਬਿਖਿਅਨਿਸਿਉਕੋਇਆਸਿਮਾਰਿਥਨਾਹਿਕਨਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲਫਾਸਜਬਰਾਮੇਮੇਲੀਤਿਹਸੁਪਿਸ
 ਭਾਬਿਸਰਾਈਗਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਯਾਸੰਕਟਮੇਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਜੋਸੰਪਤਿਅਪਨੀਕਾਰਿਮਾਨੀਛਿਨਮੇਭਈਪਰਾਈ
 ਕਹੁਨਾਨਕਯਹੋਚਰਹੀਮਾਨਿਹਾਰਿਜਸੁਕਬਹੁਨਗਾਈ॥
 ੨॥ ੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੮॥ ਮਾਈਮੇਮਨਕੋਮਾਨਨਾਤਿਆ
 ਰਿਥਾਮਾਇਆਕੋਮਦਿਜਨਮੁਸਿਰਾਇਥਰਾਮਭਜਨੰਨ

ਹੀਲਾਗੀਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਮਕੋਡੰਡੁਪਾਰਿਓਸਿਰਉਪਾਰਿਤ ॥੧੪੨॥
ਬਸੇਵਤਤੇਜਾਗੀਓ॥ ਕਹਾਹੇਤਅਬਕੋਪਛੁਤਾਏਛੁਟਤਨਾ
ਹਨਿਭਾਗੀਓ॥੧॥ ਇਹਾਚੈਤਉਪਜੀਘਟਮੇਜਬਗੁਰਚਰਗ
ਨਨਅਨੁਗਾਗੀਓ॥ ਸੁਫਲਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੂਆਜੋਪ੍ਰ
ਭਜਸੇਮੇਪਾਗੀਓ॥੨॥੩॥੪੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਬਸੰਤਹਿਡੋਲਮਹਲਾ ੮॥ ਸਾਧੋਇਹਤਨੁਮਿਸਿਅੰ॥
ਜਨਉਯਾਭੀਤਾਰਿਜੋਰਾਮਬਸਤੁਹੈਸਾਚੇਤਾਹਿਪਛਾਨੋ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਜਗੁਹੈਸਿਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀਦੇਖਿਕਹਾਮੇ
ਡੋਨੋ॥ ਸੀਗੀਤਿਹਾਰੈਕਛੁਨਚਾਲੈਤਾਹਿਕਹਾਲਪਟੋਨੋ॥

॥ १ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੋ ਉਪਰਹਰਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਉਰ ਅੰਨੋ
 ਜਨਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੇ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਪਾਪੀ ਹੀ ਮੇ ਮੇਕਾ ਮੁਖ ਜਾਇਆ ਮਨੁ
 ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇਗਾ ਧਿਰ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਰੀਜੀ ਗਮ
 ਅਭੁਜੀ ਨਿਆਸਾ ਸਭ ਹੀ ਪਾਰਿ ਭਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿ
 ਹੀ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਾਰੀ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥
 ੨ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ਦੀ ਜਿਨਾ ਮੁਰਹੈ ਗੁ
 ਨਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਮਾਣੀ ਮੇ ਧਨੁ ਪਾਇ
 ਓਹ ਰਿਨਾ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਓਕ ਰਿਬੈ ਠੋ ਬਿਸ
 ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਰੀ ਉਪਾਜੀ
 ਓਨਿ ਰਮਣੀਆ ਨੁ ਲੇਭ ਮੇਹ ਏਹ ਪਰਸਿਨ ਸਾਕੇ ਗਹੀ

ਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥ ੧॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੀਸਾਚੁਕਾਰਤਨੁ॥ ੧੪੩॥
 ਮੁਜਬਪਾਇਆ॥ ਤਿਸਨਾਸਕਣਾਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁ
 ਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਹੋਤਦਾਇਆਲੁਕਿਰਪਾ॥
 ਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਾਬਿਧਿਕੀ॥
 ਸੰਪੋਕੋਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥ ੩॥ ੩॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੮॥
 ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮਾ॥ ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਾਸਿਉ
 ਪਰੈਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਜਗੁਪੁਣੈਕਾਪਹਾਰਾਤੈਸਾ॥
 ਚਾਮਾਨਿਆਕਿਹਾਬਿਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਕੇਹਾ॥
 ਕਛੁਸੀਰਿਨਚਾਣੈਸਮਝਲੇਹਾ॥ ੨॥ ਇਕਭਗਤਿਨਾਰਾਇ
 ਨਹੋਇਸੀਰਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਤਿਹਏਕਰੀਫਿ॥ ੩॥ ੪॥ ਬ
 ਸੰਤਮਹਲਾ ੮॥ ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੇਭੂਠੇਲੇਭਲਾਰਾਕਛੁ

ਬਿਗਾਠਿ ਨਹਾਨਿ ਅਜਹੁ ਜਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮੁਪਨੈ
ਕੈ ਇਹ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨ ਜੋਛਿ ਨ ਮੇਸਾ ਚੀ ਮਾਨੁ ॥ ਸਿਰਿ
ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਭਜਤਾ ਹੀ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬ
ਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਨਤਾ ਕੇਗਾਇ ॥
॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੫੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨ ਸਹਾਇ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤ ॥
ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸ
ਗਰੀਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਇ ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੂ ਸੀ ਕਿਨ ਚਾਏ
ਕਹਾਤਾ ਹਿਲ ਪਟਾਇ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਜ ਦਾ ਦੁ
ਖ ਭੰਜਨਤਾ ॥ ਸਿਉ ਰੁਚਨ ਬਢਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਬਤ

ਸਭਾਮਿਥਿਆਜਿਉਸੁਪਨਾਵੇਨਾਣੀ॥੨॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧੪੪
 ਏਕਹਾਮਨਾਬੀਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾਜਗਮੇਕੋ
 ਉਰਹਨੁਪਾਵੈਇਕਆਵਾਹੀਇਕਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਾਂਕੋਤਨੁਪਨੁਸੰਪਤਿਕਾਂਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਹੀ॥ਜੋ
 ਦੀਸੈਸੋਸਰਾਲਾਬੀਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਹੀ॥੧॥ਤਜਿ
 ਅਭਿਮਾਨੁਸਰਾਇਸੰਤਨਗਹੁਮੁਕਤਿਹੋਹੀਛਿਨਮਾਹੀ
 ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਬਿਨੁਸੁਖਸੁਪਨੇਭੀਨਾਹੀ॥
 ੨॥੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ਏਕਹਾਨਰਅਪਨੇਜਨਮੁਗਵਾ
 ਵੈ॥ਮਾਇਆਮਾਦੀਬੀਖਿਆਰਸਿਰਚਿਰੰਗਮਸਰਨਿ
 ਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਰਾਲਹੈਸੁਪਨੇ
 ਦੇਖਿਕਹਾਏਭਾਵੈ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਸਰਾਲਾਬੀਨਾਸੈਰਹ

ਨੂਨਕੋਉਪਾਵੈ॥੧॥ਮਾਥਿਆਤਨੂਜਚੋਕਾਰਿਆਨਿਓਇਹ
 ਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਜੋਉਜਗਮੁਕਤਾਰਾਮਭ
 ਜਨਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੮॥ਮਨਕਰਕ
 ਬਹੂਨਹਾਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਿਗਹਿਓਨਿ
 ਜਬਾਜੁਰਕੀਨੋਅਪੋਨੇਭਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇ
 ਸੁਜੁਨਿਓਨਹਿਕਾਨਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਾਨਿ
 ਦਿਆਕਾਰਨਿਬਹੁਧਾਵਤਸਮਾਝਿਓਨਹਜਮਝਾਇਓ
 ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉਮੇਅਪਨੀਕਰਨੀਜਿਹਾਬਿਧਿਜਨਮਗ
 ਵਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਅਉਗਨਮੇਮੇਰਾਖਿਲੇਹੁਸ
 ਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥੫੫॥

੧॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕ
 ਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰ
 ਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਰਾਮਾਸਿ ਮਰ ਰਾਮਾਸਿ ਮਗਇਹੈ ਤੇਰੇ ਕਾ
 ਜਿਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਕੀਸਰ ਨਿਲ ॥
 ਰਾਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੇ ਸਭ ਜਾਜੁਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਕਾਹੇ ਪਰ ਕਰਤ ਮ
 ਨੁ ॥ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤ ਜੈ ਸੇਬ ਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁਹੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਜ
 ਨ ਕਹਤ ਬਾਤਾ ਬੰਨ ਸਿਜੈਹੈ ਤੇਰੇ ਗਾਤਾ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕ
 ਰਿਗਾਇਓ ਕਾਲੁ ਤੇ ਸੇਜਾਤੁ ਅਜੁਹੈ ॥ ੨ ॥ १ ॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ
 ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਜਨਮਾਸਿ ਰਾਤੁਹੈ ॥ ਕ
 ਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹਾਕਿ ਉਗਵਾਰਾ ਬੰਨ

ਸਤਨਹਲਰੀਥਾਠਿਓਰੇਸਮਗਾਤੁਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰ
 ਲਭਰਮਗਾਠਿਦੇਹਰੋ॥ਬਿਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹਾਅੰਤਿਬਾਰ
 ਜਿਰਿਤਿਇਹੋਏਕਜਾਤੁਹੋ॥੧॥ਬਿਖਿਆਬਿਖਾਜਿਉਬਿਸ
 ਰਿ॥ਪ੍ਰਭਕੋਜਸੁਹੀਏਧਾਰਾਨਾਨਕਜਨਕਾਹਿਪੁਕਾਰਅ
 ਉਸਰਾਬਿਹਾਤੁਹੋ॥੨॥੨॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾਦਰਿਮ
 ਨਕਉਨਕਾਤਿਹਾਏਹੋਤੇਰੀ॥ਇਹਜਗਮੇਰਾਮਨਾਮੁਜੋ
 ਤਉਨਹੀਸੁਨਿਓਕਾਨਾ॥ਬਿਖਿਅਨਾਜਿਉਆਤਿਲੁਭਾਨਿ
 ਮਤਿਨਾਹਿਨਫੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀ
 ਨਾਸਿਮਰਨੁਨਹਾਨਿਮਖਕੀਨਾਦਾਰਾਸੁਖਭਾਇਓਦੀ
 ਨਪਰਾਹੁਪਰੀਬੇਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨਕਾਹਿਪੁਕਾਰਿਸੁ
 ਪਨੈਜਿਉਜਗੁਪਸਾਰੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਹੀਕਿਉਮੁਗਾਰੀ॥

ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ਬੀ ॥ ੧੪੬ ॥
 ਤਜੇ ਪੈ ਬੀ ਤਜੇ ਹੋ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜ ਰੋ ॥ ਨਿਜਾ ਦਿਨੁ ਜੁ ਨਿਕੋ ਪੁਰ ॥
 ਨਜ ਮਝੁ ਤਨਹਰੇ ਅਜਾਨਾ ਕਾਲ ਤਉ ਪਹੂ ਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ
 ਜੇ ਹੋ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਥਿ ਰੁਜੇ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਜੋ
 ਤਉ ਤੇ ਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹਾ ॥ ਕਉ ਨਹਾ ਰੋ ਕੋ ਨਾ ਮੁਲੇਹ ਮੁਰਖ
 ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ
 ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਾਇ ਹਬ ਖਾਨ ਜਗ ਮੇ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥ ॥
 ੧੧ ॥ ॥ ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ
 ਕੋ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੫ ॥ ੧ ॥ ਸੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਗਬਿਲ ਪਕਰੇ ਚਾਡਿ ਕਕੀ ਨਿ ਆਈ ॥
 ॥ ਤਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਜਿਤ ਪਿਆਰੇ

ਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿ
 ਆਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਧੁਨਿਬਾ
 ਣੀ॥ ਚਿਰਹੋਆਦੇਖੇਸਾਂਰੰਗਪਾਣੀ॥ ਪੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੰਵ
 ਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਪੜੀ
 ਨਮਿਲਤੇਤਾਕਾਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ॥ ਹੁਣਿਕਾਦਿਮਿਲੀਐਪਿਅ
 ਤੁਪੁਭਗਵੰਤਾ॥ ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈਨੀਦਨਅਵੈਬਿਨੁਦੇ
 ਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾ
 ਣੀ॥ ਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਗੁਹੋਅੰ
 ਗੁਰਸੰਤਮਿਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਪਰਮਾਹਿਪਾਇ
 ਆ॥ ਸੇਵਕਰੀਪਲੁਚਸਾਨਾ॥ ਦਿਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸ
 ਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਾ
 ੨॥ ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥

ਨਕਦਾਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪੁਰਾ ੧॥ ੧੪੭
ਚਉਪਦੋ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੀਉ ਭਰਤੁ ਹੋਆ ਪਣਾ ਕੋ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਦੂਖ
ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਅਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅ
ਨਾਦਿ ਨੁਸਾਹਿ ਬੁਝੈ ਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛੜਾਏ ਜੋਇ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿਉਤਾਰਹੋਇ॥ ੨॥ ਦਾਇਆ
ਲਤੈ ਰੈਨਾ ਮਿਤਰਾ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੈ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਰਬੀ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ

ਸੋਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੩॥ਤੁਪੁਬਾਝੁਪਿਅਰੇਕੇਵਰ
ਹਾ॥ਸਾਵਾਭਿਆਈਦੇਹਿਜਿਤਨਾਮਿਤੇਰੇਲਾਗਿਰਹਾਂ॥੪॥
ਜਾਨਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆਰੋਪਿਅਰੇਜਾਇਕਹਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰਨਜਚਉਕੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੋਬਿਦਾਬਿਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੪॥ਸਾ
ਹਿਬੁਤੇਰੇਨਾਮਾਵਿਟਹੁਬਿਦਾਬਿਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥॥

ਅਤਿਲੰਗਮਹਲਾ१॥੫॥ਰਾ੩॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਪਾਹਿਆਪਿਅਰੇਲੀਤੜਾਲਾਬਿਰੰਗਾ
ਏ॥ਮੇਰੈਕੰਤਨਭਾਵੈਚੇਲੜਾਪਿਅਰੇਕਿਉਪਨਜੇਜੇਜਾ
ਏ॥੧॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾ॥

ਉਹੰਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਕੋਲੈਨਜੋਤੇਰਾਨਾਉਲੈਨਿਜੋ १੪੮
ਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਕੋਹੰਉਸਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉਕਾਂਇ
ਅਰੰਭਾਇਜੇਥੀਐਪਿਅਰੇਪਾਈਐਨਾਉਮਜੀਠਾਰੰਭ
ਣਵਾਲਾਜੇਰੰਭੈਸਾਹਿਬੁਐਸਾਰੰਭੁਨਡੀਠਾ॥੨॥ਜਿਨਕੋਚੋ
ਲੇਰਤੜੇਪਿਅਰੇਕੰਤੁਤਿਨਕੋਪਾਸਿਯਾਪੂੜਿਤਿਨਕੀਜੇਮਿ
ਲੈਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਅਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰ
ਗੇਆਪੇਨਦਾਰਿਕਰੇਇਨਾਨਕਕਾਮਾਇਕੰਤੋਭਾਵੈਆ
ਪੇਹੀਰਾਵੇਇ॥੪॥੧੩॥ਤਿਲੰਗਮਃ॥੧॥ਇਆਨੜੀਏਮਾਨ
ੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿਆਪਨੜੈਪਾਰਿਹਾਰਿਰੰਗੇਕੀਨਮਾਇਹਿ
ਸਹੁਨੇੜੈਪਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਗੁਕਿਆਦੂਚੰਹਿਭੋਕੀਆ
ਦੇਹਿਸਲਾਈਅਨੈਣਿਭਾਵਕਾਰਿਸੀਗਾਰੋਤਾਸੋਹਾ

ਗਾਇਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਸਹੁਪਰੇਪਾਅਰੇ॥੧॥ਇਆਣੀ
ਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਪਨਕੰਤਨਭਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਬ
ਹੁਤੇਰੇਜਾਪਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਗਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਣੀ
ਐਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪਾਵੈ॥ਲਬਲੇਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀ
ਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਗਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਣੀਐਨਾਹੀ
ਭਈਕਾਮਾਣੀਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੇਹਾਗਣੀਵਾਹੈ
ਕੀਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਣੀਐ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਭਲਾਕਾਰਿਮਾਨੀ
ਐਹੀਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕਾਣੀਐ॥ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪ
ਈਐਤਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈਸੋਕੀਜਿਤਨੁਮ
ਸੋਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ॥ਇਵਕਹਾਹੈਸੇਹਾਗਣੀ
ਭੋਏਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਣੀਐ॥੩॥ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸ

ਹੁਪਾਈਅੰਅਉਰਕੋਸੀਚਤੁਰਾਣੀਸਹੁਨਦਾਰਿਕਾਰਿਦੇ
 ਖੋਜੋਦਿਨੁਲੇਖੇਕਾਮਣਿਨਉਨਿਧਿਪਾਣੀਆਪਣੇਕੰਤ
 ਪਿਆਰੀਸਾਸੋਹਰਾਣਿਨਾਨਕਸਾਸਭਰਾਣੀਐਜੇਰੀ
 ਗਿਰਤੀਸਹਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀਗੁੰ
 ਦਰਿਜਾਇਸਰੂਪੁਬਿਚਖਾਣਿਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ
 ੪)ਸਾਨ)੨)।੨) ਸੁਹੀਮਧਲਾ੧)

ਕਉਣਤਰਾਜੀਕਵਣਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣਸਰਾਫੁਬੁ
 ਲਾਵਾਕਉਣਗੁਰੂਕੋਪਹਿਦੀਖਿਆਏਵਕੋਪਹਿਮੁ
 ਲੁਕਰਾਵਾ)੧ਮੇਰੇਲਲਜੀਤਿਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਤੂੰਜ
 ਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇਸਰਬ
 ਸਮਾਣਾ)੧ਰਹਾਉਮਨੁਤਾਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇ

ਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾਯਪਟਹੀਭੀਤਰਿਸੇਸਹੁਤੇਲੀਏਨਾਇ
ਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ)੨ਆਪੇਕੀਡਾਤੇਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇਤੇਲ
ਣਹਾਰਾਆਪੇਦੇਖੇਆਪੇਬੂਝੇਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ)੩)
ਅੰਧੁਲਾਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ)
ਤਾਕੀਸਿਰਾਤਿਨਾਨਕਰਹਦਾਕਿਉਕਾਰਿਮੂੜਾਪਾਵੈ)੪
੨)੮

੧੬ਜਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਪੁਰਤਿਅਜੁਨੀਸੇਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ)ਰਾਗੁਬਿਲਵ
ਲੁਮਹਲਾ)੧ਚਉਪਦੇ)ਘਰਾ)੧ਤੂਜੁਲਤਾਨਕਹਾਪ
ਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਡਾਣੀ)ਜੇਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆਮ
ਮੇਸੁਰਖਕਹਣੁਨਜਾਣੀ)੧ਤੇਰੈਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਬੁਝਾ

੧੫੦
 ਈ॥ ਜੈਸੇਸਾਚਿ ਮਾਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਕ
 ਛੁਹੋਆਸਭੁਕਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਈ॥ ਤੇਰਾਅੰ
 ਤਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੇਅੰਧੁਲੈਕਿਅਚਤੁਰਾਈ॥ ੨॥
 ਮਕਿਆਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਦੇਖਾਮੇਅਕਭੁਨਕਥਨਾਜਾ
 ਈ॥ ਜੋਤਪੁਤਵੈਜੋਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਾਰਿਆਈ॥
 ੩॥ ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉਕਾਇਸਤਨਿਤਾਈ॥ ਭਗ
 ਤਿਹੀਨੁਨਾਨਕਜੋਹੋਇਗਾਤਾਖਾਜਿਮੇਨਾਉਨਜਾਈ॥ ੪॥
 ॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਮੰਦੁਰਤਨੁਵੇਸਕਲੰਦ
 ਰੁਪਟਹੀਤੀਰਬਨਾਵਾ॥ ਏਕਸਬਦੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਬਸ
 ਤਹੈਬਾਹੁਕਿਜਨਮਨੁਆਵਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਾਇਅ
 ਲਸੇਤੀਮੇਰੀਆਈ॥ ਕਉਨੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ਹਮ

ਨਾਹੀਚਿਤਪਰਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਮ ਅਰੋਚਰ ਅਲ
 ਖਾਪਾਰਾਚਿਤਾ ਕਰਹੁ ਮਾਰੀ॥ ਜਾਲਿਥਾਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
 ਭਾਰਿਪੁਟਿਲੀਣਾਪਟਿਪਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਖਮਤਿ
 ਸਭਬੁਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਰਛਾਵਾਤੇਰੇ॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁ ਅਵਰਨ
 ਜਾਣਾਮੇਰੇਜਾਹਿਥਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਜੀਅਜੀ
 ਤਜਾਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚਿਤਤੁਪੁਪਾਸੇ॥ ਜੋਤੁਪੁਭ
 ਫੈਜੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸੇ॥ ੪॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਭੁ
 ਨਰੋਬੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਅਕਾਰਥਕੀਨਾਕਹੁਨ
 ਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਜਿਹੀਥੀਧਿਜਲਕੇਮੀਨਾ॥ ੧॥ ਬਿਖਿਅ ੧੫

ਨਾਸਿਉਕਾਹੇਗਚਿਓਨਿਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ॥
 ਹਰਿਭੁਜਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸਾ॥੨॥ਤਰਨਾਪੋਇਉਹਿ
 ਗਾਇਓਲੀਓਜਗਤਨੁਜੀ॥ਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮ
 ਨਾਅਉਧਜਾਤੁਹੋਬੀ॥ਤਿ॥੩॥ਬਿਰਧਭਾਇਓਸੁਝੈਨਹੀਕ
 ਲਪਹੂਚਿਓਆਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਉਨਭਜੈ
 ਭਗਵਾਨਾ॥੪॥ਧਨਦਾਰਾਸੰਪਤਿਸਗਲਾਜਿਨਿਅਪੁ
 ਨੀਕਾਰਿਮਾਨਿ॥ਇਨਮੇਕਛੁਸੀਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀ
 ਜਾਨਿ॥੫॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੋਹਰਨਹਾਰਿਅਨਾਥਕੇਨ
 ਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾਬਸਤੁਤਮਸਾਥਾ॥
 ੬॥ਤਨੁਪਨੁਜਿਹੋਤੇਕਉਦੀਓਤਾ॥ਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਨਾ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਅਬਕਉਤੋਲਤਦੀਨਾ॥੭॥ਤਨੁਪਨੁ

ਸਿੰਘੇ ਸੁਖਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇਧਾ ਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
 ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨਰਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮੁ
 ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਨਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿ
 ਹਾ ਸਿਮਰਤਿ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਜਿਹਾ ਸਿਮਰਤ ਗਾਤਿ ਪਾ
 ਏ ਮੇਰੇ ਹਿਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ
 ਅਭਿਧਾ ਘਟਤ ਹੋਨੀਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਚਤਤ ਕੋਤ ਨੁਗਾ ਚਿਓ
 ਜਾਨੁ ਚਤਰ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜਿਹ ਤੇਉ ਪਾਜਿਓ ਨਾਨਕਾਣੀਓ
 ਤਾਹਿ ਮੇਮਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੇਹਾਰਿ ਜੂਬ ਸੈ ਸੀਤ ਨਕ
 ਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਤਿ ਹਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿਉ ਤ
 ਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖਦੁਖਾ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭ ਮੇ
 ਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸੇ ਮੁਰਤ ਭਗਵੰ

ਨਾ) ੧੩) ਉਸਤਾਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ ੧੫੨
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੇਜਾਨਾ ੧੪) ਹਰ
 ਖੋਸੇ ਗਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
 ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੇਜਾਨਾ ੧੫) ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਾਹਿ
 ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆ
 ਨੀਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ^{੧੬} ਜਿਹਾ ਬਿਖਿਆ ਜਗਲੀ ਤਜੀਲੀ ਓਭੇਖ
 ਬੈਰਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰਮਾ ਬੈਭਾਗਾ
 ੧੭) ਜਿਹਾ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇਭਾਇ ਓਓ ਦਾਸਾ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਾਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਵਾਸਾ
 ੧੮) ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਹਉ ਮੇਤ ਜੀ ਕਰਤਾ ਗਾਮ ਪਛਾਨਾ ਕ
 ਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਗੁਇਹ ਮਨ ਜਾਚੀ ਮਾਨਾ ੧

ੴ ਭੈਨਾਸਨਦੁਰਮਤਿਹਰਨਕਾਲਿਮੇਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ ਨਿਜ
 ਦਿਨਿਜੋਨਾਨਕਭਜੈਸਫਲਹੋਹਿਤਿਹਕਾਮੁ॥ ੨੦॥ ਜਿਹਬਾ
 ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਭਜਪੁਕਰਨਸੁਨਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਸੁਨਰੇਖਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੈਧਾਮੁ॥ ੨੧॥ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮਤ
 ਤਜੈਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਆਪਨਤਰੈਅਉਰ
 ਨਲੇਤਉਧਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰਪੇਖਨਾਮੇਜੋਜਗ
 ਕਉਜਾਨਿ॥ ਏਨਮੇਕਛੁਜਾਚੇਨਪੀਨਾਨਕਾਬਿਨੁਭਗਵਾਨ
 ੨੩॥ ਨੀਸਿਦਿਨਿਮਾਇਆਕਾਰਨੇਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤਾਕੋ
 ਟਨਮੇਨਾਨਕਕੋਉਨਾਰਾਇਨਾਜਿਹਚੀਤਾ॥ ੨੪॥ ਜੋਜੋਜਲ
 ਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈ॥ ਬਿਨਸੈਨੀਤਾ॥ ਜਗਰਚਨਾਤੇਜੋਰਚੀ
 ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਮੀਤਾ॥ ੨੫॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਣੀਮਾਦਿ॥

१५३
 ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਾਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ
 ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਗਨਿ ਰ
 ਮ ਕੀ ਲੇਹਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ
 ਦੇਹਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਪਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜ
 ਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਾਰਿ ਭਜਨਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮਾ ਸਿਰ
 ਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿਦਿ ਨਿਭ ਜੇ ਰੂਪ ਰਾਮਾ ਤਿਹ ਜਾਨੁ
 ਹਾਰਿ ਜਨ ਹਾਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨ ਹੀਨਾ ਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥ ੨੯ ॥ ਮ
 ਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇਫਾ ਧਿਰ ਹਿਓ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਬਿੰਦਨਾ ਮਾ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਾਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਨੇਕਾ ਮਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾ
 ਮਨ ਚੇਤਈ ਮਦ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਹਾਰਿ ਭ
 ਜਨਾ ਬਿਨੁ ਪਰਤਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਖ ਮੇਥਹੁ ਸੰਗੀਭ

ਏਦੁਖਮੇਸੀਰੀਨਕੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਾਰਿਭਜੁਮਨਾਅੰਤਸਹ॥
 ਈਹੋਇ॥ ੩੨॥ ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਾਫਿਰਿਓਮਿਟਿਓਨਜ
 ਮਕੋਤਾਸੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਾਰਿਭਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਵਹਿਬਾਸੁ॥
 ੩੩॥ ਜਤਨਬਹੁਤੁਮੇਕਾਰਿਗਹਿਓਮਿਟਿਓਨਮਨਕੋਮਾਨੁ॥
 ਦੁਰਮਾਤਿਸਿਉਨਾਨਕਫਾਧਿਰਾਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨਿ॥ ੩੪॥
 ਬਾਲਜੁਆਨੀਅਰਾਬਿਰਾਧਿਫੁਨਿਤੀਨੇਅਵਸਥਾਜਾਨਿ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਹਾਰਿਭਜੁਨਾਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨਾ॥ ੩੫॥
 ਕਰੋਹੁਤੇਸੁਨਕੀਓਪਾਰਿਓਲੋਕੁਕੈਫੰਧਾ॥ ਨਾਨਕਸਮਿਓਰ
 ਮਿਗਾਇਓਅਬਾਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧਾ॥ ੩੬॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੇ
 ਰਮਿਰਾਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਿਮੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਮੂਰਾਤਿਚੇ
 ੩੭॥ ਜਿਉਛਾਡਿਤਨਾਹਾਨਿਭੀਤਾ॥ ੩੮॥ ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅ

੧੫੪
 ਉਰਅਉਰੈਕੀਅਉਰੈਭਈਆਚਿਤਵਤਗਹਿਓਠਗਉਰਨਾ
 ਨਕਫਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩੮॥ਸਤਨਬਹੁਤਸੁਖਕੇਕੀਏ
 ਦੁਖਕੋਕੀਓਨਕੋਇਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈ
 ਜੋਹੋਇ॥੩੯॥ਸਗਤੁਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੋਸਭਕੋਦਾਤਾਰਾ
 ਮਾਕਹੁਨਾਨਕਮਨਾਸਿਮਰਤਿਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮਾ
 ੪੦॥ਝੂਠੈਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁਸੁਪਨੈਜਿਉਜਾਨਾਇਨ
 ਮੇਕਛੂਤੇਰਨਹੀਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਾ॥੪੧॥ਗਰਬੁ
 ਕਰਤੁਹੋਦੇਹਕੋਬਿਨਸੈਛਨਮੇਮੀਤਾਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿ
 ਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਾਤਿਹਿਜਗੁਜੀਤਿ॥੪੨॥ਜਿਹਪਾਟਿ
 ਸਿਮਰਨੁਰਾਮਕੋਸੋਨਰੁਮੁਕਤਾਜਾਨੁ॥੪੩॥ਇਕਭਗਤਿਭੁ
 ਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੪੩॥ਇਕਭਗਤਿਭੁ

ਗਵਾਨਾਜਿਹਪਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨਾਜੈਸੇਬੁਕਰਸੁਆਨਨਾ
 ਨਕਮਾਨੇਤਾਹਿਤਨਾ॥੪੪॥ਸੁਆਮੀਕੋਕਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆ॥
 ਨਤਜਤਨਪੀਨਿਤਾਨਾਨਕਾਇਹਾਬਿਧਿਹਾਰਿਭੁਜਉਇਕ
 ਮਨਹੁਇਇਕਿਚਿਤਿ॥੪੫॥ਤੀਰਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨਕ
 ਰਿਮਨਮੇਧਰੈਗੁਮਾਨਾਨਾਨਕਾਨਿਪਫਲਜਾਤਤਿਹਾਜਿ
 ਉਕਚਗਇਸਨਾਨਾ॥੪੬॥ਸਿਰੁਕੰਪਿਓਪਗਡਗਮ
 ਰੈਨੈਨੋਤਿਤੇਪੀਨਾਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਾਬਿਧਿਭਈਤਉਨ
 ਹਾਰਿਰਸਣੀਨਾ॥੪੭॥ਨਿਜਕਾਰਿਦੇਖਿਓਜਗਤੁਮੈਕੋਕਾ
 ਹੂਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਾਬਿਰੁਹਾਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿਹਰਾਖੋਮਨਮਾ
 ਹਿ॥੪੮॥ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੂਠੁਪੈਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤਾਕ
 ਹਿਨਾਨਕਾਬਿਰੁਨਾਰਪੈਜਿਉਬਾਲੂਕੀਭੀਤਾ॥੪੯॥ਰਾਮਗ

944
ਇਥੇ ਗਵਨਗਾ ਇਥੇ ਜਾਕੇ ਉਥੇ ਪਰਵਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸਿਸਾਗਿ ॥ ੫੦ ॥ ਚਿਤਾਤਾ ਕੀ ਕੀ
ਜੀ ਅੰਜੋ ਅਨਹੋ ਨੀਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਰਗੁ ਸਿਸਾ ਰੋਕੇ ਨਾਨ
ਕਾ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਜੇਉ ਪਾਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਾ ਸਿਹੈ ਪਰੇ
ਅਜੁ ਕੇਕਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨਗਾ ਇਲੇਛਾ ਰਸਗਲ
ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ਬਲੁ ਛੁਟਾ ਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇਕ
ਛੁਨਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬਓਟ ਹਰਿਗਾ ਜਿਜਿ
ਉਹੋ ਹੁਸਹਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਬਲੁਹੋ ਆਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭਾ ਕਿਛੁ
ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਾ ਕਿਛੁਤੁ ਮਰੈ ਹਾਥ ਮੇਤੁ ਮਹੀਹੋ
ਤਸਹਾਇ ॥ ੫੪ ॥ ਸਿਰਾਸ ਖਾਸ ਭੁਤ ਜਿਗਾਇ ਕੋਉ ਨਾਨਿਬ
ਹਿਓ ਸਾਥਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ॥ ਬਿਪਤ ਮੇਟੇ ਕਏ ਕਰਘ

ਨਾਥਾ॥੫੫॥ਨਾਮੁਰਾਹਿਥਜਾਪੁਰਾਹਿਥਰਾਹਿਥਗੁਰਗੋਬਿੰਦ
ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਪਜਗਤਮੇਕਿਨਜਾਪਿਥਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾ॥੫੬॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਓਰਿਮੇਰਾਹਿਥਜਾਕੈਸਮਨਪੀਕੋਇ॥ਜਿਹਾਜਿਮ
ਰਤਸੰਕਟਮਿਟੈਦਰਸੁਤੁਹਾਰੇਹੋਇ॥੫੭॥

॥ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ੫॥ ਥਾਲਵਿਚਿ
ਤਿਨਿਵਸਤੁਪਈਥਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵੀਚਾਰੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਠਾਕੁਰਕਾਪਾਇਥਿਜਿਸਕਾਸਭਸੁਆਧਾਰੋ॥ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇ
ਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਥਿਧਾਰੋ॥ਏਹਵਸਤੁਤਜੀਨਪਜਾਇ
ਨਿਤਨਿਤਰਖੁਓਰਿਧਾਰੋ॥ਤਮਸਿਸੰਚਰਨਲਗਤਰੀਐ
ਸਭਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ॥੧॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫॥ਤੇਰਾ
ਕੀਤਾਜਾਤੇਨਾਹੀਮੇਨੋਜੇਗੁਕੀਤੇਈ॥ਮੇਨਿਰਗੁਇਅ॥

ਫੋਕੇਗੁਣਨਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪਾਇਓਈਗਤਰਸੁਪਾਇਆ १੫੬
ਮਿਹਰਾਮਤਿਹੋਈਸਤਿਗੁਰਸਜਣੁਮਿਲਿਆਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਤਨੁਮਨੁਥੀਵੇਹਾਰਿਆ १)

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗਮਾਲਾ॥ ਗਾਗਾਏ
ਕਜੀਗਪੰਚਬਰੰਗਨਾ॥ ਜੀਗਮਲਾਪਹਿਆਠਉਨੰਦ
ਨਾਪ੍ਰਥਮਗਭੈਰਉਵੈਕਰਹੀ॥ ਪੰਚਗਾਗਨੀਜੀਗ
ਉਚਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਥਮਭੈਰਵੀ॥ ਬਿਲਾਵਲੀ॥ ਪ੍ਰੀਨਿਆਕੀ
ਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀ॥ ਪੁੰਨਅਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਗੀ॥ ਏਭੈ
ਰਉਕੀਪੰਚਉਨਾਗੀ॥ ਪੰਚਮਹਰਖਾਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵ
ਹਿ॥ ਬੰਗਲਮਮਧਮਾਧਵਗਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਲਲਤਾਬਿਲ॥

ਵਲਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭਾਂਤਿਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵ
ਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ॥੧॥ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਅ
ਲਾਪਹਿਸ਼ੀਰੀਗਾਗਨੀਪਾਂਚਉਥਾਪਹਿਗੋਡਕਰੀਅ
ਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਬੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀਧਨਾਜਰੀ
ਏਪਾਂਚਉਗਾਈਮਾਲਗਾਕਉਸਕਸ਼ੀਰੀਲਾਈਮਾ
ਰੂਮਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ
ਖਉਖਟਅਉਭਉਗਨਦਗਾਏਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕ
ਸ਼ੀਰੀਲਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰੀਨਿਆਈਥੀਹੋਡੇਲੁਪੰਚਨਾਰਿਸ਼ੀ
ਰੀਅਸਟਸੁਤਾਉਠਹਿਤਾਨਕਲੇਲਗਾਇਨਤਾਰਮਿ
ਲਾਵਹੀ॥੧॥ਤੇਲੀਕੀਦੇਵਕਰੀਆਈਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰ
ਸੁਹਾਈਸਰਸਅਹੀਰੀਲੇਭਾਰਜਾਸ਼ੀਰੀਲਾਈ

ਪਾਚਉਆਰਜਾਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਾਰਿਆਏਚੰਦ੍ਰਾਬਿ
 ਬਸੰਗਲਨਸੁਹਾਏਸਰਸਬੰਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ
 ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰਤਕਮੋਦਾਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੇਕਹੋਸਵ
 ਰੀਪੁਨਿਅਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ॥੧॥ਕਛੇਲੀਪਟਮੰ
 ਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪੀਕਾਮੋਦੀਅਉਗੁਜਰੀਸਿ
 ਰੀਦੀਪਕਕੇਥਾਪੀ॥੧॥ਕਾਣੀਕਾਕੁੰਤਲਅਉਗਾਮਾ
 ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾਗਉਗਾਅਉਕਾਨਰਾਕ
 ਲਾਨਾਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਲਿਸਿ
 ਰੀਗਾਗਵੇਗਾਵਹਿਪਾਚਉਸਿਰੀਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿਏ
 ਰਾਰੀਕਰਨਟੀਧਰੀਗਾਗਵਰੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵਰੀ॥
 ਅਤਿਹਪਾਛੇਸਿਧਵੀਅਲਾਪੀਸਿਰੀਗਾਗਾਸਿਉਪਾਚਉ

ਥਾਪੀ॥ ੧॥ ਸਾਨੁ ਸਾਰ ਗਾਗਰਾ ਅਉਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੀ ਰੀ ਰਾ
 ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰਾ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਕੇ ਰੰਗ ਕੰਭ ਹਮੀਰਾ॥ ੧॥ ਖਸਟ ਮ
 ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈਗਾ ਵਾਹਿ ਪਾਂਚ ਉਸਾਰਿ ਬਰੀ ਰੀ ਨਲਾਵ
 ਹਿ ਸੋਰਠਿ ਰੋਡ ਮਲਾਰੀ ਪੁਨੀ ਪੁਨਿ ਗਾਵਾਹਿ ਆਸ॥
 ਉਨ ਉਨੀ ਉਚੈ ਸੁਰਿ ਸੁਹ ਉਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਘ ਰਾਗ
 ਸਿਉ ਪਾਂਚ ਉਚੀਨੀ॥ ੧॥ ਬੈਰਾਧਰ ਜਗਧਰ ਕੇ ਦਾਰਾ
 ਜਬਲੀ ਪਰਨਟ ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ਪੁਨਿ ਗਾਵਾਹਿ ਸਿੰਕ
 ਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਖਸਟ
 ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਨੀਤੀ ਸਾਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੀ
 ਨ ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸਾ॥ ੧॥ ੬॥

ਸਥਿਤੀਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫) ਸਲੋਕਾ ੧

੧੫੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁ
ਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪ
ਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕ
ਰਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ ਗੁਣਗੋਬੰਦਗੁਪਾ
ਲਪ੍ਰਭਸਰਨਿਪਰਉਹਾਰਿਗਾਇ॥ ਤਾਕੀਆਸਕਾਲਿ
ਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ॥ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਾਦਿਸਿ
ਭੂਮਿਓਤਿਸੁਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਾਸਿ
ਮਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬੀਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨ
ਭੋਹਰਨਸੁਖਸਾਰਗਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹ॥

ਰਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇਾਜੋਚਾਹਹਿਜੋਈਮਿਲੈਨ
ਨਕਹਾਰਿਗੁਨਗਾਇਾ॥੧॥ਗੋਬੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਾਰਿ
ਨੀਤਾਮਿਲਿਕੁਜੀਐਸਾਧਸੀਗਿਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉਸਲੇਕੁਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰਸਗਨਿਪ
ਰਉਹਾਰਿਗਾਇਾਭੁਮੁਕਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੀਗਿਦੁਤੀ
ਅਭਾਉਮਿਟਾਇਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂ
ਰਿਕਾਰਿਗੁਰਜੇਵਾਕਾਰਿਨੀਤਾਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਾਨਿ
ਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕੋਧੁਲੇਭੁਮੀਤਾਰਾਮਰਣਮਿਟੈਜੀਵ
ਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਸਗਲਕਲੇਸਾਅਪੁਤਜਹੁਗੋਬੰ
ਦਭਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸਾਣਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਰਿ
ਰੋਹਾਰਿਦਰਗਾਪਤਿਵੰਤਾਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੇਸਾ॥

੧੫੮
 ਚਸਾਹਭਗਵੰਤਾਊਠਤਬੈਠਤਹਾਰਿਭਜਹੁਸਾਧੂਸੀਰੀ
 ਪਰੀਤਿਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿਭੂਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇ
 ਚੀਤਿ॥ ਰਾਸਲੋਕੁਤੀਨਿਬੀਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤਰੀ
 ਆਪਵੈਕੋਇਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਮਨਿਵ
 ਸਿਆਸੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਤੀਅਤੈਗੁਣਬਿਖੇਫ
 ਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚੁ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਭੂਮਤਉਪਣ
 ਸਦਾਸੰਪਾਰੈਮੀਚੁ॥ ਹਰਿਖਸੇਰਾਸਹਸਾਸਿਸਾਰਹਉ
 ਹਉਕਰਤਾਬਿਹਾਇ॥ ਜੀਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀ
 ਚਿਤਵਾਹਿਅਨੀਕਉਪਾਇ॥ ਆਧਿਬੀਆਧਿਉਪਾਧਿ
 ਰਸਕਬਹੁਨਤੁਟੈਤਾਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਧਨੀਨਹ
 ਭੂਝੈਪਰਤਾਪਾਮੋਹਭਰਮਬੂਝਤਘੋਣਿਮਹਾਨਰਕਮ

ਹਿਵਾਸਾ ਕਾਰਿ ਕਰ ਪਾਪੁ ਭਰਾ ਖਿਲੇ ਹੁਨਾਨ ਕਤੇਰੀਅ
ਸਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਤੁਰਾਸਿਆਣਾ ਸੁਖ ਭੁਜੋਇ ਜਿ
ਨਿਤ ਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟਾਜਿਧਿ
ਭਜੁਨਾਨ ਕਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ਚਤੁਰਾਥਿ ਚਾਰੇ
ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਜੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਸਰਬ ਥੇ ਮਕਲਿਆ
ਣਾ ਨਿਧਿਗਾਮਨਾ ਮੁਜ ਪਿਸਾਰੁ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ
ਤੁਟਾਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸਾ ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨ ਪਰਵੇਸਾ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੈ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਾ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦਾ ਅਪਾਧਿ ਤਤਾਨਾ ਸਾਹਿਨਾ ਮਾਧਾ
ਰਾ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੋਧਿ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰੋਪਾਲਾ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਹੈ ਇਨਾਨਕ ਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ਪੰਚਾਖੇ ਕਾਰਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ॥ ੧੬੦ ॥
 ਸਿਰੀ ਸਾਧ ਸਿਰੀ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
 ਰੀਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ
 ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਪੈਣਿ ਸ
 ਰੁਮਿ ਥਿਆ ਬਲਬੰਚੁ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੁਝੀਐ ਨ
 ਹਕ ਛੁਕਰ ਤਬੀਚਾਰੁ ਸੁਆਦ ਮੋਹਰ ਸਬੋਧਿਓ
 ਆਗਿ ਆਨਿ ਗਚਿਓ ਸਿਸਾਰੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ
 ਜੋਨਿ ਭੁਮਣ ਕੀਨਿ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ਰਚਨ ਹਾਰੁਨ
 ਹਾਸਿ ਮਾਰਿਓ ਮਾਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬੇਬੇਕਾ ਭਾਉ ਭਰਾ
 ਤਿਭਰਾਵਾਨ ਸਿਰੀ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚਾ ਨਾਨਕ
 ਬਿਰਲੇ ਪਾਈ ਆਹਿ ਜੋਨ ਰਚਾਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਖਟਸਾਸਤੁ ਉਚੈ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਰੁ ਭਗਤੁ
 ਜੋਹਹਿ ਭੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰੁ ॥੬॥ ਪਉ
 ਵੀ ॥ ਖਸਟਾ ਮਿ ਖਟਸਾਸਤੁ ਕਹਹਿ ਜਿੰਮਿ ਤਿਕਥਹਿ
 ਅਨੇਕਾ ਉਤ ਮੁਉਚੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ
 ਹਿਜੇਖਾ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕਾ ਬਿਆਸ ਜਨ ਸੁਗਾ
 ਵਤ ਰੋਬੀਦਾ ॥ ਰਜਗੀਧੇਹ ਗਿਰਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ
 ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਹਮਾਨਭੁ ਮੁਖਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਸਗਨਿ ਦਾਇ
 ਆਲਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿ
 ਹਾਲਾ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੇਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੀ ਗਿਲਿ ਵਲਾਇ
 ਪਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਭੁਣਨਿ ਧਿਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
 ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਾਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲ

ਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤੇ ਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿ ੧੬੧
 ਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਪਨੁਟੁਟਿ
 ਨਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰ
 ਵਾਰਾ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਜਗਨਿ ਪਰਹਾਹਰਿ
 ਗਾਇ॥ ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਫਲੁ
 ਪਾਇ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਾਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਖਰ
 ਵਾਣਾ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰੈ ਨੈਹਾਰੁ ਪਛ
 ਣਾ॥ ਸੋਸਾਜ ਨੁ ਸੋਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਾਰਿ ਕੀਮਤਿ ਦੇਇ॥ ਨਾ
 ਨਕਤਿ ਸੁਭਾ ਲਿਹਾਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੋਇ॥ ੧॥ ਸੋਲੇ
 ਕੁ॥ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈ ਅਹਿ ਤਜੀ ਆਹਿ ਅ
 ਵਰਜੀ ਜਾਣਾ॥ ਜਮ ਕੰ ਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ

ਭੁਦਾਇਆਲਾ) ੮ ਪਉੜੀ) ਅਸਟਮੀਂ ਅਸਟਸਿਧਿਨ
ਵਨਿਧਿ) ਅਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿ) ਕਵਲਪ੍ਰ
ਗਾਸਸਦਾਅਨੰਦਾ) ਨਿਰਮਲਰੀਤਿਰੋਧਰਮੰਤਾ) ਅ
ਗਲਧਰਮਪਾਵਿਤਾਇਸਨਨ੍ਰ) ਸਭਮਾਹਿਉਚਾਬਿਸੇਖ
ਰਿਅਨ੍ਰ) ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੂਰੇਬੁਰਸੀਰਿ) ਜੁਪਿਤ
ਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਰੀਰਿ) ੯ ਸੋਲੋਕਾਨਾਰਾਇ
ਣਨਹਸਿਮਾਰਿਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਾਬਿਕਾਰਾਨਾਨਕਨ
ਮਾਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਰਾਅਵਤਾਰਾ) ੧੦ ਪਉੜੀ
ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦੁਅਪਵੀਤਾ) ਹਰਿਨਾਮਨਜਪਹਿਕਰ
ਤਾਬਿਪਰੀਤਿ) ਪਰਤਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨੰਦਾਕ
ਰਨਨਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦਾ) ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਓ

ਦਰਕੋਤਾਈਅਗਨਿਨਾਨਿਵਰੋਤਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈਅਹਰਿ ੧੬੨
ਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਰੋਗਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਤਮਾਰਿ
ਜਮਾਹਿਅਭਾਰੋ॥੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਦਹਦਿਸਖੇਜਤਮੇ
ਫਿਰਿਜਤਦੇਖਉਤਤਜੋਇਅਮਨੁਬਾਸਿਅਵੈਨਾਨਕਾ
ਜੇਪੂਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੧੦॥ਪਉੜੀ॥ਦਸਮੀਦਸਤ
ਆਰਬਾਸਿਕੀਨੋਅਨਿਸੰਤੋਭੁਨਾਮਜਪਿਲੀਨੋਕਰ
ਨੀਉਨੀਐਜਸੁਰੋਪਾਲਾਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਾਇਆ
ਲਾਰਸਨਾਗੁਨਰਵੈਬੇਅੰਤਾਮਨਮਾਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰ
ਨਭਗਵੰਤਾਹਸਤਚਰਨਸੰਤਟਹਲਕਮਾਈਐ॥ਨਾਨ
ਕਾਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਪਾਈਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥
ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਨੀਐਬਿਰਲਾਜਣੈਸੁਦਾਗੁਣਗੋਬਿ

ਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭਾਬਿਸਮਾਦਾ ੧੧) ਪਉੜੀਯਾਏ
ਕਾਦਸੀਨਿਕਾਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਰਾਮਾਯੌਦੀਬਾਸਿਕਰਿ
ਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮਾਮਨਸੰਤੋਖਸਰਬਜੀਅਦਾਇਆਯੌ
ਨਾਬੀਥਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨਭਾਇਆਯਾਵਤੁਮਨੁਰਾਖੇਇ
ਕਠਾਇਆਮਨੁਤਨੁਸੁਪੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇਆਸਭਮਾਹਿ
ਪੂਰਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਾਰਿਅਟ
ਲਏਹੁਧਰਾਮਾ)੧੧) ਸਲੋਕਾ) ਦੁਰਮਾਤਿਹਰੀਜੇ
ਵਾਕਰੀਭਿਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਸਿਓਮਿਲਿ
ਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ)੧੨) ਪਉੜੀਯਾਦੁਆਦ
ਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਕੀਭਰਾਤਿਕਰਹੁਤਾਜਿਮ
ਨੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸਾਰੀਆਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਜੇ

ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਕੋ ਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੀਤੋ ਖੋਪੀ ॥ ੧੬੩ ॥
 ਚਭੁ ਆਤਮਾ ਹਰਿਨਾ ਮਰ ਸਿਧੋ ਖੋਪੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹ
 ਚਉ ਪਾਣੀ ਐਨਾ ਨ ਕਰਾ ਮਰ ਮਤਾ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਨ ਆਈ ਐ॥
 ੧੨॥ ਸੋਲੋ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਿਗੁਣਾ ਮਾਹਿ ਬਿਅਪਿ ਆਪੂਰਨ ਹੋਤਨ
 ਕਾ ਮਾਪੁ ਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਕਉ ਦਸੀਤੀ ਨਿਤਾ ਪਸਿ ਜਾਗਾ ਆਵਤ ਜਾ
 ਤਨ ਰਕ ਅਵਤਾਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਆਇ
 ਓ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇ ਓ ਹਰਖ ਸੋਗ
 ਕਾ ਦੇਹ ਕਾਰਿ ਬਾਧਿ ਓ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਮਾਸਾ
 ਧਿ ਓ ਦਿਨ ਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਜਮੁ ਪਾਇ ਓ ਨੈਨੀ ਨੀਦ
 ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇ ਓ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲਾ

ਸਰਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਾਇਆਨ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ

ਚਾਰਿਕ੍ਰੰਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲਾਬਿਆਪਤਰਾਮਾ

ਨਾਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੁਰਨਤਾਕੇਕਾਮਾ॥੧੪॥ਪਉੜੀ ॥

ਚਉਦਾਹਿਚਾਰਿਕ੍ਰੰਟਪ੍ਰਭਆਪਾਸਗਲਭਵਨਪੁਰਨ

ਪਰਤਾਪਾਦਜੇਦਿਸਾਗਵਿਆਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਧਰਨਿਆ

ਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਾ

ਤਾਲਾਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦਾਇਆਲਾਸੁਖਮ

ਅਸਭੂਲਸਗਲਭਗਵਾਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹ

ਮੁਪਛਾਨਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਅਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣ

ਗਾਏਗੋਬਿੰਦਾਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੈਨਾਨਕਾਬਿਨਸੀ

ਚਿਦਾ॥੧੫॥ਪਉੜੀ॥ਅਮਾਵਸਆਤਮਚੁਖਿਭਏਸੀ

90
 ਤੇ ਖੁਦੀਆ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਸਾਤਿ ਸਹਜ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੇਵਾ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ
 ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉ ਮੇਛੁ ਟੀਸਿ
 ਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ਸਗਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿ
 ਠਿਅ ਆਵਾਗਵਨਾ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬਾ ਸਿਓ
 ਗੁਣ ਗੁਣਿ ਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨਾ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਾ ਵਣੀ
 ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਖਾ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੂ ਨ ਡੇਲਤਾ
 ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜ੍ਹੇ ਸਵਾਇ
 ਆਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਪਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਨ ਮਾ
 ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਭਾ ਜੀ ਅਜੀ

ਤਦਾਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਉਪਾਰਿਸਾਕਾਹਬੁੰਗੁ
 ਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾਹੋਇਅੰਤ
 ਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਜਨਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਜੋਇਆਪਾ
 ਰਬ੍ਹਹਮੁਪਰਮੇਸ਼ਰੇਸਭਾਬਿਧਿਜਾਨਣਹਾਰਾਸਿ
 ਤਸਹਾਈਸਰਨਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ
 ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ
 ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰ
 ਨਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸਹਸਾਰਾਇਓਸਰ
 ਨਿਰਾਹੀਹਰਿਗਾਇਆਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇਆਨਾ
 ਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਆ॥੧੭॥ਪਉੜੀ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋ
 ਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦੁੜੈਤਿਸਕ॥

ਗੋਇਓਧਾਗੁ॥ ਕੋਲਾਬੀਖਕਾਟੇਹੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮ ॥ ੧੬੫

ਜਨਮਮਲੁਜਾਇ॥ ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਖੁਉਜਲਾਨਹਧੇ
ਹੇਤਿਸੁਮਾਇ॥ ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸੋਨੋਜੋਗਿਆਨੀਪਨ
ਵੰਤਾ॥ ਸੋਸੁਰਾਕੁਲਵੰਤਾਇ॥ ਜਿਨਿਭਾਜਿਆਭਗਵੰ
ਤਾ॥ ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਦੁਬੈਸੁਉਪਰੋਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲਾ॥
ਜਿਨਿਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭਾਪਨਾਨਾਨਕਾਤਿਸਹਿਰਵਾਲਾ॥

੧੧)

ਗਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥

ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ੧੬॥ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੋਸੋਜੋ

ਇਸਿਜਾਟਿ॥ ਜਿਨਿਜਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਾਇਅ ॥ ੧॥

ਸੇਵਤਰਹੋਚਿਤਾਜਿਨਕਾਣਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾ

ਸਫਲੁਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਕਾਹੇਭੂਮੁਕੁਮਨਾਜਬ

ਲੇ

ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾਤ ਉਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਵ
ਵੀਆ ਦਿਖਰਾ ਖੁਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ਹੋਇ ਨ
ਅਖਰਾ ਮਾਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ
ਨਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਉਝੈ ਉਪਮਾਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨੀ
ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕੋਕੋ ਛਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਪਾਇਆ ਪੀੜਿ ਤੋਸੇਈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ
ਜਾਣੈ ਤਾਹਿ ਮੇਕ ਹੋਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ਕੋਕੋ ਕੇ ਸਪੁੰਡਰ
ਜ ਬਹੁ ਏਵਿ ਦਸਾ ਬੂਝੈ ਉਜਲਿਆ ॥ ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ
ਹੋਵੁ ਆਇਆ ॥ ਏਕੋ ਸੰਗ ਲਿਖੀ ਧਿਲਾਇਆ ॥
ਪਾਖੇ ਖੁੰਦ ਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲਮੁ ਕਾਰਿ ਖਰੀਦਾ ਜਿ

ਨਿਖਰਚੁਦੀ ਆਯਾ ਬੰਧ ਨਿਜ ਕੋਸਤੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ॥੬੬
ਅਵਰੀਕਾਨ ਹੀਹੁ ਕਮੁ ਪਾਇਆ ॥੬੭॥ ਗਰੋਰੋ ਇਰ
ਇਜਿ ਨਿਛਡੀ ਗਲੀ ਰੋਬਿਦੁ ਗਗ ਬਿਭਾਇਆ ॥੬੮॥
ਕ੍ਰਿਤਾਂਡੇ ਜਿਨ ਅਵੀਸਾ ਜੀਚਾ ਵਣਵਾ ਹੇਤਈ ਕੀ
ਆ ॥੬੯॥ ਘੋਪਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜਿਘੈਲੇ ਸਬਾ ਦਿਗੁ
ਰੂਕੋ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਜੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇ
ਨਾ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਮ ਤੁਰਹੈ ॥੭੦॥ ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ
ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੀਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥
੭੧॥ ਛੱਛੋ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤ ਰਿਤੇ ਰਾਕੀਆ
ਭਰਮੁ ਹੋਆ ਭਰਮੁ ਪਾਇ ਭੁਲਾਈ ਅਨੁਆਪੇ

ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਬੁਰੀ ਮਾਲਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਜਜੇ ਜਾਨੁ
 ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਪ ਭੀ ਖਭਾ ਵਿਆ ॥ ਏਕੋ ਲੇ
 ਵੇ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੇਸੁ ਦਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਝੁਝੈ ਝੁਰਿ
 ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇ
 ਦੇਵੈ ਖੋਹੁ ਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾਰਿ ਜਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥
 ਵੇਵੈ ਨ ਦਾਰਿ ਕਰੇ ਜਾਵੇ ਖਾਦੁ ਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਰ
 ਵਿਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਾਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਟ
 ਟੈ ਟੈ ਚੁਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਵੀਰਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿਉ ਠਿਚਲ
 ਣਾ ॥ ਜੁਐ ਜਨ ਮੁਨਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮਹ
 ਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚ
 ਰਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸ

ਤਰੇਤਉਪਰਜਾ ਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਡਰੈਡੰਢੁਕਰ ੧੬੭
ਹੁਕਿਆਪਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਸਭਚਲਣਾ॥ ਤਿਸੇਸ
ਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿਰੰਤਾਰਿਗਵਿਰਹਿਆ॥
੧੬॥ ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥
ਕਰਿਕਰਿਵੈਖੇਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉ
ਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੧੭॥ ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਪਾਟਿਅੰਤਾਰਿਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵੈਜੋਈ॥ ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁ
ਨਗਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥ ੧੮॥ ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋਆ
ਤਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਾਸਿ
ਤਾਕਿਛੋਹਿਤਾਰਾਣਿਗਾਇਆ॥ ੧੯॥ ਥਥੈਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿ
ਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ ਗਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆ॥

ਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਈਭਲਾ॥੨੦॥ਦਵੈਦੋਸੁਨ
 ਦੇਉਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੀਮਾਆਪਣਿਆਜੋਮੇਕੀਆਜੋਮੇਪਾ
 ਇਆਦੋਸੁਨਦੀਜੋਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾ
 ਜਿਨਿਛੋਡੀਹਾਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆਗਤਿਸਦਾਦੀ
 ਆਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੨
 ੨॥ਨੰਨੇਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੋਨਡੀਠਾਨਾਸਿਮ੍ਹਲਿਆਰਾ
 ਲੀਹਉਸੋਹਾਰਾਣਿਭੋਟੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੇਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪ
 ਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਆ॥
 ਦੇਖੇਬੁਝੈਸਭਾਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਾਰਿਗਵਿਗਹਿਅ
 ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿ
 ਲਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹਾਰਿਸਰਣਾ

ਗਤਿਭਾਜਿਪਾਇਆ॥੨੫॥ਬਥੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉ ੧੬੮
 ਪਾੜੀਕੀਤਿਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤਿਪਾਸਾ
 ਢਾਲਾਣਿਆਪਿਲਗਾ॥੨੬॥ਭਥੈਭਾਲਾਹਿਜੇਫਲੁਪਾਵ
 ਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਾਇਆਮਨਮੁਖਾਫਿ
 ਗਹਿਨਚੇਤਾਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਾਇਆ॥੨੭॥
 ॥ਮਮੋਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੁਦਨੁਮਰਣੁਭਾਇਅੰਤਬਚੇਤੁ
 ਵਿਆਕਾਇਆਭੀਤਾਰਿਅਵਰੋਪਾੜਿਆਮੀਮਾਅਖ
 ਰਵੀਸਾਰਿਆ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਾਰਿ
 ਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁ
 ਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ਰਾਰੈਰਾਵਿਗਹਿਆਸਭਅੰਤਾਰਿ
 ਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭਲਾਏਕਰਮੁ

ਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਾਇਆ॥੩॥ਲਲੇਲਾਇਪੰਪੈਜਿਨ
 ਛੇਰੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮ
 ਕਾਰਿਸਹਣਾਭਾਣੇਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵ
 ਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇ
 ਖੋਚਾਖੋਸਭਾਕਿਛੁਜਾਣੇਅੰਤਾਰਿਬਾਹਰਿਗਵਿਰਹਿਆ॥੩੨॥
 ਕਰਾਕੁਕੈਰਾਕੈਕਰਹਾਕੀਆਪ੍ਰਣੀਤਿਸਾਹਿਧਿਆਵ
 ਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਾਚਿਸਮਾਵ
 ਹੁਸੁਭਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ॥੩੩॥ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈ
 ਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਾਦਿਨੁਲਾਹਾਹ
 ਰਿਨਾਮਲੀਆ॥੩੪॥ਆਇਵੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਛੇ

ਭੀਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁਕਾਰਿ ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਸਭ
ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇ ਗਇ ਵਕਾਹਿ ਆ ॥੩੫੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩੫ ਟੀ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਯੋ ਅੰਧੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇ ਆਕਾਖੈ ਘੰਝੈ ਕਲੁਭ
ਇਆ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੈ ਪਾੜੈ ਅਵਗਣੁ
ਣਵੀ ਸਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪਾੜਿਆ
ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੀ ਕਾ
ਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੈਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾ ਮੁਲਾਇਆ ਛਛੈ
ਛੀਜਹਿ ਆਹਿ ਨਿਸਿ ਮੂੜੈ ਕਿਉ ਛੂਟਾਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕਾੜੈ
ਆ ॥ ੨ ॥ ਬਬੈ ਬੂਝਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜ

ਨਮੁਗਾਇਆਅਣਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਓਪਾਧਾਅਵਰ
ਕਾਭਾਰੁਤੁਪੁਲਾਇਆ॥੩॥ਜਜੇਜੇਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇ
ਰੀਮੁਕੇਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁ
ਤੰਚੀਨਾਹਿਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੁਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁ
ਪ੍ਰਾਸਿਰਿਲਿਖਿਅਸੋਪੜਪ੍ਰੀਤਅਵਰਨੇਨਾਸਿਖਾਲਿ
ਬਿਖਿਆਪਾਹਿਲਾਫਾਹਾਪਾਇਆਪਾਧੇਪਿਛੇਦੇਗਾ
ਲਿਚਾਟਕੁਆ॥ਪਾਸਸੇਸੰਜਮੁਗਾਇਓਮੁਕੇਏਕੁ
ਦਾਨੁਤੁਪੁਕਥਾਇਲਾਇਆ॥ਸਾਈਪੁਤੀਜਜਮਾਨ
ਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਧਾਨਿਖਾਧੇਤੇਰਾਜਨਮੁਗਾਇਆ
ਵਾਮੰਮੇਅਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਕੇਹਓਮੇਵਰਾਰੇਗੁਪ
ਇਆਅੰਤਰਅਤਮੇਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਾਆਮਾਇਆ

ਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਾਇਆ॥੧॥ਕਕੇਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰਮਿਓਹੁ ੧੧੦
 ਮੁਕੇਮਮਤਲਾਗੇਤੁਪੁਹਾਗਿਵਿਸਾਰਿਆਪੜਹਿਗੁਣ
 ਹਿਤੁਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਹਿਵਿਣੁਬੁਝੈਤੁਭੁਬਿਮੁਆ॥੮੩
 ਤੇਤਾਮਸਿਜਲਿਓਹੁਮੁਕੇਥਥੈਥਾਨਭਾਰਿਸਟਹੋਆ॥
 ਘਪੇਘਾਰਿਘਾਗਿਫਿਗਹਿਤੁਮੁਕੇਦਦੈਦਾਨੁਨਤੁਪੁਲ
 ਹੁਆ॥੮੪॥ਪਪੇਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੁਕੇਪਰਪੰਚਿਤੁਪਲ
 ਚਿਰਹਿਆਸਚੈਆਪਿਪੁਆਇਓਹੁਮੁਕੇਇਹਾਜਿ
 ਰਿਤੇਰੋਲੇਪੁਪਾਇਆ॥੧੦॥ਭਭੇਭਵਜਲਿਭੁਬਹੁਮੁ
 ਕੇਮਾਇਆਵਿਚਿਗਲਤਾਨੁਭਾਇਆਗੁਰਪਰਸ
 ਦਇਕੋਜਾਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੧੧
 ਵਵੇਵਾਰੀਆਈਆਮੁਕੇਵਾਚੁਦੇਓਤੁਪੁਵੀਸਰਿਆ

ਏਹੁਵੇਲਾਨਲਹਸਾਹਿਮੁਕੇਫਿਰਿਤੰਜਮਕੈਵਾਸਿਪਾਇ
 ਆ॥ ੧੨॥ ਝੁਝੈਕਦੇਨਝੁਗਹਿਮੁਕੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪ
 ਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂਵਿਖਾਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਗੁਰਨਹੀਕੇ
 ਏਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਉਬੁਰਾ॥ ੧੩॥ ਧਧੈਧਾਵਤਵਰਜਿਰ
 ਖੁਮੁਕੇਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਾਹਿ
 ਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਾਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰਤਾਰਿਖਾਹਿਪਾਇਆ
 ੧੪॥ ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚਿਤਿਕਰਿਮੁਕੇਗਣੀਕਿਨੈਨਪਾ
 ਇਆਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਜਾਇਮੁਕੇਪਿਛਲੇ
 ਗੁਨਹਸਭਬਖਸਿਲਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾ
 ਭੁਝੁਤੰਮੁਕੇਤਸਦਾਸੁਖਹੋਈਅਮਨਮੁਖਿਪੜਾਹਿ
 ਤਤਾਦੁਖੁਲਾਗੋਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥

੧੬ ਰਾਰੇ ਰਾਮਾ ਚਿਤਿ ਕਾਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੋ ਰਵਿ ੧੭੧

ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਪਛਾਤ ਨਿਰ

ਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ੧੧ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ

ਨਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨਜਾਈ ਹਰਿ ਕਾ ਥਿਆ

ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾਲੇ

ਖਾਨਿ ਬਾੜਿਆ ੧੮ ੧੨ ॥ ਬਿਲਾਵ ਲੁਮਹਲਾ ੧

॥ ਬਿਤੀਘਰਾ ੧੦ ਜਾਤਿ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਏਕ ਮਏ ਕੰਕਾਰ ਨਿਰਾਲਾ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ

ਨਜਾਲਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਪੇ

ਜਤ ਪੇ ਜਤ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿ

ਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਣੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦ
ਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਪੁਜਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੋਗੁਰਕੈ
ਸਬਾਦਿਮਹਲੁਪਰਦੀਸੋ॥੧॥ਰਹਉਦੂਜੈਭਾਇਲ
ਗੋਪਛੁਤਾਣੇਜਮਦਾਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇਗਿਆ
ਲੈਆਵਹਿਕਿਆਲੇਜਾਹਿਸਿਰਿਜਮਕਾਲੁਸਿਚੇਟਾ
ਖਾਹਿਗਬਿਨੁਗੁਰਸਬਾਦਿਨਛੂਟਸਿਕੋਇਪਾਖੀਡਿਕੀ
ਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋੜਿਅੰ
ਰਜਫੋੜਿਜੋੜਿਵੇਛੋੜਿਧਰਾਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਬੈਸਣ
ਕਉਥਾਉਗਾਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਭਉਭਾਉਗਜਿਨਿਕੀਏਕ
ਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥
ਸਤਿਤੀਅਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇ

ਸਾਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈਗਾਜੀਨਿਜਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿ ੧੧੨
 ਪਾਵੈਕੀਮਤਿਪਾਇਗਹਿਆਭਰਪੂਰਿਗਾਕਿਸੁਨੈਵੈਕਿਸੁ
 ਆਖਾਦੂਰਿ॥੪॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾਖਾਣੀਚਾਰੇ
 ਬਾਣੀਭੇਦਾਅਸਟਦਸਾਖਟਤੀਨਿਉਪਾਏਸੋਬੂਝੈਜੀ
 ਸੁਆਪਿਬੂਝਾਏਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚਉਥੇਵਾਸਾਪੁਣਵ
 ਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੫॥ਪੰਚਮੀਪੰਚਭੂਤਬੇਤਾਲਾ
 ਆਪਿਅਰੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਇਕਿਭੂਮਿਭੂਖੇਮੇ
 ਹਪਿਅਸੋਇਕਿਰਸਚਾਖਿਸਬਾਦਿਤਿਪਤਾਸੋਇਕਿ
 ਰੀਰੀਰਾਤੇਇਕਿਮਾਰਿਧੂਰਿਗਾਇਕਿਦਾਰਿਪਾਰਿਸਾਚੈ
 ਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੬॥ਝੁਠੈਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉਕਬਹੁਨ
 ਸੁਚਾਕਾਲਾਕਾਉਗੀਪੰਜਰਿਪੰਖੀਬੀਧੀਆਕੋਇਾਛੇ

ਰੀਭਰਮੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ। ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸਮੁਛਰਾਏ॥
ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ੧॥ ਖਸਟੀਖਟੁਦ
ਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ ਅਨਹਦਸਬ ਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ
ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮਹਾਨਿਬੁਲਾਵੈ॥ ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪ
ਤਿਪਾਵੈ॥ ਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥ ਸ
ਚੈਸਾਚੈਸਾ॥ ਚੈਸਮਾਵਹਿ॥ ੮॥ ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸ
ਰੀਰਿ॥ ਸਾਤਸਮੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ ਅਜਨੁਸੀ
ਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਪਾਵੈਸਾਭਿਪਾ
ਰਿ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾ
ਕਨਪਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ ਸ
ਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੇ॥ ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀ

ਬਿਸਰਾਉ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਚੇ ਨਾਉ ਆਤਿ ਸੁਮਾਹਿ ਮਨੁ ਅੰ
 ਰਹਿ ਆਲਿਵਲਾਇ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾ
 ਈ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਉ ਨਉ ਮੀਨ ਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਨਾਥੁ ਮਹਾਬਲ ਵੰਡਾ ਆਈ ਪੁਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ
 ਪ੍ਰਭ ਆਦੇ ਸੁਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੋ ਭੀ
 ਹੋਗਾ ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦਸ ਮੀਨਾ
 ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਬਿ
 ਆਨੁ ਸਾਚੇ ਮੇਲੁ ਨਲਾਫੈ ਕੁਮਭਉ ਭਾਰੀ ਬਿਲਮੁ
 ਨਤੂਟ ਸਿਕਾਚੈ ਤਾਰੀ ਜਿਉਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੇ ਜਾਣਹਾ
 ਅਸਾਥਿ ਰਚੀਤੁ ਸਾਚੇ ਰੰਗ ਮਾਣਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕਾਦਸੀ
 ਇਕਾਰੀ ਦੇਵ ਸਾਵੈ ਹੀ ਸਾਮ ਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ਫਲੁ

ਪਾਵੈਬਤਾਅਤਮਚੀਨੋਪਾਖੀਡਿਗਾਚਿਤਤਨਹੀਬੀਨੋ
ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਹਾਰਨਿਹਕੇਵਲਾਸੁਚੈਸਾਚੇਨਾਲਾਬੋ
ਮਲੁ) ੧੩) ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੋਏਕਾਹੋਰਜੀਅਉ
ਪਾਏਵੋਕੋਵੇਕਾਫਲੋਹਾਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇਾਰਸ
ਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇਕੂਕੈਲਾਲਾਚਿਲਪਟੈਲ
ਪਟਾਇਫੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ) ੧੪) ਦੁ
ਆਦਸਿਮੁਦੁਅਨੁਅਉਪੁਤਾਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਾਹਿ
ਕਬਹਿਨਸੁਤਾਜਾਗਤਜਾਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ
ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇ
ਬੈਰਾਇਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲਾਇ) ੧੫)
ਦੁਆਦਸੀਦਾਇਆਦਨੁਕਾਰਿਜਾਣੈਬਾਹਰਿਜਾ

ਤਭੀਤਰਿ ਅਣੈ ॥ ਬਰਤੀ ਬਰਤ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾ ਮਾ ਅਜਪਾ ॥ ੧੧੪ ॥
ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਮੁਖਿ ਨਾਮਾ ਤੀਨ ਭਵਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਸ
ਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਤੇਗ ਸਿਤਰ ਵਰਸ
ਮੁਦਕ ਨਾਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੂਲੁ ਸਿਖਾ ਗਿਲਿ ਵਤਾਰੈ ॥ ਡਰ
ਗਰਿ ਮਰੈ ਨ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰਭ ਬੂਝਿ ਮਰੈ ਪਾਤਿ ਖੋਇ ॥ ਡ
ਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਾਹਿ ਡਰ ਜਾਣੈ ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸ
ਚੁ ਮਾਨਿਭਾਣੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਚਉਦਾ ਸਿਚਉ ਬੇਥਾ ਵਹਿ ਲਾਹਿ ਪ
ਏ ॥ ਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸ ਸਤ ਕਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਸ ਅਰਕੈ
ਘਰਿ ਸੁਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਚੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਚਉਦਾ ਸਿਭੁ ਵਣੁ ਪਾਤਾਲ ਸਮਾਏ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰ
ਹਿ ਅਲਿਵਲਾਏ ॥ ੧੧੭ ॥ ਅਮਾਵਾਸਿ ਆਚੰਦੁ ਗੁਪਤੁ ॥

ਟਾਰਿਗੁਬੁਹਾਰਿਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਗਿਆਸੀਅ
 ਰਗਗਾਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੇਈ। ਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇਖੈਕਰਤਾ
 ਸੇਈ। ਗੁਰਤੇਦੀਸੋਸੋਤਿਸਹੀਆਹੀਅਨਮੁਖਿਭੂਲੇ
 ਆਵਹਿਜਾਹੀ॥ ੧੯॥ ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹ
 ਵੈ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ ਜਹਾਆਸਾਤ
 ਹਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ ਫੂਟੈਖਪਰਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ ਮ
 ਮਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ ਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤ
 ਕੇਦਾਸਾ॥ ੨੦॥ ੧॥ ਗਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ੩

ਵਾਰਸਤਾ ਘਰੁ ੧੦ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆ
 ਦਿਤਵਾਰਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੇਈ॥ ਆਪੇਵਰਤੇਅਵਰੁ

ਨਕੋਈ ਆਉਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ ਆਪੇ ਕ ੧੧੫
 ਰਤ ਕਰੈ ਸੁਹੋਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਫਿਰਲਾਭੁ ਤੈ ਕੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ
 ਗੁਣ ਤਾਸਾ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਰੋਚੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਅੰ
 ਮੀ ਜਨ ਪਗਲਾ ਗਿਧਿ ਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਮਵਾਰ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਗਤਿ ਸਕ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ
 ਲਾਇ ਗਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ਅਗਮ ਅਰੋ
 ਚੁ ਲਖਿ ਅਨਜਾਇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿ
 ਆਸੁ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲ ਮਾਇ ਆਸੇ ਹਉ ਪਾਇ ਆ
 ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇ ਆਸਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ

ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਦਿ ਦਰੁਪਰ ਬੂਝੈ ਪ੍ਰੇਮਭ
ਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ ਹਉ ਮੇਮ ਅਤਾ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾ
ਇਕਾ ਬਾਧਿ ਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬਾਧਿ ਸਾਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣਿ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਮੇਮ ਲੁਖੈ ਦਾਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੇਭਾ
ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥ ਲਾਹਾ
ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ
ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰਿ ਦੇ
ਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੋ ਕਾਰਾ ਪਾਵੀਰ ਵਾਰਿ ਵੀਰਿ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਏ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਜਾਤਿ ਦੂਜੇ ਲਾਏ ਅਸਿ ਪਉ ਪਾਏ

ਕਰਿਵੇਖੇਵੇਕਾਸਭਨਾਕਰਤੇਤੇਰੀਟੇਕਾਜੀ ੧੧੬
 ਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੈਹਿਮਿ
 ਲਾਈ॥੬॥ਸੁਕੁਵਾਰਿਪੁਰੁਗਹਿਆਸਮਾਈਆ
 ਪਿਓਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੇ
 ਸੁਕਦੈਬੀਚਾਰੁਸਚੁਜੰਜਮਕਰਣੀਪੈਕਾਰਾਵ
 ਰਤਨੇਮੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਭੁਭਾਉਹੈ
 ਦੁਜਾ॥ਛਨਿਛਰਵਾਰਿਸਉਣਸਾਸਤਬੀਚਾਰੁ
 ਹਉਮੈਮੇਰਾਭਰਮੈਸੰਸਾਰੁਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਦੂਜੇਭ
 ਾਇਜਮਦਰਿਬਾਧਚੇਟਾਖਾਇਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸਾਚਿਲਿਵਲਾਏ
 ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਜੇਵਡਭਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਸ

ਚਿਲਿਵਲਾਗਿ ਤੇਰੇਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇ॥
 ਤੁਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਏਕਸਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀਕੋ
 ਇਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀਹੋਇ॥ ੯॥ ਪੰਦੁਹਥਿਤੀ
 ਤੇਸਤਵਾਰਾ ਮਾਹਾਰਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰਵਾਰਾ॥ ਦਿਨਸੁ
 ਰੋਣਿ ਤਿਵੈ ਸੀਸਾਰਾ॥ ਆਵਾਰਾਉਣੁ ਕੀ ਆਕਰਤਾਰਿ॥
 ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿ ਆਕਲਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਸਥਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੋਸਿ ਸਾਟਿ ਸਾਜੇ॥ ਜੀ
 ਅਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ॥ ਦੂਜੇਭਾਇ ਪਰਪੀਚਿ
 ਲਾਰੇ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਰੇ॥ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰਭੋਇ ਮੇਸੋਝੀ ਪਾਇ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਕੂਕੇ ਸਾਚਿ ਸਮ॥

॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਸਤ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖਾ ਤਾ ਕੇ ਮਨਿ ਵ
 ਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਸਾ ਟਿਉ ਪਾਇਆ ਪੇ
 ਸੁ ਭਵੇਖੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੇ ਲੇਖੇ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ
 ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਭਰ ਮੇਭੂਲਾ ਆਵੇ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵੇ ਸੇਜ ਨੁ ਬੁਝੈ ॥ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥ ੨ ॥ ਏ
 ਕ ਸੁਤੇ ਸੁਭ ਦੁਜਾ ਹੁਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥
 ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇਏ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਹਾਰਿ ਦਾਰਿ ਨੀ
 ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਤਾਏ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਆਵਿ ਚੁਹੁ ਦੂਜ
 ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿ
 ਸੇ ਨ ਮਾਰਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹੈ ਸਰ
 ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵਾ ਡੇ ਆਈ ॥ ਗਤਿ ਸਤਿਓ ਪਾਇ

ਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਉਣੁਡਰੈਡਰਾਕਿਸਕੋਹੋਇ॥੪॥ਗੁਰਮ
 ਤੀਸਾਂਤਿਵਸੈਸਰੀਰਾਸਬਦੁਚੀਨਿਫਿਰਿਲਰੈਨਪ
 ਰਾਅਵੈਨਾਜਾਇਨਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਸਹਾਜੀਸ
 ਮਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦ
 ਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੫॥ਇਕਿਸੇਵਕਾਇਕਿਭਰਮਿਭੁ
 ਲਾਏ॥ਅਪੇਕਰੇਹਰਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਏਕੇਵਰਤੋ
 ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਨਿਰੋਸੁਕੀਜੈਜੈਦੂਜਾਹੋਇ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਦਾਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਵੀਚਾਰੀ॥
 ੬॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਸਬਾਦਿਸੁਹਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
 ਤਾਫਲੁਪਾਏ॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਅਵਾਹਿਜਾਹਿ॥ਗੁ
 ਰਸਬਦੁਨਿਹਚਲੁਸਦਾ॥ਸਾਚੈਸਮਾਹਿ॥ਥਿਤੀਵਾਰ

ਤਾਜਾਸਾਚਿਰਾਤੇਗਾਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਾਹਿਕਾਚੇ॥੧॥
 ਅਨਮੁਖਮਰਹਿਮਾਗਿਬਿਗਤੀਜਾਹਿ॥ਏਕਨਚੇਤਾਹਿ
 ਦੁਜੈਲੋਭਾਹਿ॥ਅਚੇਤਪਿੰਡੀਆਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾ
 ਗਬਿਨੁਜਬਦੈਕਿਉਪਾਏਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾ
 ਵਣਹਾਰਾ॥ਅਪੇਕੀਤਿਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੮॥ਬਹੁ
 ਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਭਾਵਿਭਾਵਿਭਰਮਾਹਿਕ
 ਚੀਸਾਰੀ॥ਅੰਝੈਸੁਖਨਆਰੋਹੋਇ॥ਅਨਮੁਖ
 ਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਰਮੁ
 ਚੁਕਾਏ॥ਪਰਹੀਅੰਦਰਜਚੁਮਹਲੁਪਾਏ॥੯॥
 ਆਪੇਪੁਰਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਏਹਿਥਿਤੀਵਾਰਦੂਜਾਦੇ
 ॥ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਅੰਪੁਗੁਬਾਰਾ॥ਥਿਤੀਵਾਰ

ਸੇਵਾਹਿ ਮੁਗਧਗਵਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੇਝੈ
ਪਾਇਆਇਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੦॥

੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗਕੀਵਾਰਸ
ਲੋਕਾਨਾਨਿਮਹਲਾ੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਰਾਗਾਵਿਚਿ
ਸੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ ਸਦਾਹਰਿਸਚੁਮ
ਨਿਵਸੈਨਿਹਚਲੁਮਤਿਅਪਾਰੁ॥ ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁ
ਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਿਹਵਾਸਚੀਮ
ਨੁਸਚਾਸਚਾਸਰੀਰਅਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਭ
ਰਜੋਵਿਐਸਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ੩ ਹੋਰਾਬਿਰ

ਹਾਸਭਧਾਤੁਹੇਜਬਲਗੁਜਾਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥੧੧੮
 ਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਵੇਖਣੁਸੁਨਣੁਨਹੋਇ॥ਸ
 ਹਦੇਖੋਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਅੰਧਾਰੀਆਕਰੇਇ॥ਨਾਨ
 ਕਾਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇ॥੨੫ਉੜੀ॥
 ਹਾਰਿਏਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇਦੀਥਣੁਹਾਰਿ॥ਹਾਰਿਏ
 ਕਸੈਦਾਹੋਅਮਰੁ॥ਇਕੋਹਾਰਿਚਿਤਾਧਾਰਿ॥ਹਾਰਿਤਿਸੁ
 ਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਰੁਰੁਭੁਭਉਦੂਰਿਕਾਰਿ॥ਹਾਰਿਤਿਸੋ
 ਨੇਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਪੁਰਖੇਥਾਹਾਰਿ॥ਪਾਰਿ॥ਹਾਰਿਜਿਸੋਨੇ
 ਹੋਇਦਾਇਆਲੁਸੋਹਾਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮਤਾਰਿ॥੧
 ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕੀਆਚਲੇ
 ਤਿਸਨਾਲਿ॥ਇਕਜਾਗੀਦੇਨਲਹਾਨੀਇਕਨਾਸੁਤਿ

ਆਦੋਇਉਠਾਨਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੁ ਰੀਸਾਦਕਾਸ
 ਬਰੁਤੋਸਾਮਲਾਇਕਾ॥ ਦੀਦਾਰਪੁਰੇਪਾਇਸਾਥਉਨਾਹੀ
 ਖਾਇਕਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਾਆਪੇਤੁਪੁਓਪਾਇਕੋਆਪਿ
 ਕਾਰੈਲਾਣੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਆਪਣੀਵਡੀ
 ਆਣੀ॥ ਗਰਿਤੁਪਹੁਬਾਹਾਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੂੰਸਚਾਸਾਣੀ॥
 ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਣੀ॥ ਗਰਿਤਿਸੈ
 ਧੀਆਵਹੁਸੇਤਜਨਹੁਜੇਲਏਛਡਾਣੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮ
 ਃ ੧॥ ਫਕਰੁਜਾਤੀਫਕਰੁਨਾਉ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾ
 ਛਾਉ॥ ਆਪਹੁਜੇਕੋਭਲਾਕਹਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਾਪਰੁਜਾ
 ਪੇਜਪਾਤਿਲੇਖੇਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥ ਜਿਸੁਪਿਆਰੇਸਿ
 ਉਨਹੁਤਿਸੁਆਰੇ॥ ਮਾਰਿਚਲੀਐ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਨੁਸੰ

ਸਾਰਤਕੋਪਾਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਪੁਆਪੇ ੧੮੦

ਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦਾਇਦੀਵੇ॥ਦਸਚ

ਰਿਹਟਤੁਪੁਸਾਜੀਆਵਾਪਾਰਕਰੀਵੇ॥ਇਕਨਾਨੇ

ਹਰਿਲਾਭਦੇਇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਥੀਵੇ॥ਤਿਨਜਮਕਾ

ਲੁਨਾਵੇਆਪਣੀਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥ਓਇ

ਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਓਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁ

ਛੁਟੀਵੇ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥੧॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਰਿਕੇਵ

ਸਿਆਸੋਇ॥ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੇਸੁਬੰਦਾਹੋਇ॥ਕੁਦ

ਰਤਿਹੈਕੀਅਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਜਾਕੀਅਤਿਪਾਇਤਾ

ਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥

ਬਿਨੁਭੁਝੈਕੋਸੇਪਾਵਾਹਿਪਾਰੁ॥ਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜ

ਦਾ ਮਨੁ ਕਾਰਿ ਮਖਾ ਦਾ ਜੀ ਹਧਿ ਰਿਦੇ ਖਾਤਿ ਹਧਿ ਰਿ
 ਮਉ ਜੂ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਣੀ ਐ ਨ ਨੇ
 ਕੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ਨਾ ਨ ਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ
 ਹਦੂਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾਨ
 ਵਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ
 ਆਦਿ ਚਤੁਰਤ ਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ਸਾਭਿ ਤੁਝੈ ਪਿ
 ਆਵਹਿ ਜੀ ਅਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣਾ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮੁ
 ਖਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧ ਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰ ਬਾਣਾ ਤੂ ਆਪੇ
 ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਾਰਿ ਚੇਜਾ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ੩ ॥ ਕਲਭਿ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿ ਆਸਦਾ ਏਏ ਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ
 ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੀਰਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂ ਨੂ

੯੮੯
 ਟਸਿਨੇਹੁਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆ
 ਭੀਨਲੇਜਾਇਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੇਪੁ
 ਰਿਛੇਵੀਸਦੇਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਨ
 ਲਿਨਚਲਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸ
 ਚੁਦਿਕਾਇਆਸਚਿਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕ
 ਸਬਦੀਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੇਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹ
 ਰਿਅੰਦਾਰਿਬਾਹਾਰਿ॥ਇਕੁਤੂਤੂਜਾਣਹਿਭੇਤੁ॥ਜੋਕੀ
 ਚੈਸੇਹਾਰਿਜਾਣਦਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਾਰਿਚੇਤੁ॥ਸੋਭਫੇਜਿ
 ਪਾਪਕਮਾਵਦਾ॥ਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤੁ॥ਤੂਸਚਾਆ
 ਪਿਨਿ॥ਅਉਸਚੁਤਾਰੀ॥ਐਕੇਤੁ॥ਜੀਨਾਨਾਨਕ
 ਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਚਿਰਲੇਤੁ॥ਪਾਸਲੇਕੁਮਃ੩॥

ਕਲਮਜਲਉਸਣੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਕਦੁਭੀਜਲਿ
ਜਾਉਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆ
ਦੂਜਾਭਾਉਨਾਨਕਪੁਰਬਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅ
ਵਰਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ਹੋਰੁਕੁਰੁਪੜਣਾਕੁ
ਰੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਖਿਆਗੁਨਾਨਕਾਵਿਣੁ
ਨਾਵੇਕੋਬਿਰੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿਹੋਇਖੁਆਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਹਰਿਕੀਵਾਡਿਆਈਵਡੀਹੋਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾਹ
ਰਿਕੀਵਾਡਿਆਈਵਡੀਹੋਜਾਨਿਆਉਹੋਧਰਮਕਾਹ
ਰਿਕੀਵਾਡਿਆਈਵਡੀਹੋਜਫਲੁਪੋਜੀਅਕਾਹਰਿਕੀ
ਵਾਡਿਆਈਵਡੀਹੋਜਨਸੁਣਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ
ਹਰਿਕੀਵਾਡਿਆਈਵਡੀਹੋਅਪੁਛਿਆਦਾਨਦੇਵਕਾ॥

੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਯੀਸੀ ਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ੧੮੩
ਨਾਲਿ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆਸ ਭੁਜੇ ਹੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾਨਾ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧
ਗਣੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀ ਆਆ ਚਾਰੀ ਬੁਰੀ ਆਹਾ ਮਨ
ਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀ ਆਬਾਹਿ ਚਿਟਵੀ ਆਹਾ ਰੀਸਾ
ਕਰਹਾ ਤਿਨਾ ਵੀ ਆਜੇ ਸੇਵਾ ਹਿਦਰੁ ਖੜੀ ਆਹਾ ਨਾ
ਲਿਖ ਸੇ ਮੇਰਤੀ ਆਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਣੀ ਆਹਾ ਹੋ
ਦੇਤਾ ਏਨਿ ਤਾਣੀ ਆਰਹਾ ਹਿਨਿ ਮਾਣੀ ਆਹਾ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਮੁਸਕਾਰ ਥਾਜੇ ਤਿਨ ਕੋ ਜੀ ਰੀ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੋ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜ
ਲੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਲੁ ਵਤਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾ ਲੁ

ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਪ ਤੁਹੈ ਸੋ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾ ਲੁਆ ॥
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਾਰਿ
 ਤੂੰ ਆਲੁ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀਵੇ ਖਿਨਿ ਹਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾ
 ਏ ਬਹੁਤਾਰੇ ਵੇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋ ਵੇ ॥ ਜੇਧ
 ਨਖ ਜੋ ਮੇਚ ਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ਦਾਰਿ ਘਾਟਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ
 ਬੁਲਾਈ ॥ ਨਨਕ ਕਰ ਮੀ ॥ ਇਹ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖਨ
 ਮਾਫਿ ਹੁਣਿ ਆਰੰਗੁ ਕੁੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲਾ ॥ ਇਸ ਕ
 ਰੰਗੁ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੀ ਆਛਾਇ ਸਦਾ ਮੁਲੁ ॥ ਦੂਜੇ ਲ
 ਰੋ ਪਾਰਿ ਮੁਏ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦ

ਰਿਕੀਟਸੇਪੇਪਚਹਿਵਾਰੇਵਾਰਾਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇ
 ਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਗਤੀਰੰਗੁਨ
 ਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇਆਪਉਵੀਸਾਸਿਸਾਟਿਉ
 ਪਾਣੀਸਭਤੁਪੁਆਪੋਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆਇਕਿ
 ਵਲੁਛਲੁਕਾਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੁਕੁਸਤਤਿਨੀ
 ਢਾਹਿਆਤੁਪੁਆਪੋਭਾਵੈਸੋਕਗਹਿਤੁਪੁਓਤੈਕੰਮਿ
 ਓਇਲਾਇਆਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅ
 ਤੁਟਭੰਡਾਗਦਿਵਾਇਆਹਾਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸ
 ਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਬੁਤਡਾਇਆ੮ਸਲੋਕੁਮਃ੩
 ਪਾਕਿਪਾਕਿਪੰਡਿਤਬੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁ
 ਆਇਆਦੂਜੇਭਾਇਹਾਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁ

੧੮੩

ਕੁ

ਖਮਿਲੇਸਜਾਇਾਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕ
ਬਹੁਨਚੇਤੋਜੇਦੇਦਾਰਿਜਕਸੰਬਾਹਿਜਮਕਾਫਾ
ਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਅੇਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੇਜਾਇਾ
ਮਨਮੁਖਕਿਛੁਨਸੁਝੈਅੰਧੁਲੇਪੁਗਬਿਲਿਖਿਅਕ
ਮਾਇਾਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁ
ਵਸੈਮਨਿਆਇਾਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੇਨਣਾਸੁਖੇ
ਸੁਖਿਵਿਹਾਇਾਨਾਨਕਸੇਨਾਭਿਮਨਹੁਨਾਵਿਸਾਰੀ
ਅੇਜਿਤਦਾਰਿਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇ।੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੋਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਜਾ
ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁ
ਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸੁਜੀਉ

੧੮੪
 ਪਿੰਡੁ ਸਭਾਤਿ ਸਕਾਸਿ ਫਾਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ਸਚੇ ਸ
 ਬਾਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਜਪੁਤ ਪੁਸਿ ਜਮੁ
 ਮਨੇ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ
 ਪਾਈਐ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰ
 ਖੁਤੂ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ
 ਸਭੁ ਸਦਾ ਤੂ ਸਭੁ ਨਾ ਰਾਸਿ ਸਾਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗ
 ਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿ
 ਛੁ ਮਿਲੇ ਇਕ ਨਾਦੁ ਰਿਹੈ ਪਾਸਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਹੁਥਾਉ ਕੋ
 ਇਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰ
 ਜਾਸਿ ਸਾਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹ ਦੇਦਾ ਰਿਗੁ ਰਮੁਖਾਨੇ ਪੁ
 ਰਾਸਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਉਚਾਕੁ

ਕਦਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁਅੰਤਰਿਬਹੁਮੁਨਚੀ
ਨਈਮਨਮੁਖਰਾਵਾਰੁਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤਪਰਬੈ
ਧਦਾਨਾਬੁਝੈਵੀਚਾਰੁਗਬੰਧਜਨਮੁਗਵਾਇਅੰ
ਮਰਿਜੀਮੋਵਾਰੋਵਾਰੁ॥੧॥੪੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਜੇ
ਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੁਝਹੁਕਾਰਿਵੀਚਾਰੁ॥
ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਵਸੈਦੂਕੈਕੁਕਪੁਕਾਰੁਆਪੈ
ਨੇਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚ
ਰੁਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤਹੋਹਰਿਜੀਉਹੋਤਿਪਿ
ਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਣੀਐਹਰਿ

ਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆਮਨਹਾਠੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਧੁਛਹੁਦੇ १੮੫
 ਦਾਜਾਇਆਨਾਨਕਹਾਰਿਕੀਜੇਵਾਸੇਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹ
 ਰਿਲਾਇਆ ੧੦॥ ਸੋਲੇਕੁਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਸੇਸੁਰਾਵਰੀ
 ਆਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਦੁਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਸਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਆਮਾ
 ਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ
 ਜੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆਮਨਮੁ
 ਖਮਗਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮੰਣੁਵਿਗਾੜਿਆਸੋਭੇਵਰ ੨
 ਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆਆਪਹੁਦੁ
 ਜੇਲਾਰੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੇ
 ਸਭੁਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ ੧॥ ਮਃ੩॥ ਗੁਰਿਪੁ

ਰੈਹਾਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨ ਵਿਚ ਹੁਭ ਰਮੁ ਚੁਕਾ
ਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਇ ਕਿਰਿਚਾਨ
ਨਮੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿਏ ਕਾਲਿ ਵਲਾਰੀ
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨਸਾ
ਕੈਸਾ ਚੈਨਾ ਮਿਸਰਾਇਆ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ
ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਵੈ ਸੋਨਾਇਲਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ
ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿਨੁ ਮਾਏ ਜਾਇਆ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭ
ਣੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਬੈਠਿ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਥੈ
ਹੁਸਰਖ ਰੂਥਿ ਸਕੈ ਮੁਹਿ ਰਿਠੈ ਸਾਭਿ ਪਾਪੀ ਤਾਰਿਆ ॥
ਓਸੁ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਾਰਿਆ ਨਾ

ਉਪੁਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਾਵਿਖਸਾਭਿਹਿਰਿਐ ॥ ੧੮੬ ॥
 ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿਇਕਾਚਿਤਿਜੇਅ
 ਸਾਥਿਰੁਜਾਗਿਰਹਿਅਯ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਆਤਮਾ
 ਮਾਦੇਉਪੁਜੀਐਗੁਰਕੋਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਆਤਮੇਨੋਅ ॥
 ਤਮੇਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਗੋਇਤਾਪਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇਆਆਤਮਾ
 ਮਾਅਡੇਲੁਨਡੇਲਈਗੁਰਕੋਭਾਇਸੁਭਾਇਆਗੁਰਾਵਿ
 ਦੁਸਹਜੁਨਾਵਈਲੋਭੁਮੇਲੁਨਾਵਿਚਹੁਜਾਇਆਖਿ
 ਨੁਪਲੁਹਾਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਭਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ ॥
 ਸਚੈਮੇਲੁਨਲਗਾਈਮਲੁਣਾਰੈਦੂਜੈਭਾਇਯੋਤੀਮੁ
 ਲਨਉਤਰੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇਆਮਨਮੁਖਕਰ
 ਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇਆਨਾਨਕਮੇਲਾ

ਉਜਲੁਤਾਬੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮੰ
ਤਾਮਨਮੁਖੁਲੇਕੁਸਮਤਾਇਐਕਦਹੁਸਮਤਾਇਅੰ
ਜਾਇਅਮਨਮੁਖੁਰਲਾਇਅਨਾਰਲੈਪਾਇਐਕਿਰ
ਤਿਫਿਰਾਇਗਲਿਵਧਾਤੁਦੁਇਰਾਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰ
ਕਮਾਇਗੁਰਮੁਖਿਆਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਾਦਿ
ਕਸਵਟੀਲਾਇਅਮਨਹੀਨਾਨਿਝਰਾਵਾਮਨਹੀਨਾ
ਨਿਸਥਾਮਨਹੀਮੰਤ੍ਰਿਸਮਾਇਅਮਨੁਜੋਇਛੈਜੋਲਹੈ
ਸਚੈਸਬਾਦਿਸੁਭਾਇਅਮੀਮਤੁਨਾਮੁਸਦਭੰਚੀਐਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇਅਵਿਣੁਮਨੈਜਿਹਰੀਨਾਲਿਲੁ
ਝਣਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇਅਮਨਮੁਖੀਮਨਹਾਠਿ
ਹਾਰਿਆਕੂੜਕੁਸਤੁਕਮਾਇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁ

ਜਿਏ ਘਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾ ਇਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ
 ਸੁਣਹੁ ਜਨਭਾਈ ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ॥ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿ
 ਸੁਪੁਰਿਭਾ ਗੁਰੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੇਹਿ ਰ
 ਦੇਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੋਸਟ ਉਤਮ ਗੁਰਬ
 ਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹਭਾਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅ
 ਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੁਰਜ ਰੋਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟਾ ਨੇਰੇ
 ਚਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇਵੇ ਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥
 ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪਣੇ ਸੋ ਸਿਰੁ
 ਲੇਖੇ ਲਾਇ ॥ ਆਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੇ ਰਹਨਿ ਸਾਚੀ ਲਿ
 ਵਲਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿਨੀ ਨਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ

ਮੁਖਾਵਾਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਕਹਣਾ ਕਿ
ਛੁਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਵਿਕਾਰੀ ਵਿਕਿਆ ਵਿਕਾ
ਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਆਗਿਆ ਨੀਪੁ ਜਦੇ ਦ
ਰਗ ਹਮਿ ਲੇਜ ਜਾਇ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀ ਐਥੇ ਨੁਸ
ਤਿਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੇ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਵਣੀ ਜੋ
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤੁ ਸਭਾ ਕਿਲਾਵਿ
ਖਪਾ ਪਲ ਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿ
ਤੁ ਦਾਲ ਦੁਦੁਖੁ ਪਸਭ ਲਾਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀਅੰਤਿ ॥੧੮੮॥
 ਤੁਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿਖਿਅਧਾਰਿਸਚੈਹਾਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨ
 ਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੮੯॥ਸਲੋਕਮਃ॥ਭਾਸਾਤਿਗੁਰਜਿਨੀਨ
 ਜੋਵਿਓਸਬਾਦਿਨਕੀਓਵੀਚਾਰੁਆਮੰਤਰਿਗਿਰਿਆਨ
 ਨਆਇਓਮਿਰਤਕੁਹੈਸੰਸਾਰਿਲਖਚਉਰਾਜੀ
 ਹਫੇਰਪਾਇਆਮਾਰਿਜੀਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁਸਤਿਗੁ
 ਰਕੀਸੇਵਾਸੇਕਰੇਜੀਸਨੇਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇਸਤਿ
 ਗੁਰਾਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ
 ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਾਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਲਿਫੁਹੈ
 ਇਹਨਾਨਕਾਜਿਸਨੇਮੇਲੇਨਾਵਿਛੁੜੈਸਹਾਜਿਸਮਾ
 ਵੈਸੋਇ॥੧੯੦॥ਮਃ॥ਸੋਭਗਉਤੀਜੋਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ ਧਾਵਤੁਰਾਖੈ॥ ਇਕਤੁ
ਪਾਰਿਆਣੈ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਖਾਵੈ॥ ਐਸਾ
ਭਗਉਤੀਉਤਮੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸੋਇ॥
੨॥ ਮਃ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਇ॥ ਪਾਖੀਡਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇ॥ ਪਰ ਨਿਦ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮ
ਲੁਲਾਇ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਪੈਵੈ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੁਠਿ ਨ ਜਾਇ॥
ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਸਿ ਉਬਾਦੁ ਰਚਾਇ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ ਦੁਖੀਆ
ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਇ॥ ਹਰਿਨਾਮ ਨ ਚੇਤੇ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮ
ਇ॥ ਪੂਰਾ ਬੀਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵੇ॥ ਮੇਖੁ ਨ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਪਥੀੜੀ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਜਿਨੀ॥ ਧਿਆਇ॥ ਆਸੇ॥ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਤਿਪਤਿਅਪਾਹੀਸਤਿਬੁ
ਗਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਿਨਜਮਰੁਨਾਹੀਜਿਨਕਉ
ਹੋਆਕੁਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਬੁਰਪੇਰੀਪਾਹੀਤਿਨਐ
ਥੇਥੈਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਪੇਧੇਜਾਹੀ॥੧੪॥ਸ
ਲੋਕਮਃ੨ ਜੋਸਿਰੁਸਾਈਨਾਨਿਵੇਸੋਸਿਰੁਦੀਜੇਡਾ
ਰਿਨਾਨਕਾਜਿਸੁਪਿੰਜਰਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿੰਜ
ਰੁਲੈਜਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੁੰਦਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁਕਸਤੂਰੀਕੋਭੋਲਵੈਰੀਦੇ
ਰੁੰਮਿਪਈਆਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਏ
ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉ

੧੮੮

ਸ, ਰਿਲਏਛਡਾਏ ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਐਮਨਮੇ
ਰੇਜੁਮਨੁਕੀਤਿਸਨਾਸਭਭੁਖਗਵਾਏ ਸੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਪਿਅਵਰਭਾਰਿਤਿਨਾਨੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੇ
ਰੀਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਸਭਨਤੇਵਰਾਸਭਿ
ਨਾਵੇਅਰੋਆਇਨਿਵਾਏ) ੧੫ ਸੋਲੋਕੁਮਃ੩ ਵੇਸਕ
ਰੇਕਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਮਨਿਖਟੈਕੁੜਿਆਰਿਪਿਰਕੈ
ਭਾਣੇਨਾਚਣੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋ
ਚਣੈਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਨਹਾਰੁਗਲਿਖਿਅਮੇਟਨਸ
ਕੀਐਜੋਪੁਰੁਲਿਖਿਅਕਰਤਾਰੁਮਨਤਨਸਭਿਪੇਕੰ
ਤਕਉਸਬਦੇਧਰੇਪਿਅਰੁਗਬਿਨੁਨਾਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਆਵੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿਨਾਨਕਸਾਸੁਆਲਿਉਸੁਲ

ਖਣੀਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਨਾਮ ੧੮੦

ਹੁਗੁਬਾ ਭੁਗੈ ਤਿਸਦਾ ਨਾਦਿ ਸੈਓਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰਾ ਮਨਮੁ

ਖਾਅਰਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦੇਭੁ ਬੇਹਾਰਿ ਨਾਮੁ

ਵਿਸਾਰਿ॥ ਭਲਕੇਉ ਠਿਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੇ

ਭਾਇ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜ

ਲਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵ

ਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਬ

ਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਭਰ ਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ॥ ਹਰਿ

ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਚੇ ਨਿਅਉ ਕੂੜਿ ਆਰਸਾ ਭਿਮਾਰਿ ਕਢੇ

ਇਸਾਚਿ ਆਰਾਦੇਇ ਵਡੈ ਆਈ ਹਰਿਧਰਮਾਨਿ ਆ

ਉਕੀਉਇ ਸਾਭਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਕਰ

ਬਾਅਨਾਥਗਾਖਿਲੀਓਇੰਜੇਕਾਰੂਕੀਓਧਰਮੀਅ
 ਕਾਪਾਪੀਕਉਡੰਡੁਦੀਓਇੰ ॥੧੬॥ ਸੋਲੇਕੁਮਃ੩॥ ਮ
 ਨਮੁਖਿਮੇਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿਗਪਿਰੁ
 ਛੋਡਿਆਪਾਰਿਆਪਣਾਪਰਪੁਰਖੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥
 ਭੀਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਣੀਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾਨਾ
 ਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੂਪਿਕੁਸੋਹਣੀਪਰਹਾਰਿਛੋਡੀਭੁਤਾਰਿ॥
 ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਸਦਾਰਾਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿ
 ਆਰਿਗਾਅਤਿਸੁਆਲਿਓਸੁੰਦਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿਗਾ
 ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਰਾਣੀਮੇਲੀਮੇਲਣਹਾਰਿ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਹਾਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਓਸਤਤਿਜਿਨਿਫਾ
 ਥੇਕਾਢਿਆਹਾਰਿਤੁਪੋਨਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁ
 ਸਬਦਿਰਤੀਸੋਹਾਰਾਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥

ਜਿਨਿ ਪਾਪੇ ਤੇ ਗਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੁਮਾਣੁ ਹ
 ਰਿ ਭਫੀ ਹੁਤੁ ਭਾਫਿਆ ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ
 ਨਿਵਾਇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੂਰਤਿ ਸਾਧਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ
 ਵਾਰਿ ਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਮਃ ੩
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੇ ਜੋ ਚਲੇ ਤਿਸੁ ਵਾਰਿ ਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ
 ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਠਿਤ ਮੁਮ ਨਿਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ
 ਸਕਿ ਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿ ਸਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਾਸਿ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁ
 ਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਅਰਾ
 ਧਿਆ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤਾ ਗਾਇਆ ਬੰਦੀ
 ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਰੋਕ ਮਾਫੈ ਕਾਰਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕ

ਰਿਛੋਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾਗੁਰਪਰਸ
ਦੀਜਿਨਬੁਝਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮੋਖੁਦੁਆਰਾ
ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮਜੰਦਾਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਾਰਿਆਭਉਜ
ਲੁਸਿਸਾਰਾਸਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁ
ਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਭੁ
ਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿ
ਜੇਵਰੁਨਾਹੀਕੋਈਜਾਣਹਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰਦਾ
ਕਾਵਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੇਜਾਨਾਹੀਅਧਰਮਿਮਾ
ਰਦਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰ
ਦਾ॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਭਗਤਹੁਕਰਜੇਵਿਹਰਿਭੁਗਤ

ਜਨਤਾਰਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮਿ ੧੮:
 ਲਿਰਹਾ ਅੰਤ ਰਿਰਖਾ ਉਰਧਾਰਿਗਾ ਸਾਣਾ ਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਦਾਸ ਦਾ ਬੁਰਕੇ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿਗਾ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ
 ਕਰੇਤਿ ਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਾਈ ਸੁਹਾਗਾ ਟਿਨਾ ਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ
 ੩ ॥ ਬੁਰਸੇ ਵਾਤੇ ਹਾਰਿ ਪਾਈ ਐਜਾ ਕਉ ਨ ਦਾਰਿ ਕਰੇਇ
 ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉ ਮੇਮ ॥
 ਰਿਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਬੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ
 ਜਿਸ ਮਾਇ ਅਨੁ ਹਾਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਾਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਣੀ
 ਅਨੁ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵਾਯ ॥
 ਲੀ ਅਨੁ ਹਾਰਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਪਰੀ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਐਸੇ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਖੀ ਐਸੇ ॥੧੮॥
 ਭੈਭੰਜਨ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀਰਾਖੀ ਐਸੇ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀ ਐਸੇ ॥੨੦॥ ਸੋਲੋਕ
 ਮਃ੩ ਜੀਉ ਪੰਥੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਦੋਇ ਅਧਾਰੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀ ਐਸੇ ਦਾਸ ਦਾਦਾ ਤਾਰਾ ਹਉ
 ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਾਰਿ ਧਿਆਇਆ ਨਿਰੰਕ
 ਰੁ ਚਿਨਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਚਿਨ ਨੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ
 ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਣਿਐ ਉਲਟੀ
 ਭਣੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਗਚਉ ਖਾਉ ਅਠਾਰਹਾ ਸਿਧੀ ਪ
 ਛੈਲ ਬੀਆਫਿਗਨ ਨਿਜਿ ਪਾਰਿਵਸੈ ਨਿਜਿ ਥਾਇ ॥
 ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲ

ਇਨਾਨਕਭਗਤਿਤਿਨਕੋਮਨਿਵਸੈਜਿਨਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖਿਆਪੁਰਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਢਾਢੀਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਹਰਿਕੇਦਾਰਿਆਇਆਹਰਿਅੰ
 ਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰਢਾਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆਹਰਿਪੁਢਿ
 ਆਢਾਢੀਸਾਦਿਕੋਕਿਤੁਅਗਥਿਤੁਆਇਆਨਿਤ
 ਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਾਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥
 ਹਰਿਦਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕਪੈਨਾਇਆ॥

੨੧॥

ਸੁਧਾ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭ
 ਓਨਿਰਵੇਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਭਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਨਿਸਲੋਕ

94
 ਭੀਮਹੰਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੋਲਿ ਖੋਟੈ ਡੇ ਅਸਰਾ ਜੈ ਕੀਉ ਨਾਸ
 ਲੋਕ ਮ: ੧: ਬੋਲਿ ਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉ ਹਾੜੀ ਸਦਵ
 ਗਾਜਿ ਨਿਮਾਣ ਸਤੇ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀਇ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰਾ
 ੧॥ ਮ: ੨ ਜੇ ਸਉਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਜਾਰਾ
 ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇ ਆਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੨॥ ਮ: ੧॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਚੇਤ ਨੀਮਨਿ ਅਪਣੈ ਸੁਚੇਤਾ ਛੂਟੇ ਤਿਲ ਬੂ
 ਆੜਾ ਜਿਉ ਸੁਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੂਟਿ ਆਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹਾ ਫੁਲੀ ਅਹਿ ਫੁਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁਕੇ ਭੀ
 ਤਨਾਵੇ ਚਿਸੁ ਆਹਾ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜੀ
 ਓ ਆਪੀ ਨੈ ਗਚਿ ਓ ਨਾਉ ਦੁਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਐ ਕਰਿ
 ਆਸਾਇ ਤੋਠੇ ਚਉ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਤੂਤਿ ਸਿਦੇਵ

ਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉਤੂਜਾਣੇਈਸਭਸੇਦੇਏਸਾਹਾਜੀ
ਦੁਕਵਾਉਗਕਾਰਿਆਸੋਣਾਡਿਠੋਚਾਉ॥੧॥ਸੁਲੋਕਮਃ੧
ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮਡਾਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾ
ਰਾਸਚੇਤੇਰੇਕਰਦੇਸਰਬਥੀਚਾਰਾਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸ
ਚਾਦੀਬਾਣਾਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣਾਸਚਾ
ਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣਾਸਚੇਤੁਪੁਆਖਹਿਲਖਕ
ਰੋੜੀਸਚੇਸਭਿਤਾਣਿਸਚੇਸਭਿਜੋਰੀਸਚੀਤੇਰੀ
ਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹਾਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾ
ਤਿਸਾਹਾਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਨਿਸਚੁਜੋਮਾਰਿਜੀ
ਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮਃ੧ਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾਵ
ਡਾਨਉਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉਵਡੀਵ

੧੮੮
ਭੁਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਉਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾਂਟੇ
ਆਲਾਉਵਡੀਵਡੀਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉਵਡੀਵ
ਭੁਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾਆਪੇ
ਆਪਿਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇਕੀਤਾਕਰਣਾਸ
ਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮਃ੨॥ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋਰਡੀ
ਸਚੈਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਮਨਾਇਲਏ
ਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੋਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਾਵਿ
ਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਅ
ਖਨਜਾਪਈਜੀਕਿਸੈਆਣੈਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਭਰਮੁਖਿ
ਜਾਣੀਅੰਜਾਕਉਆਪਿਕਰੋਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
ਨਾਨਕਜੀਉਉਪਾਇਕੋਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਧਾਣਿ

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਨਿਬੰਢੇ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜ
ਮਾਲਿ ਆਯਾ ਭਾਉ ਨ ਪਾਇ ਨਿਕਾੜਿ ਆਰਮੁ ਹਿਕਾਏ
ਦੋਜਾ ਕਿਚਾਲਿ ਆਤਿ ਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੋ ਜਿ ਟਿਗਾਏ ਹਾ
ਠਿਗਾਏ ਸਿਠਗਾਣ ਵਾਲਿ ਆਗਲਿ ਖਿਨਾਏ ਧਰਮੁ ਬ
ਹਾਲਿ ਆਗਲਿ ਕਮਃ ॥ ਗਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦਾ ਵਿਸਮਾ
ਦੁ ਵੇਦਾ ਗਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦਾ ਗਵਿਸਮਾ
ਮਾਦੁ ਰੂਪਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗਾ ਗਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗਾ ਫਿਰਹਿ
ਜੰਤਾ ਗਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ਗਵਿਸਮਾ
ਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ਗਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿ
ਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ਗਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥
ਗਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗਾ ਗਵਿਸਮਾਦੁ

ਭੁਖਾਵਿਸਮਾਦੁਭਗਾਵਿਸਮਾਦਾਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁ ੧੮੬
ਸਾਠਾਹਾਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਾਵਿਸਮਾਦੁਗਾਹਾਵਿਸ
ਮਾਦੁਨੇੜੇਵਿਸਮਾਦਦੂਰਿਗਾਵਿਸਮਾਦਦੇਖੇਹਾਜ
ਰਾਹਜੂਰਿਗਾਵੇਖਿਵਿਗਾਣੁਗਾਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁਨਾ
ਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੇਭਾਗਿ॥੧॥੪੦॥ਕੁਦਗਤਿਦਿਸੈ
ਕੁਦਗਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਗਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰਾਕੁਦਗ
ਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਗਤਿਸਰਬਆਕਾਰਾਕੁ
ਦਗਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕੁਤੇਬਾਕੁਦਗਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰਾ
ਕੁਦਗਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੇਨਣੁਕੁਦਗਤਿਸਰਬਪਿਆ
ਰਾਕੁਦਗਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਗਤਿਜੀਅਸਪ
ਨਾਕੁਦਗਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਗਤਿਬਦੀਆਕੁਦਗਤਿ

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਥੈ ਸੰਤ ਰੁਕੁ
ਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਕਾ ਦਰੁ
ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਾ ਬਿਵੇ
ਖੇ ਵਰਤੇ ਤਾ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਨੈਰੋ ਗੋਰੇ ਗਿਰੇ
ਗੋਇਤ ਸਮੁਕਿ ਭਉਗੁ ਸਿਧਾਇ ਆਯ ਵਡਾ ਹੋ ਆਦੁ ਨੀ
ਦਾਰੁ ਗਾਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪਤਿ ਚਲਾਇ ਆਯ ਅਰੋ ਕਰ
ਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਵਾਚੀ ਐ ਬਹਿਲੇ ਖਾਕਾਰਿ ਸਮਝਾਇ ਆ
ਥਾਉ ਨਹੋ ਵੀ ਪਉਦੀ ਈਹੁ ਟਿਠੁ ਟਿਠੀ ਐ ਕਿ ਆਰੁ ਆ
ਇ ਆਮ ਨਿਅੰ ਪੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਯ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
१ ॥ ਭੋਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਾ ਉਭੋਵਿਚਿ ਚਲਾਹਿ
ਲਖਦਰੀ ਆਉ ॥ ਭੋਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਗਿ

ਭੋਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਗਿਭੋਵਿਚਿਇਦੁਫਿਰੰਸਿ ੧੮੭
 ਰਿਭਾਗਿਭੋਵਿਚਿਧਰਜਾਪਰਮਦੁਆਰਾਭੋਵਿਚਿ
 ਸੁਰਜੁਭੋਵਿਚਿਚੰਦੁਕੋਹਕੋਰੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ
 ਭੋਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥਾਭੋਵਿਚਿਅਡਾਣੇਆ
 ਕਾਸਾਭੋਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਰਾਭੋਵਿਚਿਆ
 ਵਾਹਿਜਾਵਾਹਿਪੂਰਾਸਗਲਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿ
 ਰਿਲੇਖਾਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਸਚੁਏਕਾ ॥੧॥
 ॥੨॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੋਤੇਗਾਮਰ
 ਵਾਣਾਕੋਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੋਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰਾ
 ਕੋਤੇਨਚਾਹਿਮੰਗਤੇਗਾੜਿਮੁੜਿਪੁਰਾਹਿਤਾਣਾਬਾਜਾ
 ਰੀਬਾਜਾਰਮਾਹਿਆਇਕਫਾਹਿਬਾਜਾਰਾਗਾਵਹਿ

ਰ ਜੈ ਰਾਣੀ ਆਬੋਲਾਹਿ ਅੰਲ ਪਤਾਲਾ ਲਖ ਟਕਿ
 ਆਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿ ਆਕੇ ਹਾਰਾਗ ਜਿ ਤੁਤ ਨਿਪਾ
 ਈ ਆਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇਤ ਨਹੋ ਵਾਹਿਛਾ ਰਾਗ ਰੀਆ ਨੂਨ
 ਗਲੀ ਈ ਢੁਢੀ ਐਕ ਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰਾ ਕਰਮਿ ਮਿ
 ਲੇਤਾ ਪਾਈ ਐਹੋ ਰਹਿ ਕਮਾਤਿ ਹੁਕਾ ਮੁਖੁ ਆਰਾ ॥੨੫॥
 ਭੀੜੀ ਨਦਾਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਨ ਦਰੀ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਜੀਓ ਬਹੁ ਤੇਜ ਨ ਮਭਰੀ ਮਿਆਤੁ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਜੇ ਵਰੁ
 ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆ
 ਪੁਰਾਵਾਇਆ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪੫॥

ਮਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜੀਆਸ ਭੋਗੋ ਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ
 ਗੋਪਾਲਾ ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤ ਰੁਚੰਦੁ ਸੁਰ
 ਜੁ ਅਵਤਾਰਾ ਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ਵਰਤਾਇ
 ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ਨਾਨਕ ਮੁਸੋਗੀਆ ਨਾਵਿ ਹੂਣੀ ਪਾ
 ਇਗਾਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨ
 ਚਨਿਗੁਰਾ ਪੇਰਹਲਾਇ ਨਿਫੇਰ ਨਿਸਿਰਾ ਉਡਿ ਉਡਿ
 ਰਾਵਾ ਝਾਟੇ ਪਾਇ ਵੇਖੋ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਪਰਿਜਾਇ ਰੋ
 ਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਾ ਹਿਤਾਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾੜਾ ਹਿਪ
 ਰਤੀ ਨਾਲਾ ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨਾ ਗਾ
 ਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਗਾਮਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾ
 ਮੁ ਜਾਕਾ ਕੀਆਸ ਗਲ ਜਹਾਨੁ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ

੧੮੮

ਕਰਮਿਚਰਾਉਗਭਿਨੀਰੋਇਜਿਨਾਮਨਿਚਰਾਉਗਸਿਖੀ
ਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿਨਦਰੀਕਰਮਿਲਪਾਏ
ਪਾਰਿਕੋਲੁਚਰਖਾਚਕੀਚਕਾਥਲਵਾਰੇਲੇਬਹੁਤੁਅ
ਨੰਤੁਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹਾਪੀਖੀਭਉਦੀਆ
ਲੈਨਿਨਸਾਹਾਸੁਐਚਾਕੁਭਵਾਣੀਆਹਿਜੀਤਾਨਾਨ
ਕਭਉਦੀਆਗਣਤਨਅੰਤਾਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੇ
ਇਹਪਾਇਐਕਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇਨਚਿਨਚਿਹਸ
ਹਿਚਲਾਹਿਜੇਗੇਇਉਭਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿਨਚ
ਨੁਕੁਦਨੁਮਨਕਾਚਾਉਮਨਕਾਜਿਨਿਮਨਿਭਉਤਿਨਾ
ਮਨਿਭਉਮਪਉਕੀਨਾਉਤੇਗਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇ
ਲਾਇਐਨਰਕਿਨਜਾਣੀਐਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸ

ਦਾਦੇਖਾਜੇਆਖਿਗਵਾਈਐਯੇਲੋੜਾਹਿਚੰਗਾਅੰਧ ੧੯੯
 ਟਾਕਾਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐਯੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹ
 ਰੈਜਰਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈ
 ਐਪਾਜਲੋਕੁਮਃ ੧੧ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰਈ
 ਆਤਿਪੜਿਪੜਿਕਗਹਿਬੀਚਾਰਾਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿ
 ਆਵਿਚਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰਾਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾ
 ਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰਾਤੀਗਥਿਨਾਵਾਹਿਅ
 ਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰਾਜੋਗੀਉਨਿਧਿਅ
 ਵਾਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰਾਸੁਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁ
 ਨਿਰੰਜਨਕਾਂਇਆਕਾਅਕਾਰਾਸਤੀਅਮਨਿਸੰਤੋ
 ਖਉਪਜੇਦੇਣੈਕੋਵੀਚਾਰਾਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਰੁ

ਏਸੇ ਭਕਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ਚੇ ਰਾਜਾ ਰਾਤੇ ਕੂੜਿਆ ਰਾਖਾ
ਬਾਵੇ ਕਾਰਾ ਇਕਿ ਹੋ ਦਾਖਾ ਇਚਲਾ ਹੋ ਅੰਥਾ ਭੂਤਿ ਨਾਭਿ
ਕਾਈ ਕਾਰਾ ਜਲਿ ਥਾਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆਨਾ
ਕਾਰਾ ਅਕਾਰਾ ਥਿਏ ਜੀਆ ਪਾਹਿ ਸੁਤੁ ਪੈ ਜਾਣਾ ਹਿਤਿ
ਨਾਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰਾ ਨਾਨਕ ਭਰਤਾ ਭੁਖ ਸਲਾਹਣੁ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਆਪਾਰਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁ
ਣਵੰਤਿ ਆਪਾਛਾਰਾ ॥੧॥੫:੧ ਸਿਮਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਕੀ ਪੈੜੈ ਪਈ ਕੁਮਿਆਰਾ ਪਾੜਿ ਭਾਂਡੈ ਇਟਾ ਕੀ ਆਜ
ਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝਾੜੀ
ਝਾੜੀ ਪਵਾਹਿ ਅੰਗਿਆਰਾ ਨਾਨਕਾ ਜੀ ਨਿਕਰ ਤੇ ਕਾ
ਰਣੁ ਕੀ ਆਸੇ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੨॥੫ ਉੜੀ ਗਾਬਿਨੁ ਸ

ਤਿਗੁਗਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਨੁਸਤਿਗੁਗਕਿਨੈਨਪਾਇਆ ੨੦੦
ਸਤਿਗੁਗਵਿਚਿਅਪੁਰਖਿਨੁਕਾਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾ
ਇਆਸਤਿਗੁਗਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁਪੈਜਿਨਿਵਿਚਹੁਮੇ
ਹੁਚੁਕਾਇਆਉਤਿਮੁਇਹੁਵੀਚਾਰੁਪੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਭੀਚਿਤੁ
ਲਾਇਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧
ਹਉਵਿਚਿਅਇਆਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆਹਉਵਿਚਿਜੀ
ਮਿਅਹਉਵਿਚਿਮੁਅਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿਚਿਲਾਇ
ਆਹਉਵਿਚਿਖਾਟਿਅਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆਹਉਵਿਚਿਸ
ਚਿਅਗੁਕਾਕਿਅਗੁਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁਹਉ
ਵਿਚਿਨਗਕਿਸੁਗਗਿਅਵਤਾਰੁਹਉਵਿਚਿਹਸੇਹਉਵਿ
ਚਿਰੋਵੈਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈਹਉਵਿਚਿ

ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿ ਮਾ
 ਣਾ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ਹਉ ਮੇ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜੰਤਉ ਪਾਇਆ
 ਹਉ ਮੇ ਬੁਝੈ ਤਾਦਰੁ ਸੁਝੈ ਗਾਇਆ ਨਾਵਿ ਹੁਣਾ ਕਾਥਿ ਕਾਥਿ
 ਲੁਝੈ ਨਾਨਕ ਹੁਕ ਮੀਲਿ ਖੀਮੇ ਲੇਖਾ ਜੇਹਾ ਵੇਖਾਹਿ
 ਤੇਹਾ ਵੇਖਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਹਉ ਮੇ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਪੈ ਹਉ ਮੇ ਕਰਮ
 ਕਾ ਮਾਹਿ ਹਉ ਮੇ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫੀਰਿ ਫੀਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ਹ
 ਉ ਮੇ ਕੀਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਏਹ ਜਾਇ ਹਉ ਮੇ ਏਹੋ ਹੁ
 ਕਮੁ ਪੈ ਪਾਇ ਐਕਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ਹਉ ਮੇ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਪੈ
 ਦਾਤੁ ਭੀ ਏਸੁ ਮਾਹਿ ਕਰਿ ਪਾਕ ਰੇਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਭੁ ਰਕਾ
 ਜ ਬਦੁ ਕਾ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨੁ ਪਾਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ॥੨॥

ਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸ ੨੦੭
 ਚੇਸਚੁਧਿਆਇਆਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰਨਗਖਉਕਾਰਿਸੁ
 ਭਉਧਰਮੁਕਮਾਇਆਓਨੀਦੁਨੀਅਤੇਵੇਬੰਧਨਅੰ
 ਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆਤੂਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇ
 ਵਾਹਿਚੜਾਹਿਸਵਾਇਆਵਾਰੈਆਈਵਰਾਪਾਇਆ॥੧॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤੰਹ
 ਦੀਪਾਂਲੋਆਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹਾਅੰਡਜਜੇਫੜ
 ਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤਜਾਂਹਾਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂ
 ਮੇਰਾਜੰਤਾਹਾਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੋਸਮਾਣੇਸਭਨਾਹਾ॥
 ਜਿਨਿਕਰਤੇਕਰਣਾਕੀਆਚਿਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹਾਸੇ
 ਕਰਤਾਚਿਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗਾਤਿਸੁਜੁਹਾ

ਰੀਸੁ ਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ਨ ਨਕਸਚੇਨੁ
 ਮਾਥਿ ਨੁਕਿ ਆਟਿ ਕਾਕਿ ਆਤਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਲਖ ਨੇਕੀ
 ਅੰਚੰਗਿ ਆਈ ਆਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ਲਖਤ ਪਉ
 ਪਾਰਿਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ ਲਖ ਸੁਰਤਣ ਸੰਗ
 ਰਾਮ ਰਣ ਮਾਹਿ ਛੁਟਿ ਪਰਾਣੁ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖਾਰਿ
 ਆਨਧਿ ਆਨ ਪੜੀ ਆਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ
 ਕਰਣਾ ਕੀ ਆਲਿਖਿ ਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਾਨਕ ਮਤੀ
 ਮਿਥਿ ਆਕਰ ਮੁਸਚਾਨੀ ਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਸਚਾ ਸਾਹਿ
 ਬੁਏ ਕੁਤੂ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇ ਆ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿ
 ਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਤਿ ਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਐ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆ ਜਿਨ ਕੋਹਿ ਰਦੇ ਸਚੁ ਵਸਾਇ ਆ ਮੁ

ਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਗਵਾਰਿਦੁ २੦੨
 ਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆਸਲੋਕੁਮਃ१ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲ
 ਦੀਆਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਆਹਿਸਾਥਾਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾ
 ਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਆਹਿਖਾਤਾਪੜੀਆਹਿਜੇਤੇਬਰਸ
 ਬਰਸਪੜੀਆਹਿਜੇਤੇਮਾਸਾਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀ
 ਆਹਿਜੇਤੇਸਾਸਾਨਾਨਕਲੇਖੇਇਕਗਲਹੋਰਹਉਮੇਧੁਖ
 ਟੁਧਾਖਾਮਃ१ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆਤੇਤਾਕਾਵਿ
 ਬਹੁਤੀਰਬਭਾਵਿਆਤੇਤੇਲਾਵਿਆਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇ
 ਹੀਦੁਖੁਦੀਆਸਹੁਦੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆਅਨੰਨਖ
 ਈਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ
 ਬਸਤ੍ਰਨਪਾਹਿਰੈਆਹਿਨੀਸਿਕਹਰੈਮੋਨੀਵਿਭੂਤਾਕਿਉਜ

ਰੋਗੁਗਬਿਨੁਸੁਤਾਪਗਉਪੇਤਾਣਾਅਪਣਾਕੀਆਕਮ
ਣਾਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਮੂਰਖਿਅੰ
ਪੈਪਤਿਗਵਾਈਗਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਈਨਪਾਈਰਹੈ
ਬੇਬਾਣੀਮਕੀਮਸਾਣੀਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਾਰਿਪਛੁਤਾਣੀ
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜੋਸੁਖਪਾਏਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਏ
ਨਾਨਕਨਦਾਰਿਕਰੇਜੋਪਾਏਆਸਅੰਦੇਜੋਤੇਨਿਹਕੇਵ
ਲੁਹਓਮੇਸਬਾਦਿਜਲਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿ
ਭਾਵਦੇਦਾਰਿਜੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾ
ਬਾਹਰੇਦਾਰਿਦੋਅਨਲਹਨੀਧਾਵਦੇ॥ਇਕਮੁਲੁਨਬੁ
ਝਨਿਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਰਾਣਾਇਦੇ॥ਹਉਢਾਢੈ
ਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇ॥ਤਿਨਮੰ

ਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਕੁਰੁਰਾ ੨੦੩
 ਜਾਕੁਰੁਪਕਜਾਕੁਰੁਸਭੁਸਿਸਾਰਾਕੁਰੁਮੰਰਪਕੁਰੁ
 ਮਾਵੀਕੁਰੁਬੈਸਦਹਾਰਾਕੁਰੁਸੁਇਨਾਕੁਰੁਰੁਪਾਕੁ
 ਰੁਪੇਨਦਹਾਰਾਕੁਰੁਕਾਂਇਆਕੁਰੁਕਪਕੁਰੁਕੁਰੁਪੁ
 ਅਪਾਰਾਕੁਰੁਮੀਆਕੁਰੁਬੀਬੀਖਪਹੋਏਖਾਰਾਕੁ
 ਰੁਕੁਰੁਨੇਹੁਲਕਾਦਿਸਰਿਅਕਰਤਾਰਾਕਿਸੁਨਾ
 ਲਿਕੀਚੈਦੇਸਤੀਸਭੁਜਗਚਲਣਹਾਰਾਕੁਰੁਮਿ
 ਠਾਕੁਰੁਮਾਪਿਉਕੁਰੁਰੁਬੈਪੁਰਾਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੈਨ
 ਤੀਤੁਪੁਬਾਝੁਕੁਰੁਕੁਰੁ॥੧॥ਮਃ॥ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀ
 ਐਜਾਗਿਦੈਸਚਾਹੋਇਆਕੁਰੁਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕ
 ਰੇਹਛਾਧੋਇਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਸਾਚਿਧਰੇਪਿ

ਆਰਾਨਾਉਸੁਇਮਨੁਰਹਸੀਅੰਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ
 ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉਧਰਤਿਕੰ०
 ਇਆਸਾਧਕੋਵਿਚਿਦੋਇਕਰਤਾਥੀਉਸਚੁਤਾਪਰਜਾ
 ਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇਦਾਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀ
 ਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਅਤ
 ਮਤੀਗਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁਸਤਿਗੁਰੂਨੇਪੁਛਿਕੋਬਹਿਰਹੇ
 ਕਰੇਨਿਵਾਸੁਸਚੁਸਭਨਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਦੋਧੋਇ
 ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੨॥ਪਉ
 ਵੀਦਾਨੁਮਾਹਿਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੇਤਮਸਤਾਕਿਲ
 ਈਐਕੁੜਾਲਾਨਚੁਛਡੀਐਹੋਇਕਮਨਿਅਲਖੁ
 ਧਿਆਈਐਫਲੁਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕ

ਮਾਈਐ ਜੇਹੋਵੈ ਪੁਗਬਾ ਲੇਖਿ ਆਤਾ ਪੁਕਿਤਿ ਨਾਂਦੀ ਪਾ ੨੦੪
ਈਐ ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਜੇਵਗ ਵਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਸਚਿ ਕਾ ਲੁਕੁ ਵਗਤਿ ਅਕਾਲਿ ਕਾਲਿ ਖਬੇਤਾ ਲਾਬੀ
ਉਬੀ ਜਿ ਪਤਿ ਲੋਗਾਏ ਅਬਾਕਿ ਉਰਾ ਵੇਦਾ ਲਿਜਾਇ ਕੁ
ਹੋਇ ਤਉ ਰਾਵੇ ਰਤੀ ਪੂਰਤਿ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰ ਕੋ
ਰੈਰੰਗ ਨਜਾਇ ਭੋਵਿਚਿ ਖੰਭਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁਤ
ਨਿਹੋਇ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਜੋਇ ਨਕੋਇ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੧ ॥ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦਾਇਗਾ ਜਾਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾ
ਰਾਕਾ ਮੁਨੇ ਬੁਝਾਇ ਪੁਛੀਐ ਬਾਹਿਬਾਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ਅੰ
ਧੀਰ ਯਾਤਿ ਗੀਅਨਾ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾ ਰਾਗੀਅੰ
ਨੀਨ ਚਾਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਹਿ ਰੂਪ ਕਰਾਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ਉਚੇ ਕੂਕਹਿ

ਵਾਦਾਗਾਵਾਹਿਜੋਪਾਕਾਵੀਚਾਰੁਮੂਰਖਪੀਡਿਤਹਿਕਮਾਡਿ
ਹੁਜਤਿਸੰਜੋਕਰਹਿਪਿਆਰੁਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾ
ਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿ
ਛਾਡਿਬਹਿਘਰਬਾਰੁਸਭੁਕੋਪੁਰਾਅਪੋਹੋਵੈਘਾਟਿਨਕੋ
ਈਅਪੋਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੇਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕੋਤਲਿ
ਆਜਾਪੋ॥੨॥੪੦੧॥ਵਦੀਸੁਵਜਾਰਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੇ
ਸੋਇ॥

ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇਅਰੋਜਾਤਿ
ਨਜੋਰੁਹੈਅਰੋਜੀਉਨਵੇਗਜਿਨਕੀਲੇਖੇਪਤਿਪਵੇਚੰਕੋ
ਸੋਈਕੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਧਾਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਪੁਪਾ
ਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆਹੁਨਾਜੰਤਾਕੋਵਾਸਿ

ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਐਕ ਨਾਨੇ ਤੂ ੨੦੫

ਜਲਿ ਲੇਹਿ ਇਕਿਆ ਪਹੁਤੁ ਤੁਧੁ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪਾ

ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਾਚੇ

ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਤੁ ਸੁਖੁ ਰੇ ਗੁਰੁ

ਇਆ ਜਾਤੁ ਤਾਮ ਨਹੇ ਈ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਕਰਣੈ ਮੇਨਾ ਹੀ

ਜਾਹੁ ਉਕਰੀ ਨਹੇ ਈ ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਫੁਲਿਅਤੇ

ਰਾਅੰਤ ਨਜਾਣੀ ਲਖਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਾਹਿਜੇ

ਤਿਜੇ ਤਿਮਾਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਜੀਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰੀ

ਪਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ

ਸੁਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੇਗਾ ਸਬਦੰਗੀਆ ਨ ਸਬਦੰ

ਬੰਦਸਬਦੰਬੁਹਮਣਹਾਖੜੀਸਬਦੰਬੁਰਸਬਦੰਬੁਦੁਸ
 ਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹਾਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੋਕੋਜਾਣੇ
 ਭੇਉਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਮ:੨
 ਏਕਾਕਿਰਸਨੰਸਰਬਦੇਵਹਾਦੇਵਦੇਵਾਤਾਮਾਤਾਮਾਂਮਾਤ
 ਮਾਬਾਸੁਦੇਵਾਸਿਜੋਕੋਜਾਣੇਭੇਉਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈ
 ਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥ਮ:੧ਕੁਭੇਬਧਾਜਲੁਹੈਜਲ
 ਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇਗਾਰਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿ
 ਨੁਰਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥ਪਉਵੀਪਾੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹ
 ਗਾਰਤਾਓਮੀਸਾਧਨਮਾਰੀਐਜੇਹਾਪਾਣੈਪਾਲਣਾ
 ਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁ
 ਦਰਗਾਹਗਾਇਆਹਾਰੀਐਪਾੜਿਆਅੰਤੈਓਮੀਆਵੀ

ਚਾਰੁ ਅਰੋਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿਚਲੈਸੁ ਅਰੋਮਾਰੀਐ ॥ ੨੦੬

ੴ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰ ਜਗੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ

ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਇਐ ਰੀਆਨੀ ਬੁ

ਝਾਹਿਤਾਹਿ ॥ ਸਤ ਜੁਗੀਰ ਰਥ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਰੋਰ

ਥਵਾਹੁ ॥ ਤੇਰੇ ਰਥੁ ਜਤੇ ਕਾਜੇ ਰੁ ਅਰੋਰ ਥਵਾਹੁ ॥ ਦੁ

ਆਪੁ ਰਿਰਥ ਤਪੇ ਕਸਤੁ ਅਰੋਰ ਥਵਾਹੁ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗੀ

ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਰੋਰ ਥਵਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੧ ॥ ਸਿਅ

ਮਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਾਹਿਅ ਛੈ ਜਾਚਿ ਰਹੇ ॥

ਸਭ ਕੋ ਜਾਚਿ ਸਮਾਫੈ ॥ ਫਿਰੁ ਕਹੈ ਗਹਿਅ ਭਰਪੂਰਾ

ਗਮਨਾ ਮੁਦੇਵਾ ਮਾਹਿਸੁਰਾ ॥ ਨਾਇਲਾਇਐ ਪਰਾਛਤ

ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੇਖੰਤ ਰੁਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜਮਾਹਿ ਜੇ

1
ਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਾਲਿਕਾਨਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁਜਾਦਮੁਭਾਇਆਨ
ਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿਦੁਬਨਮਾਹਿਰੰਗੁਕੀ॥੧॥
ਕਾਲਿਮਾਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਪੂਆਨਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁ
ਭਾਇਆਨੀਲਬਸਤਲੈਕਪੜੇਪਾਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀ
ਅਮਲੁਕੀਆਚਾਰੇਬੇਦਹੋਏਸਾਰਿਆਰਾਪੜਹਿਭੁ
ਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰਾਭਾਉਭਗਤਿਕਾਰਿਨੀਚੁਸਦਾ
ਏਤਉਨਾਨਕਮੇਖੰਤਰਪਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁਗਵਿ
ਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲੈਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆਜਿ
ਨਿਕਾਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨੁਦੀਆਏਨੀਨੇਤੀਜ
ਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆਖਸਮੁਛੋਰੰਦੂਜੈਲਗੋਰੁਬੇਸੇਵਣ
ਜਾਗਿਆਸਤਿਗੁਰੁਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰ

ਮਾਕਾਰੀਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿ ੨੦੭
ਮਲਕੁਖੁਸਗਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਪਾਅਤਿਮੁਚਾਓਇਜਿ
ਆਵਹਿਅਸਕਾਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਜੇਕਿਤੁਫਲਾਫੇਕੇਫੁਲ
ਬਕਬੇਕੀਮਿਨਆਵਹਿਪਤਾਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣ
ਚੀਗੀਆਈਆਤਤੁਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿ
ਵੈਨਕੋਇਯਰਤਾਰਾਜੂਤਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ
ਅਪਰਾਧੀਵੂਨਿਵੈਜੇਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐ
ਕਿਆਬੀਐਜਾਬਿਦੈਕੁਸੁਪੇਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿਪੁ
ਸਤਕਸੀਧਿਆਬਾਦੀਸਿਲਪੁਜਾਜਿਬਗੁਲਸਮਾਧੀ
ਮੁਖਿਝੂਠਾਬਿਝੂਖਣਸਾਰੀਝੈਪਾਲਤਿਹਾਲਾਬਿਚਾਰੀ
ਲਿਮਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਣੀਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤਕਪਾਣੀ

ਜੇਜਾਣਾ ਸਿਧਮੰਕਰਮੀ ਸਾਭੈ ਫੋਕਟਾਨਿ ਸਚਉ ਕਰਮੰ
ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਨਿ ਪਚਉ ਧਿਆਵੈ ਘਾਟਿ ਦੁਸਤਿ ਗੁਰਵਾਟਨ ਪਾ
ਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਪੜੁ ਭੁਖੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਾਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰ
ਦਰਿ ਜਾਵਣਾ॥ ਮੰਦਾਰੀ ਗਾਘਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾ
ਵਣਾ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਰੋਜਾਵ
ਣਾ॥ ਨੰਗਾ ਦੇ ਜਾ ਕਿਚਾ ਲਿਆਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾਡ ਰਾਵਣਾ॥
ਕਾਰਿ ਅਭਿਗਣ ਪਛੋਤਾ ਵਣਾ॥ ੧॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਦਾਇ
ਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਤੁ ਜਤੁ ਰੀਝੀ ਸਤੁ ਵਟਾ॥ ਏਹੁ ਜੀਨੇ
ਉਜੀਅ ਕਾਹਣੀ ਤਪਾਂਡੇ ਘਤਾ ਨਾਇਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਰੈ ਨ
ਇਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਾਲਿਚ
ਲੇ ਪਾਇ॥ ਚਉਕਾੜੀ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇ॥ ਆਬਾਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾ

ਇਆਸਿਖਾਕੀਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰਬਾਹਮਣੁਬਿ २੦੮
 ਆਓਹੁਮੁਆਓਹੁੜਾੜਿਪਾਇਆਵੇਤਗਾਗਾਇ॥੧੫॥
 ੧॥ਲਖਚੇਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖ
 ਗਾਲਿਆਲਖਠਗੀਆਪਾਹਿਨਾਮੀਆਗਾਤਿਦਿਨ
 ਸੁਜੀਅਨਾਲਿਆਤੁਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮਣੁਵਟੇ
 ਆਇਆਕੁਹਿਬਕਗਾਰੀਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੇਪਾ
 ਐਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਗਾਨਾ
 ਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਾਰੀਹੋਵੇਜੋਰਾ॥੨॥੫੦੧॥ਨਾਇ
 ਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੁਤਾਦਰਗਾਹ
 ਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਸਿਪੁਤਾ॥੩॥੫੦੧॥ਤਗੁ
 ਨਾਇਦੁਤਗੁਨਨਾਰੀਭਲਕੇਭੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥

ਤਗਨਪੇਰੀਤਗਨਪਥੀਤਗਨਜਿਹਵਾਤਗਨਅਖੀ
ਦੇਤਗਾਅਪੇਵਤੈਰਵਾਟਿਧਾਰੇਅਵਰਾਪਤੈਰਲੈਭੁ
ਕਿਕਰੇਵੀਆਹੁਕਾਢਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁਸੁਟਿ
ਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਗਾਣਾਮੀਨਿਅੰਧਾਨਉਸੁਜਾਣੁ
੪॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਿਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾ
ਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ॥ਸੇਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੇ
ਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ਹੁਕਮਿਮੀਨਿਮੇਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ
ਤਾਖਸਮੇਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ॥ਖਸਮੇਭਾਵੈਸੇਕਰੇ
ਮਨਹੁਚਿਦਿਆਸੇਫਲੁਪਾਇਸੀ॥ਤਾਦਰਗਹਪੇ
ਧਾਜਾਇਸੀ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁ॥੧॥ਗਉਬਿਰਹਮਣੁ
ਕਉਕਰਲਾਵਹੁਗੋਬਾਰਿਤਰਣੁਨਜਾਣੀਧੋਤੀਟਿ

ਕਾਤੇਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਖਾਈਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜਾ ॥ ੨੦੮ ॥
ਹੈਕਤੇਬਾਸੀਜਮੁਤਰਕਾਭਾਈਭੋਵੀਲੇਪਾਖੰਡਾਨਾਮਿ
ਲਾਇਐਜਾਹਿਤਰੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵੰ
ਜਾਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਾਲਿਤਾਗਾਤਿਨਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਣਪੁਰਹਿਨਾਦਾਉਨਾਭਿਆਵਹਿਚਈਜਾਦਾਕੁੜੀਰ
ਸਿਕੁੜਾਵਾਪਾਰਾਕੁੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰਾਜਰਮ
ਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੁਰਿਗਾਨਾਨਕਕੁੜੁਰਹਿਆਭਰਪੁਰਿ
ਅਥੋਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕਖਾਈਹਾਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਜਾ
ਈਨੀਲਵਸਤਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣਾਮਲੇਛਾ
ਨੁਲੇਪੂਜਾਹਿਪੁਰਾਣਾਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾ
ਣਾਚਉਕੇਉਪਾਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢ

ਕਾਰਾਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੁੜਿਆਰਾਮਤਭਿਟੈਵੇਮਤੁ
ਭਿਟੈਗਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈਗਤਨਿਫਿਟੈਫੇਕਿਕਰੇ
ਨਿਅਨਿਜੁਠੇਚੁਲੀਭਰੇਨਿਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈ
ਐਸਾਚਿਹੋਵੇਤਾਸਚੁਪਾਈਐ॥੨॥ਪਉੜੀਗਚਿਤੈਅੰਦ
ਰਿਸਭੁਕੇਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾਅਪੇਦੇਵ
ਰੀਆਈਆਆਪੇਧੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾਵਰਹੁਵਰੁ
ਵਰੁਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਪੰਧੋਲਾਇਦਾਨਦਰਿਉਪਠੀ
ਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਪਾਹੁਕਰਾਇਦਾਦਰਿਮੰਗਾਨਿਭਿਖ
ਨਪਾਇਦਾ॥੧॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਜੇਮੋਹਾਕਾਪਰੁਮੁਹੈਅ
ਰੁਮਾਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇਅਰੋਵਸਤੁਸਿਵਾਣੀਐਪਿਤ
ਰੀਚੇਰਕਰੇਇਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਢੀਏ

ਹਕਰੇਇਨਾਨਕਅਰੋਜੋਮਿਲੇਜਿਖਟੇਪਾਲੇਦੋਇ॥ ੨੧੦
 ੧॥੪੯੧॥ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰਨਾਵਣੀਆਵੇਵਾਰੇਵਾਰਾਜੁਠੇ
 ਜੁਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰਾਜੁਚੇਏਹਿਨ
 ਆਖੀਆਹਿਬਹਾਨਿਜਿਪਿਡਾਧੋਇਸੁਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿ
 ਨਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਰੇਪਲਾਟੇਪਉ
 ਟਵੇਗਹਾਰਿਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀ
 ਆਲਾਇਬੈਠੇਕਾਰਿਪਾਸਾਰਿਆਚੀਜਕਰਾਨਿਮਾਨਿ
 ਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਾਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆਕਾਰਿਫੁਰਮਾ
 ਏਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਾਤਿਮਰਦੁਵਿਸਾਰਿਆ
 ਜਰੁਆਈਜੋਬਾਨਿਹਾਰਿਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥੧॥
 ਜੇਕਾਰਿਸੁਤਕਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੁਤਕੁਹੋਇਗੋਹੇਅ

ਤੈਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤੇ ਦਦੇ ਅੰਨ ਕੋ ਜੀਅ
 ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉਹੈ ਜਿਤੁ ਹਾਰਿਆ ਸ
 ਭੁਕੋਇ ॥ ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਰਖੀਐ ਸੁਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੁਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆ ਨ ਉਤਰੈ ਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ:
 ੧ ॥ ਮਨਕਾ ਸੁਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੋ ਜਿਹਵਾ ਸੁਤਕੁ ਕੁੜਾ ਅਖੀਰੁ ਤ
 ਕੁਵੈ ਖਣਾ ਪਰਾਏ ਆਪਰਧ ਨ ਰੂਪਾ ਕੰਨੀ ਸੁਤਕੁ ਕੰਨੀ
 ਪੇਲਾਇਤ ਬਾਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹੀ ਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੋ ਜਾਮ
 ਪੁਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸੋਭੇ ਸੁਤਕੁ ਕੁਰਮੁ ਹੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕੇ
 ਜਾਇ ॥ ਜੀ ਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਭਾਇ ਆਵੈ ਜਾਇ
 ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਤੇਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੀ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਜਿਨੀ ਬੁਰਮੁ ਖਿਬਾਏ ਆਤਿ ਨਾ ਸੁਤਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥

ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਾਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਵਿਚਿ ॥ ੨੧ ॥
 ਵਡੀ ਆਵਾਝਿ ਆਈ ਆਸਾਹਿ ਮਿਲੇ ਤਾਨ ਦਰੀ ਆਈ
 ਆਸਾਹਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾਮੀ ਨਿਵਸਾਈ ਆਸਾ ਕਾਰਿ ਹੁਕਮੁ
 ਮਸਤਾਕਿ ਹਭੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀ ਆਬੁ ਰਿਆਈ
 ਆਸਾਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਆਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਲੋ ਕੁਮਃ ॥ ੧੫ ॥
 ਹਿਲਾਸੁ ਚਾਅ ਪਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਰਖਿ
 ਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭੀਟਿ ਜਾਇ ਸੁਚਾਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਵਿਆਲਗਾ
 ਪੜਾਇ ਜਲੋ ਕੁਮਾ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਾਟਿ ਆਕਿ ਸੁਏ ਹੁਲਗਾ
 ਦੇਖੁ ਅੰਨ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸਿਤ ਰੁਦੇਵਤਾ ਲੁਣਪੀ
 ਜਵਾਪਾਇ ਆਪਿ ਰਤਾ ਤਾਹੋ ਆਪ ਕੁਪਵਿਤਾ ਪਾਪੀ ਜਿ
 ਉਤਨੁ ਗਾਢਿ ਆਬੁ ਕਾਪਈ ਆਤਿਤਾ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ

ਉਚਰਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ
ਮੁਖਿ ਭੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧॥ ੪੬੧॥ ਭੀ ਭਿਜ ਮੀਐ ਭੀ ਭਿਨਿ ਮੀ
ਐ ਭੀ ਭਿ ਮੰਗਣ ਵੀ ਆਹਾ ਭੰਡ ਹੁਹੈ ਵੈਦੇ ਸਤੀ ਭੰਡ ਹੁਚ
ਲੇ ਰਾਹੁ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਣੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ਸੋ
ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੀ ਮਹਿ ਰਾਜਾਨਾ ਭੰਡ ਹੁਹੀ
ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ
ਸਚਾ ਸੋਇ ਗਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀਚ
ਰਿਨਾਨ ਨਕਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੨॥ ਪਉ
ੜੀ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੇ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋਚਾਣਿ ਕਢੀ
ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸਿਧੀਐ ਸੋ ਜਾ
ਰਹਣਾ ਨਾਹੀਐ ਤੁਜਾ ਰਿਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਗ ਬਿਹੰਦੀਐ

ਮੰਦਾਕਿਸੇਨਆਖੀਐਪਾਕਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐਮੂ ੨੦੨
 ਰਖੇਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥੧੮॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ॥ਨਾਨਕਾਫਿ
 ਕੋਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਹੋਇਯਾਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐ
 ਫਿਕੋਫਿਕੀਜੋਇਯਾਫਿਕਾਦਰਗਾਧਸਟੀਐਮੁਹਿਭੁਕਾ
 ਫਿਕੋਪਾਇਯਾਫਿਕਾਮੁਰਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਹੋਸਜਾ
 ਯਾਇ॥੧॥ਮਃ॥ਅੰਦਰਹੁਝੁਠੇਪੇਜਬਾਹਾਰਿਦੁਨੀਆ
 ਅੰਦਰਿਫੇਲੁਆਠਸਠਿਤੀਰਬਜੇਨਾਵਹਿਉਤਫੇਨਾ
 ਹੀਮੇਲੁਆਜਿਨਪਟੁਅੰਦਰਿਬਾਹਾਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇ
 ਸੰਸਾਰੀਗਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ॥
 ਰੀਰੀਹਸਾਹਿਰੀਰੀਰੋਵਾਹਿਚੁਪਭੀਕਾਰਿਜਾਹਿਯਾਪ
 ਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੇਕੋਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹਿਦਾਰਿਵਾ

ਟਉ ਪਾਰਿਖਰ ਚੁ ਮੰਗਾ ਜਥੇ ਦੋਇਤ ਖਾਹਿ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏ
 ਕਾਹ ਮਾਤੁ ਮਾਮੇ ਲੁਆ ਦਾ ਰਿਲ ਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇ ਲੁ
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈਧਾਰੀ ਐ ਦੇਖ
 ਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਾਰਿਕ ਚੀਪ ਕੀਸਾਰੀ ਐ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲ
 ਸੀਸ ਭੁਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀ ਐ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਣਹ ਹਿ ਕਿਉ ਸ
 ਹਿ ਬੁਖ ਮਨ ਹੁਵਿ ਸਾਰੀ ਐ ਆਪਣਹ ਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸ
 ਵਾਰੀ ਐ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੨॥ ਏਹ ਕਿਨੇ ਹੀ ਆਸ ਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ॥
 ਏਹ ਨਾਨਕ ਆਸ ਕੁ ਕਾਂਢੀ ਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ਚੰਬੋ ਚੰਬਾ ॥
 ਕਾਰਿ ਮੈਂ ਨੈ ਮੈਂ ਦੇ ਮੈਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਆਸ ਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀ ਐ ਜਿਲੇ ਖੇਵਰ
 ਤੈਸੇ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ॥ ੨॥ ਸਲਾ ਮੁਜ ਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਖੁਬਾਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੂੜੀ ਆਥਾਇ ਨ ਕਾਣੀ ਪਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਤੇ

ਵੇਏ ਖੁਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮਾਣੀਐ ਆਜਿਤ ਕੀਤੁ ॥ ੨੧੩ ॥
 ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾਧਾਲ ਬੁਫੀ ਕਉ ਘਾਲੀਐ ਆਸੰਦਾ
 ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀਨ ਦਾਰੀ ਨਿਹਾਲੀਐ ਆਜਿਉ ਸੰ
 ਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸ ਛਾਲੀਐ ਆਕਿ ਛੁਲ
 ਹੋਉ ਪਾਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਚਾਕੁ ਰੁਲ ਰੋ
 ਚਾਕੁ ਰੀਨਾਲੇ ਗਾਰ ਬੁਢਾ ਦੁਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇ ਰੀਆ
 ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਰੀ
 ਛੁਪਾਏ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸਨੇ ਲਗਾਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ਲਗਾ
 ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁਭਿਗਵੈ ਮੁਹਕਾ
 ਕਾਹਿ ਆਵਾਉ ਬੀਜੋ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ
 ਨਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਅਣੇ ਦੇਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆ

ਵੇਰਾਸਿ॥ ਜੇਹਾਜਾਣੈ ਤੇਹੋਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋਨਿ ਰਜਾਸੇ॥ ੧੬
 ਸਤੁ ਅੰਦਾਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜਹਿ ਵੇਖਾਸਿ॥ ਸਾਹਿਬਸੇ
 ਤੀਹੁ ਕਮੁਨਚਲੈ ਕਹੀਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਕੂੜਕੁ ਮਾਣੈ ਕੂ
 ਝੋਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾਸਿ॥ ਫਿਰਿ ਤਿਧਿ ਗਾਸਿ॥ ੩॥ ਮਃ ੧॥ ਨਾਲਿ ਇ
 ਆਣੈ ਦੋਸਤੀ ਵਰਾਭੂ॥ ਸਿਉਨੇਹਾ ਪਾਣੀ ਅੰਦਾਰਿ ਲੀਕਾਜਿ
 ਉਤਿਸਦਾ ਬਾਉਨਥੇਹੁ॥ ੪॥ ਮਃ ੨॥ ਹੋਇਇਆ ਣਾਕਰੇਕੰ
 ਮੁਆਣਿਨਸਕੋਰਾਸਿ॥ ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇ ਦੂਜੀਭੀ
 ਵੇਰਾਸਿ॥ ਪਾਪਉੜੀ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇਚਲੈਖ
 ਸੇਜੇਭਾਇ॥ ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸਨੇ ਅਗਲੀਓਹੁ ਵਜਹੁਭੀਦੁ
 ਣਾਖਾਇ॥ ਖਸਮੇਕਰੇਬਰਾਬਰੀ॥ ਫਿਰਿਰੇਰੇਰਤਿ ਅੰਦਾਰਿ
 ਪਾਇ॥ ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਹੁਣਾਖਾਇ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀ ਐਸਾ ਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕ २੧੪
 ਮੁਨ ਚਲਣੀ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਲੇ
 ਕੁਮਃ २ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇ ਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨ
 ਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ
 ਕਿਨੇ ਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੇਵ ਕੁਕਾਢੀ ਐ ਜਿਸੇ ਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਗਵਾਰਾ ਆਪਿ
 ਕਰਾਏ ਸਾਖੀ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰਾ ॥ ਇਕ ਨ
 ਗਲੀ ਜੀ ਜੀ ਰੀ ਆਇ ਕਤੁ ਰੀ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਬੀਸੀ ਆਰਾ
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣ

ਸਾਗ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਅਪੇ ਭੁਰ
ਟੁਟੋਇ ॥ ਇਕ ਨੀਦੁ ਪੁਸਮਾਈ ॥ ਐਇ ਕਿਚੁ ਲੇਰਹਾ ਨਿਚ
ਕੋ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈਸਵਾਨਿ ॥ ਇਕਿਉ ਪਾਰਿ ਰਹਾਨਿ ਖੜੇ ॥
ਅਤਿ ਨਾਸਵਾਏ ਨਾਨਕਾਜਿ ਨਕਉ ਨਦਾਰਿ ਕਰੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ
੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ॥ ਭਿਰਖੇ ਆਪਿ ਆਤਿ ਸੁ
ਵਿਚਿ ਜੀਤਉ ਪਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ ਥਾਪਿ ਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ
ਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀ
ਆਵਾਭਿ ਆਈ ॥ ਆਕਿ ਛੁਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ
ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀ ਮੁਦੇਜੀ ॥ ਆਰਿਜੁ ਕੁਸੰਬਾਹਿ
ਸਾਈ ॥ ਕਾਰਕਮਾਵਣੀ ਪੁਰਿ ਛੇਡੀ ॥ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਤਿ

ਸੈਰ ਜਾਇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੨੧੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰ ਰਾਇਬਲਵੀਰਤਥਾਸਤੈਭੂਮਿ
ਆਖੀਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੇਲੁਹਵੈਜੋ
ਖੀਵਦੈਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੋਣਭਿਰਾਵਹੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾ
ਨਪੜੀਵਦੈਨਾਨਕਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟਸ
ਤਾਣੀਨੀਵਦੈਲਹਣੇਧਾਰਿਓਛੁਛਤਾਜਿਰਿਕਾਰਿਸਿ
ਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਦੈਸਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖ
ਵਾਰਿਜੋਰਿਪਰਾਕਾਇਜੀਅਦੈਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾ
ਸਿਕੀਣੀਨਾਨਕਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈਸਾਹਿਟਿਕਾਦਿ
ਤੇਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਲਹਣੇਦੀਫੇਰੀਐਨਾਨਕਾਦੇਹੀ
ਈ

ਖਟੀਐ ਜੋਤਿ ਚਹਾ ਜੁ ਗਤਿ ਜਾਇ ਸਾਹਿਕਾਂ ਇਅ ਫੇ
 ਰਿ ਪਲਟੀਐ ਝੁਲੇ ਸੁਫਤਾ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਾਲਿਤ ਖਤੁ ਬੈ
 ਠਾ ਗੁਰਹਟੀਐ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿ
 ਲਜੇ ਗੁਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ਲੰਗਰੁ ਚਲੇ ਗੁਰਸਬ
 ਦਿਹਾਰਿ ਤੇਟਿ ਨਾਵੀ ਖਟੀਐ ਖਰਚੈ ਦਿਤਿ ਖਸੀ
 ਮਦੀਅਪਖਹਦੀ ਖੋਰਿ ਦਬਟੀਐ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ
 ਖਸੀ ਮਦੀ ਨੁਰਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ਤੁਧਾਡਿ
 ਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨ ਮਜਨ ਮਦੀ ਕਟੀਐ
 ਸਚੇ ਜਿ ਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੁ ਬੇਲਹੁ ਹਟੀ
 ਐ ਪੁੜੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿ ਓਕਾਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀ
 ਐ ਗਦਾਲਿ ਖੋਟੈ ਕੀ ਫਿਰਨਿ ਬੀਨਿ ਭਾਰਉ ਚਾਇ ਨਿਛ
 ਆ

ਟੀਐਯੋਜਿਨਿਆਖੀਜੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਬਟੀ ੨੧੬
 ਐਕਉਣਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐਯੋਯੋਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋ
 ਮੰਨਣਾਕੇਸਲੂਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀਯਧਰਮਰਾਇਹੋਦੇਵਤ
 ਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀਯਸਤਿਗੁਰਅਪੇਸਚਾਕਰੇ
 ਸਾਬਤਹੋਵੇਦਰਹਾਲੀਯਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀ
 ਸਚੁਕਰਤੈਬੀਧਿਬਹਾਲੀਯਨਾਨਕਕਾਂਇਆਪਲਟੁ
 ਕਾਰਿਅਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੇਰਾਣੀਯਦਰੁਜੇਵੇਉਮਤਿਖ
 ਵੀਅਸਕਲੋਹੋਇਜੀਗਾਲੀਯਦਰਿਦਰਵੇਸਖਸੀਮ
 ਦੇਨਾਇਸਚੇਬਾਣੀਲਾਲੀਯਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨਿਕਜ
 ਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪੜਾਲੀਯਲੰਗਾਰਿਦਉਲਾਤਿਵੰਡੀ
 ਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਖੀਰਾਪਿਆਲੀਯਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖ

ਲ

ਓਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਲੀਘਪਏਕਬੂਲਖਸ਼ੰਮ
 ਨਾਲਿਜਾਪਮਰਦੀਪਾਲੀਘਮਾਤਾਖੀਵੀਸ਼ਹੁਥੇ
 ਏਜਿਨਿਗੋਏਉਠਲੀਘਤੋਹੋਰਿਓਰੰਗਵਹਾਈਐ
 ਦੁਨਿਆਈਆਖੇਕਿਕਿਓਨੁਨਾਨਕਈਸਰਿਜਰੰਗ
 ਨਾਥਿਉਚਰਦੀਵੈਣਾਵਿਗਕਿਓਨੁਆਧਾਣਾਪਰਬ
 ਤੁਕਾਰਿਨੇਰਿਬਾਸਕੁਸਬਦੁਰਿਬਕਿਓਨੁਚਉਦਹ
 ਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਾਰਿਆਵਾਰਓਣਾਚਿਲਕਿ
 ਓਨੁਕੁਦਗਤਿਆਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜੀਣਿਐਵੁ
 ਰਪਿਰਠਿਣਕਿਓਨੁਲਹਣੇਧਾਰਿਓਨੁਛੜਸਿਰ
 ਅਸਮਾਨਿਕਿਆਵਾਛਕਿਓਨੁਯੋਤਿਸਮਾਣਿਜੋ
 ਤਿਸਹਿਅਪੁਆਪੇਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁਸਿਖਾਪੁਤਾਪੁ

ਖਿਕੈ ਸਭਉ ਮਤਿ ਦੇਖਹਾ ਜਿ ਕਉ ਨੁ ਜਾਸੁ ਪੋਸਤਾ ॥ ੨੩੭ ॥
 ਲਹਣਾਟਿ ਕਉ ਨੁ ॥ ੪ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁ ਆਇ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਰੂਰੁ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਨਾ ਲਿਤੁ ਪੁਹੇਰੁ
 ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ਲਬਾਵਿਣਾ ਹੇਮਾਣ ਸਾਜਿਓ ਪਾਣੀ ਭੂ
 ਰਾਵਾਰਿ ਅੰਦਰ ਗਾਧ ਚਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੁਰੁ ਜੀ
 ਤੁਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੂਢਿ ਹੁਠ ਚੂਰਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾ ਮੁਨਿ
 ਪਾਨੁ ਪੈਤੁ ਪੁਵਿਚਿ ਭਰ ਪੂਰਾ ਨੰਦ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੇਵੰ
 ਦੇ ਚੂਰਾ ਨੇੜੇ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਸੁ ਝੈਦੁਰਾ ਫੇਰਿ ਵ
 ਸਾਇਆ ਫੇਰੁ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਰੂਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸੋਟਿਕਾ
 ਸੋਬਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣਾ ਪਿਯੁਦਾ ਦੇਜੇ ਵਿਹਾਪੇਤਾ
 ਪਰਵਾਣਾ ਜਿਨਿ ਬਾਸ ਕਰਨੇ ਤੈ ਪਤਿ ਆਕਾਰਿ ਨੇਹੀਤ ॥

ਛਾਜਿਨਿਸਮੁੰਦਾਵੇਗਲਿਆਕਾਰਿਮੇਰੁਮਪਾਣਾ
 ਚਉਦਪਰਤਨਨਿਕਾਲਿਆਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਘ
 ਕਾਕੀਤੋਨੁਸਪਜਦਾਜਤੁਕੀਥਿਪਲਾਣਾਧਨਖੁਚ
 ਕਾਇਥਿਸਤਿਦਾਜਸਪਦਾਬਾਣਾਕਾਲਿਵੀਚਿਧੁ
 ਆਂਧਾਰੁਸਾਚਕਿਆਰੈਭਾਣਾਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇ
 ਰਸਤਹੁਛਾਵਾਣਾਨਿਤਰਸੇਈਤਿਰੀਐਪਿਓਮੇਦਾ
 ਪਾਣਾਚਾਰੇਕੰਡਾਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵ
 ਣਾਆਵਾਗਉਣਾਨਿਵਾਰਿਓਕਾਰਿਨਦਾਰਿਨੀਸਾਣਾ
 ਅਉਤਾਰਿਆਅਉਤਾਰੁਲੈਸੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾਝਖ
 ਕੀਵਉਨਡੋਲਣੀਪਰਬਤਮੇਰਾਣਾਜਾਣੈਬੀਰਥਾ
 ਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੁਜਾਣਾਗਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇ

ਪਾਤਿਸਾਹਜਾਤੁਸੁਪਕੁਸੁਜਾਣਾਦਾਨਾਜਿਸਤਿਭਰ ੨੯੮
 ਭਾਵਸੀਸੇਸਤੇਦਾਣਾਨਾਨਕਹੰਦਾਛੜਾਸਿਰਿਉਮਤਿ
 ਹੋਰਾਣਾਸੋਟਿਕਾਸੇਬੈਪਣਾਸੇਣੀਦੀਬਾਣਾਪਿਭੁਦ
 ਦੇਜੋਵਿਹਾਪੇੜਾਪਰਵਾਣਾ)੬ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾਮਦਾਸ
 ਭੁਗਨੀਨੀਸਿਰਿਆਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆਪੂਰੀਹੋਈਕ
 ਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੇਧਾਰਿਆਸਿਖੀਅ
 ਤੇਸਿਰਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆਅਟ
 ਲੁਅਥਾਹੁਅਤੇਲੁਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ
 ਜਾਜਿਨੀਤੁਸੇਵਿਆਭਾਉਕਾਰਿਸੇਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਨਾ
 ਲਬਲਭਕਾਮੁਕੁਪੁਮੋਹੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਪੁਸਪਰਵਾਰਿ
 ਆਪਨੁਸੁਤੇਰਾਥਨੁਪੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆਨਾ

ਨਕੁਤੁਲਪਣਾਤੁਹੈਭਾਰਾਮਰੁਤੁਵੀਚਾਰਿਆ: ਗੁਰ
 ਭਿਠਾਤਾਮਨੁਜਾਧਾਰਿਆ॥੧॥ ਚਾਰੇਜਾਰੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰ
 ਚਾਇਨੁਆਪੇਹੋਆਆਪਨਿਆਪੁਜਾਜਿਅਨੁਅੰ
 ਪੇਹੀਬੀਮਿਖਲੇਆਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆ
 ਪਿਲਿਖਣਹਾਰਾਹੋਆਸਭਉਮਾਤਿਆਵਣਜਾਵਣੀ
 ਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨੁਗੁਰੁਸ
 ਤਿਗੁਰਕਾਪਿਵੈਚੰਦੋਆਉਗਵਣਹੁਤੇਆਥਵਣਹੁ
 ਚਹੁਚਕੀਕੀਅਨੁਲੇਆਜਿਨੀਗੁਰਨਸੇਵਿਓ
 ਮਨਪੁਖਾਪਾਇਆਮੇਆਵੁਣੀਚਉਣੀਕਰਾਮਾਤਿਸਚੇ
 ਕਾਸਚਾਢੋਆਚਾਰੇਜਾਰੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਨੁਅੰ
 ਪੇਹੋਆ॥੮॥੧॥=॥੮॥੯॥=॥

ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਪ॥ਵਾਰਸਲੋਕਨਾਲਿ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੨੧੮॥
ਦਿ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਆਦਿਪੁਰਨਮਾਧਿਪੁਰਨਅੰ
ਤਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾਸਿਮਰੀਤਿਸਤਿਸਰਬਤ੍ਰਮ
ਨੰਨਾਨਕਅਪਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹਾ॥੧॥ਪੇਖਨ
ਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੇਮਨਮਾਹਿਦਿੜੀਐਸਾਚੁਪੁਰਿਰਹਿ
ਓਸਰਬਤ੍ਰਮੇਨਾਨਕਹਾਰਿਗੰਗਿਰਾਚੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਏਕਾਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੇਈ॥ਕ
ਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਜੋਕਰੇਸੁਹੇਈ॥ਖਿਨਮ
ਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਭੰਨੁਨਹੀਕੇਈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰ
ਡਪਾਤਾਲਦੀਪਰਾਵਿਆਸਭਲੇਈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁ
ਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲਜਨੁਸੇਈ॥੧॥ਸਲੋਕ॥

ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭੁ ਅਸਥਾ ਪੰਨਾਂ ਸੋ ਸਿ
ਸਾ ਸਿ ਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕਾ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨਾ ਬਿਨਾ ਨਨੀ ॥ ੧ ॥
ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੈ ਦੇ ਕੁਹ ਬੈਥੈ ਥਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਪਣੀ ਕਉ ਵਿਸਾਰੈ ਉਪਰ ਹਿਜੈ ਦੇ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
ੜੀ ਰਕਤਾ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨੀਮਾ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾ
ਗਿਉ ਰਧ ਮੁਖ ਕਚੀਲਾ ਬਿਕਲੁ ਨ ਰਾਕੋ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾ
ਗਿਹਾ ਗਿਸੈ ਮਰਤ ਤੂਨਾ ਜਲਾਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰਧਾਰਿ
ਬਿਖ ਮਥਾ ਨਹਾ ਜਿਨਿ ਗਪਿ ਆਤਿ ਸੁਤਿ ਲੁਨਾ ਵਿਸਾ
ਗਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਾਹਿ ਜਨ ਮੁਹਾ
ਗਿਹਾ ਸਲੋਕਾ ਮਨਾਇ ਛਾਦਾ ਨਕ ਰਣਿ ਸਰਬਤਾ ਆ
ਸਾ ਪੂਰਨ ਹਾਖੰਡਣਿ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਹ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਮਰਿਨਾ

ਨਕਨਪਦੁਰਣਹਾ॥ ੧॥ ਹਭਿਗੰਗਿਅੰਣਹਾਜਿਸੁਸੀਰਿਤੇ
 ਸਿਉਲਾਣੀਅੰਨੇਪੁਸ਼ਸਹੁਬਿਦੁਨਾਵਿਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿ
 ਸੰਦਰੁਗਚਿਅਦੇਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਨਤਨਧਨੁਦੰ
 ਆਦੀਨਿਰਸਭੁਗਾਗਰਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਇਗਚਿ
 ਭਲੇਸੰਜੋਗਾਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕਦੀਇਪ੍ਰਭਦੇਵ
 ਨਜੋਗਾਹਾਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਾਰਿਆਲਾਹਿਜਾਹਿ
 ਵਿਜੋਗਾਸਾਧਸੀਰਿਹਾਰਿਗੁਣਰਮਹਾਬਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗਾ॥
 ੨॥ ਸੋਲੋਕਾ॥ ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰਣੰਆਇਆਅੰਨੇਕਉਦਮ
 ਹਾਹਰਿਭਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤ
 ਤਹਾ॥ ੧॥ ਤੁਟੜੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾਣੀਬੇਅੰਨਸਿਉਨਾ
 ਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਣੀਸਿਤੀਗਤਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁ

ਬਿਸਰਤਤਨੁਭਸਮੁਹੋਇਕਹਤੇਸਾਭਿਪ੍ਰੇਤੁਗਪਿਨੁਰਿਹਮ
 ਹਿਬਸਨੁਨਦੇਵਹੀਜਿਨਾਸਿਉਸੋਈਹੇਤੁਕਾਰਿਅਨਰਭੁ
 ਦਰਬੁਸੀਚਿਅਸੋਕਾਰਜਿਕੇਤੁਜੈਸਾਥੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕ
 ਰਮਾਇਹੁਖੇਤੁਆਕਿਰਤਘਣਾਹਾਰਿਵਿਸਾਰਿਅਜੋਨੀਭ
 ਰਮੇਤੁ॥੪॥ਸਲੋਕਾਕੋਟਿਦਾਨਾਇਸਨਾਨੀਅਨਿਕਸੋਧਨਪ
 ਵਿਤ੍ਰਤਹਾਉਚਰੰਤਿਨਾਨਕਹਾਰਿਹਰਿਰਸਨਾਸਰਬਪਾਪ
 ਬਿਮੁਚਤੇ॥੧॥ਈਧਣੁਕੀਤਿਮੁਘਣੁਭੋਗੀਦਿਤੀਮੁਭਾਹਿ॥
 ਮਨਵਸੰਦੜੇਸਚੁਸਪੁਨਾਨਕਹਭੇਰੁਖੜੇਉਲਾਹਿ॥੨॥
 ਪਉੜੀਕੋਟਿਅਘਾਸਾਭਿਨਾਸੁਹੋਹਿਸਿਮਰਤਹਾਰਿਨਾ
 ਉਸਮਨਾਚੰਦੇਫਲਪਾਈਅਹਿਹਾਰਿਕੇਰਾਣਗਾਉ॥
 ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲਸਚੁਥਾਉਪੁਗਬਿ

ਚੋਵੈਲਿਖਿਅਗਰਿਚਰਣਸਮਾਉਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰ ॥੨੨੧॥
ਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੫॥ਸਲੋਕਾਗਰਿਹਰਚਨਾ
ਅਪਾਰੀਮਨਿਬਿਲਾਸਸੁਆਦੰਰਸਹਾਕਦਾਂਚਨਹਾਸਿਮ
ਰੀਤਿਨਾਨਕਤੇਜੀਤਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਹਾ॥੧॥ਮੁਚੁਅਡੰਬਰੁ
ਹਭੁਕਿਹੁਮੀਝੇਮੁਹਬਾਤਿਨੇਹਾਸੇਸਾਂਈਜੋਵਿਸਰੈਨਾਨਕ
ਸੋਤਨੁਖੇਹਾ॥੨॥ਪਉੜੀਸੁੰਦਰਸੇਜਾਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੇਰਾ
ਣਪੂਰੇ॥ਗਰਿਹਸੇਇਨਾਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਮੇਤੀਹੀਰੇਅ
ਨਾਇਛੇਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵਿਸੁਰੇ॥ਸੇਪ੍ਰਭਚਿਤਿਨ
ਆਵਈਵਿਸਟਾਕੇਕੀਰੇ॥ਬਿਨੁਹਾਰਿਨਾਮਨਜਾਂਤਿਦੇ॥ਉਕਿ
ਤੁਬਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ॥੬॥ਸਲੋਕਾਚਰਨਕਮਲਾਬਿਰਹੰ
ਖਿਜੀਤਥੈਰਾਗੀਦਹਾਦਿਸਹਾਤਿਆਰੀਤਕਪਟਰੂਪਮ॥

ਇਆਨਾਨਕਅੰਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਮਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿਸਾਂਈ
ਮੁਖਿਉਚਰਾਫਤਾਹਭੇਲੋਆਨਾਨਕਹਭਿਅੰਬਰਕੂਕੜਿ
ਆਸੁਇਜੀਫਾਸਚੀਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਤਾਤੂਟੀ
ਤੂੰਪੜੀਚੀਰੁਸਭਿਛੋਨਾ ॥ ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਅਦਰਉ
ਦਿਅਨਭੁਮਿਨਾ ॥ ਮਿਤਨਾਇਠਧਨਰੂਪਹੀਣਕਭੁਸਾਕੁ
ਨਸਿਨਾ ॥ ਰਾਜਾਸਰਾਲੀਸਿਸਾਟਿਕਾਹਾਰਿਨਾਮਿਮਨੁ
ਭਿਨਾ ॥ ਤਿਸਕੀਪੂੜਿਮਨੁਉਧਰੈਪੁਭੋਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥
੧ ॥ ਸੋਲੋਕਾ ॥ ਅੰਨੰਕਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪੰਛਤਚਮਰਤ
ਖਤਾਸਨਾਰਚੀਤਿਮੁੜਿਅਗਿਆਨਅੰਧਨਾਨਕ
ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਪਨੈਹਾਭਿਰੰਗਮਾਣਿਅ
ਮਿਠਾਲਗਵਾਮੋਹਾਨਾਨਕਨਾਮਾਦਿਹੁਣੀਆਸੁੰਦਰਿ

ਮਾਇਆਧੋਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿਲੁ ॥ ੨੨ ॥
ਇਆਯਾਬਿਸਰੈਰਾਜਰਸਭੇਰਾਜਾਗਤਭਖਲਾਇਆ
ਆਰਜਾਗਈਵਿਹਾਇਧੰਧੈਧਾਇਆਪੁਰਨਭਏਨ
ਕਾਮਮੋਹਿਆਮਾਇਆਕਿਆਵੇਚਾਰਾਜੀਤੁਜਾਆ
ਪਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਬਸੰਤਿਸਵਰਗਲੋਕ
ਹਾਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਵਖੰਟਣਹਾਥਿਸਰੀਤਿਹਾਰਿਗੋ
ਪਾਲਹਨਨੁਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿਆਨਭਰਮਣਹਾ ॥ ੧ ॥ ਕ
ਉਤਕਕੋਰਤਮਾਸਿਆਚਿਤਿਨਾਅਵਸੁਨਾਉਨਾਨ
ਕਕੋਵੀਨਗਕਿਥਰਾਬਰੇਉਜਕੁਸੇਈਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਉਵੀ
ਮਹਾਭਾਇਆਨਉਦਿਆਨਨਗਰਕਾਰਿਮਾਨਿਆ ॥
ਭੂਭੁਜਮਰੀਪੋਖਿਸਚੁਕਾਰਿਜਾਨਿਆਕਾਮਕੋਪਿ

9

ਜਸੁਖਮਿ... ਨਚਭੋਗਵਾਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮਾ ॥੨੩॥
 ਇਆਮਿਸਟੰਸਾਪਸਿਗਿਹਾਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪ੍ਰ
 ਭੁਦਵਾਸਨੰ) ੧ ਲਗਵਾਸੇਨੇਹੁਮਨਮਝਾਹੂਰਤਿਆਧਿ
 ਪੜੇਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠਵਾਸੇਪਣੀ) ੨ ਪਉੜੀਹਾਰਿ
 ਬਿਨੁਕਛੂਨਲਾਗਣੀਭੁਗਤਨਕਉਮੀਠਾਅਨਸੁਆ
 ਦਸਾਭਿਰੁ) ਕਿਆਕਾਰਿਨਿਰਨਉੜੀਠਾਅਗਿਆਨੁਭ
 ਰਮੁਦੁਖੁਕਾਟਿਆਗੁਰਭੁਏਬਸੀਠਾਚਰਨਕਮਲ
 ਮਨੁਬੋਧਿਆਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਮਨੁ
 ਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਾਭਿਝੂਠਾ) ੧੧ ਜਲੋਕਾਤਿਅਕਤਸਲੀ
 ਨਪੰਜੀਵਮੀਨੰਨਹਾਤਿਆਗਿਚਾੜੀਕਮੇਘਮੰਡਲਹ
 ਥਾਣਬੋਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਥਾਸਨਹੁ) ॥

ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰਤਹਨਾਨਕਅ... ਰਚਤੋ॥
 ੧੧ ਮੁਖੁਡੇਖਾਉਪਲਕਛਾਡਿਆਨਨਡੇਉਚਿਤੁ ਜੀਵ
 ਏਸੰਕਮੁਤਿਜੁਪਣਿਹਾਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਮਿਤੁ॥ ੨੧ ਪਉੜੀ ੨॥
 ਅਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐਕਉਜੀਵਨੁਪਾਵੈ॥ ਬੁ
 ਦਾਵਿਹੁਣਾਚਾੜਿਕੋਕਉਕਾਰਿਤਿਪਤਾਵੈ॥ ਨਾਦੁਕੁਰੰ
 ਕਾਹਿਬੰਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ॥ ਭਵਵਲਿਭੀਕੁ
 ਸਮਥਾਸੁਕਾਮਿਲਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ ਗਤਿਉਸੰਤਜਨਾਹਾਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਹੈਦੋਖਦਰਸੁਆਪਾਵੈ॥ ੧੨ ਸਲੋਕਾਚਿਤ
 ਵੰਤਚਰਨਕਮਲੀਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਹਾਨਹਾਬਿ
 ਜਰੰਤਨਾਮੁਅਚੁਤਨਾਨਕਅਸਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ
 ॥ ੧੧ ਸੀਤਕਾਮੰਨਮਝਾਹਿਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਰਾਨਾਨ

ਕਾਮਾਸ਼ਵੀਨਾ ॥ ਹਿਸਦਾਖੇਖੇਦੇਸਚੁਪਣੀ ॥ ੨੫ਉੜੀ ॥ ੨੨੪
ਆਸਾਵੈਤਾ ॥ ਆਸਗੁਜਾਣੀਪੂਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋ
ਬਿੰਦਨ ॥ ਕਬਹੂਤੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹਦਰਸੁਮਾਨਿਚਉਲਾਹਿ
ਜਾਹਿ ॥ ਵੇਸੂਰੀਐ ॥ ਹੋਇਪਾਵਿਤੁਸਰੀਰਚਰਨਾਪੂਰੀ
ਐ ॥ ਪਾਰਬਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਹਜੂਰੀਐ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਲ
ਕਾਰਸਨੁ ॥ ਰੇਚਰੀਤਿਨਾਮੰਸਵਣੰਸੁਨਤਸਬਦਅੰਮਿ
ਤਹਾਨਾਨਕਉਤਿਨਸਦਬਾਲਿਹਾਰੀਜਿਨਾਧਿਆਨੁਪਾ
ਰਬਹਮਣਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਭਕੂੜਾਵੇਕੰਮਾਇਕਸੁਜਾਣੀਬਾ
ਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਧੰਨੁਜਿਨਾਪਿਰਹੜੀਸਚਾਸਿਉ ॥
੨੫ਉੜੀ ॥ ਸਦਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਜਿਸੁਨਤੇਹਾਰਿਕ
ਬਾ ॥ ਪੂਰੇਤੇਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਾਹਿਪੁਰਮਥਾਹਾਰਿ

ਜਗਲਿਖਾਹਿਬੇਅੰਤਸੋਹਹਿਸੋਹਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਨਪੁਨੀਤ
ਪਾਵਿਤ੍ਰਚਾਲਹਿਪ੍ਰਭਪਥਾਸੰਤਾਸੰਗਿਉਪ੍ਰਭਸਰਾ
ਲਾਦੁਖੁਲਥਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਲਕਾਭਾਵੰਉਦੇਤਕਰਣੰ
ਹਾਰਿਰਮਣੰਸੰਜੋਗਪੁਰਨਹਾਰਗੋਪਾਲਦਫਜਭੇਟੰਸ
ਫਲਨਾਨਕਸੋਮਹੂਰਤਹਾਰੰਕੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸਖ
ਮਿਤੀਹੂਬਾਹਰੇਨਾਨਕਸਾਵੇਲੜੀਪਦਾਫੁਟਾਜਤੁ
ਮਿਲੰਦੜੇਮਾਪਿਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕ
ਉਣਹੋਜਿਤੁਪ੍ਰਭਕਉਪਾਣੀ ॥ ਸੋਮੁਰਤੁਭਲਾਸੰਜੋਗੁ
ਹੋਜਤੁਮਿਲੇਗੁਸਾਣੀ ॥ ਆਠਪਹਰਹਾਰਿਧਿਆਇ
ਕੇਮਨੀਇਫਪੁਜਾਣੀ ॥ ਫੜੈਭਾਰਿਸਤਸੰਭਹੋਇਨੀ
ਵਿਲਾਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਪੈਨਾ

ਨਕਬਾਲਿਯ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਲੋਕਾ ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤੋਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ੨੨੫ ॥
 ਸਰਬੋਖਾਨਿਵਾਰਣਹਾਸਰਣਿਸੁਰਭਗਵਾਨਜਪੰਤਿ
 ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਛਰਿਓਹਭੂਆਪੁਲਗਵੇਚ
 ਫਣਾਪਾਸਿ ॥ ਨਠਕੇਦੁਖੁਸੰਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਖੰਦਿਅ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿਲੇਹੁਦਾਇਆਲਫਾਹਿਪਏਦੁਆ ॥ ੨ ॥
 ਰਿਅੰਮਾਵੁਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨਦਾਇਆਲਭੁਮਤਬਹੁ
 ਹਾਰਿਅੰਮਾਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਗਾਬਿਰਦੁਹਰਿਪਾਤਿਤ
 ਉਧਾਰਿਅੰਮਾਤੁਝਾਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਇ ॥ ਬਿਨਉਮੋਹਿਸਾਰਿ
 ਅੰਮਾ ॥ ਕਰੁਗਾਹਿਲੇਹੁਦਾਇਆਲਸਾਗਰਸੰਸਾਰਿਅੰਮਾ
 ੧੬ ॥ ਸੋਲੋਕਾਸੰਤਉਧਾਰਣਦਾਇਆਲੁਆਸਰੰਗੋਪ ॥
 ਲਕੀਰਤਨਹਾਸਨਿਰਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਵਓਟਨਾਨਕਪਰ

ਮੇਸੁਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਸਰਦਰੁ ॥ ਲਨਾ ਮਿਟਹ
ਪਾਮਾ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੈ ਦੇਵਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਪਰੇਸ ਘਲ ਜਨਾਸੁ
ਇਪਰਤਾ ਪੁਗਵਿੰਦਾ ਨਿਰਭਉਭਏ ਮਨਾ ਤੇਟਿ ਨਾਅਵੈ
ਮੁਲਿ ਸੀਚਿ ਆਨਾ ਮੁਧਨਾ ਸੀਤ ਜਨਾਸਿ ਉਸੰਗੁ ਪਾਈਐ
ਵਡੇ ਪੁੰਨਾ ਆਠ ਪਹਰਹਾਰਿ ਧਿਆਇ ਹਾਰਿ ਜਸਾਨ ਤਸੁ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ਦਾਇਆ ਕਰਣੰਦੁ ਖਹਰਣੰ ਉਚਰ
ਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਹਾਦਾਇਆ ਲਪੁਰ ਖਭਗਵਾਨ ਹ
ਨਾਨਕਾ ਲਿਪਤ ਨਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਾਹਿਬ ਲਿੰਦ ਕੀ ਬਾਝੀ
ਗਈ ਰਖੰਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਜਾਨਿ ਨਿਉ ਪਾਈ ਮੇਦਨੀ
ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਪੁ ਭਭਏ ਦ

ਇਆਲਨ। ॥ ५॥ ਪੇਮਾਇਆ ਕੋਟਿ ਅਪਾਰਾਏ ਨਾਸ ॥ ੨੨੬ ॥
ਹਰਿ ਇਕਾਧਿਆਇਆ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਪੂ
ਰੀਨਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਕ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥
ਲੋਕ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੁਰ ਪੂਰਨਾਰਾ
ਇਨ੍ਹਾ ਗਾਰਦਾਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕ
ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ
ਰਿਬੋਹਿ ਬੈਤਾਰਿ ਅਮਾਨਾਨਕ ਪੂਰਕਰੀ ਮਸਤਿ ਗੁਰਚ
ਰਣੀਲਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵਾ ਜਿ
ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗ
ਣਿ ਸਭਿ ਫੁਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨਿਚਹੁ ਉਚਥਪੇ

ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿਲੀਨੇ ॥ ੫੮ ॥ ਦਸੋ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਏਬੇਅੰਤਰਸਨਾਹਰਿਜਸੇ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਸਿਲੇਕ ॥ ਦੁਸਟ
ਤਏਕੋਜੁਨੀਅੰਤਏਕੋਵਰਤਏਕੋਨਰਹਰਹਾਨਾਮੁਦਨੁਜਾ
ਚੰਤਿਨਾਨਕਦਾਇਆਲਪੁਰਖਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਿਕੁਜੇਵੇ ॥ ਹਿਕੁਜਿ
ਮਲਾਹਾਰਿਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁਵਖਰੁਪਨੁਸਿਚਿਅਨਾਨ
ਕਸਚੀਰਾਸਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਬੇਅੰਤਪੁਰਖਾਇਕੁਇਹੁ
ਸਭਾਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜਾਕਹਾਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾ
ਨੁਆਪੇਆਪਿਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣੁਜਾਣਾਹੁਕਮੁਸਭਨਿਹਚਲੁਤੁ
ਪੁਛੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਕਾਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਿਮਾਇਕੈਹੋਹੁਹਰਿਅਭਾਣੀ ॥ ਕਰਮਿਲਿਖੀ
ਤੈਪਾਣੀਅੋਇਹਤਿਸੁਹਾਣੀ ॥ ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਮਉਲਿਅਮੀਮਤਫਲੁਪਾਣੀ ॥
ਮਿਲਿਸਾਪੁਸੁਪੁਭਿਪਜੈਲਈਸਭਛਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਫਿਰਿਬਦਾੜੀ ॥

ਨਧਾਈ॥੧॥ਪੰਜੇਬਧੇ ॥ਬਲੀਕਰਿਸਚਾਢੇਅ॥ਆਪਣਿਚਰਣਪਾਇਅਨ ॥੨੨੭॥
ਵਿਚਿਦਯੁਖੇਅ॥ਗਸੇਗਸਾਉਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੇਆ॥ਦਿਨੁਰੋਣਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇ ॥੬॥ਗਾਇਨਸੇਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪੁਜਿਅਨਨਕਾਸੇਈਫਿਰਿਹੋਆ॥੨॥
ਕਿਥਪੁਉਪਜੈਕਹਰਪੇਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਜੀਅਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕ ਉਦਕੀਮ
ਇ ॥੬॥ਕਪਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਤਸੇਭਗਤਸੁਹਾਵੈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਸਾਹਿਬੋਦੂਸਰੁਲਵੈਨਲਾਵੈ॥ਸਚਪੁਰੈਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਅਨਨਕਸੁਣਾਵੈ॥

੩॥੧॥

M - 3364